

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Decisiones Rotae Romanae

Bernardus <de Bosqueto>

[Pavia], 19. Juli 1485 und 15. Juni 1486

Sequuntur quedam conclusiones [...] per [...] dominum Bernardum de
bisgneto recollecte

[urn:nbn:de:bsz:31-310167](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-310167)

Sequuntur quedam conclusiones de consilijs uenera-
bilium uirorum Dominorum facti palatii apostolici ca-
mari Auditorum: de tempore quo reuerendissimus pa-
ter dominus Bernardus de bisigneto sancte Ro-
mane ecclesie Cardinalis: uir utique magne scientie
et clari intellectus: erat clauis pallatii carum auditorum:
per eundem dominum Bernardum de bisigneto recollecte.

De p[ro]uisionibus.

Rica.

.I.

Excommunicatus est religiosus uigore statuti de non
consentiendo in promotione sine licentia superioris
si statim consentiat abbas illa. b. d.

Generalis

nonus fecit statutu[m] q[uo]d nul-
lus frater de religione eo-
rum audeat p[re]sentire electio-
ni de se facte uel p[ro]uisioni
nisi prius facta restitucio[n]e
ordini omnium: que habe-

bat ipse quo consentit. Libitoru[m] pecuniaru[m] uel aliaru[m]
reru[m]: si quas habebat. et si non p[ro]missa restitucio[n]e co[n]-
sentit. q[uo]d si ipso facto excommunicat[ur] hoc supposito.
Papa p[ro]nu[n]tians quendam fratrem in episcopum i-
nstituit: qui cum nuntia fuerunt sibi noua non p[re]-
missa restitucio[n]e p[ro]uisioni de se facte p[re]sentit. Que-
ritur nunquid sit excommunicatus. et uidetur q[uo]d non. q[uo]d in
continenti sicut p[re]sentit est exceptus a iurisdictione sui
generalis: et extra regulas et p[ro]uisiones ordinis. q[uo]d
incipit esse alterius et maioris status: et matrimoniu[m]
pirabit spirituale cum ecclesia cui p[re]fatus est episco-
pus: ergo non uidetur ligari p[re]missa p[ro]uisione: q[uo]d
ante non erat ligandus q[uo]d consentisset: et incontinenti
cum consentit est exceptus ab illa. ergo per eam non uide-
bitur ligabilis. In contrarium uidetur per ea que non.
Imo. extra de app[el]l. p[ro]terea in uers[is]. et idem cum
dico excommunico te si elegeris. per que potest ista
questio determinari. et per non. in regula iuris cum sint
partim iura obscura: in questione ibi mota per Jo-
hannem and. in nouel.

.II.

Non ualeat statutu[m] disponens q[uo]d archiepiscopus pos-
sit cognoscere de causis subditoru[m] suffraganeorum:
etiam eis inuitis in sua propria diocesi. b. d.

Utrum ualeat statutu[m] uel p[ro]uisionis facta i[n]
p[ro]uincia p[ro]uinciali. q[uo]d archiepiscopus
metropolitano possit cognoscere de causis subdito-
ru[m] suffraganeorum: etiam eis inuitis in sua propria. l.
metropolitana diocesi. uidet[ur] q[uo]d non inuitis subditis
suffraganeoru[m] per ea que non. Jo. an. in nouel. de of-
f. lega. c. nouit sup. i. glo. ubi per episcopos. et in facto
erat ita. q[uo]d in quadam p[ro]uincia et ante multe p[ro]uisiones
p[ro]uinciales. et in cetera canebatur ibi. q[uo]d archi-

episcopus metropolitano haberet exco[m]municat[ur] illaru[m]
p[ro]uisionu[m]: et in sua diocesi. et in suos et sue dioce-
sis: q[uo]d etiam in subditos suos suffraganeoru[m]. et pro ex-
cessibus non p[ro]missis in diocesi ipsius metropolita.

Querebat[ur] an uirtute haru[m] p[ro]uisionu[m] metro-
politano possit exco[m]municare et restringere sub-
ditos suffraganeoru[m]: et eos uocare ad suam diocesi[m]
metropolitana[m] pro excessibus per eos commissis: et
quidam tenebat q[uo]d non sine uoluntate ipsorum subdi-
torum. pro quibus bene facit glo. p[re]dicta. Item
etiam illa glo. facit ad unam aliam questionem. Nam
quid archiepiscopus tholosanus. potest dare archi-
episcopo territorium tholosanum. ut possit restringere
subditos ipsius archiepiscopi tholosani: Et erari facto
q[uo]d cum quidam officiales regis dedisset aliqua dam-
na seu quosdam excessus commississent austranis contra
episcopum austranensem: seu eius gentes. et quia morabantur
illi officiales regis tholosani: requirebatur archiepiscopo
tholosano seu eius officiali q[uo]d procederet
per ceteras seu alia iuris remedia contra eos. resp[on]-
debat archiepiscopus tholosanus non audeat. p[ro]pter
eoru[m] p[re]sentia. sed libenter dabo uobis hic territorium
et uos p[re]cedatis. per uobis uidet[ur] contra eos. Ipsi
officiales contradicentes dicebant q[uo]d eis inuitis ter-
ritorium in eorum p[re]sentia concedere non possit au-
stranem. Querebatur an possit: licet quidam dicebat
q[uo]d non: tunc tamen casu credet[ur] q[uo]d imo ex quo ipse
met tholosanus cognoscere in eos poterat. ratione
domicilij uel originis: uel etiam ex quo austranem i[n] sua
diocesi et contra eos poterat cognoscere de excessi-
bus ibi per eos commissis: ratione delicti per non. in. e.
glo. Jo. an. in dicto. c. nouit sup. l. glo. et de aucto. et
ultrapal. c. ex waru[m] sup. l. i. regna.

De re scriptis.

Rica.

.I.

Ueniens ad causam pro suo interesse: debet de illo pri-
us docere. b. d.

Utrum Quando committit[ur] causa contra tale[m]
et alios: quoru[m] interest. si aliquis p[ro]-
tendens sua interesse uelit admitti ad causam: dicendum
contra commissionem prius debet docere de interesse suo:
saltem sumarie. Fuit decisum q[uo]d sic per decre. acm[en]. ij.
de testi. et quia debet se ostendere qualificatum quali-
tate in commissione descripta. et.

.II.

Impetrans commissionem etiam contra sua interesse
petentes non tenentur illos specificare i[n] citationis de-
creto: et potest consentire ultra quatuor. b. d.

Item An actor i[n] primo citato debet spe-
cificare illos: quoru[m] interest. et an uirtute
illius clausule possit ultra quatuor conuenire: ut sic
habeat locum. cum in multis. de re scriptis. l. vi. et uide-
tur q[uo]d possunt multi conueniri ar. non. per. Anno. c. i. r.

de excep. c. dilecti.
doctum q[uo]d illu-
sum in palacio au-
sum in curia. cuius
iurisdictionis: quia
uoluit ut alias tra-
stringende que ad
partes indicibus d-
tionem sui dimittit
Possit dici q[uo]d uer-
sit infinitos uexare:
p[ro]ncipio citandis
tis. q[uo]d r[ati]o. Sanfirmi-
cus uendicat in hoc
instantia[m] citandos
lent uentre ad cam-
ad multos. q[uo]d cum
agi eis pararet p[re]-
quamuis et i. c. cu[m] sup-
antem. co. si. et pro b-
cum in multis.

Commissio per p[re]-
tio executi in p[re]-
tio ad sui notitiam
causam: hoc dicit.

Impetrat

quidam procurator: re-
buiusmodi p[ro]uisionis
nis et citationis de
rar ad notitiam imper-
ficia reuocatio p[ro]uic-
tio ad dicendum com-
missione pro parte im-
adhibere ea debet esse
nis adhibere reuocatio
ritam. nam quicunq[ue] p[ro]-
an p. l. i. c. de iurisdic-
f. de p[ro]curatoribus.
p[ro] ibi non. et Anno. et p[ro]-
q[uo]d sufficiat reuocatio
eius p[ro]curatoris: ubi
p[ro]f. et uidetur hoc p[ro]-
dato l. Bernardus
quasi p[ro] omnes p[ro]uic-
ignota reuocatio inf-
eius p[re]sentia causa p[ro]-
la in hoc p[ro]f. dicit p[ro]-
rator: nihil fecerat no-
turan solius p[ro]curatoris
faciat parte reuocari

Surreptitia non est
sententia p[ro] se lat-
obieris non ob. c. u.

Quidam

de excep. dicitur. Fuit obiectum inter dominos & decretum qd illud. non servat i commissioibus que sunt in palatio auditoribus. quia commissioes que sunt in curia. cu sunt ratione ordinarij & superioris iurisdictionis: qua h3 papa. pferunt super causis de nolans ul alias tractandis i curiam non sunt adeo restringende quod admittunt commissioes que sunt ad partes iudicibus delegatis: que tendunt in emenda- tione seu diminutione iurisdictionis ordinarij e3.

Postea dicit qd verba illa quamvis ad actore ne pos- sit infinitos vocare: debeant restringi ad quatuor in principio citandos nominandos ut dicitur. cu in m- tis. q3 r3. i. infirmitatis & nevacionis utande sibi lo- cut3 vendicatur in hoc casu: sed quo ad alios no ad ci3 instantias citandos. qui presentes sua interesse vel lent venire ad cam: docendo de interesse extendatur ad multos. q3 cu si se non opponerent scientes ca3 agi cis pararet pcedicium: imo no. per Jmo. in. c. quamvis e. i. c. cu super de re iudi. i. iura. l. sepe. f. cur autem. co. n. e. pro hoc facti qd no. Jo. an. in dicto. c. cum in multis.

III

Commissio per presentias partium impetrata. e cita- tio executiva in persona procuratoris: cuius renova- tio ad sui notitiam mandis devenerat non devolvit causam: hoc dicit.

Impetrata

Est commissio tanquam per pre- sentia partium. & apprehensus quida procurator: revocatus in ante impetrationem huiusmodi commissiois. sed tpe presentate commissio- nis & citationis de eo facit. mundu revocatio pvene- rat ad notitiam impetrantis vel pcuratoris: sed po- stea revocatio pvenit ad dicte partis notitiam: extra- mo ad dicendum contra commissioem excipit de revo- catione pro parte impetrantis commissio: dicitur qd adhuc ca debet esse in curia: et quo tpe impetratio- nis adhuc revocatio mundu pervenerat in eius noti- tiam. na quicumq; processus ante habito e3: eo est am p. l. i. c. de sanctan. e p. l. i. procurator e3: ibi no. f. de pcuratoribus. e extra de pcura. c. mandato. f. p. ibi no. e Jmo. e per eundem. c. n. e. i. nostra videtur qd sufficiat revocatio citam si ignorat adversarius e eius pcurator: vbi tamen non sit processum ad lites pres. e videtur hoc probari a pcurario in dicto. c. man- dato h3 Bernardus sentit ibi contrarius. Fuit quasi p omnes dicit: qd causa non esset in curia: e qd ignota revocatio sufficiat pferri: quo ad hoc ne per eius presentia causa possit dici fuisse in curia: q3 nul- la in hoc pde dicit partis deceptio ex quo talis pcurator nihil fecerat nec faciebat: sed solum de hoc agi- tur: an solius pcuratoris revocati presentia in curia faciat partem revocantem censeri ee presentem in curia.

III

Surreptitia non est commissio in qua quis tacet duas sententias per se latas: e petit se admitti ad dandos obiecta non ob. c. ut circa de elec. l. vj. b. d.

Quidam

Edicti obiectu contra petentem beneficiis de excessu summas

qd non expresserat. i. appellatione fuit exclusus pro- pter mala appellationem: tandem latio duabus sen- tentijs ptra e3: & pro actore in sine terre instantie obti- nuit a papa qd admitteretur ad probandum obiectum non obstant. decretali ut circa de elec. e si pbalet qd actori imponeretur silentius perpetuum: in ista gra- tia seu pmissione non fecit mentione de duabus sen- tentijs: nec de alio stat. cae. Queritur an sit surreptitia. quida dicunt qd sic per. c. inter monaste- riu de re iudi. Alij ptra: q3 cu si expressisset papa p- cessisset: e3: ex alio capite no excluderet: nisi propter formam. e. ut circa non servata. Jtes papa hic confide- ravit: solum non ius actoris. Jtes etiam ex quo eidem auditori pmittitur nec agit de revocatione iurisdic- tionis: nec de ca alij qd pmissio pmittenda non est ne- cesse ita exacte de stat. caue facere mentiones iuxta no. per Jmo. in. c. ex litteris patriarche de offi. dele.

V

Quando papa cancellat uno solu de contentis in sup- plicatione: videtur omnia alia concessisse non obsta- te sulo cancellarie. hoc dicit.

Cancellaria

Non consentit ponere i lit- teris dignitate petita una cum canonicatu & prebenda i supplicatione signata p papam: per simplex fiat. nisi papa expresse signaverit de dignitate: hoc supposito ponatur qd i supplicat- one petitu erat de canonicatu & prebenda & dignitate etiam electio: e papa cancellavit illa verba cu3 ele- ctio: & postea simpliciter signavit n tamen dicit etia ad dignitates. Queritur nuquid supposito sulo cancellarie predicto: debeat poni i litteris de digni- tate. e videtur qd non: ex quo papa non signavit exp- se de dignitate. In oppositum allegabatur: quia cancellando illa verba de electione videtur cetera omnia concessisse ar: quia qui de uno negat. p hoc alle. tex. f. de testa. mil. l. tribuona ibi e3: dicit amplius si ali- quid iuraverit. tamen respondebat qd ibi nuda volu- tate miles poterat rescire primu testamtuum ut. l. in fraudem. f. testamtuum. ff. de te. mil. hic vero cancel- laria ut supponit no recipit nudam voluntatem pape. sed solum signata expresse. nec ob. ratio predicta qui de uno negat. e quia non est veru simpliciter immo omissu in dubio est relinquendus dispositioni iuris vel sili comunis. ar. l. si eam dotem. in prin. ff. so. ma. et. ff. de libe. et postu. l. eodem. ff. de quo dicit. ff. de pac. dota. l. inter socer. f. cu inter na predicta cancel- latio que facta est ad gratie diminutione non videtur debere operari argumtuum seu nonam gratiam de omissio: sup quo alias concessio expressa seu signatio pape requirebat secundu solum ar. l. cum tale. f. si. ff. de codi. e demon. e. ff. de ad. lega. l. legata in unu. e de verbo. sig. e. si. sed omnes maiores de rota e cu- ria romana tulerunt qd veniat dignitas: quia sibus cancellarie loquitur simpliciter cu papa non signat nec cancellat aliquid: q3 cum sit contra ius in suo casu simpliciter intelligatur e non cum papa aliquid cancellavit: quasi per cancellantes declaravit se velle recedere a sulo: quo nuda voluntate recederi potuit: e sic signatio simplex remanebit in virtute iuris co-

manis. et correspondeat omnibus per se supplicatione
ar. §. pterea isti. de iust. sup. et de fide iust. §. cetera.

VI

Ualeat commissio ipestrata sic datus apostolorum. b. d.

Utrum Si appellat a gravamine vel inter
locutione ante dationem apostolo
rum possit audiri vel iudex impetrari. et an si de fa
cto impetretur ualeat ipestratio: an possit ipestrans
procedere in causa illius appellacionis ante q̄ per il
lum a quo fuit appellatū fuerit dari apostolice: an si
de facto. p̄cesserit nec per appellatū fuerit exceptum
aliquid ualeat p̄cessus. Quidam tenent de om
nibus. q̄ sic quia tēpus p̄sequende appellacionis cur
rit appellanti a die late sc̄re uel illati gravaminis:
ut. c. de appell. i. de. et ibi nota. igitur tēpus dationis
apostolorum nō debet sibi auferri: quoniam possit in
terim suā appellacionem p̄sequi nō obstat si dicat
q̄ prius adhuc remanet iudex: quia eius iurisdic
tio est suspēsa: fatentur tamen q̄ si ille reuocaret grama
men et reponeret partes in statu retro omnia acta p̄
iudicem super appellacione impetratū erunt nulla.
Alij uero tenent contra. p̄pter malitiā in subito im
petrantū ut cito faciāt iudici a quo inhiberi: quia
cancellaria nō daret audiri super appellacione si
sibi fuisset expressū: p̄ pendet terminus assignat⁹ ad
dandum apostolos: p̄mā tamen opinionem cre
do ueram de iure.

VII

Statutum. de rescript. l. i. v. nō h̄s locū in executoribus
gratias et maxime pauperum purificandarum. b. d.

Utrum Statutum. de rescript. quo ad per
sonas: habeat locū in executoribus
gratiarum. et an si de facto cancellaria super gratia pau
peris vel alia deputant non i dignitate cōstitutum
et. sed forsā simpliciter clericus ualeat p̄cessus p̄ tale
executorum factus super purificacione gratie pau
peris. Hanc questionē habui de facto coram me in
cū electi fuerunt deputati tres executores cum illa
clausula. q̄ si non oēs duo nestrū et. inter quos fuit
unus executor deputatus sacrista electus: de quo di
cebatur q̄ non h̄s dignitatē nec personatū in ecclesia:
sed simplex officiu: et q̄ est monachus: q̄ ecclesia est
monachalis: nec fiebat mentio de monachatu: coram
quo pauper una cū quodā alio de executoribus ter
tio se excusante purificauit gratia suam: et per cū et il
lum executorē fuit de idoneitate pauperis inquisitū
ac fuerunt facti p̄cessus ac deputati subexecutores ut
moris est: tandem uacante quada ecclesia cadens sub
gratia ille pauper acceptauit infra ipsa debuit. et per
unū subexecutorē sibi fecit p̄uideri: sed per unū
sequentem in data qui eandem ecclesiam accepta
uit et sibi fecit p̄uideri: opponebat q̄ purificatio fa
cta p̄ primum coram illo sacrista non tenebat: per
consequens nec p̄cessus nec acceptatio inde facta.

Querebat an bene diceret ille secundus. et uide
batur pro secundo et contra primum: q̄ curia romana
quo ad personas seruat dictū statutum in executoribus
gratiarum ut nō. Jo. an. in nouel. in. c. illo statutū. §. i

nullo sup. uerbo dicit in si. de elec. in. vi. et ita expre
ditur in d. c. dominus. P̄uenerunt. et omnes de
cancellaria. q̄ nō deputantur executores super gra
tijs nisi personas tales quales requirit. Statutū. Item
p̄ hoc faciunt executores gratiarum possunt sibi assu
mere p̄ces iudicis: et procedere sine parte uocata sine
non et. et habere iurisdictionem: possunt fulminare
censuras et. iura de off. de. c. ubi nō. Item nō.
Inno. in. c. dūdū de p̄sumptionibus. igitur et reputē
tur tales quales debet esse iudices secundū formam
et. Statutū. p̄ferunt in casu p̄posito: cū deputati sunt
super gratia pauperum: quare uidetur deputare super
matéria iustitie ut nō. glo. in. c. si pauper clericus de
p̄ben. et p̄ doc. in. c. cū ei quoniam de p̄cel. p̄ben. igitur
tur tales persone debent deputari quales in literis
iustitie deputantur per. c. Statutū: et in ista opi. erant do
mini decanus de barlaco tunc p̄sens in cancellaria
iustitie. et tunc Geribagok tunc referendarius domi
ni. In contrariū uidebatur pro primo. q̄ secundus
opi. Jo. mo. c. Statutū non h̄s locum in executoribus
gratiarum. ut ipse ibi nō. in prima parte: nā solum lo
quitur i iudicibus deputatis ad cōarguendo in depu
tatis executoribus ad beneficia sibi iuri cōtra: quo an
te illud. c. Statutū: quilibet erat capax. in. ff. appella
tione nisi esset p̄hibitus: et eandē opinionem cū te
neret Geribagok et Suis. de mote laud. in extra
uagan. c. sedes apostolica: p̄ferunt quia dicitur. c.
Statutū est penale. nisi cū annullat i contrarium sa
era. igitur restringatur: et stricte deputatis ad cau
sas de quibus loquitur intelligatur. et in suis termi
nis teneatur ar. regu. iuris odia de regu. iuris l. vi. et
pro hoc etiā facit. quia gratia est q̄ principale. et
ceteris autem datus est quoddā accessoriū. ergo in
c. si super gratia. de off. de. l. vi. ergo non tūta et
ceteris requiritur i tali executorē: qui sic accessorie
deputatur: sicut in iudice qui principaliter i causa de
putatur. p̄ferunt quia inquisitio sup. idoneitate fa
cta fuit sine partis uocatione. nec habuit cōueniētiā
iurisdictionem eteret: nec tunc fuit oppositū de fa
ctis: q̄ non est dignitas: et tunc cōstabat de idonei
tatis ueritate: nec aliter curabatur: erat iudicio sua. q̄
si esset idoneus gauderet gratia. nec p̄nūtiatio sup.
idoneitate est necessaria secundū nō. in. c. cum ei quē
de conel. p̄ben. in. c. et etiam quia pauper sibi in nul
la culpa fuit: si recepit executorē sibi datū in cancell
laria: et purificauit corā eo bona fide. et p̄ferunt cū
ille pro canonico executorē se gereret et reputaretur
et forsitan pauper eius in dignitate credebat esse con
stitutū: igitur malum est sibi subueniendum ne ra
tū processus cum labore morbo alieno. c. de na
mali. l. i. leges: p̄ferunt ex quo de eius idoneitate
cōstabat: nec pars cum negabat nec est sibi impuran
dum si nimirū de eius sacrisse qualitate non inquisit.
imo cum sit datus a cancellaria et p̄ copaci se gerere
habile credidit ar. l. doli mali. §. si. ff. de nouis. p̄fer
tūm cū tunc de nullius p̄iudicio tractaretur. ergo
et sibi et cancellarie credere potuit: nec ad exactissimam
diligentiam seu curiositatem fuit strictus ar.
concoz. cum. l. i. §. sed si sic accepit. ff. de in rem uer

fo. ff. de iur. et fac. igitur
quia dato q̄ cancellaria
curo: de re. Statutū
de iure habeat locum
p̄nūtiatio ad causas ut
cōfuerit nisi tales p̄
quales exigat. c. Statutū
alios deputauerit quoniam
fieri nō debeant nec
biduū. ff. quando app
Ite dato q̄ cancellaria
sonas i executoribus
hoc sequit q̄ eius per
q̄ secus agitur annu
pene nō sunt extenden
cū de re. Statutū: quoniam
quo ad modū proced
nullo et Jo. an. i nouel
seruat in eis quo ad su
q̄ cotidie deputant p̄
plices clerici in p̄ben
seruari i eis pena illius
mere partes iudicis et
ret oppositorum uel p̄ra
rie. pro quada p̄parat
neat: gratia que ē
cui demandari. et ideo
de iure cōtenti si non
pax p̄missionis quo ad
principalis demandat
no iurisdictionis iudicem
la p̄ te et principaliter
ar. in. ff. l. de iudi. l. qui
ne iudi. l. i. et. i. c. con
sunt iustitie. q̄ esto q̄
putant in eis iudices ad
beneficij faciendis p̄
pro quodā p̄paratō
tate. et ideo non h̄s locū
tur de literis iustitie cu
quē pertinebat. p̄uio. a
altricus p̄uideri. imo
tari. secus si ille esset al
uidere ut in. c. relatiū et in
de p̄ben. et si tunc p̄ra
iudices. forsā haberet
te. pro primo et pro ual
omnes dñi in rota uel
mori et equitate. p̄ il
rum offitio. et iunge q̄ nō
des apostolica. ibi quoniam

Gratia pauperis nolens
purificare: habetur pro
neitatis. b. d.

Utrum Si ex
peris p̄
tata: ut sic teneat accept
p̄ret gratia per reuocari

so. ff. de iur. e. fac. ignorā. nec suspina nec ob. contra.
 quia dato q. cancellarius seruet quo ad psonas ex
 eutorz decre. stantū nō tamē ppter hoc sequitur q.
 de iure habeat locum in eis cum solū loquat in de
 pntatis ad causas ut. a. dēi. Item e. si cancellarius nō
 cōsuetur nisi tales personas in executores deputare
 quales exigit. e. stantū non nī sequitur q. si de facto
 alios deputauerit quin ualeat: quia multa sunt que e. si
 fieri nō debeant nec soleant facta tñ tenent ut. l. i. f.
 biduū. ff. quando appe. sit de regl. c. ad apostolicam.
 Itē dato q. cancellaria seruet. e. stantū: quo ad per
 sonas i executoribus grauiari; non tamen ppter
 hoc sequit q. eius pena que est in. f. si. per. quā totū
 qd secus agitur annullatur: locū habeat in eis cum
 penē nō sint extendendē: sed etiā nec in eis habet lo
 cū decre. stantū: quo ad citationes faciendas. nec
 quo ad modū procedendi ut ibi nō. Archid. in. f. i
 nullo e. Jo. an. i. nouel. sup. uerbo citet. nec etiā ob
 seruat in eis quo ad subdelegatōnz personas q. p.
 q. cotidie deputant per eos subexecutores etiā sim
 plices clerici uel presbiteri: ergo multominus debeat
 seruari i eis pena illius. e. nec ob. q. possunt sibi assu
 mere parico iudicis e. q. illud est incidenti si appa
 ret oppositor uel contradictor: illud etiā est accesso
 rie. s. pro quadā preparatoria inquisitione super ido
 neitate gratia que ē principalis possit p eos esse
 cui demandari. e. ideo e. q. quicunq. alias idoneus
 de iure cōtenti si non sit de personis. e. stantū: sit ca
 paz omissiois quo ad executionē in: gratia que est
 principalis demandet esse cōtenti etiā erit capax illi
 us iurisdictionis incidentalis e. accessorie: alias si il
 la p se e. principaliter omitteretur eius nō esset capax
 ar. in. f. l. c. de iudi. l. quodens e. q. ibi nō. l. de ordi
 ne iudi. l. i. c. q. e. q. conco. nec ob. q. iure pauperuz
 sunt iustit. q. esto qd illud ueruz sit. non tamen de
 putant in eis iudices ad eas: sed ad provisiones de
 beneficijs faciendis principaliter: b. uis gratia quasi
 pro quodā preparatorio ad inquirendū de idonei
 tate. e. ideo non h. locū in eis. e. stantū. quod loquit
 tur de literis iustit. cum scribuntur eis quibus is ad
 que pertinetur. p. uisio. alias de necessitate non erat
 asserens p. uisio. imo tunc magis h. gratia repa
 tari. secus si ille esset asserens alias de necessitate p
 uidere ut in. c. relatiū e. in. c. cum secundū apostolum
 de pben. e. si tunc pta tales provisiones deputant
 iudices. s. q. s. habere locū. e. stantū: p. ista par
 te. s. pro primo e. pro ualoz processū suoz: fuerit
 omnes dñi in rota uel maio: para eozum p. dertim
 moti ex equitate: p. ista parte uisio. c. q. de eo
 rum p. lio. e. iunge q. nō. Gen. in. extranaganti. e. se
 des apostolica. ibi quinto quero que persone.

VIII

Gratia pauperis nolentibus suis executoribus eam
 purificare: datur pro purificata sate ueritate ido
 neitatis. b. d.

Utrum Si executor noluerit gratiā pau
 peris purificare habeat pro purifi
 catam sic teneat acceptatio beneficij nactis: nec ce
 pterat gratia per reuocatio: cum nō alias constare

possit ipm tunc fuisse idoneus. tenent q. sic. e. sic dice
 bant drim. Inno. vi. s. uisum per auditiōē noluisse
 ex quo per eū non scit ar. l. iure ciuili. ff. de condi. e
 demon. l. q. quidā tenerent contra. sed q. agat contra
 executores ad interesse p. c. pastoralis de iure pa. sed
 ibi episcopus habebat e. poterat iure ordinario alia
 beneficia p. tere. secus est in executoribus hodie re
 uocatio: hoc continet expresse.

IX

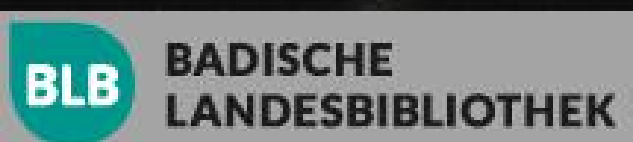
Non potest dari de excommunicatione contra impe
 trationē impetratū per assertum excommunicatū noie a
 licio: quando in ea non est noius impetrans. b. d.

Utrum Si commissio ipretet p procuratorē nō
 infero nomine p. p. p. postea Titio
 pcuratore causam psequere. nolo opponere sibi
 q. episcopus est ille qui impetrat omissio: e. q.
 tempore impetrare cōmissionis erat excommunicatus ex
 cōmunicatōe hominis: sic nolo inferre q. commissio nō
 ualeat. Queritur an ad articulos de illa materia
 datos teneatur responderelice: quidā dicūt q. sic:
 quia licet tendant ad obiectum non tamē tendūt ad
 crimen: dicentes q. euz opponitur de excommunicatione
 iuris non tenetur respondere quia illa inferitur
 ob crimen: sed de excommunicatione hominis que de
 mum fert pro cōtenta. que nō est crimen: uanē cōi
 ter omnes teneant contrariū: quia tendit ad
 obiectum: tamen ualeat rescriptū pro domino nō
 excommunicato si impetrando non fuit oppositū de exco
 municatione procuratoris: tenet archid. in. c. s. p. iure.
 de rescript. ad quod. l. de prec. ipea. o. ff. l. i. e. hāc
 partem tenet glo. extra de procura. c. consilium

X

Secūdo audior gratiā si neutri directū: primo an
 ditōi eius p. p. noie exp. p. potest illā exeq. b. d.

Scribatur Idem p. p. Titio aud
 iōi q. si sibi cōstita neu
 erā partiū litigantiū corā eo habere ius in quodā
 beneficio reuocato: de quo litigabant: q. p. uideret
 uni. tamen anteq. sibi litere p. ueretur ipse iur. t. d.
 finitū: sicut p. p. aliter p. t. signo: iano reuocatio
 nem. sed ab eius s. m. t. erit appellatū: causa ap
 pellatōis omissa alteri audito: corā quo appellā
 nunc p. t. erit literas: que primo audito: dirigebā
 tur exp. p. noie p. p. p. et peti sibi p. uideri p. e.
 quia sibi constar obstan. reuocandē neutri eozū ius
 quēstum. Querit an sequēs auditor uirtute lit
 terarū illarū: d. m. t. c. possit sibi p. uideri. quidam
 dicebant q. sic. quia sublimis est loco eius. igitur
 eius iure sūgunt: quia etiā sibi scribebāt sub nomi
 ne audito: igitur trāseat potestas in secundū sibi
 in cause iurisdictione p. cedentē ar. c. quoniā abbas.
 Alij uero dicebāt cōtra: quia exprimebāt i illa no
 men p. p. p. primi audito: sed quia causa appella
 tionis est alia a prima: quia hoc potestas non ar
 eribuitur uirtute iurisdictionis quā primus habebat
 in causa uel occasione causei qua iurisdictionē secūdū
 bene sublimis sed uirtute noui mādāt: quia mundū

primo auditori aut scias fuerat p̄sentatū quo no
uo mādato: sc̄d̄us auditor nō ubi dicitur uirtute
cōmissionis sibi impetrare sup̄ causa appellandū: cur
tunc ep̄us non uenit n̄ ea que erāt in causa corā
primo auditori: sc̄d̄us autē nouum mādātū nō erat
tunc in causa coram eodē: nō uenit sub uirtute bu
tus cōmissionis sc̄d̄o auditori sup̄ causa appella
tionis impetratio: nec obstat si dicat q̄ in causa ap
pellandōs non oppositū potest opponi et non p̄po
situm proponi. quia uerū est dum tamē dependat ex
āniquisuel ea cōcernat et ex eis trahat originē. iura
nō. per. Inno. in. c. fraternitatis. de test. qd̄ nō est in
hoc nouo mādato: ex quo in nouum questū fuit i
petrati illud ad p̄sensionem de beneficio obtinēdā
ad idem qd̄ nō ipse Inno. in. c. cū beribold⁹ i. si. de
re iudi. p̄ hoc parte etiā alle. Leam apud semprouū
ff. iudica. sol. in omnes bene cōcordabam in hoc. q̄
h̄ secundus auditor non posset p̄uidere uirtute illa
rūz literarū alteri sub noie proprio concessarum: ta
men bene posset sibi p̄uidere per. c. auditor de re
scrip. in. de. sed ibi p̄cebat ut debuit inserta cū a p̄i
cipio: nec apparebat referri. et ex illa debebat.

XI

Ualec secundum rescriptum non faciens mentionē
de primo surreptio. d. b.

Titius. Contra Sc̄i primo quoddā r̄cri
ptum apostolicū ad certos iudices
nō surreptio impetratur: postea sc̄d̄o alios indi
ces super eadē causa non surreptio. q̄ que omise
rat expr̄mere in primo expr̄ssit in secundo: nulla t̄
facta mentione de primo rescripto p̄ra eundē. Se
cum rescriptū aliud ip̄erant. Querit an ualeat
secundū non faciens mentionē de primo: fuit dictū
q̄ sicq̄ in secundo de primo rescripto surreptio nō
tenebat facere mentionē. et p̄sertim h̄ cōtra primū
fuit oppositū de surreptio ar. nō. per. Inno. de rescrip.
c. ex tenore circa fl. magne glo. et de cōcl. p̄bet. c.
cū nostris sup̄ uerbo non uacaret. nec ob. si dicitur
q̄ cū contra secundū obicitur de primo q̄ ipse non
pōt replicando allegare surreptionē primū: q̄ sic tur
pitudinem propriā allegaret. q̄ pōt allegare hoc si
ne turpitudine: p̄tendendo se errasse in impetratio
nē primū omittendo: sed expr̄mere pōt in aduertētia
uel ignorantia. illa que fuerit expr̄menda. ex quorū
omissione surreptio: reddēbat et hoc factis pōt dici
i surreptionē: sed quid i obreptionē i prima exp̄s
serat nō expr̄menda: quorū exp̄sio falsa nulla pōt
excusatione celari. tunc forsan pōt dici: q̄ non audia
tur replicando allegans obreptionē primū: cum sic
sua turpitudinem inexcusabile allegaret: p̄ hoc etiā
q̄ plus deliquit in obreptionē q̄ in omittendo seu
non faciens: dicitur et. et illud neq̄ quando ex certa
scientia et per malitiā secus si per errorem et non per
malitiam hoc fecisset.

XII

Impetratio ad collationē prioris ordinis sancti Be
nedicti parū est nō repellitur pro eo solus q̄ tenet
ordinē clunacē. qui sunt p̄uilegiati q̄ si teneant ali
aliquē recipere si facta mēione de corū ordie. d. b.

Papa Concessit clunacē. q̄ nullum in mo
nasterio suo seu in aliqua abbatū et
cliarū sui ordinis teneantur recipere auctoritate li
terarū apostolicarū: nisi de eorum ordine fecerint
mentionē: Hoc suppositio: quidā impetrant ad col
lationem seu p̄sentationē talis prioris ordinis san
cti Benedicti diocēsis talis. et ille seu priorat⁹ eius
erat ordinis clunacē: de clunacē: nulla in lite
ris mentio habebatur: tunc uocame quoddā ecclesia
ad collationem seu p̄sentationē illius prioris petti
tione impetrans eam accepit et fecit sibi. p̄uidere
prior autem ille dicitur ecclesiā unī alteri cōmisi seu
ad eam p̄sentatū: qui dicit apostolicum impetrantē
non debere ecclesiā obtinere: quia ille prior est or
dinis clunacē: de ordine clunacē. nulla mēio
in literis erat facta: q̄ ordo sancti Benedicti est
alius ordo et distinctus ab ordine clunacē: ideo
per literas illas apostolicas non potest dici: q̄ ille
prior qui non est ordinis sancti Benedicti sed cla
macē: sit granatus. Argumentū ad p̄missa. p̄ pri
ma ratione de rescrip. c. cum ordinē. p̄ secunda in
c. c. significat. et c. rodulphus. Apostolicus autē
dicit q̄ ipse ipse ob obtinere dicit p̄uilegio: seu q̄
de clunacē. ordinē sui literis nulla fiat mentio:
non obstat. q̄ p̄stat de certo corpore prioris seu pri
oratus granari: p̄ illa que sunt in literis eius in tota
illa diocēsi in qua ip̄erant: et de qua fit mentio in li
tis literis. nullus si alius prioratus uel prior eiusdē
nominis: immo nec ordinis sancti benedicti nec cla
macē. nisi illic cū de corpore existat falsa demon
stratio uel error: qualiter exp̄sio nō iurāt ar. nō.
p̄ Inno. in dicto. c. significat. et ista. de. c. si quis
in noie. ff. de p̄di. et demon. in. l. falsa. nec ob. c. cas
dine. q̄ loquitur de cisterciens: non de clunacē. ut
factis est facta mēio. ex quo fit mentio sancti Bene
dicti i et sub cuius honore: paronatus et regula et co
do clunacē. est fundatus: licet per colorem et habi
tū dixerit: licet cū est essentialiter eodem regu
la et eam idem ordo: licet foran in aliquibus acci
dentibus consuetudinibus diuersificatur: facit
quod nō de electione. c. i. super uerbo uel habens in
de. nec ob. dictum p̄uilegiū concessum clunacē
cen. quia loquitur et intelligi debet de ecclesijs sui or
dinis regularibus: qd̄ p̄net p̄ uerbum recipere. ibi
positū: quia p̄prie in suis ecclesijs regularibus pura
prioratus uel alijs beneficijs cōsuetis illis de corū
religione assignari: dicitur aliquem uel aliquos re
cipere: hoc autē de qua agitur non est ecclesia regu
lariū: nec de corū religione cōsueti aliam corū assi
gnari. immo est etiam secularis cōsueti secularib⁹ cleri
cis assignari: ad collationē tamen uel p̄sentationē
eorum seu dicti prioratus ordinis clunacē. petti
tione qua non dicitur aliquē recipere sed cū alteri
consentendū ad eam alterū p̄sentare. nec etiā in li
teris apostolicis eis mādatur: q̄ apostolicū ip̄eran
tem recipiāt sed scribitur certis excusationibus q̄ sibi
p̄uideant: ideo dictū p̄uilegiū casum istū non at
tingit: nec ob. q̄ nō. per Inno. de p̄ben. c. pro illo
rum in prima glo. ubi nō. q̄ nomie ecclesiā suarū
p̄ueniret illa in quibus habet aliquod ius. id est si
munt appellatio

munt appellatio illa f
alia forma q̄ in prius
scribebatur: arch
ecclesiā suarū ubi
beneficium illi clerico
extenditur uerbi suarū
p̄uenire: ubi p̄t clerico
hic nō p̄cedebatur c
aut aliqua ecclesiā su
tur nū. et. ideo solū
p̄prie dicitur aliquē
solū in suis regularibus
gnari: de et pro quibus
recipiunt uel alteri ut a
in eis non autē est ita d
ad eos p̄sentationes
p̄solationē pertinēant
sed alijs p̄sentant uel ad
p̄s: q̄ dicitur in p̄uilegio
lia ecclesiā sui ordinis
latio aliarū ecclesiā
tudine qualitates: inel
regularibus sui ordinis
nasterio p̄uenire. nam
alia h̄ referat diuersū
seu p̄uilegio in substantia
in nouel. post Jo. mo. d
sup glo. electio. in. si. et
p̄solationis habet et p̄uile
qualitate. ff. de fun. insti
ga. l. nō quod liquide. ff.
rodulphus: q̄ ut p̄dicit
corpore prioratus uel p̄
litionis non ob uisare ar
obtinuit etiā de consue

Ualec processus in n
parte non opponente. b

Utrum Si sit d
bus: p
das et forsan appellatio
ta: sic causa debebat
c. c. cond. de appel. par
d delatione: termini p̄
ad p̄s: an ualeat impet
p̄ tales iudices habens
p̄a a parte ualeat: nō o
et uidet q̄ sic. q̄ h̄ liter
tur de surreptio. debet
lane. et p̄sertim si p̄ueni
intra. c. sepe i. si. de appe
cepit. p̄cessus ualeat
Inno. i. c. super literis.
dicere. de literis ip̄era
erant surreptio. q̄ re n
nō. de rescrip. c. ad and
eius. ubi determinat q̄
surreptio: cui non ex
quidā intelligunt intra

miri appellatio illa suarū valde large: quia ibi erat
 alia forma q̄ in privilegio p̄dicto. et ad aliū effectū
 scribebatur an archiep̄ copus burdegalē. in aliqua
 ecclesiarū suarū ubi expedire cognoscere cōpetens
 beneficium illi clerico faceret assignaret ideo large
 extenditur verbū suarum: quia qualescūq; in ad cū
 p̄necarabi p̄t clerico proprie beneficij assignaret
 hic vero p̄cedebatur cluniacenae in suo monasterio
 aut aliqua ecclesiarū suarum aliq̄ne recipere tenean
 tur nū. c. c. ideo solū intelligit de ecclesijs in quib⁹
 p̄p̄ie dicuntur aliq̄ne vel aliquos recipere: quod ē
 solū in suis regularibus et p̄fectis suis religiosis assi
 gnaret de e. p̄o quibus. cū eis scribitur mandatur q̄
 recipiant vel aliter ut ab eis aliquos recipi faciant
 in eis non autē est ita de ecclesijs alijs secularibus: q̄
 ad eorū p̄sentationes vel collationem vel aliam di
 spositionē pertineant in quibus p̄p̄ie non recipiūt
 sed alijs p̄sentant vel ad eas p̄sentant. Itē etiā hoc
 p̄p̄ie dicitur in privilegio ne in monasterio nec in a
 lia ecclesiarū sui ordinis. et sic euz dicitur alia et copu
 latio aliarū ecclesiarum: cū monasterio ipliter simili
 indine qualitate intelligendus est de alijs ecclesijs
 regularibus sui ordinis. ut in hac qualitate cū mo
 nasterio p̄sentat. nam relatiō diversitas alius vel
 alia h̄ referat diversitas in supposito refert tamen idē
 seu p̄simile in substantia vel qualitate ut nō. Jo. an.
 in novel. post Jo. mo. de p̄ben. c. c. in illis circa si.
 sup glo. electio. an si. et etiā copulatio diversorum co
 pulatorū habet ea p̄iungere vel copulare sub simili
 qualitate. ff. de fun. instruc. l. se. §. gaio. ff. de pen. le
 ga. l. m. quod liquide. §. si. nec ob. c. significate. nec. c.
 rodulphus: q̄ ut p̄dicitur hic alias constabat de certo
 copose p̄sentans ut p̄sentans gratiam ideo error qua
 litatis non d̄mittit ar. nō. ibi p̄. Inno. c. p̄ hac p̄e
 obmittit etiā de consilio oim̄ nomine discrepante.

XIII

Ualeat processus in nīm literarum surreptitarum
 parte non opponere. h. d.

Utrum Si sit delatū appellatiō in partibus
 bus: p̄fixis terminis ad p̄roque
 dus et solū appellatiō approbata a parte appella
 ta: sic causa debebat tractari i curia inna. c. oblate
 v. c. coadi de appel. pars in appellans ut alias tacta
 d̄ delatione: termini p̄fixione ipetrat quos iudices
 ad p̄sentan valeat impetratio ipso iure: sic p̄cessus
 p̄ tales iudices habuit sup appellatiōne si non exci
 piat a parte valeat: nō obstantē literarū surreptide
 et videt q̄ sic. q̄ h̄ littere sunt surreptitae si excipere
 tur de surreptide. deberent carere iuribus inna. c. ob
 late. et p̄sentim si p̄sentans fuit terminis in ipetrando
 inna. c. sepe in si. de appel. tū ex quo pars aduersa nō
 excepit. p̄cessus valere d̄. ad hoc facti quod nō idē
 Inno. i. c. super literis. c. i. ubi videtur hoc expresse
 dicere. de literis ipetratis in causa appellatiōis que
 erant surreptitae. q̄ re vera appellatiō non erat ar.
 nō. de relcrip. c. ad audiētiā. et per Inno. c. c. dile
 ctus. ubi determinat q̄ p̄cessus habitus p̄ literas
 surreptitias euz non excipiunt de surreptione et sic
 quidā intelligunt iura illa. c. oblate. et c. sepe in si. La

men cōtra. fuit decisum. q̄ ex quo cū semel fuit deno
 lura ad curiam: ut ibi tractada non p̄t extrahi nisi
 de certa sciētia pape. facti bene dicte. puida de cler.
 XIII

Relinquitur ad primam gratiam non p̄feratur ei: qui
 aliam gratiam obtinuit. h. d.

Postquam Titius petiit ad collatio
 nes ep̄isopi: papa reuocavit
 omnes gratias factas. postea papa fecit gratiam me
 uio ad collationem illius ep̄i. et post illam secundam
 gratiam papa primo iure fecit gratiam. per quas sibi re
 stituit primam gratiam. et uoluit primam gratiam et pri
 mas litteras ualere: quas ante gratiam Meui reuo
 cauerat. Querit an ille Titius p̄ferendus sit Me
 uio dicitur fuit q̄ non per. c. quantus de relcrip. l. vj.
 et p̄ iura ibi allegata. p̄ quo. ff. de cur. l. i. in prin. §. i.
 L. de p̄sol. l. ff. de bo. l. i. si necesse. §. si depositus.
 et de p̄d. et demon. l. interdidit in si. de p̄car. l. sed si
 manet. in contrariū facti. ff. qui p̄ntores in pig. ba.
 L. credidit si accepit. et de sen. c. i. summa. ubi d̄ di
 citur ita uidelicet q̄ inuac q̄ nisi sub illa p̄testatione
 eum relegissent p̄stimum locum recuperasset.

De consuetudinibus. Ricca.

I

Si consuetudo excludat ingressus religionem a suc
 cessione: remanebit exclusus licet contrabat matri
 monium apostatando. h. d.

Supposito De consuetudine q̄ religio
 nem ingressus vel ingressa
 non possit succedere parentibus: imo eo ipso successio
 pertinere debet ad seculares filios alios ut patet
 Quaedam ingressa fuit ut assererat religionē: et po
 stea apostatant et erunt religionē: et cōtraxit matri
 monium. et de facto occupauit possessionē cuiusdā
 hereditatis cuiusdam parentis sui. Quidam tamen
 secularis frater agit cōtra eaz petitionē hereditatis
 dicens iurme cōsuetudinis ad se spectare totas suc
 cessionem parentis. illa excepti q̄ ipsa est filia sicut
 agens q̄ ad eam pertinet pars successiōis. Alter
 replicat q̄ uerū esset nisi fuisset ingressa religionē.
 sed quia fuerat p̄fessa in religionē. iurme cōsuetu
 dinis erat exclusat: sic obtinuit per tres istānas. sed
 in toto p̄cessu non fuerat uocata abbas illa nec con
 uent⁹ illius religionis cuius religionē fuerat igres
 sa Queritur an teneat processus uel an esset nul
 lus. Ista questio erat in cancellaria.

II

Non ualeat cōsuetudo anglicana: q̄ rex habeat iurif
 ditionē in clericis solutos in actionibus civilibus
 personalibus. h. d.

Utrum Ualeat consuetudo anglicana q̄ rex
 possit cognoscere et d̄e iurisdictionē i
 clericos solutos i actionibus civilibus: p̄sonalib⁹
 mere uel criminalibus ubi agitur ciuilitat. et uidetur
 q̄ nō per ea que nō. Inno. de so. comp. c. postulatū
 ultra mediam et per. Archi. in c. romana. in. i. glo.

de so. compe. li. vi. preferim quia est contra milita
tem ecclesiasticam. et sanctorum patrum instituta. igitur et
ar. extra de foro compe. Item quia talis consuetudo
est contra preceptum prohibitionis et negativum ut dicitur
c. ij. cui renuncari. etiam expresse non potestur ibi
no. et probatur. c. c. si diligenti. et ar. no. C. ne fideiul.
do. den. l. in si. ergo multo fortius nec tacite. precepta
enim negativa obligant semper et ad semper. ut furum
non facies et similia. licet affirmativa obligent semper
et non ad semper secundum theologos. quia talis con
suetudo est contra generale statum ecclesie. per litteras
introducuntur in honorem totius ordinis clericaliis.
necum cleri anglicani imo et universalis. igitur clerus
anglicanus tacite consuetudo aut assuetudo tali abu
sui non potestur preter talis consuetudinis derogare
ar. xxv. q. ij. c. sunt quida. et ar. no. per Immo. de consue.
sup. Rota circa modum. nec ob. si dicat quod ecclesia an
glicana nec rex non receperit nec observaverit illud
statum. sic non videtur ligari nec transgresso
res illius. ex hoc ar. iij. d. c. leges. in no. de tra. et
pate. c. l. in si. glo. Item quod papa hoc statum et semper
tolleravit. quia est ius prohibitorium et ab exceptio
divina. procedens ut no. Immo. de maio. et ob. c. si quis.
et per de quibus consuetudinibus esset peccatum non possunt
dici ex hoc excusari quocumque tempore. etiam in con
trarium sunt abusi. quia tanto sunt graviora peccata. et
ut extra de consue. c. si cum concio. nec hoc casu videtur
sufficere tollerantia pape ar. de preben. c. u. id. dudum.
in si. et no. per Immo. in Rota de consue. et dato quod pro
pter scandalum. quia alias prohibere non poterat tol
leraverit. non propter hoc videtur approbasse nec consue.
voluisse induci. ar. no. per Immo. in Rota de consue.
ad hoc de prescrip. c. nihil. nec ob. etiam si dicatur quod
papa non ponit clerum anglicanum privilegiare in
preiudicium regis anglie cui in omnes antequam christus
veniret iurisdictione copertur. quia istud privilegium
et hoc libertas concessa est clericis a christo. in que om
ne imperium fuit translatum in spiritualibus et tem
poralibus iuxta no. in. c. novu. d. indu. et per Immo. ex
tra de voto et voti redemptio. c. q. sup. h. i. et de fo.
cop. c. h. et quod clerici sunt spirituales et in spiritualibus
papas solum seu iudices ecclesiasticos posse se intrin
tere. privilegium generale fuit datum a deo iuxta. c. qua
to de iudic. et no. per Immo. de sen. ex. c. novu. circa
prin. nec per sequens ob. quod dicebantur per allegan
te pro parte illa. quod papa expresse protestatur in iure
quod non vult derogare iurisdictioni regis anglie extra
qui si. sint. c. causam cum similibus. quod ut ex premis
sis patet in clericos nullam iurisdictionem habere nec
habere potest.

III

Ualeat consue. quod episcopus in iocundo advenit. possit
ponere unum canonicum in ecclesia sibi subiecta. d. d.

Utrum Ualeat consue. quod episcopus in iocundo
advenit suo possit ponere unum cano
nicum. cui statim respondeat sicut unum alium canonicum
in qualibus ecclesiis sue civitatis vel diocesis. nam
non obstat canonicorum certo numero. etiam iuratio.

vel apostolica auctoritate confirmata. quibus tamen
ecclesiis alias prebendarum distinctio non habet. et videtur
quod sic quia in electionibus et beneficiorum collationi
bus consuetudo spectat ut no. Immo. de elec. c. cum eccle
sia volterana ubi de hoc. quia etiam de consuetudine ad
reges aliquos pertinet ius conferendi preben. ut no.
spec. in si. ne se. na. ad si. et facit quod no. de imperio. in
si. de preb. f. restat. ad si. et per Archiep. de preb. c. ij. i
penult. glo. nec videtur obstat numero. ad quod
de rescript. c. consuetudo. igitur. et per consuetudo videtur
parificari ar. no. per glo. de elec. c. cum in pri. et per
Immo. de consue. sup. Rota ad si. et clarus per glo.
de indi. c. novu. sup. verbo consuetudine. sed ad hanc
parificationem potest dare ius. quia in eadem possunt
privilegia quod non potest consuetudo ut in de. redigi.
et in si. cum ibi no. de privileg. Et ibi scripti aliquos
alios casus. Item nec videtur obstat si dicatur quod pro
talem consuetudinem nimis potest gravari ecclesiam. et
potest vel propter modum vel propter translationem nisi
unum possint multiplicari non episcopi. quod si quilibet
eorum poneret unum in ecclesia minimum gravaret nec
sufficerent omnibus facultates igitur tanquam onero
sa ecclesie non videtur quod valeat extra de consue. c. l. i.
vj. ar. ad h. in aut. de decimis. si numerus clericorum
rum. et in aut. de mensura ord. per totum consue. c. l. i.
de episc. et de. l. in ecclesiis et no. de institut. c. aut. et de sa
cro sanc. l. no. plures. quod potest responderi quod sustinenda
sunt donec veniat casus. quem tunc talis multiplicatio
tionis gravatur ecclesia. et tunc ad ipsam talis consue
tudo restringatur nec de inspecti casus adverte fortime.
quod sic iuxta motum multiplicentur episcopi. et etiam si
eur poterit motus episcopi sic et canonicis et tunc po
terit ecclesia redigi ad statum canonicorum numerum
et non est bona sequentia. consuetudo est onerosa. et
go non valet. quod secundum hoc omnis consuetudo que
est ecclesie alicui onerosa non valet. quod videtur ob
servatum cum sit dare nonnullas ecclesie consuetudines
onerosas que valentur per in consuetudinibus quod una
ecclesia de alia eligere teneatur. Item quod illi ad quos
de iure prima electio teneatur administrare extraneos
ad eligendum. Item quod ad unum episcopum vel ecclesiam
spectet iurisdictione primario ad alium episcopum vel aliam
ecclesiam. Item quod per translationem et procuracionem in a
lia ecclesia. Item quod una ecclesia sit alteri pensionaria vel
censualis. Item quod una ecclesia percipiat decimas infra
territorium alterius. Item quod Archiep. percipiat palastre
dus in installatione p. l. et sic de multis alijs preceteris
si loquamur de consuetudinibus ipsi de quo non ex
tat memoria ar. no. per Archiep. de electione. c. gene
rali sup. verbo generali. de offe. l. vj. et ibi per Jo. mo.
in. q. l. h. ad huc potest evadere per no. ibi per Jo. an.
in glo. sup. verbo antiqua. nec ob. si dicatur quod propter
illud qui noviter ponitur sup. numerum minuentur a
liorum positiones. quod illa diminutio modicum cuiuslibet
ascendet. potest si sint ibi. c. c. canonicis cuiuslibet dimi
nue. c. xij. pars. et de tali modico non est curandum.
et preceteris. quod ceteri per istum supradictum in oneribus
per unum singulorum sustinendo. non relevabuntur. quod si

ale per redigi ad statum
te vel decedente sic quod
divinus ut servum eccle
tatu consuetudinis mo
aliqua tollatur. p.
caput diocesis. quia in
suetudines sibi solite for
l. et lega. observare. f. an
tatu consuetudinis. f. h.
iuris. sic non poterit d
et rigorosum in aliis
aliquando paratur plus
uis non sine causa extra n
quod. f. cum ante de r
uis non sine culpa cotum
non habet iniuria. f. de
maxime ecclesia cathedr
ut est episcopus sibi ven
suis filiabus. consuetudo
de eccle. edifi. c. ad andi

Apostolicus debet unum
suetudine. quod inferioris det

In quadam

canonicorum. Nam quidam
colares. qui sunt sub cur
dam modum qui vocantur
qui soli habent vocem in
redamem prebende omni
ter potest quis ascendere
ordine primo fuerit in
mediis. ille ascendit debet
quod receptio. nisi in
dij gradus aut emancipat
dit. sic decedente aliquo
mlariu antiquo. canonice
cipatoru secundum ordinem
perioru gradum illius n
dij ascendit antiquos infer
novus canonicus surrog
suz non permittunt preben
les. hoc supposito ponant
de antiquioribus super
motus est quidam apol
nicorum et prebenda fut
pa sibi solum confert illu
vel per privationem. Et
debet venire ad gradu
condum statum vel plus
at esse inferiori gradu
suz ascendere ad alios
oportunit. quibusdam u
re ad infimum gradum pri
periores gradus secund
ma de consue. sed si papa
vacant per motus super
dicunt quod iste cui papa
et gradus illius canonic

ale p[er] r[ati]o[n]e ad statum numeru[m] aliquo forsan eade[m] te vel decedente sic q[ui] et p[er] istu[m] augmentabil[em] cultu[m] diuinus ut seruatiu[m] ecclesie. et ideo non mirum si p[re]textu consuetudinis modicum damnum singulorum aliquant[er] tolleretur. p[re]sertim in honore epi qui e[st] caput diocesis: et quia in iocundo aduentu p[re]sident. co[n]suetudines sibi solite sunt seruare. ff. de offi. p[ro]curat. l. et lega. obseruare. s. ameq[ue]. hoc aut[em] ex quo fiet p[re]textu co[n]suetudinis fieri co[n]suetudini fieri auctoritate iuris: sic non poterit dici iniuriosum quauis duru[m] et rigorosum ius aliquando permittat q[uo]d aliquis aliquando patiatur p[re]iudicium etiam sine culpa: quauis no[n] sine causa extra ut h[ic] non cont[ra]. quoniam frequenter. s. cum ante de regula iuris. c. sine culpa: quauis no[n] sine culpa co[n]uincit q[uo]d dicit q[uo]d executio iuris non habet iniuria[m]. ff. de iniur. l. iniuriatus. s. i. quas maxime ecclesia cathedralis seu p[re]sident in eade[m] p[ar]te ut est episcopus sibi uendicat in subditis ecclesijs: et suis filiabus. co[n]suetudo est antededa ar. no. p[er] Inno. de eccl[esi]e. edifi. c. ad audientiam. in fi.

IIII

Apostolicis debz uenire ad locu[m] inferioris h[ab]ite co[n]suetudine: q[uo]d inferiores debeant ascendere ad maiors. b. d.

In quadam Ecclesia ex statuto uel consuetudine est triplex ordo canonicoru[m]. Nam quidam sunt inferiores qui uocant scolares: qui sunt sub cura et obediencia scolastici: quidam medij qui uocantur emancipati: quidam maiores qui soli habent uocem in capitulo et uocantur capitula restantem p[re]bende omniu[m] sunt equales. et non aliter potest quis ascendere ad maiorem gradu[m] nisi p[er] ordinem primo fuerit in inferiori: et de illo ascendere ad mediu[m]: ille ascensus debet fieri secundu[m] ordinem antiquioris receptionis: nam mox ante canonice me dij gradus aut emancipati loco illi[us] mox ante ascendit: sic decedente aliquo d[omi]no superiori gradu[m] scilicet capitulariu[m] antiquo: canonicus de medio gradu emancipatoru[m] secundu[m] ordinem receptionis ascendit ad superiorem gradum illius mox ante in locum illius medij ascendit antiquioris inferioris gradus: et locu[m] eius nouus canonicus surrogatur: per istum aut[em] ascensu[m] non permutant p[re]bendas. que alias sunt equales: hoc supposito ponatur sicut fuit de facto q[uo]d un[us] de antiquioribus superioris gradus capitularium mortuus est quidam apostolicus acceptat eius canonicatum et p[re]bendam sub sua gratia cadens: uel papa sibi forsan confert illos uel forsan sibi reseruatos uel per priuatione[m]. Quis uirum ille apostolicus debeat uenire ad gradu[m] uel ad locum suu[m] uel an secundu[m] statutu[m] uel consuetudinem ecclesie: primo debet esse in inferiori gradu et postea secundum ordinem suu[m] ascendere ad alios gradus loco et temporibus oportunitate: quibusdam uidebat q[uo]d expectans d[omi]no uenire ad infimu[m] gradus primo: postea ascendere ad superiores gradus secundu[m] ordinem suu[m] ar. cum in ma de p[re]b. sed si papa p[re]ferat canonicatu[m] et p[re]bendam uacante per morte[m] superioris gradus canonicus: et dicunt q[uo]d ille cui papa p[re]ferat debeat uenire ad locu[m] et gradu[m] illius canonicus superioris: cuius canonica

tas et p[re]benda collati sunt quasi reseruatione uel collatio pape totu[m] officium: et cum suis qualitatibus. et maxime si h[ic] gratia clausula non obstat. p[re]bende ne uel statuto ecclesie: que effectus gratie impedit possit quomodolibet uel differri: q[uo]d nisi ueniret ad locum illu[m] et gradum effectus gratie pape differretur quo ad iura canonicalia: que sunt in habendo uocem in capitulo iuxta no[n] per Inno. in c. cu[m] m. feri. de p[re]b. ut. quia uocem ille non haberet forsan de magno se potuerat nunquam si ueniret primo ad infimu[m] gradu[m] et postea ad mediu[m] eam no[n] haberet: donec ascendisset ad superioris capitularia: ut supponitur ex statuto uel consuetudine soli illi de illo gradu habent uocem in capitulo: et idem etiam tenerent illi in eo expectant. cui papa canonicatum contulisset in illa ecclesia sub expectatione p[re]bende cu[m] illa clausula non obstante p[re]dicta eadem rationem secundu[m] eos statim debet uocem in capitulo uirtute illius clausule non obstantem effectus gratie quo ad iura canonicalia impediri p[er]tingat quomodolibet uel differri: secus in alio expectant. cui papa statim non contulisset canonicatu[m] in ecclesia: sed forsan mandasset generali sibi. p[ro]uideri de beneficio uacante uel uacanturo: ad certam collatione[m] spectat. et ipse postea uacantibus ipsis canonicatu[m] et p[re]bendam ad illa[m] collatione[m] spectantes eam acceptasset: tunc primo ueniret ad infimu[m] gradu[m]: et gradus ascendit postea ad sequentes: maxime si non sit ibi aliqua clausula non obstat. sed salua reuerentia istorum sic opinantium. mihi uidetur q[uo]d semper apostolicus. etiam cui papa illos canonicatus et p[re]bendam. in gradu superioris contulit. debet uenire ad infimu[m] gradu[m] et deinde secundu[m] statutu[m] uel consuetudine[m] ecclesie gradum in ordine suo ascendere ad supremu[m]: et ratio mea est ista quia papa sibi confere[n]do canonicatu[m] et p[re]bendam etiam cu[m] plenitudine iuris canonicus: uideatur in dubio sibi conferre etiam illis uirtutibus et qualitatibus que habet canonicus in illa ecclesia ubi sunt illi canonicatus et p[re]benda: quia cum secundu[m] diuersitates ecclesie et consuetudines uarias. iura canonicalia uarietur: quia alia iura et alio tempore habent canonicus in una ecclesia: que et quando non habet in alia. et contra. papa conferendo canonicatu[m] in aliqua ecclesia in dubio uideatur p[re]ferre cum iuribus canonicis: que co[m]petunt canonicis illius ecclesie: secundum eius statuta uel consuetudine[m] facit ad hoc ar. de co[n]sue. c. cum olim. cu[m] concordat. possit etiam iudici in arguente[m]. Lex militari. ff. de testa. militum. l. si quis exheredat. s. sed et si quis. d. nisi forte. ff. de iniur. l. rupto. ff. de uis et habit. l. plen[us]. s. equit[er]. ff. de lega. iij. l. fideicomissa. s. si non cum. igitur secundu[m] consuetudinem illius ecclesie de qua querit questio. canonicus non habet ius habendi uocem in capitulo: nisi secundum ordinem receptionis canonicus ascendat per omnes gradus ad superioris. igitur et nec ob. q[uo]d papa afficit locum canonicatus: quia non est ueru[m]. sed beneficium. canonicatus: tunc enim bene fatetur. q[uo]d p[er] pape reseruatione[m] uel manus appositione[m] afficitur locus canonicatus et gradus: q[uo]d ille locus uel gradus debet illi canonicatus uel illi p[re]bende. s. hic ille locus uel gradus que habebat ille canonicus mortuus si

In quadam ecclesia ex statuto uel consuetudine est triplex ordo canonicorum. Nam quidam sunt inferiores qui uocantur scolares: qui sunt sub cura et obediencia scolastici: quidam medij qui uocantur emancipati: quidam maiores qui soli habent uocem in capitulo et uocantur capitula restantem p[re]bende omniu[m] sunt equales. et non aliter potest quis ascendere ad maiorem gradu[m] nisi p[er] ordinem primo fuerit in inferiori: et de illo ascendere ad mediu[m]: ille ascensus debet fieri secundu[m] ordinem antiquioris receptionis: nam mox ante canonice me dij gradus aut emancipati loco illi[us] mox ante ascendit: sic decedente aliquo d[omi]no superiori gradu[m] scilicet capitulariu[m] antiquo: canonicus de medio gradu emancipatoru[m] secundu[m] ordinem receptionis ascendit ad superiorem gradum illius mox ante in locum illius medij ascendit antiquioris inferioris gradus: et locu[m] eius nouus canonicus surrogatur: per istum aut[em] ascensu[m] non permutant p[re]bendas. que alias sunt equales: hoc supposito ponatur sicut fuit de facto q[uo]d un[us] de antiquioribus superioris gradus capitularium mortuus est quidam apostolicus acceptat eius canonicatum et p[re]bendam sub sua gratia cadens: uel papa sibi forsan confert illos uel forsan sibi reseruatos uel per priuatione[m]. Quis uirum ille apostolicus debeat uenire ad gradu[m] uel ad locum suu[m] uel an secundu[m] statutu[m] uel consuetudinem ecclesie: primo debet esse in inferiori gradu et postea secundum ordinem suu[m] ascendere ad alios gradus loco et temporibus oportunitate: quibusdam uidebat q[uo]d expectans d[omi]no uenire ad infimu[m] gradus primo: postea ascendere ad superiores gradus secundu[m] ordinem suu[m] ar. cum in ma de p[re]b. sed si papa p[re]ferat canonicatu[m] et p[re]bendam uacante per morte[m] superioris gradus canonicus: et dicunt q[uo]d ille cui papa p[re]ferat debeat uenire ad locu[m] et gradu[m] illius canonicus superioris: cuius canonica

erat debitus eius canonicatus vel prebende inquam
talis canonicatus vel talis prebenda est. sed potius ex
eo quod persona que illos canonicatus et prebendas obtine
bat erat antiquior. sed secundum ordinem receptionis tanquam
antiquior canonicus in inferioribus gradibus irasci
berat et illis gradibus ad superiorem quod pater quia non
erat debitus ille locis illis canonicatus et prebende
quia aliquando fuerant illi idem canonicatus et prebenda
sine loco illo. cum persona fuerat in minoribus gradibus
constitutio non obstat. quod effectus gratie ad iura
canonica differret vel impediret. quia dico quod non.
quod iura canonica habebit saltem apertissime vel dico
quia iura canonica habebit illa que canonicis il
lius ecclesie possunt et debent competere. que variabuntur
secundum quod variabuntur gradus. et secundum
antiquitatem temporum secundum ordinem receptionis per
sonam. Ad ista facit in simili questione mora et eius decisio
de regul. iur. c. inspicimus. li. vi. in nouell.

V

Quia non habet ius in prebenda minorum acquirere
ius in operata maiorum. b. d.

Utrum In ecclesia ubi sunt prebende minores
medie et maiores: et secundum ordinem
receptionis antiquior canonici possit de minoribus
ascendere ad medias: et de medijs ad maiores. Si unus
qui primo receptus est in canonicis. et auctoritate
capituli ad primarias preces imperiales. et obtinuerit
de facto unam prebendam minorem uacantem per capitulum
sibi collatum: quam magno ipse tenuit bona fide:
et iusto titulo ascenderet ad unam mediam. postea uacan
tem et dimiserit primam minorem: et postea superueniret
re quodam apostolico imperante: qui primam minorem
quam ipse tenuerat infra ipso debuit et alias canonicis
acceptauerat: sibi obtinuerit prouideri: declaratur
ipsum apostolicum habuisse ius in illa minori et sibi ad
iudicem: et illum alium ad eam ad preces imperiales rece
pit: nullum habuisse ius remanere debeat ille imperia
lis in illa media ad quam ascendit: uel unum si sequens
eum in ordine receptionis illam eandem mediam optine
uerit: et dimissa minori quam alias iuste tenebat ascen
dit ad eam debeat esse prior: in eadem etiam uidebat
quibusdam quod primus imperialis sit prior in media non
obstat. quod non habuisset ius in prima minori ex quo
eas tenuerat et possederat bona fide quasi fecerat fru
ctus suos: et iste ascensus uidetur quidam fructus ar. c. co
sultationibus. de iure pair. p. hac allegabat. Ibar
barius p. b. l. p. s. de. off. p. c. et que non. Inno. in. c.
nihil. de elec. pro hoc in speciali allegabatur unum tex.
ubi uidetur. p. b. a. q. sola possessio det titulum in benefi
cialibus. c. si a sepe. de preben. li. vi. p. hoc in speciali
allegabat. ff. de do. inter ui. et uxo. l. ex. anno. cu. l. e. ff.
ad rebel. l. facta. §. si heres. Determinatum tamen fuit
contrarium. quia ex quo non habebat titulum canonicum
in prima minori non posset habere in secunda media.
quia in ecclesijs ubi habet locum optio uel ascensus seu
permutatio prebendarum sit transitus de una ad aliam
absque nouo titulo et absque noua possessione uel collati
one in iure prouisionis seu tituli habitus in prima
iuxta no. per. Archi. et Jo. in nouell. in. c. cum in ma.

de consue. li. vi. si igitur canonicus titulus non habetur
in prima non potest haberi in secunda: alias sequeret
quod cum sine canonico titulo obtineret quod ius non pa
tetur: pro hoc quia pariter ubi consequens fundat in alio
antecedenti: ubi tollit antecedenti tollit consequens benefi
cia. ff. de pac. l. si cure de accu. c. ad penitentes pro hoc
Legi. ff. de excep. re iudi. p. quo inducitur. l. qui liber
§. dec. uerba. ff. de ual. l. Lex facta. §. si in eodem. l. i. l. i.
illa aliquantulum uideatur obstat: sed non obstat si be
ne attendatur pro hoc al. ff. de in die adiec. l. i. l. i. l. i. l. i.
ubi. §. sed marcellus etiam. ff. de edic. l. i. l. i. §. q. i. l. i. cu
m. §. cum rediret. pro hoc quod resolutio iure fundamē
ti resolutur fundamentum. ff. de pig. l. lex nequial. ff.
de lega. nomine caue. l. i. §. si quis sub conditione. c. §.
qui minorum.

VI

Si de consuetudine ecclesie antiquior potest optare
primus in data licet secundo receptus: preferatur se
cundo in data licet primo receptus fuerit. b. d.

Quo Sunt imperiales primus et secundus: qui
mandantur recipi in canonicos et in fra
trem de prebenda cum uacauerit eis mandatur priori
deteri cum decreto et clausulis que hodie sunt de silo: et
hij primus factis processibus presentauerit capitulum
litteras et petierit se admitti: super hoc fecerit diligē
tiam cum de facto secundus per capitulum prius fuerit
receptus ut primus: quantum primus prius petisset
se admitti quod secundus. tandem uacante prebenda: et
cessante illa ecclesia secundum ordinem eorum: quilibet obtinuit
si prebenda sibi uelet: et sic eis existentibus canonici
eis prebendarum uacauerit in illa ecclesia una prebenda
maioris ualoris: quod quilibet eorum optauit secundum
consuetudinem ecclesie qua est consuetudo seu statutus
quod antiquior canonicus secundum ordinem receptionis pre
feratur in optionem: secundus in data dicitur quod fuit
primus receptus in canonicis: ideo ipse debet preferri
in optionem: primus uero in data dicitur quod licet ipse fue
rit ultimo receptus: de facto tamen primus erat in da
ta et primo petierat se admitti: prius fuerat recipere
de iure: quod non scierat per cum quominus pri
mo recipere: ideo sibi non debet imputari et per
prius dicitur quod debet preferri in optione. Queritur
quid iuris uidebatur quibusdam quod secundus in data:
quia primo receptus fuit preferri debeat. propter terminum
minoris statuti seu consuetudinis: quod uel que habet quod
primus receptus preferatur in optione sed primus ager
contra capitulum ad interesse: sic dicimus in duobus
successive preteritis a patrono laico quorum licet primus
deberet admitti per episcopum: tamen si secundus de fa
cto admittatur ualeat admissio: sed episcopus tenet pri
mo non admisso ut in. c. pastoralis. de iure pa. Ad
hoc respondetur: quia damnum illud non posset recu
teri. per. c. l. cum illa beneficia sunt ineluctabilia: ubi
sicut in alio beneficio. et propter hoc referuntur primo
sua prioritas: ex quo per eum non scilicet ar. l. si. §. i. ff. de co
per que fac. est. p. hoc etiam benefacit quod non. Inno.
de rescript. c. capitulum. in magna gl. circa medium ubi
si autem secundus receptus esset: sed ubi in litteris pri
mi non erat decretum sic et pro ista parte pro qua

fuerunt sane tres sine
et. r. clam. et quod non.
uerbo mandatum. circ
cautione. ad quod non.
de re iudi. et facit. l. q.
licet per eum non sciet
debeat proinde habere
de non uidetur sufficere
consuetudo optionis
prostat: sicut in simili no
tata preteritis: ubi ra
consuetudine competere
de consue. c. cum in ma
sed respondetur quod illa
uel. Aliquibus uideat
prioris et debet per
per eos factas. pro qua
l. iuris. cum. de codi.
posterior: uidetur retro
cipiendus. et in hac opti
bac parte etiam fuit alle
cautio. l. i. §. si. et p. illi

Non ualeat consuetudo
tur dies neque locus. l.

Utrum Talis non
datur quod sit. quod super bo
nium ut. ff. de pig. l. cum
p. r. a. q. possit parare
et locus sunt de substa
fanci. ff. de re iudi. l. i.
ut proponatur nomen
non ualeat consuetudo
sue. c. i. l. vi. et quod aucto
mam. l. de p. r. a. b. et
quod defensionis facultas
de. pastoralis. §. ceteris
le non ualeat consuetudo

De electione.

Tempus preferendi et
tationis: non ramb

Utrum Si
post annum uel biennium
sibi episcopo ipse late
tionis facte ad preferre
sic superior iure deuo
necium: nisi post negli
habitationis: demum con
rificatione episcopo
at currere episcopo
tude. c. admonet et d.

Ualeat electio pro po
us propositi. b. d.

faciunt late tres sine beneficiis qd no. Inno. de pbe. et clauum. et qd no. ed. p. de re. p. c. capitulum. sup. verbo mandati. circa prin. in v. sed quid si ante uocationem ad quod no. per Inno. in c. cum bertoldo. de re. iudi. et facti. l. quocumque. C. de re. ven. p. hoc qd licet per eum no. fierit et fidei seu reputate iuris debeat proinde haberi ac si tunc fuisset receptus. ad no. uidet sufficere tal qualitas interpretatur ex quo consuetudo opinionis requirit ueritas prioritate recte pronoscitur i simili no. sufficere et respectuina seu reputata presentia ubi talis potestas opinionis secundum consuetudinem edepit solis presentibus ut no. Ardi. de consue. c. cum in wa. circa prin. sup. verbo p. alio. sed respodent qd illa opere probat per Jo. an. in no. vel. Aliquibus uidet tamen qd primus in data esset potior et deberet preferri in optione. per rationes. a. per eos factas pro quo. c. ubi qui. de re. iudi. l. vi. et. l. iuris. cum. de codi. et de. et quia receptio primi licet posterior uidet retrotrahenda. ex quo primo erit recipiendus. et hac opinione fuerunt quasi oes. et pro hac parte etiam fuit alle. l. i. C. de sol. l. xi. et. ff. si quis canis. l. i. §. si. et p. ista parte obtinuit po. tres sinas.

VII

Non ualeat consuetudo qd instrumentum no. apponatur dica neq. locus. b. d.

Utrum Valeat pferendo qd i instrumento non apponatur dica neq. locus. Qui daz qd sic. qd super hoc ualeat pacis uel consensus paritii ut. ff. de pig. l. cum tabernaz. §. i. Alij e. maior: po. ptra: qd possit parare uia multis malitijs. et qd dies et locus sunt de substantia instrumenti. ut in c. abbate sanc. si. de re. iudi. l. vj. et in aut. de tabel. et in aut. ut pponatur nomen ipera. et ptra substantia acc? non ualeat pferendo ut no. Jo. an. in glo. extra de co. sue. c. ij. l. vj. et qd auferret defensionez parti ar. l. opti mam. C. de ptra. et omi. sup. et ideo ualeat non dz qd defensionio facultas ppetit de iure naturali ut in de. pastoralis. §. ceteru. de re. iudi. et ptra ius natura le no. ualeat pferendo ut no. Inno. de ptra. sup. Ra.

De electione.

Rica.

I

Tempus pferendi currit episcopo a tempore renuniationis: et non ratabitionis. b. d.

Utrum Si aliquis resignauerit beneficium i manibus pcuratorum alicuius: et postea post annum uel biennium episcopus hoc ratificet: currit sibi episcopo ipso lateranen. c. l. i. a tempore renuniationis facit ad pferendum: an a tpe ratabitionis: sic superior iure deuoluto non possit pferre illud beneficium: nisi post negligentia episcopi. a tempore ratabitionis: et tunc computando potest dici qd etiam ante ratificationem episcopi a tpe sue renuniationis incipit currere episcopo ipso ar. no. p. Inno. de renuniatione. c. admonet et d. pcessi. pben. c. qd diuersitate i si.

II

Valeat electio ppositi: etiam non scrutato uoto ipsius ppositi. b. d.

Canonici. Seu capellani copromissarii i res de ipsis in scrutatis uotis omnium et singulorum de capitulo illi eligentur in episcopo: in quem oes uel maior pars uenerunt ipsis scrutatis uotis suis primo: deinde uotis aliorum reperiebant. qd omnes uenerunt in propositum ipsius ecclesie: ipsi compromissarii eligerunt cum solenniter non scrutato prius uoto suo: qui presentata sibi electione pcessit electioni. Quatuor uero electione tenent: quidam dicebant qd non: qd non fuit scrutatum uotum ipsius electi: qui erat pfectus et de capitulo propter formam ppositi que habebat qd scrutatis uotis omnium et singulorum et. Ipsi uero no. fuerunt scrutati uota omnium et singulorum: ex quo cum omiserunt. qd forma mandati diligens est seruanda ut. c. cu dilecta de re. iudi. l. mandati. l. diligenter. c. cu expediat de dec. l. vj. et i eo. n. c. cu dilecta. §. an antiquis. non. n. impleta est pditio sub qua data fuit potestas ppositi: sicut eligendi. si scrutatis uotis singulorum et omnium et. igitur nec poterunt eligere: Alij dicebant qd electio erat bona: qd satis pferendo electioni declarabat uotum suum ille ppositus electus: igitur et. Item frustra eius uotum in scrutatio fuisse per ppositum rios inquisitum: et si fuisse non posset nec dz se nominare: qd sic ambitiosus esset ar. de ihi. c. si. et si alium nominasset illud nihil pcessit: cu necessario ex quo alij in ipm ppositum conueniebant ipsius eligendo: igitur non fuit magnus inconueniens si eius uotum scrutatum non fuerunt: cum et seruatum non prodesset ut ar. l. aliquando. ff. ad uelle. cum conco.

De renuniationibus.

Rica.

I

Valeat collatio beneficii resignati i manibus non habentis potestatem admittendi resignationem. b. d.

Utrum Si aliquis resignet beneficium in manibus non habentis potestatem recipiendi beneficium uacet beneficium et possit conferri per eum ad que pertinet collatio uel patronatus ad eam presentat: potest dici qd uacet in iudicium renuniationis: et qd superior ad que pertinet si confert eo ipso ratam uideatur habere renuniationem primam. pbat ar. l. illud. §. si. ff. de acqui. bene. sed contra. quia no. potest ratum habere qd suo nomine gestu non fuit. Item necessaria est iura pinationis ut no. Inno. in dicto. c. q. in dubijs. et talis iura requirit iuris ordinem et uocationem pariter: quia forte ppter metum fecisset posset dissigui: utrum qui renuniat perisset in eadem uoluntate uel eam mutauerit.

II

Non habens potestatem conferendi beneficium nactus utrum per resignationem no. ppter hoc habet potestatem recipiendi resignationem: similiter nec exequit res gratiarum possit recipere resignationem beneficiorum. b. d.

Utrum Si episcopus committat alicui potestatem conferendi certum beneficium: et

vacaverit per resignationem: supposito q̄ valeat cō
missio per ea que scripsi. d. folio in illa questione que
incipit: ordinarius. et. possit talis commissarius eo
ipso in virtute talis commissionis recipere resignatio
nem a volente spontaneè resignare: maior pars tenet
q̄ non: quia etiā opus est ut expresse cōmittat pote
stas recipiendi resignationē ut extra de preben. c. du
dum. circa prin. h. vi. et hoc tenent p̄ nō. p̄ Arch.
extra de verbo. sig. c. sicut. h. vi. Quidā tamē tenebāt
contra. per. l. ad rem. et. l. ad legati. ff. de procura. et p̄
rationes p̄ hac parte factas per Arch. in dicto. c.
sicut. et beneficiatōr q̄ i terminis illi. c. sicut. de ver
bo. sig. certe illa opi. est vera et qd̄ in illo casu certe
opus est speciali cōmissione super admissione resi
gnationis: quia si virtute alteri cōmissionis de qua
ibi fit mentio: etiam potestas recipiendi resignationē
videretur cōcessa per hoc iudicari. ord. q̄ i dubio
papa nō videtur fecisse nisi i eo qd̄ expresse cōcessit.
nec est interpretandū privilegio in iudiciū tertij.
ut. l. i. §. merito. et. §. si quis a principe. ff. ne quid i loco
publico. hic autē fuit cōmissio auctoritate ordinarij
et de iure cōmuni. et ideo est interpretanda etiam secun
dum ius cōmune ut cōmissio p̄paratorio vel p̄parā
do posteriori et cōsequenti videatur cōmissio p̄para
torium prius et antecedens ar. dictarū. h. preteritū p̄
qd̄ necessario pervenitur ad illud nec sit interpreta
tio aliqua i iudiciū tertij. sed solū cōmittētis cui est
ip̄radū: q̄ alio exp̄sse illā potestātē nō obtinuit.

Sed iuxta premissa queritur. an executiones gra
tiarum deputati ad providendū de beneficijs vacan
tibus in eorum manibus beneficiū resignarent sicut
ca recepta. providendū dicitur q̄ non per dicta in pre
missa prima questione. Itē q̄ tales executiones ta
lem resignare volentē non possunt in iudicium delimitere
igit nec eius resignationē recipere: probatur p̄ sequē
tia p̄ ea que nō. Jo. an. in dca. d. renun. in gl. sup. ver
bo manibus et p̄ Jm. de renū. c. q̄ i dubijs si. ij. gl.

III

Qui renuntiant i manibus nō habentis potestates
admittendi resignationē non repelluntur propterea
ab agendo contra intrusum. b. d.

Quidam Primus i data habens ius i be
nificio per eū acceptato: illud re
nuntiant i manibus habentis potestates recipiendi
renuntiationē: fuis vero in data qui illud idem acce
perat et fecerat. p̄videri in virtute vacationis: in
cuius virtute primus acceptaverat: illa acceptatio
et p̄visio inde facta non valeret tenebat de facto
beneficiū illud: primus agit contra eum et fecit sibi ad
iudicari et restitui: secundus opponit sibi de renuntia
tione predicta facta i manibus eius qui nō habebat
potestātē. Queritur an per hoc eū excludere pos
sit. ut sic secundus veniat absolvendus ab ip̄tione
primi: Fuit dictū quasi per oēs q̄ non: q̄ talis renū
tiatione non privavit primū iure suo: s̄ per ordinarij
possit privari beneficio iuxta. c. qd̄ in dubijs. cum ibi
nō. per Jm. et doc. de renun. et sic donec fuerit p̄
vatus agere possit si dicat q̄ renuntiatione tenuit in

preiudiciū sui. dico q̄ verus esset ubi ageret contra or
dinarij de restituendo beneficijs: q̄ cum in eius po
testate esset eū. etiam possiden. privare et removere a
beneficio: ita et eū potestatem repellere ratū habendo
renuntiationē ar. l. in iud. §. cui damus. secus in eū
premissis ubi agit contra secundū in data possidentem
qui nullū ius habet: vel contra quēcumq̄ possidentem
aliūq̄: tunc donec sit privatus possit agere et benefi
ciū repetere: q̄ ius habet. et i possessionē per renun
tiationem perdidisset: non tamen ius in proprietate et
illorū respectu in quorū potestate non est eū privare
vel ratū habere renuntiationē: Dicunt tamen qui
dā q̄ re integra id est antequā privetur per ordinari
um vel habentē potestatem p̄tē penitere. bene facit
ff. de cel. bono. l. i. §. et. l. que penitet. et secundum iura
cōmuni licitum est penitere: licitū est variare continua
iū iurium. ubi ratas habere renuntiationē et in si.
ne revertat. ibi dicunt tamen. Itē quia reus excipi
ens ex hoc sufficienter non deducat ius suū: quod alle
gat renuntiationē invalidā. ergo licet per consensū
ordinarij sit invalidabilis: eū tamen ex hoc non fortifica
rent ius suū licet elideretur vel tolleretur ius agentis
eius non posset allegare: q̄ sic allegaret de iure tertij
Ordinarij cuius solus interest ratificare renuntia
tionē: vel illum privare p̄sertim autem hoc reo non
privatur ex quo sibi non potest et alteri nocere. fa
cit qd̄ nō. p̄ Jm. in. c. cū bertoldus in si. de re iudi.

III

Non valet resignatio beneficij recepti facta in ma
nibus ordinarij. b. d.

Quidam Cardinalis obtinens quandā di
gnitatem ratione cuiusdam eius col
lationes princeps unum beneficiū auctoritate sua or
dinaria: illud beneficiū in curia consulto cuidam ca
pellano pape presentavit: i curia: et collationē huius
modi acceptādi. tandem idē capellanus cū non pos
set obtinere pacificam possessionem illius beneficii.
ip̄m post aliq̄d tēpus renuntiant seu resignavit pure
et libere in manibus eiusdem cardinalis: qui auctori
tate sua ordinaria admittit renuntiationē: postea vero
dictus capellanus impetravit a papa aliud benefici
um de illo alio sic renuntiato seu resignato nō facta
mentiōe. Queritur an valeat impetratio. vel an illa
ultima gratia per papam sibi facta surreptitia censē
tur et eo. quia tacuit aliud beneficiū: quidam dice
bant eā surreptitiā. quia renuntiatō quā fecerat in
manibus ordinarij nō valebat nec admissio eiusdem
auctoritate ordinaria subsecuta: quia beneficia capel
lanorum pape reservata erant tunc p̄ papam. et cum
dictus capellanus haberet ius in beneficio per col
lationem sibi factā cui consentit. etiā si non habuisset
possessionē ut in. c. si tibi absent. de preben. h. vi. et in
c. quodam. Ideo nō potuit resignare. nisi in mani
bus pape vel eius commissarij: qui solus posset eum
iudicari delimitere eū sit in extraneā. c. cum mar
tino. que tamen est hodie limitata. ut i alia extraneā.
que incipit. et c̄p̄ms quicumq̄ capellanus pape iuris
dictione ordinarij: quia tunc demū potest auctoritate
et potestate renuntiationi: et corā eo demū potest re

renuntiatō fieri: qui de
per Jm. et doc. de
valuit resignatio
et enim possit eo pa
nō habentis potestates
superioris habentis potestates
admittere renuntiationem
penitere: nec beneficiū
et admissio subsequatur
beneficio: remanet i eo
no. i dicto. c. qd̄ in du
beneficio: nō obstant
bus cardinalis aucto
ritate eū recipientē p̄
eo de ipso i penitenti
nes de preben. h. mo
de beneficijs i quo non
de quo esto q̄ quis in
iuxta nō. per Jo. an. in
tia. et eius renuntiatō
terius potestates non
renuntiat beneficiū q̄
Jm. in dicto. c. qd̄ in
ga. c. deliberatione i si
tis dicebant q̄ illa ult
tia. q̄ secundū eos ren
ciū iuxta nō. per Jm. in
opi. non approbatur. et
prober ille qui h̄ potest
non p̄fecit. sed secundū
admittere non obstant
pellano: s̄ pape. q̄ h̄ il
corū: quo ad potestates
quo ad potestates renun
tis fieri admittendū:
potuit eū admittere: et
admittendi renuntiatō
tionem solū. sed propter
ab oī iurisdictione ordi
narij in iudicio eū nō
in eū iurisdictionem non
renuntiationem admitt
ar. nō. per Jm. in di
prima opi. videtur verū

Renuntiatō simpliciter
ri in manibus collatoris

Utrum Renun
possit
ille solus sine ep̄i copo
nes. videtur q̄ non q̄
igit nec renuntiationē
c. qd̄ in dubijs de renun
scripsisset vel alias de p̄
delimitendi: ad hunc renun
tiam eū potestatem re
scripsisset vel p̄videndū
iure eō non poterat de
de. cum illa ius super ut

nunciatio fieri potest in iudicio desistere. iuxta nō,
per Inno. & doc. de renū. c. qd in dubijs. igitur si nō
ualuit resignare ad hoc habebat ius in beneficio: li
cet enim possit eo priuari: quia cū fecit in manibus
nō habebat potestatem: licet etiam in eius iudiciū
superior habeat potestatem. Episcopus possit ratificare &
admittere renunciaciones nec ipse possit resiliere nec
penitere: nec beneficiū repetere cū nisi eius ratificatiō
& admissio subsequantur: interim habet ius in be-
nificio: & remanet in eo inuicem iuxta uerū opi. In
no. i. dicto. c. qd in dubijs. adhuc habebat ius in illo
beneficio: nō obstantia renunciatiōne facta i manibus
cardinalis auctoritate sua ordinaria: non apo-
stolica cū recipit: & prosequens cū haberet ius in
eo de ipso i petitione alicuius debuit facere mentio-
nem de prebent. si mou. li. vi. secus si fuisset si ageret
de beneficio i quo non habuisset ius in res. sed ad re:
de quo est qd quis in petitione dō facere mentionē
iuxta nō. per Jo. an. in nouel. de regul. iur. c. ignora-
tia. in eius renunciatio facta in manibus laici uel al-
terius potestatis non habentis tenuisset: qd facilius
renuntiat beneficio querendo qd querit iuxta nō. p.
Inno. in dicto. c. qd in dubijs. & p. Archi. de offi. le-
ga. c. deliberatione i. si. & in ista opi. ego erā. Quidam
in dicebant qd illa ultima gratia non foret suscepti-
ua. qd secundu eos renunciatio tenuit in eius iudiciū
cū iuxta nō. per Jo. an. dicto. c. qd in dubijs. sed illa
opi. non approbatur. qd imo non tenuit donec cū ap-
prober ille qui hō potestatem in. s. dixi. quare bec rō
non p̄ficiat. sed secundū eos ordinarius potuit eam
admittere: non obstante reseruatione beneficiū ca-
pellanorū pape. qd hō reseruatione officiat beneficia
eōrum: quo ad potestates conferendum tū afficit ea
quoad potestates renunciandi seu renunciaciones de-
cis fieri admittendū: ideo secundū eos ordinari⁹
potuit cū admittere: sed ego non dixi. qd potestas
admittendi renunciatiōne impediatur propter reser-
uationem solā. sed propter exemptiones qua capellani
ab oi iurisdictione ordinaria sunt exempti: & qd ordi-
narius in iudicio cū non possit inuicem desistere: cū
in cū iurisdictionem non habeat: ita nec poterit eius
renunciatiōnem admittere: quare bec ratio non ob.
ar. nō. per Inno. in dicto. c. quod in dubijs. & ideo
prima opi. uidetur uerior.

V

Renunciatio simplicium beneficiorum non potest fieri
in manibus collatoris inferioris episcopo. h. d.

Utrum Renunciatio simplicium beneficiorum
possit fieri in manibus collatoris: &
ille solus sine episcopo possit admittere renunciatio-
nes: uidetur qd non qd ille solus non potest desistere:
igit nec renunciatiōne admittere ar. nō. per Inno. in
c. qd in dubijs. de renun. in si magne glo. ino. & si p̄-
scripsisset uel alias de p̄senti digne haberet potestates
desistendi: ad hoc renunciatiōne admittere non potest
fieri cū potestatem renunciaciones admittendi p̄-
scripsisset uel p̄senti digne acquisisset: quo alias de
iure eō non poterat desistere. h. e. nō. Paulus i
de. cum illud super uerbo beneficio ar. p̄ra de si. c.

ex illatione. & quod nō. de p̄b. c. significans.

VI

Si renuntiat quis beneficio sub conditione si placebit
patro suo: si non placet ei non ualeat renunciatio. h. d.

Quidam Renuntiam ex causa p̄mutatio-
nis sub conditione si patro suo
placere: Queritur utrum si patro displiceat nibilo
minus teneat renunciatio: uidetur qd sic quia illa condi-
tio uidetur nō posse adici & esse de iure reproba. cum
debeat renunciatio esse pura ar. nō. in. c. ex parte. de
offi. dele. super uerbo omnino & sic cōditio inutilis ut
dicitur reiciōda ualere renunciatiōne ar. nō. in. l. p̄. ser.
uū. ff. de usu & ha. credo tamē cōtra. per Jo. an. in. c.
electoribus. de elec. li. vi. sup. vbo electio. in nouel. c.

De supplicia negligentia. prelatorum. h. d.

I

Abbate uel prelate secularis uel regularis ecclesie
negligens dō conferre beneficium non deuoluit po-
testas ad cōuentū uel capitulum. h. d.

Nunquid Abbate uel prelate alicuius ec-
clesie regularis uel collegiate
negligente conferre beneficium ad suū collationem per-
tinet: deuoluitur electio ad cōuentum uel collegi-
um illius ecclesie: uel deuoluitur episcopo negli-
gente ad capitulum sue ecclesie cathedralis: ut in. c. si.
de concess. preben. si. c. c. cū in cunctis. ff. de ele-
ctio. Quidam qd sic ex idempnitare rationis. Alij ue-
ro cōtra. quia imo deuoluitur ad superiorem episco-
pū: p̄p̄ta uel dioecesanū. per. c. quia regularis. de sup.
negli. prelati. in. c. & ibi est rex. & quia p̄missa. c. lo-
quuntur tantum in episcopo & capitulo ecclesie cathe-
dralis: ideo stricte intelligantur cōuenientius sit p̄
superiorem corrigi uel suppleri negligentia inferioris
q̄ per partē uel inferiorem ar. iij. q. ix. c. summa.

II

Nō potest capitulum se irrominere de fructibus p̄sentibus
ad archidiaconū mortuo suo. p̄curatore. h. d.

Archidiaconus Uel alius obri-
nes certā dignita-
tem uel officium in aliqua ecclesia: habens certā uocē
& administrationem distinctam a capitulo: cum esset
absens: & eius vicarij & administratores essent mor-
tui: capitulum p̄p̄ta auctoritate recepit fructus & ad-
ministrationē illius dignitatis uel officij: per depo-
sitos ministros suos fecit exigi & leuari. & eidem de-
seruit: omnia que habebat dignitas uel officium
supponere: sed tandē beneficiarius p̄dictus petit tan-
quā spoliatus fructibus sui beneficij se restitui: Capitu-
lum excipit qd omnes fructus expēdit p̄ onerib⁹
beneficio incumbētib⁹ & p̄o solatio ministrorū in
eius absentia ab eodē capitulo beneficio depurato
sum. Queritur nunquid bec materia sit bona ad
excipiendū restitutionem: uidetur qd sic per. l. si rem q̄
uendā. ff. de acquir. pos. Fuit tamē dictū qd nō: quia
capitulum non debuit hoc facere ipso nō uocato nec
sine auctoritate & licentia episcopi: & ideo quia nō. p̄
d

cessit canonice in occupatōe beneficij: tunc ad in-
struādo ad ipsos non pertinet: cōsuet. spoliaste. nec
ob. cōtraria: quia ibi res pertinet ad illū qui retinere
nōlebat de voluntate domini. Circa hoc p. ul-
teriori inquisitione ueritatis uide. C. y. como. l. p. te
x. et Jo. an. in nouell. de regul. iur. c. locupletari in
uersi. secundo modo.

De officio archidiaconi.

Rica.

I

Archidiaconus cōtra subditos potest agere posses-
sorio pro iure uisitando sine licentia episcopi. b. d.

Archidiaconatus Pretendens de cōuendine
sibi ppetere in uisitando ecclesias infra sui archidiacono-
natus limites pstruas: agit ptra rectoros ecclesiaz
suarū sibi resistentes. Querit an in lite sit necessa-
rius pferens episcopi etiā pro utraqz partez archi-
diaconi q̄ rectoris. et si sit necessarius ubi agit peri-
torio. Querit si ageret solū possessorio an esset neces-
sarius. et hic tenentur quali oēs q̄ non ar. C. si per
uis uel alio modo. l. si. et. l. momentane. C. qui legit.
perlo. et q̄ iudiciū possessorum non est arduū nego-
tiū. igitur et ar. c. edicti de recrip. pro hoc alle. etiaz
ar. q̄. l. in petitorio ubi agitur ptra aliquem reali lo-
cū habeat domini nominatio ut. l. ij. C. ubi in rem a-
ctio. et. q̄. quoniam frequenter. s. q̄. si super rebus de re
si. spo. non tamen ubi agitur possessorio ut nō. Jo.
xij. q. ij. c. quicumqz militum.

De officio uicarij.

Rica.

I

Episcopus tenet ad restitutionem dānorū et inuasiōnū per
suum officialem uel uicarium in iuste dānorū. b. d.

Utrum Episcopus teneatur ad restitutionē
dānorū dātorū iniuste uel in-
iuriōse per officialē suū uel uicariū: uidet q̄ sic p
ea que habentur extra de resti. spo. c. i. et que ibi recol-
liguntur per Jo. an. in nouell. super uerbo homini-
bus pro hoc etiā q̄ nō. C. extra de offi. archie. ad
hoc super uerbo archidiacono. quia ignauit qui
episcopus malorū hominū uincit. ff. de aeri. et obli. l. ex
maleficio. s. si sibi enim debet imputare qui tales ele-
git. ff. de mino. l. cum mandato. pro hoc uidetur tex. i
quien. ut iudi. sine quoqz suffragio. s. eos in. si. J. re
uide ad hoc nō. per glo. et plenus per R. Doli. extra ut
hic non cōtestata. s. i. p. hac parte facit. ff. de offi. pro
conful. l. iij. s. proficisci in aut. de iudi. s. nullo. cum
s. sequenti. et ibi nō. C. de custo. reorū. l. ad cāmarie.
C. q̄ metus cau. l. si per imp̄sionē in si. pro hoc q̄
uolens procuratoris generalis nocet domino. ff. de
excep. doli. l. apud cellum. s. quesitū in si. ff. de tribu. l.
procura. in prin. pro hoc etiam. ff. de edil. edic. l. i. s. ij.
p̄scriptum s̄ potuit p̄hibere et non p̄hibuit. quia
non caret scrupulo societatis oculis qui manifeste fa-
uorū delinē obuiare. l. xxxij. di. c. error extra de sen.

etc. c. quante. etz sibi nō. uel possit scilicet nō. correrie.
quia tunc uidentur cōsueti ar. C. de comer. et merca-
to. l. ij. in si. uel si ab initio. fuit cōsueti tacite uel ex
presse ar. C. de exactio. mili. anno. l. ij. l. xij. C. de falsa
moneta. l. i. s. dominus. C. de hijs qui latro. l. ij. s. do-
mini. C. de inces. sup. l. cū ancilla. s. si uero dominus
pro hoc etiā. ff. de hijs qui deiecerunt uel effuderūt
l. si uero. s. possunt. ff. de fluminibus. l. i. s. si. pro hoc
multū bene facit q̄ nō. Jo. an. in nouell. extra de sen.
ex. c. cū quis sup uerbo rati. l. vj. et ibi et p. Jo. mo.

II

Uicarius habens potestatem conferendi beneficia:
potest conferre dignitates. b. d.

Utrum Ordinarius cui episcopus dedit po-
testatem conferendi beneficia: possit
p̄ferre dignitates: dato q̄ de eis nō sit specialiter da-
ta potestas: fuit dictū q̄ sic. q̄ hoc casu beneficij no-
men large sumi debet: cū non sit materia ambitiosa
ar. de uer. sig. c. ma. de p̄ben. c. uodum. l. vj. cum ibi
nō. et per Jo. an. circa prin. super uerbo beneficia.

III

Uicarius episcopi habens potestatem dispensandi in
omnibus casibus: quibus poterat episcopus dispē-
sare: poterit dispensare super casibus postmodum
pmissis eidem episcopo: et dispensatio pmissa cōsueti
enit episcopi nō. potest per ipm aliter delegari. b. d.

Episcopus Constituit uicariū suū cui
dedit laicā potestatem: i-
ter caetera capitula dedit sibi potestatem dispensandi
in omnibus casibus in quibus ipse potest sine aucto-
ritate ordinaria sine deleg. etiā sibi apostolica aucto-
ritate pmissa uel cōmittenda: post datā illius uicaria-
tis: papa mādauit episcopo q̄ dispensaret: etz quo-
dam illegitimo: q̄ potest ad omnes ordines promo-
ueri et obtinere etiaz beneficia curata: s̄ cū reperit
idoneū et sine omniū patris nō. imitatore ut in for-
ma consueta. Queritur an uicarius suus p̄dic-
tū poterit cum eo dispensare: hic sunt due questiones
sub una. primo an episcopus possit cōmittere sibi cō-
mittendam si postea sibi aliqua cōmittant eius cō-
missio uirtute talis cōmissionis p̄ prius facere possit
illa expedire. Et hic quidam dicebant q̄ sic ar. ff. de
seruit. urba. p. l. si seruus. s. futuro. et q̄ nō. extra de
ecele. edic. c. ad audiētiā p̄feris: quia episcopus post
cōmissionē sibi factā per dāuuit in eadem potestate.
ergo etiaz uideatur recōmississe ar. ff. de offi. p̄con-
sul. l. obseruare. s. si maxime: q̄ multa transiunt cum
uicariis que p̄mittantur ar. l. in modic. ff. de s̄
ben. emp. p̄feris: q̄ facta fuit specialis expressio ar.
l. i. s. illud. ff. de hered. uel ac. uendita. nam etiaz sub
uicariis ueniunt futura ar. l. quesitū in si. i. ff. de
de pecul. que ita p̄cor. cū. l. non potest uideri. ff. de iu-
di. et ibi nō. pro quo. C. de app. l. ampliore. s. si. p̄e-
feris: propter idēp̄tate iurisdictionis: que est inter
potestatem seu iurisdictionem episcopi et uicarij seu offi-
cialis: itaqz eorū idem est censurorū ut in. c. non pu-
ramus de cōline. q̄ in habentibus sim. ar. l. in rem
s. itē quecumqz. ff. de rei uen. C. de adop. l. etz in ad

op̄imis cū concor. p-
periculum si p̄dic-
longa abentia uel i-
rio uel officiali suo.
uel alias p̄mittenda
negoua que roman-
rio cōmittere in expo-
uiderit. pro hoc alle-
tra de elec. c. si cōfirm-
metropolitanus possi-
di electionē sciendā. 2.
quod mundū est p̄mi-
deri. ff. de iudi. et q̄ in-
petens non uideatur p-
missio in tempore qu-
offi. Archid. sed Jo-
manonē: ubi oīno uide-
dū p̄perit non p̄f. rati-
Pec ante mandatum
haberi uel ante mād-
e mandato auctori-
Pec oblat q̄ sub un-
tura: quia uerū est fun-
illius uicariis: cui
solica auctoritate de-
potestatem ordinarij ep-
secutor tanq̄ uni alic-
uenit. sic etiaz in fide-
ea que pars capit cur-
ur. ff. ad rebel. l. in fide-
nec ob. nō. in. c. cōfirm-
mandi electiones cōp-
dinario. et ideo tempo-
esset facta electio cōp-
flas confirmādi electi-
ordinarie potestatis. 2.
rar cōmittere etiam a-
ret potestatem iclusā sub
ordinarie h̄ exercitio
bitū: sed i casu nostro
restatē inclusas sub po-
lis p̄mittendis sibi auct-
tū actu nec habuit. et i-
p̄mittere. Secunda
bio est. an episcopus: cō-
fandi per modū p̄dic-
Quidā dicebant q̄ n-
des tex. Alij uero dice-
cognitionē: si illi
rit idoneus: et non fac-
nā tunc propter cause
non nudus mitterat
stria sit electa. et ideo p-
bet intelligi quando n-
p̄missis: sine quacūqz
Inno. et R. Doli. circa
tunc non p̄mittit: qu-
ne potestas dispensandi
p̄mitti possunt: et tam-
misse dispensationis: nec

opinitis cu concos. pferim qz sequi possit magnuz
 periculum si diceretur. naz si oponeret episcopum
 longa abentia vel infirmitate impediret posset uica
 rio uel officiali suo. etiaz sibi auctoritate apostolica
 uel alias pmitenda committere: sequeretur qd multa
 negotia que romana curia non pferunt. nisi ordina
 rio committere in expedita remaneret: qd incouenien
 uideatur. pro hoc allegat qd no. Jo. an. in nouell. ex
 tra de elec. c. si confirmacionem in illa questione. Si in
 metropolitano possit committere potestate confirmā
 di electione fieri. Alij uero dicebant contra. quia
 quod munduz est pmiti non potest ar. Leon. pte. ut
 deri. ff. de iudi. c. qz iurisdicio seu potestas munduz p
 potens non uideatur posse pmiti. ut ualeat com
 missio in tempore quo cōperat ar. c. romana. §. i. de
 offi. archid. sed Jo. an. ubi responder. et in. c. si cōfir
 macione. ubi dno. uide. pro quo qz iurisdicio que nū
 dū ppetit non p̄ rata haberi ut. l. i. ff. de iudi. §. 2.
 Nec ante mandatis: quia ista equipant. l. postea rati
 haberi uel ante mādari cū ratiuabino retrotrahat
 et mandato anteriori pparetur ut. l. si. ad macedo.
 Nec obstat qz sub uniuersitate mādara ueniant su
 tura: quia uerū est futura que sūt uel erunt de natura
 illius uniuersitatis cuiusmodi nō sūt specialiter apo
 stolica auctoritate demādanda: que non cōuincit sub
 potestate ordinarij episcopi. imo cōuincit sibi exi
 lectus: tanq̄ uni alteri singulari persone. et ideo non
 ueniūt. sic etiaz in fidei commissio uniuersali non ueniūt
 ea que pars capit extrinsecus: non iure hereditario
 ut. l. ad trebel. l. in fidei commissaria. §. i. et si. cō. cō. cō.
 nec ob. nō. an. c. cōfirmacione. quia ubi potestas cōfir
 mandi electiones cōperat metropolitano iure or
 dinario. et ideo tempore cōmissionis: licet tunc non
 esset facta electio cōperat metropolitano pote
 stas confirmādi electiones: et euz fierent ratiōe sue
 ordinarij potestatis. Ideo non mirum si tunc pote
 rat committere etiam anteq̄ fierat electio: cū tūc habe
 ret potestate iclusā sub uniuersitate iurisdicōis sue
 ordinarij: et exercitium munduz haberet actu sed ha
 bitu: sed i casu nostro episcopus predictus nullā po
 testate iclusā sub potestate ordinarij habet in cau
 so pmitendis sibi auctoritate apostolica: nec exerci
 tiū actu nec habitū. et ita uidef qz ante non poterat
 pmitere. Secunda questio que est i pmissio tu
 bio est. an episcopus: cui est cōmissa potestas dispen
 sandi per modū predictū possit eam alteri pmitere
 Quidā dicebant qz non p. c. si. de offi. delega. ubi ut
 dē. tex. Alij uero dicebant qz ino ex quo euz cause
 cognitione: simile si ille euz quo est dispensandū fue
 rit idoneus: non fuerit p̄tine p̄tinentie imitator.
 nā tunc propter cause cognitione annexam censetur
 non nudus minister: nec alias p̄tate qz plone indu
 stria sit electa. et ideo potest pmitere: qz illud. c. si. de
 ber. intelligi quando nudū ministrū dispensandū ē
 pmissus: sine quacūqz eūe cognitione. in ubi nō per
 Inno. et Hosti. circa si. Alij uero dicebant qz licet
 tunc non pmititur euz eūe cognitione seu inquisi
 tio potestas dispensandū: que sunt eūe cognitionis
 pmiti possunt: ea tamen que cōtinet: non factū et m
 nisse dispensacionis: non possunt pmiti. et sic dicebāt

Paulus intelligit. d. c. si. i. de. indices de offi. d. de.
 IIII

Monachus sine licentia sui abbatis non potest esse
 officialis episcopi: nec locum tenens officialis. d. d.

An Monachus potest esse officialis uel locum te
 nens officialis sine licentia sui superioris ab
 batis. et si de facto fuerit. an licentia uel licentia p
 eū lata uel late sine nullo ipso iure: si non fuit oppo
 sitū ante litem p̄sta. uel etiam ante sententiam. De
 primo et secundo uidef dicendus qz non potest esse offi
 cialis uel locū tenens sine licentia sui abbatis ar. in
 decre. xvj. q. i. c. monachi. ij. de rescrip. c. et si principa
 lis in de. ad qd qz non habet uelle uel nolle allegat
 de elec. c. si religiosus: de testa. c. religiosus li. vj. q. i.
 tur. et ar. l. cū p̄tor. ff. de iudi. Itē qz nullus potest
 eis causas pmitere nisi papa sine licētia abbatis ut
 nō. Spe. ii. de iudice delegato. §. ex. p̄t. uer. nunquāz
 nisi forsan abbas esset mortuus uel absens. et estz ur
 gens necessitas: uel utilitas monasterij facit ad hoc.
 xvj. q. i. c. qui uere. et qd nō. Inno. de re iudi. c. cū. i. et
 a. circa si. gl. et archid. i. d. c. religiosus de testa. Et i
 hac opinione fuerūt quasi omnes: p̄t̄m qz nō pot
 esse locū tenens officialis de mādaro solius officia
 lis: quia de illo solus erat questio. De tercio qui
 dam fuerunt in opi. qz ualeat sicut ex quo nō fuit op
 positum p̄t̄m ante litem contestatā inam ar. l. bar
 barias. ff. de off. p̄tor. et eorum que nō. per Inno. et
 Hosti. de rescrip. c. scilicet. et de offi. delega. c. cū si
 per. Alij et maio: pars fuerūt i cōtraria opinio
 qz sine sunt nulli: ex quo est tale impedimētū qd ipse
 dit eum posse iudicare preterit defectus uoluntatis:
 et cum nō possit in eum cadere iurisdicō ipso iure: et
 sic retrocedendū iudiciū nullum: ideo q̄t̄m qz eti
 am post huiusmodi exceptio potest poni. et p hoc de
 nectat qd nō. Jo. an. in de. religiosus. sup. uerbo si
 scipere. et super uerbo sublimere. et in ult. glo. in pe
 mult. mēbro. nec ob. l. barbarina. quia loquit i seruo
 qui nō p̄t̄m iudicare: sed ne iudex fiat et qui ha
 bet uelle. et nolle: cū etiam possit naturaliter obligari
 qd secus in monacho. Prima opinio equior uidef
 et in causa postea: quasi omnes finaliter declinane
 rūt. quia ex quo episcopus et eius officialis cū tolle
 rabat p̄t̄m: erat: qz canonice et euz licētia ab
 batis eum possit et satis est error: populi excusat:
 si cū canonice possit crediderunt. et quia nō impedit
 tur iudicare ratiōe defect. iudicij animi: seu discretiōis
 nec uoluntatis. pp̄t̄m: quā habet de iure naturali licet
 pp̄t̄m subiectione eū nō cōstat habere fictione iuris.
 quia est sub obedientia superioris sui.

V

Vicarius episcopi potest cōferre beneficia extra
 diocēsim. d. d.

Numquid Vicarius generalis episcopi ha
 bens speciale mandatū ad cōfe
 rēdam beneficia: possit ea cōferre extra diocēsim: sicut
 ip̄s episcopus possit intra nō. per Inno. in. c. qz
 diuersitate de consec. p̄ben. in si. et extra de offi. lega.
 d. 2

.c. nouit ubi nō p. Vnde q̄ non per .c. statuz de pben. li. vj. ubi dicit q̄ sic q̄ est ordinariuz q̄ hoc ē uō inuicē iurisdictionis. et talia possunt extra ierfionū expleri extra. ff. de offi. p̄consul. l. i. et l. i. et l. i. .l. faciat contra iurisdictionē ut ibi nō. nec ob. c. statuz q̄ ibi speciale in beneficijs uacantibus in curia.

De officio delegat.

Rica.

I

Licit p̄ solū decretis citationis p̄uenit iurisdictione: quo ad iudicē nō sic tñ quo ad partem p̄uenit. b. d.

Utrum Decreta citatione ad p̄es per an. duos dātū in curia cōtra. H. et i. mente ecclesiā. monno ipso. Hancq̄ citatio fuit i paribus exequa. et sibi surrogato. Vn iuritate illi us citationis dicitur. H. possit citari. et si fuerit cita iudex in iuritate illius citationis extra eandē surrogatū procedi possit. et coram dicitur audire. Fuit dicitur per aliquos q̄ sic per. c. q. v. de iudi. H. i. ne ro contra. ut ibi nō. per. ymo. e. ad hoc uide nō. per. Jo. an. i. nouel. extra. de offi. delega. c. licet undiq̄. et plurius d. offi. dele. c. si in si. sup. uerbo citationis ubi notat qd̄ per decretū de citando h̄ perpetuē iurisdictione quo ad iudicē: post mortē delegantis nō reuocatur: non tñ quo ad partem nisi p̄ executionē citationis et apprehensionē ar. l. h. quis postea. ff. de iudi. et ar. ff. de acqui. here. l. h. per epistolā et ad hoc facta. l. cū postulat. ff. de dam. infer. et q̄ ibi nō. unde dicit q̄ si actor in una eā impetrat unum audire: et uel iudicē dele. qui p̄sentata sibi p̄missione mandauit seu decretis citari r̄t̄ramen citans nō fuit. et re no in eadē causa impetrat postea alius: qui p̄sentata sibi p̄missione mandauit citari actorē: et citatio fuit prius exequa antequā citatio esset decreta per illuz audire: quem ipse impetrat q̄ causa debeat tractari p̄ secundum q̄ perpetuauit prius suā iurisdictionē ex quo prius de mandato suo pars fuit citata: h̄. n. primo impetrat per decretū solū: uel mandatū de citando p̄uenit suam iurisdictionē quo ad se respectu delegantis ut eius morte nō possit conuerti mandatus reuocari: non tñ quo ad partē ut ardet eam corā se litigare: tanquā p̄uenit eam antequā alius iudicē impetrat uel illa sua iurisdictione uni ceperit: q̄ non pōt dici pars p̄sentata que citata nō fuit h̄ mandata fuisse citari ar. l. h. quis postea. ff. de iudi. de foro p̄p. c. penul. et ideo alter iudex qui citado p̄uenit partē uidebitur potius in iurisdictione per p̄sentationē ar. nō. in. c. ut debemus de appell. super uerbo assignate in glo. que incipit. sed iniquitas ad hoc factū qd̄ de lite pend. habetur in cle. ut lite pend.

De pactis.

Rubrica.

I

Violato fidei nō est p̄tinendus beneficio: sicut per iura. b. d.

Utrum Violato fidei pura quia fide iur. p̄posita promissa aliquid nec seruauit.

si p̄tinendus beneficio sicut esset p̄tinendus perit: et uidetur q̄ sic quia iuramentū et fidei iuramentū equiparant. extra q̄ metas causa. c. ad uerba. cū con cor. pro hoc. l. q̄ quo ad hāc penam equiparant est nota ar. cō. extra. de sepulch. c. l. sup. uerbo iuramentū. pro quo uidetur tex. cum glo. de fidei iur. p̄sent. in si. sed dicit cōtra. quia penalis nō sunt extendenda. et c. et quia grauius est p̄tinendus perit: iuxta nō. de iure iur. c. peruenit. nec ob. c. peruenit. quia ibi loquit cōplet. in uolante fidei. et iuramentū: secus si solā fidei. pro hoc quia tex. de illa materia iponentes penā istā p̄tinendus loquitur in perituro: de iur. c. querelā. de rescript. c. h. ergo stricte et p̄prie intelligitur d̄ per iur. nec extendant ad uolante fidei ar. ff. de pe. l. sanctio legū. ff. de li. et post. l. cum quidā. et in regula odia. de reg. iur. li. vj. pro hoc uidetur. xxi. q. v. c. iuramentū. super uerbo in glo. adde subaudi. et glo. se.

II

Potest uxor renuntiare marito lucrum: quod sibi secum erat communicandum. b. d.

Consuetudo Est in quodā loco q̄ de cōibus que acquirunt p̄iuges seu eorū quilibet. d̄ quilibet eorū habere dimidia partem: si uir etiā de suo acquirat aliqua bona uel mobilia uel imobilia: de p̄sentatione uxor in illis bonis d̄ habere dimidias. et sibi ipso facto acquirat dimidias et eorum uxor acquirat aliqua illorū acquirat uirō media pars. H̄c supposito uir quidā uolens emere de sua pecunia domū uel castrum uel uinea uel aliam r̄p̄epigit uel conuenit. cū uxore q̄ ipsa nil peteret in ipsa re per uir acquirenda iuritate illius p̄sentationis: et uxor sibi de hoc pactis fecit: p̄paciū renuntiauit omni iuri p̄terito dicit p̄sentatū nisi aut alias sibi i dicit re acquirēdo sibi p̄sentatione.

Quēsi an ualeat renuntatio uidetur q̄ nō. q̄ facta fuit donationis cā. et donatio inter uirū et uxorē est prohibita et pro hoc al. in special. l. i. ff. de dona. inter uir. et uxor. l. i. ff. de uxor. et pro hoc etiam. c. l. ff. sponsas. ff. si donatio. et ff. si uxor uel marit. et maxim. q̄ si ualeat talis renuntatio possent se cōm. p̄ges nullo amore spoliate. et sic habet locū ratio. l. p̄hibentis donationes inter p̄uges. ff. de dona. inter uir. et uxor. l. i. in oppositū uidet. q̄ per talem donationē uxor non efficit pauperior: si non acquirat h̄ uir fiat locupletior: igit uidetur q̄ ualeat ar. ff. de dona. inter uir. et uxor. l. h. sponsas. ff. si maritus. et ff. si quis rogauerit. l. sed si uir lanā. ff. q̄ uir uxor. c. ff. qd̄ uir le gaturus: q̄ non amare nec tanquā inter infestore capienda est p̄bitio iuris facta de donando inter p̄uges in. l. h. id qd̄. ff. si quas. ff. de dona. inter uir. et uxor. et ad iura p̄traria p̄ responsio: q̄ ibi donans efficitur pauperior: hic nō. et hoc latus ponit exor. dicit: ea que scripsi in margi. iuxta. ff. si maritus. de. l. h. sponsas. d. alle.

III

Renuntio iurata excludit filiam: et a suc. cessioe ab intestato. b. d.

Utrum

bona paterna regressu cedente possit sibi inuenire et foribus. Gen. de pac. li. vj. tenet q̄ sic ut uidet tacite p̄p̄ietatem suā. ut. l. p̄ficiunt. ff. pater eam instituit: q̄ admittēda esset ad bona de renunt. c. i. de iur. nō. facit. ff. de excep. rei cor. igitur ab intestato: licet uidet dedisse p̄p̄ietatem intentione renuntiationis filie: recursum ad eam bonum gendo uel impugnando quilibet. cum igit nulli testans decessit sibi: ut est dicitur: igitur sibi et p̄sertim ubi nulli aliorum quorum favore uidet numerare: nec per medietate hereditas. secus autē uel sole alie filie: uel solominio ex femina linea et intentio patris eam ut sic arguatur ab intestato arbitrat ar. iure cōm. p̄pter generalitatem reuocemere potest successores simpliciter et generaliter: si uideat. ff. de suc. sibi. nō. in glo. qui eni p̄uenit incidit periculum potest induci qd̄ nō. l. c. in. nen. l. rem maioris de emp. et uen. c. penul. Gen. q̄ illa iuris p̄sentatione decessit: tunc h̄ locum cū pater nō tunc quo ad illū et quoniam renuntiatione filia excludit uoluntatem: p̄ter ex q̄ in certis non certis uer. ob. Ad aliā rōem: tunc fuisse p̄sentatōis: quia qui nulli uel omni. l. h. is qui uocent.

De procuratoribus

Releuatio substituti substituenti potestatem

In Procuratori curatori deditur licet i releuacione cau

Utrum filia dotata que pmissit per pactum
 iratum qd dote penna nullum ad
 bona paterna regressum haberet: patre inelato de
 cedente possit sibi succedere: pferentem cu alijs fratri
 bus & sororibus. *Sen. ut andini in l. quis pactum.*
*de pac. li. vj. tenet qd si quia pater decedendo in testa
 ma uidet tacite propinquioribus reliquisse heredita
 tem sua. ar. l. p. c. i. ff. de iure codi. consulari aut qd si
 pater eam institueret: p no obstante renuntiatione
 admittenda esset ad hereditatem ex nouo iure ar. ex
 tra de renunt. c. i. de iure iuran. c. ad nostram. cu ibi
 no. facit. ff. de excep. rei iudi. l. si mater. s. eandem cu co
 coargitur ab intestato: ex quo sic decedens pater: simi
 liter uidet dedisse pferenti: quia i dubio uidet fuisse
 intentio renuntians filie & patris dotibus: ne haberet
 recursum ad eius bona contra eius uoluntatem intrin
 gendo nel impugnando eius iudicium: alijs relictis
 quilibet. cum igit nulli alteri pater reliquerit sic de
 testatus decedendo sibi: licet & ceteris reliquerit tacite
 ut est dictum: gignit sibi possit succedere no ob. renun.
 & pferentem ubi nulli alij liberi maxie masculi existit:
 quorum fauore uidet pater in dubio ea uoluisse re
 nuntiare: nec per modum filie ad alium no pertinere
 hereditatem. sedus aut ubi sunt nulli liberi masculi. sed
 uel sole alie filie: uel soli cognati pferentem alteri no
 minus ex feminea linea amine. quia tunc cessat ratio
 & intentio patris eam facientem renuntiare & ipsius filie:
 ut sic arguatur ab intendente partium ex ueri similibus
 arbitratu ar. iure communi. Tenent tamen quidam contra
 ppter generalitate renuntians: que etiam ceteris
 & ceteris potest successores ab intestato: sic ex quo
 simpliciter & generaliter renuntians: utriusque uie renun
 tiasse uidentur. ff. de sic. edic. l. i. s. sed si uendendi cum
 ibi no. in glo. qui cuius effuso sermone loquitur in p
 ptum incidit periculosus ar. l. i. c. de imp. pro hoc etiam
 potest induci qd no. Cy. post. ff. de bella. c. de re
 scia. uel. l. rem maioris in. vi. q. 2. Job. an. in nouell.
 de imp. e. uel. c. penult. sup. glo. & respondenti ad rōem
 Sen. qd illa iuris psumptio que pferentem patre in te
 stato decedente: tacite propinquioribus reliquisse: sic
 by locum cu pater non fecit aliquē renuntiare. quia
 tunc quo ad illū ex quo pferat: semel uoluit per re
 nuntiatione filia excludere: ad hoc etiam pferentem
 uoluntatem: nisi pferat expresse qd sibi donare uoluerit:
 quia in certis non certis rōem. p. in uia. s. cu ita. ff. de
 uer. ob. Ad alia rōem dicunt: qd imo in dubio uide
 tur fuisse pferentis oī uie renuntiare: ex quo genera
 liter & uniuersaliter renuntians nullum & quando
 quia qui nullū uel omne dicit nihil excludit. ff. de re.
 du. l. i. is qui ducena. s. utrum.*

De procuratoribus. *Rica.*

I
 Releuatio substituti in si procuratorij non inducit
 substituenti potestatem. b. d.

In Procuratorio non dicit qd dominus pro
 curator dedit potestates substituenti. sed po
 testas i releuacione canci: qd dominus releuat eū & ei

substitutū uel substituentū ab omni onere satisfaciendi.
 Querit an ex illis uerbis uideat sibi dedisse po
 testate substituenti ut uigore mandati & etiam ante li
 tis p. possit substituere. *Uidebat qd sic quasi facie
 do posterius coipso uideat fecisse prius ar. l. ad rem
 e. l. ad legatū. ff. de procur. e. l. illud. s. h. ff. de acquir.
 her. s. ut dicitur per omnes extra. qd illa uerba non
 sunt dispositiua: & qd uerba plura que supponunt ali
 ud nil disponunt super eo qd supponit ar. l. ex facto
 ff. de her. insti. Et qd clausula in qua dicit releuat p
 curatore uenit ad executione precedentis mandati:
 Et ideo quauis uerba ibi late ponantur non apli
 cant precedentem pmissionem ar. de p. b. c. c. ad si. i. c. l.*

II
 Procurator datus ad audiendas sententiam cum
 tunc potest appellare. b. d.

An Constitutus uel substitutus procurator ad au
 diendā sententiam duntaxat possit appella
 re a sententia lata extra cetera: uidetur qd non propter
 limitatione predicta: qd erat ad audiendas sententiā
 duntaxat constitutus uel substitutus ar. l. diligenter. ff.
 manda. e. ar. c. de p. cur. in. l. maritus. ubi maritus
 intelligit prohibitus ab alijs: que alias potuisset p
 pter expresse & limitatione mandati. pro hoc est
 an bene facit. ff. de periculo & cōmo. rei nen. l. si una
 cum no. per. l. q. de legi. l. q. fauore in. r. opt. ad o
 traria opt. omnes fuerunt inclinati quasi appellare sic
 de p. uenit & dependēibus ipsi mandato: qd est qua
 si uicini ipsi mandato ar. ad hoc. ff. iudi. sol. l. iam in
 . s. in hoc. e. facit ad hoc qd no. compol. de elec. c. sta
 tuimus li. vj. sup. uerbo in personā. in prima questio
 ne: quā ibi mouere est circa medium. xij. colum. & qd
 dicit non uideatur in dubio illā limitatione fecisse ad
 impugnandam suā institutione: qd esset si non posset ap
 pellare ar. ff. de testa. m. l. l. iij. p. quo etiam facit: qd p
 tuitus procurator ad eam licet censeatur limitatus ad
 principalem tantum eam hoc non obstante pōt & dō
 appellare extra de procur. c. no. in iuste & c. eo. i. l. l.
 in ius. ergo & ista non obstante limitatione predicta
 poterit appellare. facit: ut qd obstante limitatione p
 dicta non poterit appellacione psequi ar. dicit. l. in
 ius cum sua materia & eorū que no. Inno. in. c. pe
 titio. de procur. ubi uide.

III
 An procuratorij generale extendatur ad causas su
 turas: allegat & renuntiat. b. d.

Utrum Procuratorij generale extendat
 etiam ad causas uel lites sumraones
 solum ad tunc presentes per. l. qui habet. s. h. e. l. se. ff.
 de intel. e. die in ibi per. Dy. cetera de p. uul. c. qd cir
 cū ibi allegat. lo. ubi pater.

III
 Potest quis psumere procuratores ad acceptan
 dum & permutandū: etiam beneficia in posterum cō
 ferenda in genere. hoc dicit.

Utrum Quis possit constituere procuratorē
 ad acceptandum & permutandum quā
 d 3

co. ut. c. si. de procu. li. vj. licet in omnibus etiam circa istas materias non equiparentur ut ibi patet per glo. super verbo comunxerit.

IX

Procurator substitutus et effectus dominus litis: potest aliu substitueret licet procurator substitutus moriatur ante acceptatione valeat processus cum eo agitur hoc dicit.

Utrum Procurator substitutus a principali procuratore habente potestatem substituedi: et substitutus virtute eiusdem potestatis per se licet comellectur dominus litis: possit aliu substitui et postquam sic effectus est dominus litis: teneatur quod si licet et principalis procurator factus dominus litis possit etiam si alius non haberet a domino potestatem substituedi iuxta. l. neq. l. de cura. et iuxta. c. si. licet. de cura. li. vj. quia talis substitutus a principali procuratore virtute potestatis ad hoc dicitur ipse per rationem substituedi videtur ab ipso domino constitutus. ar. l. cum eoru. ff. de eiusq. uni. et l. cu. ellet. ff. de ser. ut. rusti. pdi. §. si. cu. ibi non in fi. et no. ff. de procur. li. in. i. glo. p. doc. itez eadem ratio est de tali substituto factio domino litis: que est de principali procuratore: igitur idem ius in utroq.

Sed pone procurator habens potestatem substituedi: substituit quendam alium antequam tamen procurator substitutus acceptaret mandatum substituentis procurator motus est: deus tamen qui cu procuratore constituerat bene vivit ad hoc tunc substitutus acceptavit mandatum etiam deo cause ignoante substitutione factam et morte sui procuratoris: in causa processit. Querit an processus cu eo habimus teneat: quidam dicebant quod non: quod motus procurator substituentis: reuocata substitutio seu mandatum factum substituto: et quo decessit re integra id est antequam substitutus acceptasset mandatum vel processisset: mandatum morte mandantis soluit ar. ff. mandati. li. i. et cas in prin. in l. in. c. si. item si ad hoc. ff. de procurato. li. si defunctus cu ibi no. a contrario sensu. Alij vero dicebant referre. an procurator motus substitutus ille tanquam dominus litis: cu eo fuerat lis: testata. et virtute illius dominij litis per contestatione litis sibi que fuerit tunc vera est opinio predicta quod per eius mortem re integra expirat mandatum: an vero substituisse facta ante licentiam contestandi factus dominus litis: vel factus post: non virtute illius litis nec tanquam talis: sed virtute potestatis substituedi a domino sibi daret tunc non expirat ex quo dominus cause a quo talis substitutus videtur potius constitutus per predicta. ut. d. proxima. q. aut ad hoc vivit et sic mandatum quod ab ipso videtur potius factum per ministerium: tamen mortui procuratoris non potest dici reuocatum morte ex quo ipse vivit. per hoc facit quod talis substitutus a procuratore virtute potestatis de substituedo a domino sibi dare mandatum sibi factum non possit ab ipso procuratore substituentem reuocari expresse ut i. c. is qui de procur. li. vj. ergo multominus nec tacite per mortem: sed tamen in medio procedente ubi substituit tanquam dominus litis: quia tunc non censetur constitutus a domino: sed ab

ipso: et procurator et effectus per eundem reuocabilis et potest: id ibi per motus eius re integra reuocatur et hec opinio pluribus placebat. Alij vero distinguebant an virtute potestatis dare ad substituedum substitutus ille certam personam de qua substitueda sibi fuerit mandatum: tunc ex quo dominus sciebat per personam que substitueda fuerit per mortem substituentis procuratoris non expirat mandatum: sed potius inspicitur iura domini scientis substituentem: an vero ei sit sibi data potestas substituedi incertum: tunc non inspicitur iura domini ignorantis substitutionem et personam substitui: sed potius scientia et iuram vel morte procuratoris: si quis eius morte reuocatur substitutus: sed procedens opinio magis placet: quia virtute potestatis substituedi etiam in certum facta substituedi videtur substitutus a domino constitutus: et eius personam seu eius electione videtur dominus commisit se fidelitati procura. et postquam per eum talis substitutus fuit electus: videtur etiam per eum electus qui totum incertum in e et eius determinatione constituit in procuratoris determinatione iuxta ea que habentur in dicto. c. si. licet. cum dicit etiam expresse certa persona cum ibi nota. l. de procurato. li. vj.

X

Judex dando iuramentum vel curatori non potest illi dare facultatem constituendi procuratores ante litem d. d.

Utrum Judex dando alicui iuramentum vel curatori: possit illi iuramentum vel curatori dare potestatem constituendi procuratores ante litem contestata: fuit dictum quod non: quod iuramentum vel curatori licet datur a iudice: non a iure et non a iudice sua recipit potestatem: quam iudex non potest nec potest diminueret nec augere: sicut nec testator facit. l. ius. et mentum. §. i. ff. de administrat. iur. iurera. l. ius publicum. ff. de pac.

XI

Si procurator transfert in totum iures suas: non potest reassumere sine speciali mandato. b. d.

Procurator Datur potestas substituedi procuratoris: quo substituebantur procuratoris: sine robore nihilominus duratur: non tamen sibi data potestas substituentem reuocandi: tandem ille procurator simpliciter et in totum sine quacumque retentione transfertendo iures suas substituit et substitutus causam occupavit: et duxit aliquo tempore. Queritur nunquid procurator substituentis possit causam resumere. et videtur quod non ex quo in totum transfert iures suas: sic non remansit procurator quasi functus officio suo ar. extra de procura. c. is qui. cu. ibi no. sup. verbo alio. In oppositum videtur propter illa verba procuratoris in sui robore nihilominus duratur. Idem pariter credo veridicum: quia in totum transfert iures suas: quasi totaliter et omni potestate exerceat licet locus crederet si simpliciter substituisse. propter predicta verba.

XII

Citatio ad instantias non procuratoris potest obtineri sibi illi condemnari in expensis: se absolui ab observatione iudicij et condemnari de falso. b. d.

Non Procurator impetrat omissionem noie alterius: et facit citari parte ad dicendum per modo cum ille vult procedere in causa dicit se si procurator nec habere mandatum. Queritur quod remedium dabitur sibi cura illum impetrantem commisionem sic cum nexant. Et absoluitur ab observatione iudicij. et condemnatur sibi ille necans in expensis ar. l. cum quem tenere. ff. de iudi. nec ob. si dicit quod iudex nullam iurisdictionem habet: sic non potest condemnare in expensis: immo in hoc argumentum extra de re script. c. nonnulli in si. cum ibi no. Item ille impetrans tanquam falsarius est puniendus de re script. c. nonnulli.

XIII

Potest quis constituere procuratores pro se et alijs presentibus et non contradicentibus. b. d.

Utrum Si constitutum procuratoris pro me et quibusdam alijs in causa quam mouebat meum seu mouere volebam: extra quendam alium in causa que extra nos mouebatur seu moueri debebat illis alijs in constitutione procuratoribus presentibus et non contradicentibus sed tacentibus et presentibus valeat procuratoris constitutio quo ad illos: an sic talis procurator debeat admitti ad agendum pro illis vel ad eos defendendum iurure talis procuratoris videtur quod sic ar. l. qui parit. ff. manda. et ar. l. si procurator presentis. ff. de vbo. obli. et quod sunt plures eiusdem liti igitur et ar. l. de pso. et h. de liti. l. i. et ij. et de pso. c. cum. ferrariens. cum ibi no. et quod ibi contradicendo potestatem quo ad se procuratoris impedire: igitur tacendo non debeantur consentire ar. extra de regul. iuris. c. qui tractat et no. ff. de pig. l. fideius. §. parit.

XIII

Sufficit quod inventarium factum per curatorem datum adultoro: referat se inventarium factum per tutorem. p. no. b. d.

Utrum Inventarium factum per procuratorem datum adulto: quod se refert ad inventarium mortis sit sufficiens: pura dicitur curator inventarium facit: inveni in bonis illa bona que sunt descripta in inventario quod talis fecit. quod fuit tutor illius adultoro cum esset pupillus. Queritur nunquid istud inventarium sit bonum: vel an sit necesse specificare singula enumerare. Quidam dicebant quod esset necessaria singulorum rerum expressio: propter earum rerum medio ipse mutatione sive augmentum vel diminutionem. Alij vero reputabant non esse necesse expresse res exprime: scilicet talis expressio esset sufficiens: quod refert se ad certum ar. l. in summa. ff. de re iudi. C. de sen. que sine cer. quanti. p. l. ij. ff. de verbo. obli. l. ubi aut. §. sed qui timuit: nisi alias constaret de multitudine augmentum vel diminutione deberet intelligi esse eiusdem qualitatis vel bonitatis: cuius tunc erant et imputandum esset sibi si forsitan fuissent diminutione vel deterioratione ar. l. si. C. arbi. l. i.

XV

Quando in mandato ad permittendum est clausula: quod a die constitutionis inclusive ad unum annum esset sibi sublata potestas: intelligitur quod infra annum tantum habeat potestatem et c. b. d.

Quidam Constituit procuratorem ad permittendum beneficium suum cum taliter sub iuramento in procuratio quod noluit quod a die illius constitutionis inclusive ad unum annum dicto procuratori esset sublata omnis potestas: procurator autem ille post annum permansit. Queritur an valeat procuratio vel no. quia dicebat is cum quo permittenter quod noluit eam tenere: quod predicta verba die illa ad annum etiam intelligi debebant quod infra annum non haberet potestatem: sed post constitutionem vero qui eadem procuratione ipso iure dicebat: quod imo erat sententia: quod infra annum dicitur haberet potestatem: et post non. et pro ista parte fuit indicatum propter verbum sublata: quod denotat privationem: et per consequens supponit potestatem fuisse datam infra annum: et post sublata: quod privatio supponit habitum in. l. manumissionem. ff. de iur. et iur. c. loccen. ff. de verbo. obli. et igitur ad annum sumebatur pro postea post annum.

De restitutione in integrum.

Rica.

I

Restitutio adversus lapsum fatalium censetur incidere perit nec est tunc necesse peti contra sententiam super desertione laram. b. d.

An lata sententia super desertione appellantis propter lapsum fatalium de quo notorie constat stabat in actis si postea pars contra quam lata fuit petat se restituere propter minoris citatio vel alias adversus illam desertionem et lapsum fatalium censetur peti restitutio principaliter vel incidenter: dubium stat in hoc quod si incidenter dicat peti tunc procuratoris cause etiam si ad hoc non deat speciale mandatum: possit eam petere secus si principaliter iuxta notam l. c. suscitata de in integrum restit. omnes tenuerunt quod censetur peti incidenter per dictam. c. suscitata. et postea: quod causa ex qua peti et id adversus quod petitur habet ortum ante: et ex lite pendens: precedentem. Alij tamen contra et ad. c. suscitata: respondem ut ibi no. Dicitur. Sed an sit necesse peti et restitutionem adversus sententiam: lata super desertionem: tunc quod no. dicitur esset solium per notam per Anno. in. c. coram in si. eo. n. sed non est necesse intentio quod illa sententia non est novi iuris indicatione: sed potius prioris declaratoria. et ideo sufficit restitutio adversus id quod declarabat.

De arbitrio.

Rica.

I

Si unus ex arbitris condemnat in plus quam alter: cum protestatione quod non intendit in minus condemnari: non valet laudum. b. d.

Duo arbitri electi in causa non nec promittunt nec nisi condempnatio in. C. de arbitris: si in. cc. con. condempnatio. Queritur nam licet proferre. §. si arbitris videtur dicunt promittunt in minori et quod in minori ambo esse potest denegare quod taceat extra de simo. c. licet de

Si data est pfas tribus terminare causam: si pro nihilominus valet sententia

Compromissum

fit sic quod ipsi tres et duo gnoscendi et pronuntiant servato iuri ordinis et ratione amicabilis compositionis cognoscere et prosequi ad sententiam simul. et tertio qui tunc erat presentis pronuntiant. Queritur quidam: tenebant quod non tenebant cognoscere per. c. cum. c. si. extra de arbi. l. vj. ff. de arbitris. dicebat. si. in tres unum et alios arbitri elegerunt unum omnibus tribus et ipsi oculo aliud compromissum factum isto compromisso est indicio simpli facto in tres: compromissus fuerit in tres: necesse tertius esset presentis igitur et citari ex quo et de negotio cognoscere simul debebant pronuntiare. Item si dicat quod duo presentis quo tamen tertius admittit iurisdictionem procedit de se. Item sicut est in procuratoribus: placuit similibus paribus compromittentibus et procuratoris presentibus pluribus etiam in clausula: non sit melior locum habet occupatio et veritatis se non potest pars vult presentis: si duo de pcur. l. vj. ff. de arbitris. cum igitur hic oculo quod duo soli poterint presentis et cum eis presentibus tunc si duo presentis egualiter sententia duorum

Duo arbitri electi pronuntiare unus condemat in criminaliter vero dicitur ego non cōsentio nec pronuntiare nec condēnare intendo in aliquo nisi condēnatio in. Etiam fiat per locum meum eo arbitrum et si in. et. cōsentiet et condēnare ergo. l. c. condēno. Quæritur nunquid valeat condēnatio l. e. p. l. diem proferre. s. si arbitri. v. s. inde querunt. s. de arbitria videtur dicendum quod non expresse abnegat pronuntiare in non summa. et ideo non potest dici quod in non ambo. cōsentietur ar. q. plus est ex parte denegare quod tacere vel alio modo consentire extra de sumo. c. sicut de homici. c. petrus.

Si data est p̄sā tribus arbitris: q̄ duo soli possunt terminare causā h̄j procedēdo admiserunt iurisdictionem nihilominus valet sententiā duorum tantum. b. d.

Compromissum Est i tres et in unū ex ipsis quicūq; sit sic quod ipsi tres et duo ex ipsis debent potestatem cognoscendi et pronuntiandi prout sibi placebit etiā non servato iurisdictione et tanquam arbitri et arbitratores aut amiables p̄posito. postea oēs tres inceptum cognoscere et p̄cedere in negotio. et p̄cesserūt usq; ad sententiā simul. sed postea duo soli non vocato tertio qui nō erat p̄sens nec erat alius impedire pronuntiantur. Quæritur an pronuntiatio teneat. et quidam tenebant quod non ex quo oēs tres simul inceptum cognoscere p. c. c. i. plures de offi. dele. l. i. v. j. et p. c. h. extra de arbitri. v. j. iuncta. l. ite si unus. s. si. c. i. l. de ff. de arbitris. dicebant quod hic erant duo compromissum. s. in tres unū et aliud i duos ex quo ergo partes et arbitri elegerunt unum compromissum. In tres eorum: oibus tribus et ipsi oēs tres procedendo dimiserunt aliud compromissum factū in duos: per sequens de isto compromisso est iudicandum tanquam de compromissum simpliciter factū in tres: p̄stat autem quod si simpliciter compromissum fuerit i tres: sententiā lata p̄ duos non tenet: t̄si tertius est p̄sens ut in. l. allegatio p̄xi me igitur et. Item ex quo oēs tres simul occupaverunt et de negotio cognoverunt videtur etiā quod oēs tres simul debebant pronuntiare. ar. l. de indi. l. de qua re. Itē si dicat quod duo poterant p̄cedere sine tertio: ex quo tamen tertius admiserunt: videt quod admissio tertij videt eorum processum ar. c. c. i. super. extra de offi. dele. Itē sicut est in p̄curatoribus: dicitur esse in istis arbitris: p̄stant similitudo: q̄ sicut arbitri a p̄curatoribus compromittentibus suis recipiunt potestatem: sic et p̄curator a p̄stituentibus: sed sic est in p̄curatoribus pluribus etiā in solidum: singulis p̄stituentibus cum clausula: quod non sit melior p̄ditio occupantis: q̄ ibi locū habet occupatio in tantū saltem si unus occupaverit: alius se nō poterit intromittere quādiu occupans vult. p̄sequitur non est alius impedire ut in. c. si duo de p̄cur. l. v. j. igitur et. Itē dicam in arbitris. c. i. igitur hic oēs tres occupaverunt non videt quod duo soli poterint p̄cedere tertio nullatenus impedito et cū eis p̄cedere paratū. Alij tamen c. i. qui bos iure h̄j dubius ego etiam tenebant extra quod imo valeret sententiā duorum ex quo partes etiā solis duo

bus quicūq; essent et eis pronuntiandi dederant potestatem: ex quo. n. soli duo potuissent in eibus processibus: in cognoscendo vel deliberando admiserunt tertium: non propter h̄ minus ipsi duo cognoverunt imo melius. igitur et propter h̄ non minus debet valere: quod ipsi duo postea fecerunt immo longe plus. n. fecerunt plusquā facere tenebant in cognoscendo: loquere melius valere debet eorum sententiā. q̄ qui facit quod plus est facit magis quod est minus: quod sub illo pluri includit: pro hac parte possit induci quod nō. Immo. in. c. c. i. de offi. de p̄cur. nec ob. c. c. i. plures. de offi. dele. q̄ ibi non negant quin oēs tres cognoverunt: simul: duo aut unus possent etiā alio vel alijs nō nocent diffinitur possit. n. dicit quod possent: sicut: q̄ oēs tres cognoverunt non minus. immo magis quilibet cognovit: ideo cū nulli tota iurisdictione saltem: quo ad exercitum: ex quo quilibet occupavit et quilibet eam exercuit: videt quod si duo aut unus occupat sibi potestatem pronuntiandi: postea soli sine alio vel alijs pronuntiat: debeat tenere sententiā et totum processum p̄ duos aut unum a principio occupant. vel occupante sine alio vel alijs t̄ntis: quia quod iuris est de toto processu quo ad totum. ita debet esse de qualibet parte iuxta. l. que de tota. s. de rei. nec. sed h̄. nō videt bona: q̄ imo si omnes occupasset ab initio cognoscere omnes haberet diffinitur nō. gl. i. d. c. i. plures. super. v. b. uno eorum. p̄ quo facit. quia i pluribus ordinariis: quoniam quilibet habet potestatem in solidum: si omnes occupaverit: p̄cedere in solidum postea unum sine altero nō possit p̄cedere: nec diffinitur cessare impedimento ut. l. p̄poni. s. de re indi. et ibi no. et no. in. l. duo ex tribus i p̄cur. c. e. et nō. doc. in. l. i. de offi. cōsul. q̄ sic est in terminis. c. c. i. plures: quādo ab initio unus solus occupat: quia t̄nter per occupationem iurisdictioni sibi appropriat tota iurisdictione saltem quo ad exercitum: quod p̄nter alios: nisi ille occupat impeditur p̄cedere et ligatur ibi nō. et ideo nō magis alij nō possunt p̄cedere: per eundem modum possit t̄nter ad. c. h̄ que. de p̄cur. l. v. j. et dicitur ead. ratione et h̄: si tres p̄curatores in solidum cū clausula nō sit melior p̄ditio occupantis deputati ab initio: omnes sicut occupaverit quod duo aut unus soli sine alio vel alijs etiā nō impedito vel impedito p̄cedere possit: si de facto p̄cederit: sicut sibi occupatio appropriat: p̄ferunt: quod alij postea nisi eis impeditum nolent p̄cedere: t̄nter t̄nter t̄nter t̄nter nō possit nō ob. s. de arbitri. nec. l. ite si unus. s. si. nec. l. c. quia ibi simpliciter compromissum i tres: dicitur in tres et i duos. nec ergo mixtum si duo possunt nec ob. quod dicitur hic fuerit duo compromissum. si tres unum et aliud i duos: quia dico quod nō: solum unus habet duas partes. l. q̄ omnes tres et p̄nter p̄cedit: vel etiā soli duo cū. n. dicitur compromissum in tres et i duos: alla copula et non copulat in orationes ut sit sententiā quod facimus unum compromissum i tres: et quod facimus aliud i duos: sicut nititur p̄cludere illa oratio sed copulat inter terminos: et sententiā quod nos facimus unum compromissum in tres: et quod ipsi tres et duo ex eis possunt cognoscere seu p̄cedere: ideo licet omnes tres simul a principio processerunt: etiā soli duo potest t̄nter p̄cedere. p̄ b̄ etiam facit quod nō. Immo. in. c. qui cavallia. de iuridura. ubi tenet quod i una p̄curator p̄cedit

lanfala: am effe nū tantū

pmotan aliter sub os cōstati non esset post an p̄muntatio rat quod no ad annū a habere dem p̄ms ius. q̄ in nō. et p̄o oblati: q̄ omni pote at. q̄ p̄i ca. ff. de in ad annū

Rica.

ent incidē mentiam h̄

pellationis motorie cō lata fuit pe alias adocr scatur peti i fiat in hoc oi cause cū osser eam i. c. suscitam p̄ censetur r̄m: q̄ cas or habet oi ij in contra s. l. Sed an sententiā: la et esset p̄sū sed nō est ne si iuris indu ideo sufficit

Rica.

alter: cum nus condem

Handwritten marginal notes in red and black ink along the right edge of the page.

dere ut arbit. seruat in ordine et cetera non eb. l. b. qua re. q. f. q. tenet pronuntiationem qui co gnouit nisi per alios uel alios qui soli habet pntem pronuntiansi pntem ut dicitur ob. c. cu super de offi. dele. q. ibi adhibuit illi qui nullu habuit pntem hic duo adhibuerunt tertiu qui etiam una cu eis ba buerat potestatem nec propter b intendebant sua di minuere pntem quando ipsi duo cu uellent proce dere possent euz non uideant elegisse uia ad impu gnanda sua iudicia ar. l. iij. ff. de testa. mili. ar. tamen contra extra de elec. c. euz nuntion. et quod ibi no.

De iudicio.

Rubrica

I

Deputati ad officiu querendoru luminariu in eccle sijs non possunt p illis agere ex officio. b. d.

An Illi qui ecclesijs pntem ad querendos p luminarijs possunt agere p hys que ce bentur illis luminare. puta ex ca legari uel alias. et i factio erat q. i una ciuitate uel de pntem uel sta tuta ecclesijs sicut in ecclesijs per mensm et ultra post mensm. tunc ad libit certe pro quolibet mense quo postea remanet ecclesijs applicandu luminarijs ecclesijs in quaru parrochia morat. modo conuenerat q. eps illas penas pntem sibi applicandu per nonnullos annos spolauerat eccle sias illis penam modo oes luminarij ecclesijs quilibet p se seu officij sui noie et nomine ecclesie cuius erat luminarijs seu questor. pntem procuratores unu qui petebat noie procuratio se restitui ad sua pntem dicitas penas extra episcopu. Queritur an libellus ille esset admittendus: talis procurator ad agendu noie talis officij et cuiuslibet ecclesie. sicut dicitur q. non nisi retores ecclesijs. de quarum iuri bus agit et ad quos principaliter pertinet negligenter pntem in ecclesijs suarum pntem ar. noia rum p. Inno. et in. c. cu olim de testi. alij dicunt h. de ru si officium talu luminarijs seu questor non e certu nec perpetuum in ecclesijs: q. tunc non uident posse agere noie ecclesijs alias sic ar. l. sancimus. C. de sa. san. eccl. ar. no. p. Inno. in. c. cu deputati de iu dit. pro parte tamen luminarijs q. possunt admitti seu eosu procuratores alle. l. p. p. omnia. ff. de pcur. et vicia. l. sancimus. et b. credo ueru q. ex quo sunt pntem ad diuisimodi negotia pcuranda ergo pro hys agere possunt et libere. et quicunq. procur. alios spu tare ar. de pcur. c. l. i. v. i. sed aliqui intelligunt il lud b substitutione ad negotia. q. fecus si ad iudicia: tunc. n. no pnt nisi post h. pntem. l. neq. C. de pcur.

II

Frater agens petitione hereditatis in fratre et expensis a fratre possessore hereditatis h. p. b. d.

Utrum Filius agens petitione hereditatis contra fratrem qui cum fratre possidet hereditatis h. p. b. d. et expensis a fratre possessore hereditatis h. p. b. d.

si obtinuerat unam sententiam p se. scilicet sone si non obtinuerat ut ibi no. glo. pro b. etaz facit. ff. de libe. agno. l. si quis a libe. ff. de re scriptu est heredes pro b. l. qui de inofficio. ff. de inoff. testi. domini tenue runt extra. q. equitas. l. i. iustitia sibi uendicat locuz etiam in casu principali seu in prima instantia.

III

Ualet processus continuatus p legatarius in actio ne litigiosa iudicata per testatorem. b. d.

Utrum Si testator legauit actione litigiosa sibi suo nomine per cu in iudicio deducta e legatarius pntem processus seu pntem qua tur litigiosus processus: et uidentur aliquibus q. no p aut. nunc si heres. C. de litigiosis. In. oppositu quia le gatu ualuit. l. si in fi. C. de litigiosis. ergo actio transi uit in legatariu. C. de leg. l. ex legato nois. ergo illu uniter potuit deducere in iudicio: in eius iurme hie pntem nec ob. aut. nunc si heres. quis l. i. fauore rei dicat herede debere pntem assidue legatario me sone dem sibi ali. similiter legatarius actor: qui for te sibi esset potestior. tamen non negat quin si legatari us ageret et sibi nil opponeret ualere processus cu eo habitus. pntem h. de et reo no pntem: sed cum agere pntem. sed illi qui tenet pntem opt. dicunt q. l. si. C. de litigiosis est coniecta per aut. nunc si be res ut ibi no. et in aut. de litigiosa. ff. l. ego vo opt. ij. credo uerore quia dato q. legatari no poss. ager. si tamen de sco ager obtineat processus pntem non e nullus sed iniustus: sibi per debitoe opponbat: uel iustus si nil sibi oppobatur de uicio litigiosi. q. iudex no debebat uinare nec de sco supplet: ideo tenet processus nisi appellet uel si appellet obtineat legatarius per tres instantias. in. actiois uel rei no reddit processum nullu sed iniustus: hie quo ad se e re ipsa et actio oriens ex tali iura pro non habete ius uel actione laia recipit fundamentu in illo quasi co tractu qd fit in iudicio ipe iura pntem. ff. de pcur. l. iij. ff. de iud. l. i. sed an supposita illa opt. possit legatari us teneat pntem. processum inchoatu per lura testat. uel an oponeret cu de nouo incipere. et an si de nouo non incipit processum: sed pntem continueat ua let processus: et uidentur q. imo sit opus de nouo oia reiterare ar. no. per glo. ff. de pcur. l. que omnia in. ij. glo. pro b. q. non transferi pntem lura de pntem ad personam: nisi i heredibus uel antieralibus succed sibus: uel in dno qui per procuratores agem uel a filio in patre ut no. per Inno. de iud. c. q. v. et ibi alle. iura ad b. pro b. q. agens directa alio modo a git q. agens uel indirecta. est mediu pntem in illi q. in directa. cum igit tali legatario no competi ni si uelis actio ex legato nois ergo et ad b. hie pntem i duci qd no. per l. y. C. de ar. et obliga. l. i. in. viij. q.

III

Hereditas remissa in duos colligentes non i pedu pronuntari inter alios. et cis et tertium. b. d.

Tres Venit ad casu beneficiu et inter pntem et secundum rem et possessorem: post q. pntem probabat inchoatum suaz edictu in

casu: constat q. pntem. sed tertius qui uos articulos de inchoati sunt admitti: no esset ad iudicandu p se contra secundu: hie et est pntem. nec uenerit remissio h. tur. querit an hereditas ter pntem et secundu. p. Inno. de pntem. q. tertius non uenit a possessore: sed solu pntem que uenit inter sessiones secundu: imo ius suu. ideo iustitia in ca distincta est a ca tertiu quin pro primo pntem ex quo primo pntem de re iud. cum super

Iudex secularis potest litigari. b. d.

Clericus

si laicam coram iudice so. pntem. Querit an talis ram quo agit possit dandus curato: ad lura dicitur q. no poss. cem ecclesiasticum sicut maior para tenuit q. in lare: q. esset dandus. ff. l. i. C. de admini. ar. in ca principali: etia bal sine quibus ca dicit non. ff. de pcur. C. de iud. iudici. l. i. et ij. cu conco possit dari p iudicem laudice ecclesiasticum: tri seu accessio tangebat seu spiritalis: et ecclesiasticis subiebat in b iudicis eius liberu arbitriu testat. b. de i. inter. l. i. et ecclesiasticum reponi p iudicem seculari cu fastici ar. c. nam de op plicabant: qd non erat fastici: sed potius civile et non pntem erat dandus non dat personam sed nec ob. q. in b clerici subiebat sibi in ca pntem illu poteri sententiari e eode modo subiebat accessorio cum ipsam pntem. pntem q. non uenit rator: sic dandus ad lura

causa: constat q̄ primus respectu secūdi debet obedi-
 nere. sed tertius qui ueniat p̄ interesse suo dedit bo-
 nos articulos de iure suo exclusiōis iurū primū: quī
 articuli sunt admissi: q̄ eis probat̄ beneficiū illi ter-
 tio esse adiudicandū. p̄mus in p̄u ferri sententiā
 p̄ se contra secūdu: contra quē probant̄ intentiōem
 suā: et est p̄clusiua tertio dicit q̄ nō est secūda vo-
 nec uenerit remissio sua: tota cā quo ad cū expedia-
 tur. querit̄ an benedicti: facit q̄ cā est expedienda i-
 ter primū et secūdu. ff. de re. ven. l. is a quo et qd̄ nā.
 p̄ Inno. de p̄cel. p̄eb. c. q̄ cunctis circa p̄m. iij. glo.
 q̄ tertius non uenit ad cūm pro defensione secūdi
 possessiōis: sed solum pro se. et ideo quia non imiscet se
 cū que uenitur inter primū et sū defendendo pos-
 sessiōem secūdi: tunc solum p̄re querit̄ libet deducit
 ius suū. ideo iustitia inter primū et secūdu: quorum
 cā distincta est a cā tertij non retardabit̄ propter ter-
 tiū quā pro primo p̄ra secūdu feratur sententiā sta-
 tis et quo primo p̄rat de iure suo ar. nō. per Inno.
 de re iud. c. cum super p̄cel. super uerbo tractu.

**Judex secularis potest dare curatorem clerico: coram
 se litiganti. b. d.**

Clericus Inno. xlv. annis agit p̄ b̄bito-
 nel alia actione personali ut realī
 p̄ laicam corā iudice seculari iuxta. c. si clericus de
 fo. ope. Querit̄ an tali clerico ille iudex secularis co-
 ram quo agit possit dare curat. ad iurē: an sit sibi
 dandus curator ad iurē per iudicē ecclesiasticū: qui
 dā dicebat q̄ nō possit sibi dari curator: nisi p̄ iudi-
 cem ecclesiasticū sū ar. c. si diligenti de fo. ope. nō
 mator pars tenet q̄ imo possit dari per iudicē secu-
 larē: q̄ esset dandus ab eo corā quo agebatur p̄ l.
 si. s. l. de admini. m. q̄ et quo ille b̄ iurisdictiones
 in cā principali: etiā habebit in incidenti et accessorijs
 sine quibus cā dici non p̄t ar. l. ad rē. l. ad legatū
 ff. de p̄cur. l. de iudicijs. l. quoniam. l. de ordine
 iudici. l. i. et ij. cū concol. sed p̄m qui tenent q̄ non
 possit dari p̄ iudicem laicū coram quo agebat̄ sed p̄
 iudicē ecclesiasticū: meri debent q̄ in isto accidenti
 seu accessorio tangebat̄ subiectio persone clericali
 seu spiritalis: et ecclesiasticę que per dationē curato-
 ris subiciebat̄ in b̄ iudici seculari: et etiam curatori et
 eius liberū arbitriū restringebat̄ ut. l. si curatores ba-
 bens. l. de i. iur. re. l. i. qd̄ debebat a deo spirita-
 le et ecclesiasticū reparari: q̄ nō debebat terminari
 p̄ iudicem secularē: sed potius per iudicē eccle-
 siasticū ar. c. mam de ord. cog. cum p̄cor. sed aliqui re-
 plicabant qd̄ non erat spiritalis incidentis nec eccle-
 siasticę: sed potius civile et sp̄aliter quo solem. cause o
 non p̄sone erat dandus iuror. et p̄cel. q̄ curator
 non dat̄ personę sed rebus insti. de cura. s. curatores:
 nec ob. q̄ in b̄ clericus subicit̄ iudici seculari: etiā
 subiciebat̄ sibi in cā principali in qua contra cū per
 illū poterit sententiari et p̄damari in exp̄. ergo et.
 eodē modo subiciebat̄ sibi in cā principali: in isto
 accessorio cū ipsam p̄cinentē ar. reg. iur. c. accessio-
 riū. p̄cel. q̄ non uidet̄ aliud posse dici: q̄ curator
 sit dandus ad iurē p̄cinentē non p̄t dari nisi p̄

eam corā quo est lis. q̄ si ante iurē dari debet p̄ iudi-
 cem ecclesiasticū: tunc potius daret̄ ad iurē summas
 qd̄ esse non p̄t ar. l. qui habet. s. h. cū. l. se. ff. de iud.
 lis et. l. item com. s. si decuriones. d. sed si iur. ff. q̄ cu-
 iusq̄ uni. no. necesse autē esset: q̄ ante iurē motū sibi
 daret̄ cum non ante possit iurē mouere: nec esse in iudi-
 cio cū non haberet personā legitimā standi in iudi-
 cio. l. qui dari iuror. possunt. l. i. in uerbis ergo et.

VI
**An inferior a papa possit p̄mittere causam: ut pro
 cedatur summarie remittit. b. d.**

Utrum Valeriano: seu inferior a papa cō-
 mittere causam de p̄sensu p̄m cū
 potestate procedi simpli et de plano. sine strepitu
 iudicij et figura: dic in nō. per Jo. an. in. c. si. de bere-
 tic. l. v. iuxta si. magne gl.

**Est in decrōe creditoris an uelit p̄uincare p̄cessum
 cōtra primū possorē p̄uentum. an uero cōtra eum
 qui ab illo possore emicit possessionem. b. d.**

Quobus Abbasibus p̄tendebat̄ sup̄ so-
 lo possorio corā quodā cardina-
 li super quodā monast̄: qd̄ quilibet ipsorū ad se per-
 tinere p̄tendebat: contigit q̄ quidā creditor agit p̄
 illum abbatē: qui tunc monast̄ium possidebat de
 facto in p̄b. p̄tēs ab eo certū pecuniarū debitū
 qd̄ sibi ex certis causis mōast̄erij debebat: forsā ex
 aliquo cōtractu celebrato cū quodā abbate p̄de-
 cesso et p̄ceto illius mōast̄erij: ad utilitatē illius mo-
 nasterij. et cū per iudicē corā quo causa uertebatur:
 quedā grauamina in p̄cessu cause illata fuisset isti cre-
 ditori ipse ab eo ad sedē apostolicā appellauit: et fu-
 it elatus et p̄sum iuris ad p̄sequēd et p̄ p̄cē abbatē
 et comētus appellati o extitit approbata: causa prin-
 cipalē etiam ad sedē apostolicā deuoluta de cōsensu
 p̄m. et cū ibi omisso appellatiōis articulo de cō-
 sensu p̄m: creditor dedisset libellū super negocio prin-
 cipali. ille abbas tūc possor cum creditore iocū hui-
 gare p̄ cum succubuit: istis p̄cedentibus in possorio
 per aliu cōtra eum super mōast̄erio inretrato corā
 cardina. et ille alius abbas fuit per suam restitutus
 ad possionē monast̄erij: et ille cōtra quem creditor
 litigauerat expulsus et remota de p̄sente et alter i-
 ductus: licet adhuc sup̄ p̄tensionē illius mōast̄erij cā
 et lis duraret inter eos: et cū creditor p̄fatus p̄tente
 p̄ illum primū abbatē contra quem egerat iudici
 libello sup̄ p̄tensionē debuit p̄dicti contra eū dato
 excipit q̄ nunc non tenet respondere q̄ monast̄eriu
 nō possidet ipse s̄ alius: qui contra cū in possessio
 obtinuit sententiā: et dicit creditori q̄ ager p̄ra eū
 si uult: creditori uero dicit q̄ ipse adhuc p̄tendit se
 abbatē: et se asserit h̄c ius i p̄tensionē seu in abbatiā
 seu in monast̄erio: ideo potest et b̄ iudicē p̄ferri
 et quo causa cōtra eum extitit iudicata nomine mōa-
 st̄erij: dato q̄ monast̄eriu nō possidentē perit etiā
 q̄ procedat cōtra comētū: contra quē etiam simul
 cū. d. abbatē causa extitit iudicata: sed dicitur sibi qd̄
 p̄tensionē nō tenent uenire ad causā eū istō abbate

periculosi non est in possessione monasterii: sed si credi-
tor ageret cum illo abbate restituo qui nunc possidet
abbatiam seu monasterium: conventus qui soli sibi nunc
habent possessionem et administrationem monasterii:
tenent assistere et obedire tunc veniret ad eum. Ex
premissis queruntur quinque primo nunquid primus
premissus abbas qui nunc perdit possessionem abbacie
seu monasterii: teneat respondere libello: creditoris pos-
sit agere contra eum: an creditor necesse habet agere con-
tra alium restitutum nunc abbatiam seu monasterium
possidentem: secundo an possit procedere contra puen-
tium pueniens possidens teneatur respondere seu venire
ad eum illo primo cum quo cum fuit inchoata causa: de
fendente in causa respondente vel an non aliter teneatur
venire ad eum: nisi agatur contra alium qui nunc possi-
det: tertio si creditor cum possit agere contra illum qui
nunc possidet et procedat contra illum: quarto an cum
sit devoluta contra eum: sic quod nunc premissis devolu-
tionis esse facte contra alium: procedi possit contra
eum: quinto an dicitur quod creditor non procedat contra alium
nunc possidentem: sed vult puenire processum con-
tra illum et obtineat: quero an puenitur alteri sic quod
executio possit fieri contra eum in bonis monasterii:
De primo dubio videbat quibusdam quod primus ab-
bas premissus qui nunc non possidet: teneatur responde-
re libello: quod ex quo non habet administrationem mona-
sterii nec bonorum eius non potest eum defendere nec a-
gere nec puenire: pro quo facit quod non extra de elec.
c. querela in ij. glo. sicut nec tutor vel curator: cum
sit administratio interdicia ar. eorum que habent de of-
fi. dele. venerabili cum sua materia in si. de super. in. f.
si quis auerit quod alter qui nunc possidet rone posses-
sionis quam ipse habet auctoritate superioribus: de omnibus in-
tribus respondendum ut non per Anno. de elec. c. nihil
est: per eundem de resti. spo. c. i. in iuris circa prim. ergo
et ille debeat conveniri et creditores respondere: ma-
ior pars domino: immo de exceptionibus tribus inven-
tunt puenire: quod immo ille primus habet nunc possidet
ex quo adhuc puenit: ut verum abbatem et habere ius
in puenio abbacie seu monasterii possit pueniri et te-
neatur respondere creditore: sic quod sit in electione credito-
ris que vellet puenire tunc per. sup. monasterio inter
eos an illi vel possidentem: sicut duobus puenientibus
de hereditate et lite in si. eos per. sup. puenio heredi-
tatis creditores possunt agere contra puenientes vel contra posses-
sorem hereditatis: sicut eis pl. in l. si. de peti. heredi. cum ibi
non per glo. super verb. cautione et. si. cum plusquam per
l. si. de l. h. aut. f. si uno eorum similibus: nec ob. quod non
habet administrationem: quod hic defendendo cum nihil co-
cernens possessionem monasterii administrare: nec est
verum simpliciter quod sibi sit interdicia administratio: sibi
sit ablata possessio: nec est simile de tutore vel curato-
re vel alio administratore: cum administratio inter-
dicta: quod illi nudi sunt administratores: nec habent ius
in re seu administrandi: debet abbas pueniens se habere
ius in puenio: habet ius in re et in administratione
pro hoc facit quod non. v. q. ij. c. q. episcopi ad h. i. glo. et id
rone illius iuris potest conveniri et valebunt creditore a-
gere contra eum: si forsitan postea obtineat in puenio: et si sic
tumbat in puenio ipsa sibi creditore: cum elegit

sed an fiat executio contra possessorem dicitur in. iij. q. nec
ob. non in. d. c. nihil. nec i. d. c. in litteris per Anno. quod
ibi loquitur de debitoribus cui tenet responderet ibi
verum est quod possidenti auctoritate superioris solvendo
sunt liberantur quod per eum quando possidet puenit
ritum causa ante premissis loquimur de creditore agere
tenet querimus que possit puenire: hoc est verum est
quod potest eligere vel possessorem vel puenientem. pro quo vi-
det Anno. in. d. c. nihil est nec ob. glo. ij. in. c. que relata
de elec. q. ij. glo. dicitur ibi agi posse contra possessorem
ecclesie qui cum petebatur remoueri: non tamen denegat
quin tamen agi possit contra alium qui se assistit: verum pre-
latum seu rectorem ecclesie licet non possideat.

De foro competent.

Rica.

I

Licet executio iustri fieri possit contra laicum mortuum:
non tamen fieri potest contra clericum eius heredem. b. d.

Obligatus

Est laicus auctoritate i. certa pe-
cunie puenire ad vires sigilli
mortuis puenit: que obligatio habet ut rei iudicare
et absque quacumque alia cognitione executioni mandari:
nec admittitur nisi certe exceptio. solutio. et res-
solutio. et mortuo debitore succedit sibi clericus pro
bona dicitur debitoris exposito clamore dicitur sigilli pro-
curat fieri executionem per illam curiam requirens officium
alem auctoritate in iuris subditum: ut faciat bona distrubi:
opponat se dicitur successor clericus et vult opponere
debitum exceptio: quod executio non debeat fieri: co-
ram eo petit se admitti ad eas probandum: officialis remittit
eum ad curiam dicitur sigilli ibi opponat illas et
exceptio. et ob hoc debitor puenit appellat. Que-
ritur an bene et officialis grauerit: videtur quod non gra-
uauerit: quia predecessor laicus huius clericus fuit pue-
nens immo et pueniens immo etiam cum obligatio ha-
bet ut puenit: ergo videtur quod idem iudex debe-
at facere executionem non obstantem quod persone puenit sit
mutatio et cognoscere propter puenitionem ar. non.
per l. de obli. ad ratio. c. i. et in. c. postulasti. de fo-
pp. de indi. l. si quis postea quod sed potest dici illa ve-
ra cum eadem persona esset puenit: dicitur autem sunt dicitur
persone debitoris laici et heredis clerici quare vide-
tur aliquibus contra: immo clericus debeat audiri
sup. oppositione sua in foro ecclesiastico: quia clericus
i reali deat gaudere de iure privilegio clericali: et co-
veniri in foro ecclesiastico iura non in aut. ut omnes
obe. indi. puen. f. h. puenientes. et per archi. de. c. p.
in. c. l. i. vj. et p. p. Ja. et Cy. tractatum de duello et pre-
terit: quod ibi contrahere debet fieri executio: opponit
puenit vacationem et aliam causam cognitionem: quod in ele-
ricus iudex secularis puenire non potest ar. ad h. qd
non per Anno. de iudi. c. quia. v.

De litis contestatione.

Rica.

I

Contestatio simplex: quam fecit reus ad libellum actore.
non dicendo animo litem contestandi et cetera. non i-
ducit litem contestatam: si habet puenitionem annexam. b. d.

Dato

Libellus

creditor

procuratur debitorum

Quis utrum in

litam contestandi: ut sic

scriptis vel an sufficiat

quidam quod in dubio

nec sit necesse scribi in

litam non videtur habere

le contestandi. Alij

dicitur litem contestata et sic

que non in. l. i. c. d.

f. i. ius sup. verb. resp.

an. i. nonell. quod cum glo.

is puenit dubio con-

si de puenio puenit

uno in prim. prima op.

modernos ar. l. i. rem

est simplex puenio va-

tionem annexam et si

nilis vel factum puenit

tunc procedat puenit

per l. y. de litem puenit

l. i. ubi de h. per eundem

Quid procedi potest litem

parens ob non nullis

Quid

appareat i termino a-

das dixerunt quod non

est etiam usque ad litem

non est necesse quod par-

tur venire: ideo tunc

tra de eo qui mittit.

dixerunt contra: quod in-

quod forsitan per eius rep-

alias: alij dixerunt an

terminos: qui omittit

aut ad alios terminos

possunt tamen sine parte

et deliberandi: et ad b-

ad pueniendum qui o-

feruari melius reo a-

cum eius potius in-

missionem: nec dare litem

sup. libello suo: quod litem

turet de calumnia ut

riat tamen actio in-

articulorum: dicitur

aliqua nec dicere p-

reum non concludere

eius puenit: nec dare litem

tenet in termino vel

litam contestari nec debet

dici: cum quo aduer-

etiam alias puenit cum

Dato Libello per creditore cōtra debitore:
 creditore reus nulla facta cōtradictione
 p̄fetur debitor tamen dicit animo licē cōnectū.
 Querit utrum in dubio videatur habuisse animū
 licem cōnectū: ut sic postea sit necesse ferri s̄ntime i
 scriptis vel an sufficiat p̄ceptū de solūdo. et dicebūt
 quidam q̄ in dubio videat̄ habuisse ad cōnectūdu:
 nec sit necesse ferri s̄ntiaz in scriptis: quia p̄fetur in du-
 bio nō videtur habere animū ad hunc sed pot̄ vel
 le euadere licē. Alij vero contra. q̄ imo in dubio vi-
 detur lis p̄fata et sit s̄ntia in scriptis ferenda per ea
 que nō in l. una. C. de lris p̄f. et in c. dudū de elec.
 .f. lris sup̄ verb. responsionē et super illa glo. 13. Jo.
 an. i. nouell. q̄ cū glo. ubi dicit q̄ per p̄fessionē sit li-
 tis p̄f. in dubio censet̄ fieri animo licē cōnectū. nī
 si de p̄fario p̄fetur pro b. Inno. de lris cōf. c.
 uno in prin. p̄ma opt. videt̄ verior: secundū legistas
 modernos ar. l. si reus. ff. de p̄fura. qd̄ intellige qm̄
 est simplex p̄fessio vel pura: sc̄us si haberet cōtradī-
 ctionē amittit̄ si cōfessio debitor diceret se sol-
 uisse vel factū pactū de non petendo vel qd̄ simile: et
 tunc p̄cedat p̄dicte notē. et vide circa b. quod nō.
 per Cy. C. de lris p̄f. l. in l. q. et C. de iura. calom.
 l. i. ubi de b. per eūdem Cy. et iunge. q. postūam infra.

¶ Ubi procedi pot̄ licē non p̄fata: pars rea non cō-
 parens ob non r̄sionē libelli non potest̄ excōdicari.

¶ Nunquid In cā in qua potest̄ procedi licē
 non p̄fata: parte rea citata nō
 p̄parens i termino assignato possit̄ excōdicari. Qui
 daz̄ dixerunt q̄ non. q̄ pot̄ procedi ad ultiora in
 eā etiam usq̄ ad sententiā in consummā p̄fationē: s̄
 non est necesse q̄ pars p̄ aliqua remedia iuris cogā-
 tur venire: ideo tunc cessat̄ missio i possessionē et
 ita de eo qui mittit̄. c. cū qui. l. i. vj. in. ff. c. Aliqui vō
 dixerunt p̄ra: q̄ inter est actoris: venit responsur̄:
 q̄ s̄ntan p̄ eius responsionē poterit̄ probare et non
 alias: alij dixerunt an citet̄ ad lris p̄f. vel ad alios
 terminos: qui omni p̄t̄ vel sunt superflui: tunc nō
 aut ad alios terminos essentielles: et tunc aut seruari
 possunt etiā sine parte ut sunt terminos ad intrandū:
 et deliberandū: ad ponendū et ad producendū om-
 niaz: et ad dicendū contra articulos et p̄ra producta
 et declarandū: et ad dicendū contra declarationē: et
 ad p̄cludendū qui oēs ad voluntatē partis: possunt
 seruari melius reo absente nō veniente: q̄ si veniret
 cū eius ponis inerat̄ reū absente nil dicere p̄ra p̄-
 missionē: nec dare libellū: nec iurare vel deliberare
 sup̄ libello suosq̄ semper eo venire poterit̄. petere q̄
 iuret de calumnia vel reo recusante punit̄ pena in-
 r̄sionē: etiā actoris interest̄ reū nō dare possessionē ul-
 articulo: nec dicere p̄ra per cū datus ac producē
 aliqua nec dicere p̄ra a se producta: nec eius interest̄
 reū non concludere euz̄ in termino ad b. signato in
 eius p̄sumptio p̄cludi poterit̄ et tunc reo non cōpa-
 rente in termino vel terminis tali vel talibus nō pos-
 sit̄ excōdicari nec debeat̄: nō possit̄ nunc contumax
 dicit̄: quo aduersarij non inerat̄ euz̄ venire: nec
 etiā alias puniri eius p̄sumptio. p̄sum. n. dicit̄ debet

tori suo renuntians q̄ contumax ul' inobediens: aut
 citare ad terminū qui non pot̄ seruari eo absente ut
 ad respondendū positionibus non video quare non
 sit eadē ratio in r̄sione ad libellū: seu ad petitionem
 vel ad deliberandū. q̄ et forte veniens confit̄: et tūc
 q̄ actoris interest̄ q̄ forsitan alias probare non pot̄
 intentionem suam vel in probando nūmū gravat̄
 et tunc nisi reus citatus veniat possit̄ tanquāz contu-
 max excōdicari. alij autē distinguunt. an quis citet̄ ab
 hoie et tunc possit̄ non veniens excōdicari: aut a iure
 et tunc non ad b. facit̄ qd̄ nō. spe. in. ff. de expen. f. in
 x. ver. quid inde si cū sit talis. Alij distinguunt an
 causa est talis in qua p̄fessio partis propter eius re-
 sponiones et confessiones poterit̄ prodesse actori: et
 tunc reus citatus non veniens possit̄ excōdicari: et
 vel alias ratione cōtumacie puniri. an sit talis i qua
 cōfessio vel respōtio aduersarij sibi nō prodesset pu-
 ta causa matrimonialis: p̄sanguinitatē vel affinitatis.
 et ideo in causa beneficii ubi nō statet̄ p̄fessionē rei
 ad iudiciū beneficiū vel p̄videndū de beneficio a
 actoris: nisi alias de iure suo canonico appareret̄ ut nō.
 Jo. an. in nouel. de eo qui mittit̄. c. cū qui super v̄b. ter-
 minare: tūc non veniens citat̄ nō possit̄ excōdicari:
 quia p̄prie actoris tūc non interest̄ ne et possit̄ alijs
 remedijs ad p̄parandū cogere sic loquit̄ dicit̄ ter.
 .c. cum qui de eo qui mittit̄. in post. in plenius et omni-
 bus p̄missis opt. colligēdo dicit̄ talē dictionē. aut
 quia est citatus a iure: tūc non possit̄ excōdicari non
 veniens. quia minus agit̄ cum lege q̄ cū homine et
 ministro: ut i m̄bris sequētibz ar. l. celsus. ff. de ar-
 bit. aut est citatus ab homine: tūc nisi veniat in ter-
 mino ad respondendū libello possit̄ excōdicari: vel
 ad veniendū iuris remedijs p̄pelli: alias nō possit̄
 in causa procedi extra ut licē nō p̄f. q̄ frequēt.
 .f. si. in alijs aut terminis possit̄ licē concludi ut in se-
 quēt. m̄bris et causis: aut in causa in qua potest̄ p̄-
 cedi licē nō concludi. summarie et de plano: tunc
 aut est citatus ad terminū: qui in tali cā non est ne-
 cessario seruandus: aut de sepe p̄tingit de verbo.
 sig. et tunc non sit excōdicandus nec alias artidus ne
 iure. q̄ non est p̄sumptio. aut ad terminū essentielles et
 necessario seruandū: iura illaz̄ de. vel alias de stilo:
 et tunc aut interest̄ actoris q̄ non veniat q̄ veniat
 i termino: et tunc nō veniens non possit̄ excōdicari vel
 alias ad veniendū: cohereri ut. de pluribus ter-
 minis declarant: aut actoris interest̄ q̄ veniat i termi-
 no. q̄ est talis cā in qua statet̄ p̄fessionē rei: p̄ euz̄
 res petita adjudicari possit̄ actori: et tūc nisi veniat ei
 citatus possit̄ excōdicari vel alias iuris remedijs adve-
 niendū cogi: aut est talis cā in qua non statet̄ con-
 fessionē eius nec ferret̄ s̄ntia pro actoris: nisi alias
 doceret legitime de iure suo tunc non d̄ excōdicari
 non veniens nec alias ad veniendū compelli: q̄ fru-
 stra venire cogeret̄ cum eius aduentus non p̄d. sic
 ar. l. aliquando. ff. ad vel. et dec. omnia intelligere vera
 ad instantiā partis sine actoris p̄fessionē: si inde
 p̄penderet̄ reus citatū nolle venire et contemptū in
 dicio vel maliciose p̄sumptio: et iniuriose: tunc possit̄
 dici q̄ possit̄ eum excōdicare vel alias euz̄ punire vel
 coherere: tū si eius aduentus non prodesset parti

in. iij. q. nec
 Inno. q.
 ponderet ibi
 ons solūdo
 det p̄t̄ p̄nti
 creditore agē
 et est verum ē
 Ep̄o quo ut
 in c. qv. relaz̄
 a possessores
 unū denigat
 ter: verū p̄e
 ossidat.
 Rica.
 acū monū:
 berodem. b. d.
 onē. i. certa pe
 ad iureo sigillī
 is rei iudicare
 nioni mādaz̄
 solūdois et rel
 clericus p̄ bo
 nicti sigillī pro
 quirens effecti
 bona distrabē
 vult opponerē
 bear fieri: et co
 officia remit
 onat illas et
 ellat. Que
 det q̄ nō gra
 clericus fuit p̄e
 obligatio ba
 le iudex debe
 ne p̄dicio sit
 tionem ar. nō.
 oblati. de so.
 est dicit illa ne
 ūt sunt dicit̄
 rici quare vide
 debeat audiri
 eo: quia clericus
 clericaliter cō
 aut. ut omnes
 arebi. de ele. p̄
 de duello et p̄e
 ecutione: ponet
 onem: q̄ in ele
 pot̄ ar. ad b. qd̄
 Rica.
 bellum actore.
 et cetera. non i
 onē āncā. b. d.

[Marginal notes in red and black ink, partially illegible]

pleni ne eius auctoritas ostendatur vel eludat ar.
ff. si quis in liti. non obtulit. l. si ff. de noni. ope. num. l. e. i
p. in ff. de iudi. l. si p. in i. ff. de i. re. ff. de bene. facti. ad hoc
ar. l. sed extimendi. ff. de si quis cum. ff. ne quis cu qui
in ius no. est ut extimat.

De dilationibus. Rubrica.

I
Dilatio ad partes danda est procuratori habenti
generale mandatum. b. d.

Utrum Si procurator generalis alienus ha
bens potestatem etiam ad lites futuras ap
prehendas in curia romana: sic per eius presentiam ca
debeat esse in curia. debeat dilatio dari sibi ad r. in
consilioduz. dicit q. sic p. c. dilectus re. cura. secus
si specialiter ad eam illam constitutus fuisset ibi
no. Inno. e. i. c. in pertractandis. de iuramen. calum.

De causa possessionis et proprietatis Rubrica.

I

Si terminis servatis in petitorio suspenditur petito
rium non sunt idem termini retractandi. quia suffici
unt etiam in possessorio. b. d.

Utrum Pro parte possidentis dato libello
i solo petitorio in beneficiis co
tra impediens vel se opponens et petendens ius
haberet postea dicto dante libello per adversarij
spoliato suspensioq. petitorio post datione articuloz
i petitorio p. parte spoliati: volentis i solo posses
sorio pcedere: sit opus reiterare oes precedentes ter
minos sup. possessorio: videt q. sic ex quo solo pe
titorio erat actus: non erat datus libellus i possesso
rio: presentis q. nunc datus libellus possidebat: nec spo
liatione torquetur poterat. et etiam q. non fuit lis come
stata sup. possessorio. cuius occasio nunda erat. et or
ta. fuit dictu q. non q. in beneficiis h. solo pos
sessorio. pcedatur non est necesse dare libellu nec li
tem drestari: imo potest pcedere summarie et de pla
nore habet locu in solo possessorio sup. beneficiis s
bus de. dispendiosum de ca. post. p. p. ff. q. dedu
tio etiam prius petitorio latis quo ad sui naturam erat
deductu possessorio: licet non formaliter ad fine resti
tuende possessionis: sed potius mende. igitur sufficere
videat ar. ff. de excep. rei iud. l. si cu ar. l. i. ff. de fundi. p
sentim q. possessio restituitur est multu favorabi
le p. spoliato: celeritate desiderare presentis in ead
um spoliatio: ut sic dicamus q. possessio restituitur
de q. in libello petitorio fuit deductu munitur nunc
in possessorio restituitur ar. in simili. ff. de liti. ra. l.
ij. ff. si sub p. ditione ubi secundu ra. mutatur in p. ra.

II

Acto In partibus sup. eccles. a petitorio et pos
sessorio: unde in casu suspensio possessorio
et lata sententia in solo possessio appellat ab eate. desit
appellationi et virtute appellationis. et appellatio s
nis illius pmititur in curia audienda: partes pce

dunt coram eo in possessio et petitorio simul: scilicet
sententia in utroq. Quis an valeat i petitorio
quidam dicunt q. non ex quo appellatio erat emissa du
taxat a definitiva lata i solo possessio. Alij cetera.
q. per illa appellationem totu fuit devolutum ad eu
ria: et pet. et posses. et presentem ex quo originali fuerat
sup. toto processum: ne cause p. nentia dividatur: et
si ca. appellationis p. missa totum negotiu eo modo
quo erat apud primu iudicem in partibus p. missis ut
deur: coram eo aut p. missis partes pcedere in pe
titorio: ergo et coram isto audito: p. prima parte erit
plures q. sub possessio no. venit petitorio ar. c. i. de
sequstra. cu ibi no. nec possessio trahit ad se peti
torio: sed secus est ut ibi et ar. c. si a non p. iud. l. si
de p. p. iate facit. l. n. l. ff. de acqui. pos. re.

De restitutione spoliatoz Rubrica.

I

Si duabus sententijs super beneficio latis ceterarijs
et pendere causa super defensione appellatio a prima
sententia interponitur sup. nullitate secunde sententia: ha
bens prima sententiam spoliato habentem secundam: de
huiusmodi spolio debet primo cognosci. b. d.

Primus In data obtinuit una sententiam
protra secundu in data res et posses
sionem: qua secundu in data appellatio: Et in causa
appellatio secundu in data petendens presentis cuius
dam reservationis primu exclusivem: se de novo obti
nuisse mandatu a papa: q. sibi i n. illius reservatio
nis p. sideret et in possessionem reduceret no. obsta
te h. pendens si non foret alteri? quibus obtinuit
sententiam pro se et per secundu auditoz. qui cogno
vit de causa appellatio sibi obtinuit. p. n. d. r. p. o.
flea primus in data obtinuit una commissioem uni ter
tio auditoz. sup. defensione appellatio emisse per
secundu i data a prima sententia pro ipso primo lato:
et sup. nullitate sententia pro ipso secundo lato: Sed pe
dente lite inchoata sup. dicta defensione et nullitate:
primus spoliavit secundu possessione suae: obtinuit
possessionem in virtute cuiusdam executorie: quas obti
nuit sup. prima sententia pro se lato. Secundus vero in
data petiit ante omnia se restitui et ut spoliati et spo
liationem ut antequam lite pendente revocari. Et
nunc vero in data: petiit prius debere pcedi super de
fensione appellatio emisse a prima sententia et super
nullitate secunde sententia. Queritur sup. quo pri
mo debet pcedi. dicitur sicut q. prima sententia lata p
primo fuit nulla obsta reservatione et retracto in ea
apposito: sic per consequens appellatio: ab eo her
posita non posse dici defensa: et frustra de eius de
fensione querit: simili possessione obtinuit in virtute
executorie potius debere dici spoliatio de h. re: et
ideo de huiusmodi spoliatio prius esse querendu: et
restitutione ante oia fienda pro eo qui habuit serun
dam sententia: que supponitur lata p. iudicem habentem
tam bonam p. missionem super hoc: h. primus peti
det dicta secundam suam nullam: q. tamen nullitas

quisquis requiritur
am iudicio adipe
sio nullitas: ergo
de ar. l. de edic. oia
restituendus e de o
ni dixerunt q. sicut i
ex quo pars in pec
in termino quo deb
sententia renunciet
tra. quas fuit lata in
non in ut virtute sen
quo fuit lata aliquo
ly impediret quo a
manus cuiusdam i
toris ad iudicatione
ciali et ea que restit
ad pcedens efficacia
ceptione rei iudicis
appellat: et appellati
nu competenti et ne
retractari de re iud
specie: regula super
ad iudicationis facte
causa iura no. per
bene in dicitur fuit
quas spoliatus dicit
pcedere: propter res
dus nunquam potuit
set peti iudicis restitu
nre reservatione: et
sibi p. videndo si non
rat possessione: seu d
tut: q. non potest: q.
nationem tantu q. r
fessionem propter no. p
pel. Sed tu bene pos
nerarij tanquam inno
sua p. illam detentio
ut in ut. ut lite pender
temporari non que
stans primus i quo
ly in iudicio possessio
ut no. Inno. et maio
bant circa q. solv. tra
sic auferenda posses
donec p. finalem sen
ne in virtute reserva
tione p. secundum au
Et tunc virtute illius
sua fuit tanquam de
ducendus: non an
dus e in statu in que
tu ut no. Inno. in d
do ille status erat de
bitu: Sed hic ille statu
tus et illicitus et in
facto seu detentio
servantur: ideo ad il
re possit nullitas in
.c. cu qui li. vj. pro b.

ignisio requirit aliose indogine: propter quod et
 am iudicio adipsede possessionis non oblat que
 stio nullitatis ergo nullatenus nec iudicio restitu
 de ar. l. de edic. di. adri. rol. l. q. spoliam ante oia
 restituendus e de ordi. cog. e. sup. spoliam. Aliqui
 ni dixerunt qd sita lata pro primo sone no est nulla
 ex quo pars in pcessu de reservatione nil opposuit
 in termino quo debuit: lata fuit sita nel falcu talis
 sententia remigret fuit nulla i pcedicid patris cen
 tra quas fuit lata ut pareret exceptioni rei iudicat:
 non ut ut virtute sententie reuera in beneficio ei pro
 quo fuit lata aliquod ius acquirat. Reservatio emz
 lz impediuerit quo ad iuris acquisitione e ligauerit
 manus cuiuscuqz inferioris quo ad collatione nel
 iuris ad iudicatione: non ni quo ad processum iud
 ciale e ea que restituere poterant ex processu quo
 ad pcessu efficacia: quin sita ab eo lata pareret ex
 ceptione rei iudi. in pcesu: in quas lata est si non
 appellat: e appellatio de feras non preteru alligatio
 nu competentiu e non appolitaru: non pot sententia
 retractari de re iudi. e. inter mon. l. de re iudi. l. sub
 specie: regula superioru vel iuris acquisitionis seu
 ad iudicationis farte no transeat sententia in re iudi
 caia iuxta no. per Inno. de rescrip. e. psumus in fi.
 bene in dicitur fuit qd secundus in data non pot tan
 quas spoliamus directo iudicio possessione se restitui
 petere: qd propter reservatione cui tui inuitur scdu
 dus nunqua potuit habere vera possessione: qua pos
 set peti iudicium restituendi. Nam antequa sibi in vir
 tute reservatione: non mandati per eu impetrat d
 sibi puidendo si non foret alteri ius questu obtinne
 rat possessione seu detentione ad qua peti se resti
 tutio: non potest: qd illa possessio erat infecta per re
 servatione: in tantu qd reuera no censetur habuisse pos
 sessione propter no. per Inno. in c. ut nostruz de ap
 pel. Sed ni bene poterat petere illi occupatione ad
 uersarij tanqua immodata reuocari: ante oia redrei i
 sua psumu detentione seu in statu in quo primo erat
 ut in u. ut linc pendene p totuz qd in reuocatione et
 temporatu non queritur an quis possideat: sed solu
 status primus i quo erat pars amequu attemptat:
 lz in iudicio possessione requirit qd quis possideat
 ut no. Inno. e. maio. e. obe. e. dilecti. Alij uero dice
 bant qd: qd solu erat reuocanda occupatio primi e
 sic auferenda possessio: sed no restituenda secundo:
 donec p finalem sententia obtineat sibi fieri pmissio
 ne in virtute reservationis vel provisionis: in eius v
 tute p secundum audito e facta tenuisse declarari:
 Et tuc virtute illius mandati cuius virtute sibi pos
 sum fuit tanqua de reservato erit in possessione in
 ducendus: non antequa oblat si dicat qd reducen
 dus e in statum in quo erat tpe in quo fuit attempta
 tu ut no. Inno. in dicto. e. dilecti. qd illud veru quan
 do ille status erat debitus e licitus vel de b erat du
 bitu: Sed hic ille status i quo tunc erat erat indebi
 tus e illicitus e min^o canonicus qd illi possessio d
 facta seu detentatione: qua ante bebat obstabat re
 servatione: ideo ad illu statum est reducendus ne pat
 re possit iudicis ingressus ar. de eo qui mit. in pos.
 .e. cu qui li. vj. pro hoc tui facit quod no. Inno. l. e.

done de appel. Et si dicat quid sibi proderit reuoca
 tio attemptatorum: nisi ipse reducat in statum priori di
 co qd molituz possessio remanebit uacant e vacua:
 in quasi eu finaliter obtinere coningat factus fiet p
 ro cecunio: qua si esset per aduocatum suu detenta
 ar. no. in simili p Innocent. extra d. resti. e. nemens. ij.
 sup. verbo incontinenti. Et in ista opinione ego era
 lz magis ceteri se inclinauerunt tui reducerentur i sta
 tum i quo erat. Alij ni dicebant qd posset petere se re
 stitui i iudicio possessione: qd lz reservatio oblat pe
 tenti se restitui eius psumu possessioni ubi ageret q
 tra papaleu habentem cum ab eo in virtute reserva
 tionis non in oblatet petenti se admitti ptra spoliam
 tenti: qui se no defenderet ptra reservationis nec ei
 imitteret ar. ff. de ui e ui arma. l. l. qui ui. a. me. pos.
 s. l. l. f. finali. e. ff. de precario. l. qui precario. l. de opi
 nio non approbat: qd cum preteru reservationis in
 pediret possessionis acquisitione: in tui qd no cenfebatur
 habere aliquam possessione nec naturale nec civilem:
 ergo nec poterat sibi petere iudicium possessionis
 ar. l. l. f. de iur. ff. de ui. e. ui arma. e. ar. no. i dicto. e.
 ut nostruz. de appel. per Inno. ad qd facit quod no. de
 glo. de dolo e contra. e. coningit. in fine glo. nec etiam
 credere eum habere conditione: ex canone re integra
 da. l. ij. q. i. quia credo qd illa supponit vera possessio
 nem pcessisse vel naturale vel civilem: Et esto qd
 sufficeret sola detentio ad hoc non credere illum q
 eam posse restituere: quia detentio sua oblatet reserva
 tione erat infecta e uiciola quantumcuqz cam igno
 rasset ab initio: propter detentiu ei annexu qd afficit
 ignouituz ut. e. si eo tempore. de elec. l. nec potest ei
 am sibi qd uadit contra tertium spoliam vel imade
 tem: quia eu ille possideat uincit actorem illum pete
 tes se restitui p non ius suu: quia ex parte actoris ius
 metitur ar. l. h. l. de rei uendi. ff. si pars bere. pe. l. i.
 e pro hoc beneficiu. ff. de testa. mil. l. militis codicill.
 f. ueteranus. ff. de secundum tob. l. qui liberis. f. si.
 Alij tamen tenet qd beneficiu reservatu potest uere
 possideri vel naturaliter vel civiliter: licet in ista qd
 iustu nel iniustum no dinerificat essentia possessio
 nis ar. l. ij. f. ex contrario. in fi. ff. de acqui. poss. ad qd
 allegat ieruz in. l. i. f. si uir. ff. de acqui. poss. iuncta. l.
 ij. f. sciendu. ff. de dona. inter uirum e uxo. quia ex
 tuncu cotractuz transferuntur possessione: ubi no pos
 set restitui dominu ut ibi: Sed an iste secundus si ef
 set restituus nel nunqua fuisse spoliamus qui tenet
 beneficiu reservatu in quo nullu ius habebat po
 stea obtineat sibi prouideri in virtute reservationis
 seu provisionis per secundum audito e sibi facte: indi
 gebit noua inductioe in possessione: nel an sufficit
 sibi qd remanet in prima: qua antea tenebat que licet
 tunc illicita tuc fiat licita: Quidam dicunt qd no in
 diget noua inductioe sicut nec emptor qui primo re
 tenebat non i diget noua traditione. ff. de rei uedi. l.
 quoda mulier. Alij uero dicunt qd indiget noua idu
 ctione ar. de infl. e. ex frequibus e de conce. p. b. e.
 .e. post electionem.

II

Restituendus e apostolicus p punitate ipsam spoliam
 te bnficio: ex causa fidei punitatis restituto. b. d.

A et B Ex cō permutationis inuicē facide
 resignauerūt in beneficia in manib
 bus ordinarij. Quidā uero expectans apostolic
 post pmissam resignationē antiquā per ordinariū
 esset expectata pmutatio id est antequā beneficiū unū
 us pmutantium inuicē alteri pmissit acceptauit be
 neficiū ipsius: fecit sibi de eo puideri et in possessio
 ne induci puidens q̄ dicitur. A. ipse resignationis
 beneficij erat tenet infirmus: q̄ in fraudē expe
 ctantis permutationis illam fuerat machinatus. Et
 eadē die qua expectans apostolicus acceptauit se
 cū sibi puideri et in possessionē se induci ordinariū
 p̄fecit dicit permutationes uidelicet beneficiū ipsius
 . A. p̄ferendo ipsi. B. et redierit. nō dicitur. B. ui
 dens q̄ dicitur apostolicus fecerat se induci i posses
 sionē beneficij q̄ fuerat ipsius. A. et nunc fuerat ipsi
 . B. collatū et cō permutationis in crastinus ipsū
 expectantē apostolicū espoliari: oia ista facta fue
 runt adhuc uisente ipso. A. postea uero p̄ sex aut se
 ptē dies dicitur. A. ex sua infirmitate decessit: Et post
 predicta dicit expectans apostolicus se spoliatus re
 nuntiauit iuri et possessioni et penioni restitutionis
 medio iuramento. Sed nō obstante renuntiatione
 p̄dicta apostolicus p̄dictus p̄tra dicitur. B. petebat
 se restitui i possessionē dicit beneficij quo fuerat spo
 liatus: opponēbat sibi per ipm. B. q̄ non poterat
 acceptasse nec possedisse p̄dictū beneficiū: q̄ non
 uacauerat nisi p̄ resignationē per ipm. A. factam ex
 cō permutationis cū ipso. B. ostendit: Et beneficia p
 mutata nō ueniunt sub potestate expectantiū in. c. i.
 de rerū permuta. l. vj. Itē opponēbat sibi de renun
 tiatione p̄dicta. dicitur uero expectans dicitā permuta
 tionē seu renuntiationē eius p̄teriti factas dice
 bat fraudulentā et machinatā in fraudē expectantis:
 et ideo ipm potuisse nihilominus acceptare sibi fa
 cere puideri: per eā fuisse induciā ueram uacatio
 nē in p̄iudiciū resignantis et in fauorē expectantis:
 ulterius etiam asserbat q̄ et si possessio sua respectu
 ipsius. A. possit reputari uisio: namē respectu ipsius
 . B. qui ipm spoliare nō debuit: nisi eo p̄missis uo
 cato et audito: poterat reputari canonice: et erat p̄tra
 eū restituendus: nec obstat sibi renuntiatione: q̄ eā se
 cerat post spoliationē p̄dictā: ideo sibi non p̄iud
 icabat quo minus esset restituendus ar. c. sollicitus.
 de restitutione spoliatorum queritur quid iuris.

III

Heritores hospitalium per ordinarios spoliati nō
 possunt petere se restitui. b. d.

Nunquid Ipsi quibus p̄mittuntur hospo
 sitalia: uel obedia: p̄solaria et ca
 lita huiusmodi: sint spoliati seu p̄iudicati per ordinarios
 suos a quibus administratio eis fuit p̄missa: possunt
 petere restitutionem: unde que scripsi de relig. do. c. q̄
 p̄tingit. s. ut autē infra glo. super uerbo p̄mittatur.

III

Intrusus p̄tra. c. si hij p̄tra quos non potest petere
 se restitui contra eū: qui obtinuit in possessione: et uo
 gōre executionis alius spoliatus intrusum p̄sum. b. d.

Nunquid Si homo res p̄tra que de be
 neficio linguā et obtinuerat sen
 tentiā in possessione: licet adhuc pendente iusti surro
 gans p̄ ordinariū contra. c. si hij p̄tra quos: pos
 sessionem auctoritate se surrogans asseruit: Ego
 postea uirtute executionis emanate sup̄ et pro senten
 tia quā in possessione obtinuerat contra defectū: sui i
 possessionē inducere si uocato nec audito in pos
 sionē tanquā spoliatus petere se restitui. Quidā di
 xerunt q̄ sicq̄ non debuisti sine cōe cognitione re
 moueri de possessione tua in. c. licet de p̄ben. l. vj.
 Itē q̄ licet illud. c. si hij p̄tra quos irritet collatio
 nem uel p̄sentationē: sic licet pendente factas non iū
 possessionis adp̄tione: h̄ collatio sit inuis seu sur
 rogatio de re facta: et ex ea nihilominus potuit tran
 sferri possessio uera ar. l. i. s. si uir. ff. de acqui. pos. Et
 p̄ hac parte uidet Jono. de indi. q. v. in fine. Con
 trariū tenuit pars maior: q̄ ex quo ego auctoritate
 executionis sui iducens non censet spoliasse ar. q̄ in
 se possidet et cetera. Nec fuit ille surrogans: q̄ nul
 lū ius habet nec aliquā eam contradicendi ar. ff. so
 lu. mati. l. q. s. no. i. i. i. Nec cogitare debet illū
 possid. et nec uocandū fore que surrogari non debe
 re scias ut dicit. c. si hij p̄tra quos. Et per consē
 quens eū possidere credere non debebant: nec execu
 tore si nunc facta executione ipse p̄iudens se spolia
 tū petat se restitui: ego potero excipere antequā sur
 rogatione et occupatione eū licet pendente. Quia cui
 dam actione multo fortius executione ut. l. i. i. s. f.
 cui damna. ff. de reg. iur. Modo s̄ cū possan agere
 propter attemptatā seu per eam surrogationē seu oc
 cupationē licet pendere factā: tunc eandē ergo mul
 to fortius potero excipere p̄iudicium: quia illud decre
 tū q̄ est in illo. e. uidetur nōdū asserere collationem
 seu uisio: immo et possessionē: quia multū interest a
 ctoris ne non possessor surrogatur in possessio re
 maneat uacata: si eam cōtingat obtinere i causa fa
 ctus fiat executio ar. nō. per Jono. de testi. c. ueni
 ens. in iij. glo. Et ille uerbo nōdū uoluit provide
 cōtra collationē seu p̄sentationē: immo potius cōtra
 possessionis occupandam: quoniam multū cōcernit
 p̄iudiciū et p̄rogationē ius p̄dictis: quia per pos
 sessionē surrogari magis potest impediri effectus ius
 tie actoris q̄ p̄pter solā collationē uel p̄sentatio
 nē: igitur magis debet reputari irrita et inanis pos
 sessionis asseruitio surrogari q̄ collatione: sic caret d
 fecibus et administratio nec sit sufficiens talis posses
 sio ad p̄iudiciū iuris remedia possessionis. Sicut et
 am dicit de reservatione que p̄ter decretū anni: iū
 efficit etiam possessionē: adeo q̄ si quis de facto pos
 sideret beneficiū reservationis sine auctoritate apostoli
 cam non daret ei restitutio ut seruat palatū ar. nō. per
 Jono. in. c. in nōstrū. de appellatō. et decretū iuris
 non esse minus efficacie q̄ hominis ar. ff. de iū
 patro. l. si liberis. Nec obstat dicitur. s. si uerbi de. l.
 a. ff. de acqui. pos. q̄ ibi non acquiritur donatio:
 possessio rei donatē p̄tra prohibitionē iuris: q̄ do
 nator desinendo animū habere possidendi etiam per
 didit: Et ideo sua nō interest si donatio acquirat:
 p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran

stationē possessionis: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 nec illa iuris. p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 die nero esset p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 goria ecclesiastica: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 tinam uacationē: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 bitio cū decreto: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 tata p̄ Jono. in. c. de p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 intelligo ubi poterat: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 gari in locū mortuū: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 liqua cū possessione: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 generale i executione: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 allegari: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 die autē: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 surrogans pendente: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 et decretū: ideo non: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 re aliquod edictū: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 or in q̄ si in executione: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 audiendus ar. nō. p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 ne circa primū: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 cari q̄ erit audiendus: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 terit de inuacatione: p̄teritū cū sit in culpa donando et propter talē iran
 et decreto. c. si hij co

Monitus per papam
 executores beneficii
 facto resignauerūt
 spoliasse qui dicto
 narium intrusus in

Supposi

canonico p̄bendato
 nonicus p̄bendar
 dam: censetur etiā
 cū: resignauit ca
 facto uoluit tunc
 que illius spectaba
 nico illius ecclesie
 nonicus et p̄benda
 sione ipsius p̄bende
 non uocato primo
 sione p̄bendone ac
 p̄ iudicet postea ill
 am romanā. et in ma
 deputari resignauit
 tuit tanquā uacant
 in eius manibus la
 etas p̄ executionem
 ordinarius p̄benda
 restituit. Quert
 q̄ non: et quo pos
 sessionē quando ill
 potuit assequi posse
 uocatus fuisse amo
 nel alio mod. s. q̄ e
 solū perdat reman
 possessione. imo fac
 ad p̄prietatē non
 i. c. q̄ in dubijs. de r
 dicit p̄bendone d
 dens p̄prietatē in p

da instantia pendere non debet donec possessionem sit terminatum admi ad petitorio. Ceteri s
tur quid iuris: tunc enim omnes q non obdita sa
penione petitorij: dicitur Thomas sit admi ad
dos ad petitorio: quia sua interest: quo uidet di
erum robertu. pcedere in petitorio corra richardu.
Item quia imputandū est eidē roberto: q procedit
in petitorio donec possessionē per cū cōtra thomā i
tentatū sit finitum. uidet enim eoislo q procedit in
petitorio quodā modo remanere possessione: pceder
rim aut est admittendus Thomas: q non tenet vo
luntarius ad petitorio: sed quasi coactus ex facto di
cti roberti: que uidet pcedere in petitorio ptra Ri
chardu: et sua interest admi ad petitorio: ne tacet
do factis cūm petitorio: q inuē eos sibi possit pte
inditum generari iura. l. sepe. ff. de re iudi. e. cum
super e. c. quoniam cum ibi nō. per Jmo. de re iudi.

VIII

Inductus in possessionem per tatum annu pote
ecclesie clauicli polietur ueni restituendus. b. d.

An Inductus in possessionem per annu lere ce
clicie clauicli: cuius clauicli erant penes cū ad
que pertinebat custodia ecclesie tempore uacationis:
apprehendat possessionem. ut sic si post ea non admit
tat tanquā poliam: uel si alius in possessionem indu
cat sit restituendus: tunc enim q sit q: talis annu
ē pars rei. argu. ff. de fundo instruc. l. quibus. §. htu
lia de ac. emp. l. fundi in prin. ergo e. ar. l. iij. in prin.
ff. de acqui. po. §. plerūq: inducens habebat potesta
te tradendi possessionem: et tunc in tali possessione ap
prehensa sufficit rei ptenia. cū uis ar. l. i. §. si in scrip
t. l. q. meo. §. si uenditorē in. e. ar. et etiā tunc talis pos
sessio est extendenda. iura nō. per Jmo. an. e. in lu
teria. de resti. po. §. l. c. r. i. m. l. de elec. et ibi p. l. c. p.
nec obstat q custodia erat penes aliu: quia non pro
pter hoc erat possessio penes eū. iura nō. per Jmo.
l. c. ex parte de arb. sed quando alius esset in posses
sione: tunc possessio talis non est extendenda: sed re
stringenda ad ea sola que traduntur seu de quibus
possessio daturat nō. Comp. de elec. c. r. an. m. l. m.

IX

Episcopo contra abbatē pcedente in interdico un
de in: et abbatē contra episcopū in interdico un pos
sidentis debet sententia ferri pro utroq; b. d.

Abbas Pro certis iuribus episcopali b:
in quorum possessione se afferit: agit
ptra episcopū euz iuribus et iniquitatem interdico
un possidentis: e contra episcopus agit ptra abbatē
pro eisdē iuribus de quibus per eū se afferbat spoli
atū interdico unde in: pro eoz restituitio: et tandē
uictq; pbat sufficienter intentionē suam: Queritur
an p utroq; sit ferenda sententia an pro solo episco
po. de quo plenissime nō. Jmo. de prescrip. c. ueni
ens. l. maior glo. sup. uerbo nū in aliquo. sed nō ita
plene. Cui poss. l. in. v. e. v. q. et Jmo. ubi supra te
net secundum quosdā q in utroq; interdico et pro
utroq; parte ferant sententia: sed tamen sola lata p
episcopo interdico unde in mandabitur executionē

et non lata pro abbate interdico un posside. Secun
dum alios aut tenet q solum pro epō interdico un
de in: ferat iura: et non pro abbate. interdico un possi.

X

Possessor pcedens potest agere contra actorem
possidentem: si quas res et: et tamen ad pcedendū. b. d.

Doctus Quodam Ambrosio qui pacifice
possidebat pcedendam cuiusdam
Petri: quā post eius obitū optauerat: ego in gere
collegimus ecclesie acceptante feci mibi pcedenti
et de facto per capitulū admittis sui. ante tamen q
ego induceret in possessionem illius pcedendū: quidam
alter pcedens eam reuertat in personam dicti petri
eo ueniente: per papā de ea tanq; de re tua sua
prouisus: fuit auctoritate executorū suoz assensu^o pos
sessione quārdam rez: seu terrarū pertinetiam ad
eandē pcedendū: eadē rez detinet nō tamen aliter
fuit assensus possessionē illius pcedendū: p ca
pitulū admittis: agi cōtra me pro pcedenda illa
petes eam sibi ad iudicari: et mibi silentiū imponi. et p
cedente lite in curia ego ante omnia supēlo petitorio:
peto nomine pcedendū illius in cuius possessionem
sum inductus restitutionē illaz rez et terraz: quas si
le aduersarius occupauit: pcedens illis pcedendū
meam spoliatā: pcedenti cū Ambrosio per cuius
obitum ego acceptas pcedendū rez et terras illas ra
tione pcedendū illius pacifice possiderit. Aliter dicit
q cū ego illarū rerum et terrarū possessionem nun
quā habuerim: nec eis fuerim spoliatas non possum
noie meo restitutionē petere: nec etiā nomine pcedē
de agere: cū sit dubium an ius habē in eadem: quo
usq; de iure utriusq; partis fuerit discussum: Quidā
de quorū opinione tunc erā: optent q non possunt
agere: qz ex quo me oportet agere noie pcedendū
aliter uidet me non posse agere nisi cōstituta q ius
habeo i pcedendū: qz ista exceptio aduersarij dicitur
q non habeo ius in pcedendū uidet pcedendū: licet
per pcedens prius terminanda: Jtes pro hoc bene
facit q per talē petitionē restitutionis rerū pceden
de uidet fieri aliquale pcedendū questionē principa
li: que uertit super pcedendū et eius iuribus: qz cum
hec questio spoliationis sit minor aliam non termina
tur donec alia sit discussa interpretari ar. ff. de iudi. l. p
minorem. pro hoc. l. fundum et l. fundi. ff. de excep. ff.
fami. heredi. l. in prin. Item aduersario uidetur per
mittendum in iuribus retentionis: illas res penes se ha
bere: quia sibi concederentur petitorio: ius haberet p
ut haberet fm se ar. l. in iuribus. §. cui damno. ff. de sup.
nec obstat q ego habeo possessionē pcedendū: quia
non ppter hoc habeo possessionē rez: istaz per ali
um occupataz: ar. l. quod meo. §. si. ff. de acquir. pol.
nec ob. q pcedendū fuit spoliatum nomine cuius ago:
quia dico q nō est neq; quis enim aduersarius pos
sidentis eas res nomine pcedendū in qua pcedendū se ius
haberet: ratione cuius istas res apprehendit et in cu
sus pcedendū possessionē dicit se inducendū: forte
me indebitē intrusum fore: ergo pendet: hoc ita in
se nomine pcedendū possit illas res retinere licet ego
eas pcedendū: eque coloratū titulum pcedendū in p
cedendū licet

benda: sicut ego r
quam ostendit: quia
condino possidētis.
li. de pced. c. si a sede
opi. sicut in nos para.
restituendū: qz quo
ago noie eius de qua
fello: istarū rerum e
atendit possessionem
beneficij uel dignitatē
agere eius noie pro
illud beneficij uel d
etiā si de iure illius p
beneficij qd nō. spca
sed pone quidā dicit
teris i. si. col. e. de elec.
sam p hoc etiam m
Jmo. de appel. c. offi
quā ibi mouet. et p ca
deri posse ad l. fundū
p alia parte allegata
simili. l. de edic. di. a
rū que mouis ipe fu
bo fuerunt. p quo cr
pati. bere. sed ista co
nem uerionē: per sup.
p parte ista allegant
sore dignitatis uel be
qz faretz ptra illū qu
in dignitate uel in be
uellet ea ad que et p
necitij possidere. Jtes
pcedendū. qz licet in
dominio agitur poss
ad illum fundū. Jtes
qui se non pcedendū
tims h. n. solum dom
dē: qz tunc questio de
stioni seruitutis: per
questioni dominij: ta
p questioē seruitutis
noie. ff. de iudi. §. all.
pcedendū. Jtes ob. qz i
se agere p iuribus p
sio sup pcedendū: qz
pcedendū se habere
quibus noie pcedendū
mine pcedendū retin
nere: qz pcedendū
benda: et eius noie se
bus agit uel ita retin
l. si. l. de edic. di. ad
nem ex edicto diuini
nem earum rerū: que
deret hereditē qui n
ptū pcedendū cuius re
quousq; effect de iure
tiora iura allegaret. c
est fortius nec si pced
esto q non referret e

bendafient ego & forte plus propter reſeruationem
quam oſcedit:quia in pari cau & p.ouo: debet eſſe
condino poſſidens. ut. l. ſerui. ſ. ſequit. ff. de v. ob
li. de p. b. e. c. ſ. a. l. e. d. Quidam etiam alij in quo: ſi
opt. ſuit maior pars dicebat: q. uno ante omnia ſun
reſtatu: duxer quo ſun in poſſeſſione p. b. e. d. et
ago noiecius de qua p. ſtat q. aliquando fuerim poſ
ſeſſo: ſtatū rerum & terrarū: q. in talibus nihilum
attendit poſſeſſio: ut is qui eſt i poſſeſſione alicuius
beneficij vel dignitatis auctoritate ſuperioris poſſit
agere eius noie pro rebus & iuribus & p. nentis ad
illud beneficij vel dignitatis: auctoritate ſuperioris:
enā ſi de iure illius poſſeſſio: ſi dubij: pro quibus
beneficij qd. nō. ſp. en. a. de actio. ſ. i. i. j. e. l. o. l. m. a. v.
ſed pone quidā dicens & p. Anno. de reſt. ſp. c. i. l. i.
tertio i ſt. e. o. l. e. de dec. c. n. i. b. l. e. m. e. l. u. s. in. c. r. a. n. ſ. i. ſ.
ſam. p. hoc etiam multū beneficij qd. nō. per eundem
Anno. de app. e. c. p. ſt. u. u. s. ſ. u. p. e. r. u. e. r. b. o. e. f. f. e. c. i. u. i. n. q.
quā ibi mouet. & p. ea que ibi ſubiungit videt reſpon
deri poſſe ad. l. fundū. ff. de excep. ſ. u. p. r. a. in. p. r. a. r. i. u. m.
p. alia parte allegari. pro hoc enā videtur tenis in
ſimili. C. de edic. di. adri. tol. l. ſ. i. b. i. t. u. d. i. u. caruz re
rū que motis tpe fuerunt. tē. cum ibi nō. ſuper ver
bo fuerunt. p. quo enā. l. in. t. a. m. u. a. l. i. a. s. e. r. a. n. u. s. ff. de
p. r. i. b. e. r. e. ſ. e. d. ſ. a. l. u. a. c. o. n. ſ. i. g. r. a. t. i. a. c. r. e. d. o. p. u. i. m. a. z. o. p. i. n. i. o.
nem uerō: ſper ſupra p. ea allegari: nec obſta que
p. parte illa allegant. primo nō. ob. q. dicitur poſſe
ſorē dignitatis vel beneficij agere poſſe pro iuribus
q. ſatō: p. r. a. illū qui non p. t. e. n. d. e. t. e. ſ. e. b. a. b. e. r. e. i. u. s.
in dignitate vel in beneficio noie cuius agitur: & qui
uellet ea ad que & p. o. e. r. ſuper quibus agitur noie be
neficij poſſidere. Itē non ob. q. nō. Anno. i. d. i. c. t. o. c.
p. ſt. u. u. s. q. i. l. i. c. e. t. i. n. u. a. t. p. o. ſ. ſ. i. d. e. n. t. e. f. u. n. d. u. d. e. c. u. i. u. s.
dominio agitur poſſe l. u. e. p. e. n. d. e. n. t. e. p. a. t. e. r. e. ſ. e. r. u. i. t. e. z.
ad illum fundū. Itē ſatō: ſi petit ſeruitutes ab eo
qui ſe non p. t. e. n. d. e. r. e. t. i. n. f. u. n. d. u. a. d. que petitur ſer
uitus l. n. ſ. o. l. u. m. d. o. m. i. n. i. u. z. d. e. n. e. g. a. t. i. s. ſ. e. c. u. s. ſ. i. a. b. o.
dē: q. t. a. n. e. q. u. e. ſ. t. i. o. d. o. m. i. n. i. j. e. ſ. ſ. e. t. p. r. e. i. u. d. i. c. i. a. l. i. s. que
ſt. i. o. n. i. ſ. e. r. u. i. t. u. t. e. z. p. r. i. m. o. t. e. r. m. i. n. a. n. d. a. n. e. c. p. u. i. n. e. r. e. t.
queſtioni domini tanquā maior parati p. i. u. d. i. c. i. u. m.
p. queſtione ſeruitutis: que minor eſt iura. l. p. e. r. m. i.
n. o. r. e. ff. de i. u. d. i. c. i. o. l. i. j. ſ. a. l. l. P. r. e. c. e. n. t. i. a. z. Anno. e. x. p. e. ſ. ſ. e. d. i. c. i. t.
p. r. a. r. i. u. m. P. r. e. c. e. n. t. i. a. z. q. d. i. b. i. d. i. c. i. t. p. o. ſ. ſ. e. ſ. o. r. e. p. r. e. b. e. d. e. p. o. ſ.
ſe agere. p. iuribus p. r. e. b. e. n. d. e. z. ſ. i. b. i. m. o. n. e. a. m. u. r. que
ſt. i. o. ſ. u. p. p. r. e. b. e. n. d. a. z. q. i. b. i. a. g. e. b. a. t. u. r. p. r. a. i. l. l. o. s. q. u. i. nō.
p. r. e. b. e. n. d. a. n. t. ſ. e. b. a. b. e. r. e. i. u. s. i. p. r. e. b. e. n. d. a. n. t. e. i. l. l. a. i. u. r. a. p.
quibus noie p. r. e. b. e. n. d. e. p. o. ſ. ſ. e. ſ. o. r. a. g. e. b. a. t. u. r. u. o. l. e. b. a. t. n. o.
mine p. r. e. b. e. n. d. e. r. e. i. n. e. r. e. ſ. e. d. ſ. o. l. i. e. t. h. o. c. i. n. d. e. b. i. t. e. r. e. i.
n. e. r. e. q. i. p. r. e. t. e. n. d. e. b. a. t. a. g. a. n. t. e. n. o. n. h. a. b. e. r. e. i. u. s. i. n. p. r. e.
b. e. n. d. a. z. e. i. u. s. n. o. i. e. ſ. e. u. r. o. e. i. l. l. a. s. r. e. ſ. e. u. t. e. r. r. a. s. p. q. u. i.
b. u. s. a. g. i. t. u. e. l. l. e. t. r. e. t. i. n. e. r. e. t. e. o. d. e. m. o. d. o. r. e. ſ. p. o. n. d. e. o. a. d.
l. ſ. i. C. de edic. di. adri. tol. nā ibi miſſus in poſſeſſio
nem ex edicto diui adri. non miſſet in poſſeſſio
nem earum rerū que d. i. n. t. e. n. t. u. r. p. e. r. c. ſ. q. u. i. ſ. e. p. a. t. i. e. n.
d. e. r. e. t. b. e. r. e. d. e. r. e. q. u. i. m. o. n. ſ. t. r. a. t. e. r. e. t. e. i. u. s. r. e. ſ. t. a. m. e. n. t. ſ. e. r. i.
p. ſi p. r. e. t. e. r. u. e. i. u. s. r. e. u. o. c. a. r. e. t. i. n. d. u. b. i. ſ. i. n. o. a. l. i. c. u. i. u. s.
q. u. o. ſ. q. z. e. ſ. t. e. r. d. e. i. u. r. e. u. r. i. u. s. q. z. d. i. ſ. c. u. ſ. ſ. u. z. ſ. i. c. q. u. i. p. o.
t. i. o. z. i. u. r. a. a. l. l. e. g. a. r. e. t. o. b. t. i. n. e. r. e. t. u. r. i. b. i. p. a. t. e. r. i. u. m. q. d.
eſt ſonius nec ſi p. r. e. t. e. n. d. e. r. e. t. a. d. ſe p. r. e. t. i. n. e. r. e. t. a. l. i. o. r. e. e.
eſt q. n. o. n. r. e. f. e. r. e. t. queſtionez domini ſuper rebus.

quia illud edictū non impedit uolentem referre que
ſtionem domini illius: qui peti & manu i poſſeſſio
nem. ſecundum glo. illam.

XI
Ex canone reintegranda non uentum fructus qui
percepti poterunt. b. d.

An In cōditione ex canone reintegranda ueni
ant fructus qui percepti poterunt non niſi ex
materia uolentis. & p. r. a. u. o. l. e. n. t. i. u. m. c. o. m. p. e. t. a. t. a. r. l. i. n.
u. a. l. o. r. c. i. z. i. b. i. nō. c. i. r. c. a. p. r. i. n. g. l. o. C. u. n. d. e. u. l. z. a. r. e. b. i. d.
i. n. c. r. e. i. n. t. e. g. r. a. n. d. a. i. n. q. z. i. n. d. e. u. r. t. e. n. e. r. e. ſ. i. m. p. l. e. r. q. u. e.
n. i. a. n. t. e. d. m. a. i. o. r. p. a. r. a. ſ. u. i. i. n. o. p. t. p. r. i. m. a. q. nō.

XII
Si spoliatus conuenit cum spoliato super dilatione
ſoluendorum fructuum & expenſarū: non impeditur
agere interij petitorio. b. d.

Spoliator Condemnatus ad reſtitu
tionem eccleſie & infructib⁹ p
cepſit in expenſis reſtituſ: eccleſia componit cum
ſp. o. l. i. a. t. o. p. r. o. f. r. u. c. t. u. b. u. s. & e. x. p. e. n. ſ. i. c. e. r. t. a. p. e. c. u. n. i. e. q. u. a. n.
t. i. t. a. t. e. ſ. p. o. l. i. a. t. o. r. d. a. t. ſ. i. b. i. c. e. r. t. o. s. t. e. r. m. i. n. o. s. e. r. t. o. r. u. m.
a. n. n. o. z. a. d. ſ. o. l. u. e. n. d. u. m. i. l. l. a. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. p. e. c. u. n. i. e. q. u. i. b. u. s.
t. e. r. m. i. n. i. s. m. u. n. d. i. c. l. a. p. ſ. i. s. n. e. c. a. d. h. u. c. ſ. o. l. u. a. i. l. l. a. p. e. c. u.
n. i. a. ſ. p. o. l. i. a. t. o. r. u. l. u. l. t. p. e. r. d. e. r. e. i. n. p. e. t. i. t. o. r. i. o. ſ. p. o. l. i. a. t. o. r. u. s. u. i.
c. i. t. q. nō. d. u. m. e. ſt. p. l. e. n. e. r. e. ſ. t. i. t. u. s. q. u. i. a. n. ſ. u. d. u. m. h. a. b. u. i.
t. r. e. ſ. t. i. t. u. t. i. o. n. e. f. r. u. c. t. u. u. m. & e. x. p. e. n. ſ. a. l. i. c. u. t. d. i. c. i. t. q. n. u. n.
d. u. t. e. n. e. r. u. ſ. o. l. u. e. r. e. p. p. t. e. r. c. o. n. u. e. n. t. i. o. n. e. z. t. e. r. m. i. n. o. s. e.
& q. e. x. h. o. c. u. i. d. e. t. r. e. n. u. c. i. a. ſ. ſ. e. ſ. p. o. l. i. a. t. o. r. i. ſ. i. l. l. e. x. c. e. p. t. i. o. i.
Q. u. e. r. i. t. u. r. a. n. b. e. n. e. d. i. c. a. r. e. q. ſ. i. c. ſ. i. c. a. u. ſ. a. ſ. u. r. n. o. m. i.
a. n. t. a. r. i. a. s. nō. a. r. ſ. d. e. r. e. i. n. d. i. l. i. j. ſ. h. e. x. c. o. n. u. e. n. t. i. o. z.
n. e. C. de ex. c. u. r. r. e. i. n. d. i. l. i. j. a. d. q. d. a. r. l. q. u. i. i. d. q. d. ff. de
d. o. n. a. c. u. m. c. o. n. c. o. r. d. o.

XIII
Spoliatus p. ma perceptioe poſt admiſſas: potet
petere reſtitu pro illa perceptioe. b. d.

Precentor Et capitulū obuenit reci
pere totum & cādellas q po
tuit i ſunere in eccleſijs procialibus totius ciuita
tis ubi ipſe canonici inueniunt euz proceſſione in ſe
pultura: dicit q. quadā die in quadā eccleſia non p
miſit rectori ipſius eccleſie recipere totum & cādellas:
que ibi obueniant in quadā ſepultura: in qua illi in
ter fuerant: ſed i ſequentibus ſuncribus bene fuerunt
p. miſſi recipere & enā in ceteris eccleſijs: agebant tū
poſſeſſio tanquā ſp. o. l. i. a. t. i. p. o. ſ. ſ. e. ſ. i. o. n. e. ſ. u. a. p. i. l. l. a. ſ. e.
p. u. l. t. u. r. a. & p. r. e. b. a. r. ſ. e. r. e. ſ. t. i. t. u. t. e. r. a. t. q. u. e. ſ. t. i. o. a. n. b. e. n. e. a. g. e.
r. e. u. r. n. a. u. i. d. e. b. a. t. u. r. e. o. s. n. o. n. p. o. ſ. ſ. e. p. e. r. e. r. e. ſ. t. i. t. u. t. i. o. n. e.
p. o. ſ. ſ. e. ſ. i. o. n. i. s. q. z. a. u. t. p. e. r. e. r. e. n. t. ſ. e. r. e. ſ. t. i. t. u. m. a. d. p. o. ſ. ſ. e. ſ. i. o. n. e.
i. u. r. i. s. r. e. c. i. p. i. e. n. d. e. r. n. o. n. p. o. ſ. ſ. u. n. t. q. z. i. a. m. i. l. l. a. p. o. ſ. ſ. e. ſ. i. o.
n. e. z. r. e. c. u. p. e. r. a. u. e. r. u. n. t. e. x. q. u. o. i. n. ſ. e. q. u. e. n. t. i. b. u. s. ſ. u. n. c. r. i. b. u. s.
f. u. e. r. u. n. t. a. d. m. i. ſ. ſ. i. & p. e. r. m. i. ſ. ſ. i. r. e. c. i. p. e. r. a. u. t. p. e. r. e. r. e. n. t. ſ. e. r. e.
ſ. t. i. t. u. m. a. d. p. o. ſ. ſ. e. ſ. i. o. n. e. m. i. l. l. o. r. u. m. t. o. t. i. u. m. & c. a. d. e. l. l. a. s.
t. u. m. i. l. l. i. u. s. d. i. c. i. ſ. e. u. ſ. e. p. u. l. t. u. r. e. z. n. o. n. p. o. ſ. ſ. u. n. t. q. z. i. l. l. o. r. u. m.
p. o. ſ. ſ. e. ſ. i. o. n. e. m. n. ſ. q. z. h. a. b. u. e. r. u. n. t. e. ſ. u. e. t. a. m. u. d. i. c. t. u. m. q. z.
i. m. m. o. p. o. ſ. ſ. u. n. t. p. e. r. e. r. e. ſ. e. r. e. ſ. t. i. t. u. m. p. e. r. n. o. p. e. r. Anno. i. n.
c. q. u. e. r. e. l. a. ſ. u. p. e. r. u. e. r. b. o. ſ. u. b. t. r. a. c. t. a. t. i. b. i. l. e. d. q. u. i. d. ſ. i. p. o. ſ.
q. e. x. p. o. l. i. a. u. e. r. u. n. t. c. ſ. i. e. r. i. t. a. d. c. a. p. i. t. u. l. a.

Nunquid Reo e possideme lite pēdente
 quo lris pcedebat:rogatur alios p ordinarij
 pira.e. si hij pira quos extra ut lre pendente. i. vj. pef
 fr ite lrorogatus possidens qui nullus habet in
 beneficio illo: p dicitur. e. dare obiectus pira actore
 qui pcedat beneficijs: unde q sicq: reus qui nul
 lus habet in beneficio: nā si per pcedentem in: m
 nel alias debet pira uincere d3 per nō us actoris:
 sicut ut ab eius ipentione absoluit ut nō. l. c. m. p. d. 3
 re. crip. e. mandauit. pro quo facti. l. de rei uendi. l. si.
 l. de eden. l. qui accusare. p quo tūa facit. ff. quib9
 modis pign. vel ppo. l. d. l. paulus. ff. si sub. si qualif
 eunq: possessor: p hoc tūa facit q: ueris debet: et
 eludat non ius actoris: tū ipse quantum ad se eus: re
 ue: a debet: ipse esse condemnandus et actus p pier
 non ius actoris uincet e absoluit ab eius ipentione:
 sic deducit. ff. ad trebel. l. i. f. quanquam. ff. de carbo.
 e. h. l. i. f. cu etaret. ff. de bonis lib. l. quandiu. l. d.
 nona. l. i. f. nō. p. l. l. de ser. fug. l. eus. scilicet. in no
 uis addit. Credo pira in hoc casu. q: si talis reus
 e possessor nouit pira ius lrorogatus pēdente
 te admittet ad licentia ad impugnandū ius actoris:
 rias frustra est facta oīta decretalis: hij p quos
 nā: per tales nouos possessores qui malitiose lroro
 gant: tūc dū iugis in ecclesiā dēpendis pira
 gant: contra rationes dicit. e. nec hoc ius sustinere
 debet: et officio suo talē nouum lrorogauit de
 bet a lingio repellere: quo in pcedenti ius pen
 det: fuerat lrorogatus: imo e ante omnia cū a bene
 ficio reuocari: reuocando antēpata lre pendente ut
 p totum. ut lre pendente. Itē q: talis lrorogatus
 non h3 ius. tamē: q: alius colorare possessiois
 uel detentionis: imo eius possessio seu detentio est af
 fectare: adeo nullaq: carere debeat oibus iuris ad
 mīculis: ppter decretū appositū in dicto. e. si hij
 pira quos dicit alibi dicit de possessore beneficij e
 seruat: qui non habet aliquā possessionē uel deten
 tionē iuris admīculi: f. coadunabile ar. nō. per l. u
 no. de appel. e. ar. nō. p. de p. ben. c. i. i. c. c. i. a
 eū conco. nec ob. op. l. c. m. p. d. i. i. a. supra alle
 gata: q: oīa illa uera sunt in reo qui habuit possessio
 nem seu detentionē antequā lre contra eū uel aliq: e
 aliū inchoat. f. e. sic cum non haberet eā in pcedenti
 um lris pendente. poterat admitti ad lre: p. f. e. con. e.
 quens ad ipugnandū ius actoris: sic per non nō
 illius ipse absoluit ab eius ipentione: de tali citaz
 si non pstat: de non iure suo: credet q: possit dare
 obiectus: eus autē in casu nostro: q: si supra. dicit
 ille lrorogatus lre pendente repellendus e remonē
 dno a possessione seu detentione: uocando oīa per
 eū lre pendente. attemptat: ita fuerunt quā eōs in
 opinione. Sed an talia attemptata lre pendente
 possint reuocari p iudicē eī officio suo nobilitatem
 parte non petentem: dicit q: sic: q: talia antēpata ne
 dum pcedunt pcedenti uel iniuriam partis: imo e
 irreuerentiā e iniuriā iudicis: igitur e. ar. ff. de p. l. i.
 l. i. l. quos. p. b. e. ff. de pac. l. a. regm. l. f. si p. l. i. e. ar.
 p. hoc tūa: q: talis reuocari attemptatus hoc casu

angr' abbas: lre pendente est notoria iudicet ut in
 diei attemptat: quo talis in rogatus pcedente le
 possidens: p. e. p. e. admittit ad lre igit: e. ar. l. de e. tē
 po. p. l. i. f. i. ff. de p. l. i. quidā eximauerunt. Itē
 q: talia antēpata e iugum periculū anime antēpā
 tate: uel iugū eccle. h. arū e publican: ne p. p. e. e. u. e.
 nā iugū eccle. dno uocante iudicis illud: e. igitur
 hoc casu in lre possit supplere de facto ar. nō. per gl.
 de elec. e. capicines. f. e. e. u. r. super uo. bo. p. mania
 l. i. v. e. per archi. de excep. e. p. i. in u. l. i. glo. e. u. l. d. e. m.
 l. i. super hoc nihil fuit determinatū. nec e. i. u. n. a. u. l. i.
 per me qui hoc inu. l.

II
 Capitulus i hij pira quos ipedit e executores gra
 uia: quod minus p. lre possant bñficia lingio. l. d. d.

Utrum l. si hij contra quos impedit ex
 cutores granarū apostolicarū: quo
 minus ipetrantibus acceptantibus beneficia iugis fa
 ta: nō uacantia per obitū lingianū: qui lre pendē
 te in dno iugis uacantia: prouidere uel an habeant ex
 p. e. tate donec ad illantā lingianū iugis iugis
 bñficia d. finiantur: fuit dictum q: sic: p. p. e. e. u. e.
 ratur non illino. e. u. d. e. u. l. nullatenus: e. cōtra. u. i. s.
 dea ut facere q: super illo v. no. archi. a. cōtra. no. h. u.
 su cum tales executores non cessantur cōferre iure
 suo: sed potius necessitate iure alio: bene. tamen
 eredit: tales ipetrantes acceptantes admittendos ad
 p. lre: non cessantur q: illos quos iugis iugis p. lre
 f. i. l. i. u. e. m. i. i. i. p. p. e. u. e. r. e. u. e. a. i. a. p. e. r. q. u. a. i. o. l. l. e.
 rotur gran. e. o. r. i. u. b. u. s. i. n. r. e. n. u. d. u. e. x. e. c. u. t. o. r. e. i. u. s.
 e. q. u. i. u. s. p. r. o. u. i. s. u. e. r. a. t. i. n. c. a. s. i. q. u. e. s. t. i. o. n. e. u. b. i. p. e.
 t. e. a. d. e. b. u. t. i. p. e. t. r. a. n. t. e. l. i. c. e. t. d. e. f. a. c. t. o. p. e. r. e. x. e. c. u. t. o. r. e. i. u.
 u. n. l. r. e. p. e. n. d. e. n. t. e. f. u. i. s. s. e. t. p. r. o. u. i. s. u. m. e. x. c. l. u. s. i. a. m. p. e. r. t. e.
 u. o. c. a. t. o. n. e. a. m. q. u. i. a. i. l. l. a. p. r. o. u. i. s. i. o. e. x. e. c. u. t. a. p. p. t. e. r. p. r. e. b. i.
 b. i. t. i. o. n. e. d. i. c. i. t. e. l. i. b. i. e. d. e. a. q. u. o. s. n. o. u. a. l. e. b. a. t. e. s. i. c. p. e. r.
 e. i. u. s. i. b. e. n. e. f. i. c. i. o. m. i. n. i. m. e. f. u. e. r. a. t. a. c. q. u. i. s. i. c. u. t. i. n. o.
 u. i. q. u. i. p. o. s. s. i. t. r. e. u. o. c. a. t. o. n. e. e. l. i. t. e. f. i. n. i. t. a. i. l. l. o. i. p. e. t. r. a. u. e. r. a. t.
 s. i. n. o. i. n. t. e. r. a. l. t. e. r. i. u. s. q. u. e. l. a. u. s. f. u. i. t. p. o. t. i. o. r. r. e. p. u. t. a. t. a.

De sequestratōe possessionis e fructuum. R. i. c. a.

I
 Litere confectae ante causam pmissam possunt per
 suadere non antelari. l. d. d.

Primo Et secundo in data ipetrantibus ad
 eandē collatione. e. idē beneficiū ca
 dens sub gratia acceptantibus i datapimus in pos
 sessione fuit indutus: postea eū quodaz alio bene
 ficiū illi p. m. i. a. n. t. i. n. e. u. r. i. a. r. o. m. a. n. a. e. p. e. n. s. i. s. q. l. i. t. e.
 r. i. s. i. u. p. p. e. r. m. u. t. a. t. i. o. n. e. p. u. n. t. i. n. e. d. a. t. a. f. e. c. i. t. c. o. m. m. i. t. t.
 e. a. m. i. n. c. u. r. i. a. q. u. i. a. s. u. p. e. r. e. c. c. l. e. s. i. a. s. e. u. b. e. n. e. f. i. c. i. o. p. e. r. e. u. s.
 a. c. c. e. p. t. a. t. o. m. o. t. u. r. o. s. e. r. a. t. p. e. r. a. c. o. s. e. t. f. e. i. t. a. n. t. h. a. r. i. l. i. t.
 e. r. a. s. i. l. l. i. u. s. e. u. q. u. o. s. e. c. u. n. d. u. s. i. n. d. a. t. a. p. e. n. t. i. a. m. i. l. l. u. d.
 b. e. n. e. f. i. c. i. u. m. a. l. l. e. i. n. p. e. t. e. b. a. t. e. a. s. r. e. l. a. t. a. r. i. q. u. e. r. e. b. a. t. a. n.
 e. s. s. e. r. e. l. a. t. a. n. d. e. q. u. i. d. a. d. i. c. e. b. a. t. q. s. i. c. q. e. x. q. u. o. e. r. a. t.
 p. r. e. t. e. a. n. t. e. c. a. m. c. o. m. m. i. s. s. a. m. p. e. r. a. u. d. i. t. o. r. e. n. o. n. p. o. t. e.
 r. a. t. e. r. e. t. i. n. e. r. e. d. i. c. e. b. a. n. t. q. p. a. l. a. t. i. u. s. s. e. r. u. a. b. a. t. i. l. l. a. s. p. r. a.
 c. t. i. c. i. a. i. n. l. i. t. e. r. i. s. r. e. u. o. c. a. t. a. s. p. u. b. i. l. i. t. a. t. e. s. u. p. b. e. n. e. f. i. c. i. o.

gramma p
 B. C. E. nō
 se non iustit
 ut dicto. f. an
 ut ne singula
 rator: singulo
 ramine eis
 p. nec eorum
 ar. l. sed si
 ff. de re. di. l. i.
 ff. q. cum sim
 icis uniuers
 bus singulo
 u. l. i. h. e. d. n. u.
 eius occasio
 uider iniuriā
 appellare. p
 lectus de sen.
 l. v. sed quif.
 ratoris p. l. i. u.
 consulti. de p
 d. e. e. c. d. m. i.
 am ad quam
 u. a. g. r. a. n. a. m.
 ram p. r. o. c. u. r. a.
 p. e. c. l. i. g. n. i. f. i. c. a.
 sonale p. p. a. r. e.
 p. p. a. r. e. b. d. d.
 r. cōmissioem
 personaliter:
 personaliter:
 missione p. l. o.
 us in termino
 atariū: eū
 questio sup.
 ualiter actor:
 na bene tenet
 eū agunt ei
 q. aduersari
 s. fortior: qui
 aliter cōpare
 nec alias per
 r. r. i. u. m. e. d. e. f. e.
 e. a. r. l. a. r. m. i. n. a.
 n. e. n. l. r. a. t. a. s. e.
 r. i. a. n. ā. i. n. t. e. r. e. f.
 e. n. a. l. i. t. e. r. c. o. m.
 i. c. t. f. o. r. s. a. n. m. e.
 R. i. c. a.
 non admittit
 si per uiam ar

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a commentary or gloss on the main text. The text is partially obscured by the binding of the book.

quo litigabat erant obsecrare et expedite ante eam in
missam non poterant per audirez cause reme
ti: qd cause omi suo no toll. bar potestate executione
fecit si postquam causa sui: missa impetrau: uel a
getefan debet expedire: tunc i: pro expediendo
i cancellaria deberent relaxari in quo exp. cau. s. deb e
bant audiam reponatur per cu potestati remitteret
hoc dicebant de literis gratias que impetrau: ut
ad iudicio ut de ea in partibus cognosceret bene di
cebant qd temp bene poterat remittere: ex quo pa
p: cam remittit in curia cam pmittendo. et illa q: ul
ho in erat audiam presentati aduocabant iurisdi
ctione a ceteris ubi iurisdi: ctia ubi de hoc in: mis
sione facta audiam: no fieret memoriam ad hoc illa
pmisso debebat potius reputaret: quo primo p: si n
tuta ar. c. ut debuit. de appel. et p: rtm in hoc 1. 10
fio: ca: quida dicebant literas non fore remittend. de
q: unquam esset q: i le cu quo secundus in data per s
mutam no ass. quere ut poss. sione illius beneficij
ex quo s: uim he: qd ille secundus poterat parthe
assequer sic cogere esse quando i: s pender: abiqs
beneficio. uel eius possessione. Alij in e: maio: para
temerunt hoc casu: q: imo litere erant remittend. s
si relaxarem erat imbibendu sub pena ne in cau: in
tute aliquid circa assertionem possessionis innova re
tur: nec fierent aliqui p: cessorum sup hoc esse per il
lus cu: q: erant iure canonico p: stande: est ratio: q: ex
quo primo in data nunc reperiebatur possessione ua
ca: eius plurimu: inuenerat ne p: illum p: cessorum qui
p: tend. batur potentior alio aliquid innovare: nam
for: san si ille: tunc foret assecutus possessione non s
quaz uel cu magna difficultate poss. eaz habere: et
ideo erat sibi sup hoc p: uidentiu ar. no. per. Immo.
de test. c. nemo. s. i. n. 1. 3. et si ut faciebatur primi talis
possessionis adeptio esset facta: ueneret reuocanda
tanquam attemptatu: lre pendente: ergo multo solio
ne fieret erat impedienda: q: multa impedunt paraben
da: et nec obstat si dicatur q: cu mundu: erat in statu
i: bibendu: cu mundum esset i: uatu: et deliberatus h: p
libello: q: et si illius curie haberet q: ante ne n: s: huc
ut fieri imbibitio: ubi emergere pot: tale periculu: s
bene possit ante imbiberi: p: cessorum cu: i: s: in: ite: et
post primaz citationem: ut in cle. h. ut lre pendente ad
hoc etiam faciant no. per Immo. de op. c. significane.

Item elementum ad competendas locum habent
ubi sententia est nulla. h. d.

Utrum item affirmans ad p: cessorum
habeat locum si factu: fuerit. sequester
p: litas apostolica obtinu: uirtute sententia: dicit
in iure latei curia romana: que est nulla. s. i. i. u. n. ali:
qua potaret et aliquis uoluerit illud sequari: ubi
dicit q: talis no incidit i: p: cessorum ex quo senten
tia: et si null: i: q: tunc decreuit sequesterandis iudic
fuisse factu: seu interpositu: ex falsa ca: igitur nullus
sit effectus. ar. h. ne ius fiat et. l. i. s. de uerba. et quia
est ius illa est penalis: igitur restringenda. sed ne
tuna est tenere coartatu: p: ratur ratione illi us: tunc
et p: ratur: tunc i: odu: uolans sequestrare

quaz esset declarata sententia nullitate: q: p: p: a: on
c onitate acceptare non debuit qd in iudice et tunc o: s
dimo. p: sequi potuisset: q: in rubro sequestru: et ma
nas appolino pape seruati debuit: p: per eius aucto
ritate: pro hoc tunc q: non ob. nullitate: tunc iudice: x
quo aliqua credere: p: uolans et tunc uolans: i: s
les p: cessorum: i: s: i: s: uel ad cōpescendas t. s. h. e
fa. l. si quis legatu: et q: sequestru: non est nullitate: tunc
fatu: et falsa ca: cu sententia uel iudicatura lata ex
falsa causa: tunc habeat errorem in iudicio: ipso in
re tunc iudice: p: appellatio: reuocari possunt: facit
qd no. ff. de acqui. heret. l. i. is ad que factu: ff. de exten.
tu. l. qui testamento iuncta no. per Immo. de tunc. c.
i: presentia. nec obstat que ad hoc possum: in p: ratur
tu allegari: ut tunc i: s: q: qua: que tunc supra iudice.
an unio facta ex falsa causa sit nulla ipso iudice: q:
sequestru: uolans uolans possessionem: tunc de q: ell:
penes sequestru: tunc tunc tenendo: q: ad tunc p: cessor
tunc primo possidem: remanisset: sed per sequestrum
sibi p: ratur: ar. no. l. de p: cessor. l. i. p. l. y. cu: q:
de possessionis essentiam: tunc si factu: iudice: uel uan
s: iudice: cause saluata: non dicit licet nec eius acqui
sitione uel retentione: impedire: nec acquisitione
domini: ut l. cu in corp: p. et per totu: ff. de condi. et
d. factu: l. re que nobis et. l. i. s. y. cōtratio. ff. de acqui.
p: cessor. c. tunc. uel de conce: p: cessor. et de p: cessor.
c. licet episcopus. l. i. y. et sequestru: etiam factu: ell. i. s.
de ca. fur. l. consilio. s. h.

De confessis. Rica.

Confessio facta i: s: iudicio p: cessorum non plene p: bat. h. d.

Ego dicit aliquas literas cuidam amico mo
conferre: q: ego debebam tunc tunc in ex
ca: manu uel uenditionis uel alia: et me excul: bay q:
tibi non soluebam: q: amicus ille tunc tunc scripserat:
q: ego tibi soluerem tunc postea agis p: ratur: me ad illa re
tunc non potes alias probare: debuit tunc per illas li
teras quas mihi amico mo. Quod si nunquid factu:
sufficere: p: batione: contra me: q: idam dicit q:
siet quia tunc literas credidi: contra scribentem. ar. ff.
de positi. publi. s. h. ff. de consi. pecu. l. i. i. u. n. et. l. qui
d. in. ff. de adm. m. l. lucina. s. i. mo: e: tunc tunc: p: ratur
tunc q: h: dirigerentur aliter q: iudicio: i: s: iudicatur:
ergo p: inde queritur: ubi p: modum talis possessionis
ad p: batione: facienda: ac si eum tunc iudicet: ex quo
tunc iudice: ar. ff. de iud. l. i. s. iudice: in illa. s. iudicet: i: m: cu
p: cessorum allegatis: q: in iudice: re: re ad que nec tunc
quis dirigit sed tunc ca: ff. de iud. l. i. i. u. n. p: ratur. s. de
nacione: sic tunc in simili non inspici: cui tunc iudicet: sed
enim d: p: cessionem ar. ff. de iud. l. i. u. n. nego. s. h.
siet quequid. ff. de vul. et. p: ratur. l. i. s. p: ratur. s. ad h: b
s: iudice: cu concor: ubi allegatis. pro hoc parte iudice:
tunc q: si epistola per aliquem furtiu: iudicetur: tunc
querit actio tunc cuius iudicet: non tunc cu dirigitur
uel potest tunc h: alio: tunc iudicet: tunc tunc iudicet: hodie
ff. de iud. l. i. u. n. q. s. h. epistola. s. iudicet: iudicet: l. iudicet: a
nimo operat: confel: tunc tunc tunc tunc tunc tunc tunc

cui ca est sufficiens ac
idari de bellap...
me pecu. l. generalit...
canonico si p...
glo. i. q. vij. c. quoniam...
teri queritur obligat...
cipiens epistola ubi...
Alij uero dicunt p...
emissa i absentia par...
ff. de pba. l. cu de me...
t. l. i. s. h. cu ibi no. ex...
non intendit ad p...
ad me excusandu: s. i...
ff. de pba. l. instrum...
tus nec. l. quidaz sup...
dirigebant parti cui...
ideo h: tunc tunc tunc
ducit obligatio et pro...
ff. de adm. m. q: iudicet
tunc publice factus p...
glo. in uere cum alle...
eden. nec obstat. s. iudicet
ultima uoluntate et co...
nacionis. nec obstat. qd
tunc q: nunquid aliter
cet eius p: cessionem
tunc quequid. et. s. ad h:
et p: ratur. q: ille tunc
aliter nullam p: bationem
tenere nec p: ratur hoc
alias in uere. p: cessionem
p: ratur no. per l. y. m.
nes sunt in coartatu: q:

No potest quis p...
in aliqua alia causa. s.

Quidam dicit
tunc quantitate per e...
tes se soluisse pecuni...
ris recipiunt: tunc tunc
tradi: ad hoc probat...
da: ex eorum tunc tunc
tant: q: iudicet illa monna
hoc deposuit: tunc p...
reus debendi habuerat
et ca: sibi portare debel...
lum ex eorum tunc tunc
iudicet ipse erat ex eorum:
ut sibi portaret et redd...
offerta per ipsum actio
ad probandum coner...
p: cessionem illius exco...
it productus in iudice:
tem alle dicit q: uirtu...
rat eodem tunc: q: tunc
dicit sed in alio: tunc
Querebatur quid iudicet
q: non poterat eodem

cui ca est sustinens ad probandū secundū opinionē
Petri de bellapertica ut nō per *ly. l. de non ni
 me. pecu. l. generaliter i. v. quarto queritur. atē de in
 canonicū p. mmo tibi q̄ dabo nno teneor. ut nō.
 glo. i. q. vij. c. quoniam. ergo sicut ex pacto alterius al
 teri queritur obligatio: tūc sic ex facto amici tui re
 cipiantis epistolā tibi queritur quomodū confessionis.
 Alij vero dicunt q̄ trarū: q̄ confessio extrajudicial
 omīsa i absētia partis non sufficinet pbat ut nō.
*ff. de pba. l. cū de indebito. ff. si. ff. de in terro. ac. l. si.
 t. l. si. si. cū ibi nō. extra de p̄f. l. c. sine p̄f. r̄m. quā
 non intendebā ad ostendū principaliter sed potius
 qd me excusandū. Item p̄ hac parte videtur textus
*l. de pba. l. instrumenta. nec ob. l. publi. ff. si. nec. l. si
 quis nec. l. quidā supra in p̄trarium all. q̄ ibi lincere
 dirigebant parti cui p̄derant. e antimo obligandū
 idēo h̄ cū n̄ t̄ntur uerba p̄ferantur p̄f. sicut i
 dactū obligatio et probatio non ob. l. uat. s. aut
 ff. de adm. m. q̄ ibi de libro rationū qui erat anten
 ticus publice factus p̄ argentiū: ut ibi uidetur per
 glo. innuere cum alle. in l. argentarius. et al. in ti. ff. de
 eden. nec ob. l. si. in cū de l. fidei cōmissa: q̄ ibi i
 ultima uoluntate: et eodē modo respondet ad. ff. de
 nationis. nec ob. l. qd dicitur de cōtemplatione alte
 rius. q̄ nunquā alteri per alterū queritur aliquid li
 cet eius p̄ntatione fiat nisi filius uel seruus sit. ff.
 ut̄ quicquid. t. ff. ad substituōs nec ob. l. cū qui. ff. si
 e pistola. q̄ ille textus nō probat q̄ p̄pter epistolā
 alteri missā p̄bat̄ur alicuius intentio cōtra mit
 tenē: nec p̄pter hoc quereret sibi licet eius possit
 aliam ueritate p̄ cuius utilitate mitteret. nec ob. opi.
 p̄tate nō per *ly. in. d. iij. q. l. generaliter. q̄ gl. om
 nes sunt in cōtraria opi. sed tu teneas quā uolueris.****

II

¶ Non potest quis condemnari ex sola confessione quā
 in aliqua alia causa fecit ut testis. b. d.

Quidam agebat extra duo debitores su
 os conueos debendi ad certas pe
 cunie quantitatē per eos sibi p̄missā nulli p̄tendē
 tes se soluisse pecuniā debitam eundē. p. noie credito
 ris recipiē: ut eū creditor noluerat per eos cam
 tradit: et ad hoc probandū prodixerunt in testē quen
 dā executore testamēti illius. p. cū pecuniā tradide
 rant: q̄ iā ille mortuus erat: qui quidē executos de
 hoc deposuit dū ille. p. mortuus pecuniā ab illis cor
 reis debendi habuerat noie diei creditoris actoris
 et eū sibi postare debebat: tunc creditor agit extra il
 lum executorē illius. p. ut illā pecuniā per illū: cu
 tus ipse erat executor: recipias eius creditoris noie:
 ut sibi postaret et redderet rationem sibi illa omnia
 asserta per ipsum actorem negat: actor uero inducit
 ad probandū contra eum q̄ ille. p. receperat de
 positionem illius executoris: quam fecerat cum sibi
 te productus in testem per debitorem contra acto
 rem ille dicit q̄ uirtute illius depositionis nō pote
 rat cōdemnari: q̄ nō fuerat confessus illa i illo in
 dicio sed in alio: et illo alio nō ut pars sed ut testis.
 Querēbant quid iuris sit dicitū quasi per omnes
 q̄ non poterat cōdemnari ex illa confessioe facta in

depositione: quia tunc deposuit ut ipse et nō ut exe
 cutor illius. p. quia testis deponit de sibi notore suo
 sensu composito uel sensibus compositi subiectis: nūc ue
 ro cōuenitur nomine executoris: et ideo deponit si
 bi nocere nō potest: et quo alio nomine cōuenitur
 quia reuera sibi non nocere sed potius executor uel
 heredibus illius. p. mortuus: q̄ nō est executor. et res i
 ter alios acti. t. c. p. hoc facit. ff. de postu. l. si. ff. de auc.
 tu. l. accipiemus.

Sed quid si cōueniret nomine proprio an tūc depo
 sitio sibi noceret: si deposuisset in illa alia causa se pe
 cuniā creditoris nomine recepisse a debitorib⁹ por
 tandam creditoris: uidetur q̄ sic. quia cōfessio uel de
 positio quā facit quis in uno iudicio nocere debet i
 alio. ar. c. per inquisitionē. ubi casus uidetur extra de
 elec. p̄o quo faciūt ibi no. per *Inno. p̄o b. etiā ni
 deur textus et q̄ ibi nō. in sen. que sit prima causa a
 mit. benef. c. i. ff. sed q̄ delata super uerbo p̄dit. facit
 etiā. ff. de bo. libe. l. qui cū maior. ff. is demuz uer. sed
 et sine. ff. de inoffi. c. sta. l. si. In contrariis uidetur q̄
 imo sibi non noceret: q̄ etiā deposuit ut testis. et ideo.
 sibi nūc ut parti nocere non debet ar. nō. per *Inno.
 de fide instr. c. ier dilectos super uerbo alios. p. hoc
 etiā facit nō. in dicto. c. per inquisitionē de cler. in
 gl. si. p. hoc etiā: q̄ confessio in uno iudicio non no
 cet in alio. p̄ferit̄ iner alias personas. *l. de libe.
 causa. l. interrogantia que ita p̄cor. c. i. l. ubem. c. t.***

III

Sententia lata in confessum: que non potest ualere
 ut sententia ualeat ut preceptum hoc dicit.

Utrum Si extra reum confessus debitor
 ante hōc cōfessā. et non dato libel
 lo per actorē. Iudex tulit diffinitiuā sententiā: et eus
 p̄dempt̄ur ad solvendū: talis sententia diffinitiuā
 que ualere non pot̄ ut sententia ualeat ut preceptū de
 solendo: tunc uidentur quasi omnes q̄ sicut actor qui
 non ualeat ut agatur ualeat ut ualere pot̄ ar. l. an inu
 tilis. ff. de acceptil. et ut uerbū condempno ibi positus
 sumas large idēl̄ precepto secundū subiectum materi
 am: de v. sig. c. in bja. ff. de condi. et demon. l. pater se
 ueritū. ff. conditionū. et ut fiat interpretatio ut actor
 magis ualeat q̄ peccat. ut. l. quoniam.

De probationibus Rica.

I

Sufficit probare tertio iudice fuisse impeditū: po
 re quo alij duo p̄cesserunt: licet non cōstet eos se
 ut se ipsam impeditum. b. d.

Tribus Executoribus deputatis super gra
 tia cum illa clausula: q̄ si non om
 nes duo uelyst: duo ex illis p̄cesserint sine tertio. nec
 constat per eorū p̄cessum an eis cōstiterit de excu
 satione uel impedimento tertij. sed ille i cuius gratia fue
 runt deputati uult docere q̄ tūc tertius fuit longa
 distantia absens. Queritur nūquid sufficit sibi. d. i
 cum fuit q̄ licet per no. per archi. de offi. dele. c. cum
 plures. circa fil. i. v. et per *Inno. i. c. p̄fidentia. circa*

In no. per archi. de offi. dele. c. cum plures. circa fil. i. v. et per Inno. i. c. p̄fidentia. circa

prin. super verbo canonice. de offi. dele. et optime i
re. ius. cu. qui certus. per Jo. an. in novela. ibi vide.
ar. pro e contra e solutionem.

II

Non sufficit probare possessione clericatus per cu
qui dat de canonice quis suadente.

Contra Quaedam obicitur q non valet pro
uisio seu collatio de beneficio sibi fa
cta ex eo quia erat excommunicatus: quia tunc ratione ma
nus iniectionis violente in clericu vel presbiterum.
Queritur an sufficiat probare manus iniectione in
eum qui pro clerico vel presbitero habebat e repu
tabatur: erat in possessione habitu vel tonsura ps
biteratus vel clericatus: vtz concluditur predicti
obicitur. videtur q non quia in criminibus obic
tus debet esse luce clariores. L. de probat. l. sciant.

III

Admittit qui dedit materiã obiectivã in termino
ad probandũ: postea testes articulos sup recogni
tione notariõis et sigillorum datos. b. d.

Aliquis dat articulos obiectivos post terminũ
ad ponendam et articulandũ in termino ad pdu
cendũ omnia: pducit instrumenta p que pbant illi
obicitur sed pars adversa negat illa. pduca. Inota
rios et sigilla: querit nunquid dans articulos illos
obicitivos sãtã sit admittendus ad probandum no
tarios et sigilla productoy: quidã dicebant q non:
q nulla probatio recipi debet sup materia articulo
rum repellendõũ: ad hoc facit q no. gl. de elec. c. cõ
stitutione in si. sup verbo legitime. Alij vero tene
bant contra. quia licet sit exclusus ab articulando et
sic approbãdo per testes in illa instantia ex quo non
dedit articulos in termino: nõ tamen fuit exclusus a
producendo manũcia: q termino ad ponendam et
articulandũ stant ut cõtenta in eis probent per cõ
fessionẽ vel per testes: ab illis modis probãdi per
testes bene e exclusus: aut sit ad finẽ quin si postea
pars velut per instrumenta probaretur audicda: produ
cendo ergo e si nõ articulasset proponere censet:
productio in termino sibi cõcedi: ergo et omnia que
pertinent ad productionẽ. L. probatio notariõis et
sigillorum si negat: nec ob. glo. in dicto. c. cõstitutio
ne quia loquit de probatione facta per testes: qua
erat exclusus: ite loquitur de probatiõẽ fienda de
materia obiectivã qua p cõstitutionẽ ut circa: erat
exclusus que perpetuo et repabiliẽ excludit: eius
exclusio habet vim rei iudicate et hoc placet: q pro
bationes non sunt augmẽtande nisi quatenus reperit
tur expressum et.

De testibus.

Bica.

I

Sufficit q iudices remissorie deserant iuramentum
testibus in termino remissorie. b. d.

Utrum Duo menses qui p̄figurant iudici
bus in remiss. infra quos testes pro

barios recipiãt et examinẽ: p̄figurant soli recepti
oni ut sic examinatio possit fieri post duos menses
vel an e examinatio ut sic e examinatio facta: po
stea nõ valet: forma aut secundũ quam sunt tales
remissioes habet extra de probaci. c. licet circa. si. p̄
me coline sibi magistris in. p̄. p̄cipimus ut testes:
quos super hac exceptiõẽ procurator fanaticorum
duxerit pducedos: infra menses recipere ac examiare
curarem: Quidã dicit q p̄figurat tale tẽpus et re
ceptiõẽ et examinãdi pp copulãtã que videtur co
pularẽ e quo ad tempus quia copular cõsimiliter
facit. ff. de fundo. instruc. l. l. c. s. g. g. cu. cõcor. c. u. y
igitur examinatio est faciendã infra tempus illud:
ergo et examinatio: pro hoc quia illa verba infra du
os menses vel infra menses: que in p̄cedentibus di
cunt e in sequentiõẽ repetita intelliguntur ut. l. n. c. s. f.
idẽ. R. plerũq. ff. de ver. obli. extra de appell. c. fo
requiritis. pro hoc allegatur qd no. archi. de excep. e.
pia. super verbo. pbaverit ibi no. q infra tempus ibi
p̄fixum ad pbandũ excommunicatũ non sufficit te
stes pduxisse nisi e infra tẽpus deposuerint: maior
pars nã de equitate dicebat q sufficeret testes fuisse
p̄ductos et iuratos infra tẽpus p̄fixum in remissã
to q examinatio fieret postea ne pbatorũ materia:
que est favorabilis nimis angustetur. L. de hereticis
l. quomãtã quia forsã testes produciendi sunt de lõ
ginqũo vel de diversis locis. pp quod sepe occurrit
q uix productio et receptio p̄t impleri infra illud
tempus: et ideo postea fiet examinatio que oportet q
habeat magnũ tractus pp scripturã auctoritatum: et
interdũ multiplicatã articuloũ et interrogatiõẽ.

II

Publicatio testium ipedit quominus admittantur
articuli: q racemĩ maturãtur de melle angust. b. d.

Ille Qui obtinuit beneficiũ tanquã vacãẽ per
tractum matrimonij: agens contra illũ qui
illud obtinuit tanquã vacãẽ per resignationẽ: volens
ostendere q p̄decessores ipsoy cuius erat beneficiũ
p̄mo contraxit matrimonij: q renunciarẽ dat arti
culos de certo mense anni quo contraxit matrimo
nũ: p̄cedente mense renunciationis: s. de melle augu
sticum renunciatio sit facta de melle septembis: et te
stes sup hoc. pduci deponunt eũ cõtraxisse tẽpore
quo racemĩ incipiebãt maturari. et nil deponit de il
lo mense augusti: sed publicatis attestacionibus ac
toy uult pbare q de melle augusti de quo in arti
culo dederat: racemĩ communiter in paribus illis i
ceperunt maturari: et uayrare. per eo tẽpore quo cõ
tractum asserẽbãt testes matrimonij: dicebant inci
pere maturari: seu uayrare: maior pars tenuit q nõ
sit audicdũ: et q obstat publicatio. ar. no. c. p̄. Inno.
de testibus. c. cõ clamo. e. c. fraternitatis. et quia illa
declaratio etiam rep̄bata nõ releuaret cam: cõ sit
nimis incerta cum uno anno et in certis territoriis
cicis incipiãt uayrare q in alijs.

Judices remissorie possunt recipere p̄ confessio
nem. b. d.

Decreta

per quã papa ma
nistrantur inclusi
utraq pars duxer
possunt illi iudice
una pars illi respon
tur aliquat teneat
bet sicut cõfessio in
quia nomine instru
quibus causa instru
tutur et testes. ex
hoc uidebatur in sp
reli. c. corã. super ne
dices recipiẽdo cõf
nõ mandatur: faciam
men. s. in bac.

Articulus q eccle
ter est admittẽdus.

Datur

pirali
moria: non datur
nec auctoritate episc
culus sit admittẽdus
glo. de preben. c. per
sias. tamen omnes u
datur de tãto temp
lẽmpniter acta. per r
nomit. per Inno. et
sumit auctoritatẽ e
bere. l. si filius. ff. de
et quia articulus est

De fide instrum

Credatur executori
acceptant certum b

Utrum

super eius gratia fu
se. Quidã dicebant q
cto suo. sed de facto
datur linere et sigilla
cto suo: super his. q
quia ei puidit uel en
induxit iuxta no. per
facit. In magis puro. s.
mose uel cura. sum.
credi debeat: falsum
ris talis acceptatio q
uifleri corã executor
sibi commissum sit
fiendam. et sãtis uici
Liam tamen. s. quid
linere executoris p
gnatis loco et respon
tes interpolant per o

Decreta Remissione ad ptes nrmte ltrre
 re aplice que diriguntur iudicibus
 per quos papa mandat eis qd super articulis qui eis
 mittuntur inclusi recipiant testes et instrumenta que
 utraqz pars duxerit producenda. Queritur nuquid
 possunt illi indices recipe confessione pariter hic si
 una pars illi respondeat articulis alterius et cofitea
 tur aliqua: et teneat talis confessio. et sufficiat pro
 bet sicut confessio iudicialis maior pars tenuit qd sic
 quia nomine instrumentorum ea omnia accipienda sunt
 quibus causa instrui potest. ff. de fide instru. l. sicut co
 tuetur et testes. extra de testibus co. c. peruenit. pro
 hoc videbantur in speciali glo. que est extra de in iur.
 resti. c. coram super verbo manumissa. pro hoc quia in
 dices recipiendo confessione quasi in tra mandati et si
 non mandati faciunt igitur et ar. ff. iudi. sol. l. iam ta
 men. §. au hac.

III

Articulus qd ecclesia est annexa hospitali: simplici
 ter est administrandus. b. d.

Datur Articulus qd ecclesia est annexa hos
 pitali: et tanto tempore qd non erat me
 moria: non datur qd hospitali sit locus religiosus
 nec auctoritate episcopi iustitias: Queritur an arti
 culus sit administrandus: videtur qd no ar. eoz que no.
 glo. de prebet. c. per litteras in cle. super verbo eccle
 sia. tamen omnes tenentur qd sic presertim ex quo
 datur de isto tempore et an omnia presumuntur so
 lenniter acta. per no. de eo qui sur. or. suscepit. c. in
 nomit. per Inno. et quia per lapsu tanti temporis pre
 sumit auctoritate episcopi iterum esse. ar. l. de per
 bere. l. si filius. ff. de acqui. here. l. qui aliena. in prin.
 et quia articulus est de iure suo.

Rica.

De fide instrumentorum.

I

Creduntur executori attestant sub suo sigillo: qd aliquis
 accepit certum beneficium. b. d.

Utrum Creduntur executori testificantibus
 suo sigillo i littera sua sigillata: illi
 super cuius gratia fuit deputatus executor acceptas
 se. Quidam dicebant qd no: quia non testificantur de fa
 cto suo. sed de facto alieno. Imperator tunc cum cre
 ditur littere et sigillo executoris cum testificantur de fa
 cto suo: super hijs que fuerunt sibi commissas para
 quia et puidit vel euz fecit recipi. vel in possessione
 induxit iuxta no. per Compot. in c. capitulu. d. h. p. l.
 facit. l. magis puro. §. si cia. ff. de rebus eoz qui sub
 tutoze vel cura. sunt. tamen maior pars tenuit qd satis
 credi debeat: saltem cum iuramento partis quia sa
 tis talis acceptatio que committit interdum cofite
 ur fieri coram executoribus de circumstantijs negocij
 sibi commissi: cum sit necessaria ad pusionem per euz
 fiendam. et satis vicina mandato faciat. ff. iudi. solui.
 l. iam tamen. §. quid tamen: pro hoc quia creduntur
 litteris executoris per modum actoru confectio: desi
 gnatis loco et tempore de et super appellante per par
 tes iterpositam per eam cum ad curiam deuoluitur. ar.

no. Compot. de elec. c. statim. In ill. colup. §. item
 queritur. de ill. p. bandam.

De presumptionibus.

Rica.

I

Excusatio unius ex codelegatis: presumitur i dubio
 precessisse gesta per alios. b. d.

Tribus Delegatis cum clausula qd si non
 omnes et cetero se excusante duo
 precesserunt no apparet autem excusatio precessit pro
 cessum quia excusatio littera et precessus sunt eius
 dem nature: apparet quos precessit. Queritur an ex
 cusatio debeat intelligi i dubio precessisse: videtur qd
 sit necesse probare excusationem precessisse ar. no. p. glo
 extra de sen. ex. c. venerabilibus. in si. et de pben. c. si
 a sede. in nouella. l. vj. et de h. p. c. litteras. in cle.
 super verbo creatis. ibi. et qd si dubitatur. fuit tamen
 dictum qd in dubio presumi debeat excusationem pre
 cessisse et omnia solenniter acta. ar. extra. de hijs q
 fia. p. l. sue. c. l. a. h. o. f. et ar. no. i. aut. de tabel. §.
 nos quidem super verbo intencus. et ar. in si. de fide
 ius. §. si. de inui. s. i. p. §. si scriptus. ff. de. v. obli. l. sci
 dum. et eoz que no. p. Inno. de eo qui sur. ordi.
 suscepit. c. inno. et per Jo. an. in nouella. de re in
 dica. c. sicut. super si. iii. glo. facit in ratio. ff. de acqui.
 here. l. illud. in si. ff. de condi. insti. l. mulier. §. i. ff. de
 statu bo. l. arentia. nec obli. c. d. q. quia no erit talia
 ad quoz essentialem ualose unu precedere deberet
 aliud de sui natura qd sic.

De iurando.

Rica.

I

An primus qui acceptat infra menses: repellatur p
 pactum iuratum de non acceptando uel no mendo
 acceptatione factum cum secundo. b. d.

Primus In data medio iuramento fecit
 pactum secundo in data: qd nuq
 aliquod beneficium cadens sub gratia acceptabit. do
 nec secundo qui impetrat ad collationem eandem
 obtinerit beneficium ex gratia sua: et si cum contingeret
 acceptare beneficium quod secundo uellet acceptare:
 et tunc prout et tunc: renunciat iuriter tali acceptati
 one seu provisione eandem sibi competente. Queritur
 an i postea vacante beneficio eadem sub eoz gra
 tia: quilibet eoz acceptat infra mensem: quilibet si
 bi faciat provisionem: Secundus uero sit potius sic qd
 obtinet primo pactum et renunciat supradicta que
 fecit. Quidam dixerunt qd sic quia per pactum et iuri
 fumento renunciat potest no p simplices repudiatio
 nem. l. de pac. l. l. que ita edcor. cum. l. si ita scriptus
 §. sub conditione. ff. de le. i. et quia quis potest renunciare
 iuri pro se introducto. l. de pac. l. l. et qd etiam bene
 ficio i quaestione in sui preiudicium renunciare possit. ut
 in. c. quod in dubijs. et p totu n. de renu. ergo mul
 tofortius querendo ut no. Inno. in dicto. c. quod in
 dubijs. et probatur c. i. c. nemino. quia multa impe
 dium contrahenda et c. et quia quod posset primo sa
 cere facto sed non acceptando infra mensem in fauo

ant soli recepti
 duos mensis
 natio facta po
 nam sunt tales
 licet circa si p
 unius in testis:
 a fauennou
 re ac examiare
 tale tepos et re
 que uidentur co
 lat cofimiliter
 o. cu edcor. euz
 i tepos illud:
 uerba ista du
 cedentibus di
 ur ur. l. i. c. i. §.
 de appell. c. fo
 cbi. de excep. c.
 infra tempus ibi
 non sufficit te
 ofuerime maior
 ret testes fuisse
 um in remissa
 ionu materia:
 c. de hereticis
 cedi sunt de lo
 il sepe occurru
 leri infra illud
 que oportet qd
 anelationum: et
 interrogatidcy.
 s admittantur
 e augusti. b. d.
 quia uacans per
 contra illu qui
 ratione uolens
 erat beneficium
 ciaret dat arti
 xati marimo
 s de mese augu
 septibus: et re
 traxisse tepore
 il deponit de il
 lationibus ac
 de quo in arti
 paribus illis i
 tepore quo ed
 dicabant inel
 ro tenuit qd no
 no. c. p. Inno.
 ans. et qui ista
 uret eam: cu sit
 ruis territorijs
 re p confessione

Handwritten marginal notes in red and black ink, including the name 'Rica' and various legal references.

sem secūdi hoc posset etiam pacto vel cōpensione pro
mitteret quia etiam renūtiatio facta medio iura
mentum sit observabile absque p̄iudicio eterne sa
luti: debet seruari: q̄ memo. cā. ad aures. de iure
iurā. c. debitorum. c. si vero. et. c. quemadmodū. ar. cō
tra de re. iuris. c. non est obligatorū. li. vi. In opposi
tū tamen videtur: quia ex quo primus acceptat iura
mentū decretum in literis suis appositum sonat
ut esset redditus irritus et inane quicquid p̄ se cō
secūm seu eius executorum fuerit antequam iurā. in. c. cū ei
quoniam. d. co. nec. p̄iudic. in. de. et. potestas. de. re. seu
eius aures cū dependat ex facto principis. et sic de
iure publico non videtur esse sub dispositione prius
ar. ff. de pac. l. pacis. et. ff. de le. l. nemo potest. et. l.
de. irritis. d. iudi. l. p̄iudicatus. et. l. cōm. iuris. que
iudi. l. i. p̄ferunt quia acceptare facti est et tale
factus q̄ absque quocūq; ministerio iudicis sonat
effectum similes faciendi vires sonari decretū in lite
ris appositum ergo non ob. pacto vel renūtiatione
si fiat tenebit et forcietur iuris: licet ille secūdus de
iure sone agere possit cōtra eū ad interesse succedens
in obli. facti: sicut in simili nota. in eo qui iuravit nō
vendere. vel non secūdo testari. ut no. Inno. de p̄
ben. c. dilecto. et. Jo. an. in. novella. in. q. super. reg. c.
q̄ si. et. in. alio. no. cōibus. hoc dubitatio nō fuit de
terminata: tūc in consiliis: sed bene nota.

II

Renūtiari potest cessione bonorū: cū iuramento. b. d.

Utrum possit renūtiari cessione bonorū cū
iuramento: sic renūtiatio postea nō
sit admittendus ad cessionem faciendam: nec possit
cedendo bonis evadere creditorum: videtur q̄ nō
quia talis renūtiatio videtur contra bonos mores
ar. no. per. c. qui. bo. cedere possunt. li. in. ultima
q. per. l. alia. f. eleganter. ff. de. ma. igitur. c. ar. re. in.
non est obligatorū. Item secūdo sic. quia per tales
renūtiationes restringeret ad penā seu detractionem
carceris. per. no. in. l. in. f. l. c. qui. bo. cedere possunt
ex quo sequeretur prius inhumanitas et crudelitas
sine cōmodo creditorum: quia forsā ibi detrusus de
bitor inhumaniter uteretur: et fame foras morietur
p̄pter inopiā. al. l. reo. et. iuris. ff. de. solut. nec. ex. hoc
cōmodum creditor reponatur: cum ibi existens nil
lucrarī vel acquirere potuit. q̄ forsā extra faceret
et ad pinguiorem fortunā veniens satisficeret credi
toribus: cum talis renūtiatio debitori noceret et
creditori non proficeret: teneantur ex hoc creditor
sit caninus ut vocat̄ contra p̄ceptū caritatis. ar.
ff. de. que. l. i. creditore. in. l. i. f. l. f. i. a. can. ff. de. appel.
l. nō. tantū. nec. vinculet. iuramento: quia deducit ad
illicitū: vel salte potest d. d. d. c. ar. c. d. pac.
c. quāvis. l. i. scro. sup. verbo. eterne. salutis. c. i. re.
secundo sequitur q̄ debitor sic detrusus i carcere
nō posset audire divina officia: nec recipere ecclē
astica sacramenta pro libito voluntatis: nec audire
verbum dei: nec predicationem ex quo posset foras
deduci in petorē eximī salutis eterne: nō posset vici

lari iuramento. arg. no. per. archi. in. dicto. c. quāvis
pactum super verbo eterne salutis. Item tertio seq̄
ret dampnū reipublice: cuius interest habere omnes
liberos et sibi deseruire potentes. ar. ff. de. ma. l. i. in. f.
Item quarto p̄iudicium uxoris et liberorū quibus
non poterit debitor necessaria querere nec ministra
re: nec eos alere. ergo. c. ar. l. nec. ff. de. lib. ag. igitur
nō possit vinculari iuramento. ar. c. cū. contingat. de
iure. iurā. Item quinto p̄ tale renūtiationē restringe
retur ad quādam specie seruitutis: ut sine libera
tis infringentur: quod esse nō potest. ff. de. cond. et
dem. l. i. i. c. i. i. ff. de. lib. bo. ex. bente. l.
nihil. agitur. c. l. de. ac. et. ob. l. e. s. et. q̄. no. ff. de. li
be. can. l. i. in. fine. Item si talis renūtiatio valerit
sequeretur q̄ debitor cogeret perpetuo remanere
excommunicatus: quia si pro debito excommunicaretur
nō absolueret: donec bonis cederet: ut no. in. c. odo
ardus. de. sol. iuris. autē p̄pter renūtiationē cedere
nō possit igitur. c. hoc. aures. videtur iniquiter saluti
anime sue multū p̄iudiciale: igitur. c. ar. c. cū. cōtin
gat. de. iure. iurā. et. c. quāvis. supra. allegato. Item p̄
hoc quia fin. cōmunes opinionēs simplex renūtiatio
non valerit iuxta nō. per. c. in. dicta. l. i. in. f. l. c. q. bo.
cedere possunt. igitur nec vinculari iuramento. ar. l.
nō. dubiū. in. f. l. c. de. legibus. Item videtur q̄ iura
mento si oblat̄ si cedat bonis: nihilominus valet ces
sio: sed cedens est perituros: sicut dicitur in simili de
iurāte nō videri. ut no. Inno. in. c. dilecto. de. p̄ben.
vel de. iurāte nō testari. no. xiii. q. ii. c. ultima. volū
tas. cū. i. c. c. de. bonorū: nō sit opus cōdūde iudiciali
ff. de. cessione. bo. l. i. h. nec. etiā videatur necessariū factū
iudicis admittendum: et ea admittenda decernentis
sed de se sonat effectum ex facto solius cedentis:
cum sufficiat eius sola confessio voluntatis. l. qui
bo. cedere possunt. in. omni. sicut in simili sufficiat sola
cognitio bonorum possessorum coram iudice: nec est
opus q̄ iudex eam decernat. l. q. admittit ad bonorū
pos. possunt. l. i. igitur si contra iuramentū fiat facta
tenebit. ar. no. per. Jo. an. in. novella. de. regu. iuris
c. quod. semel. li. vi. In contrariū videtur quia quilibet
bet renūtiare potest iuri suo. ut. l. i. quis. in. conscri
bendo. l. de. pac. Item quod p̄ iuramentū vel con
ventionem quis possit se alstringere ad talē carcerē
patet quia talis carcer pro debito debet esse quedā
detentio in ap̄to: et liberi et in usu custodia boninū
confirma: l. de. ex. tribu. l. nemo. et. qua nō potest
seq̄ credulitas nec inhumanitas: nec ubi existens po
terit operari: Item quia taliter esse sub custodia nō
videtur tenere nisi quedā oblat̄: ad que tenenda
quis potest se obligare: extra de. iur. iurā. c. ex
rescripto. cū ibi notatis. Potest respondere q̄ potest
renūtiare beneficio cessionis per iuramentū: quia
istud se nō cedere bonis est observabile sine p̄iudi
cio salutis eterne: nec non cedere sit in potestate renū
tiationis: igitur. c. ar. dicto. c. quāvis. de. pac. li. vi. nec. ob.
contrariū pro quoq; solutione sciendus providentia
q̄ triplex est effectus cessionis bonorū: primus q̄ libe
ratur a pena carceris. iuxta nō. in. dicta. l. i. c. qui. bo
nis. cedere possunt. Secundus. quia habebit privilegiū
ne committatur nisi in quantum scire possit: quo ad

posset questra. ut. l.
quomādas opin.
civilis nec natu.
facere possit. de. bo.
L. qui. bo. cedere. p.
renūtiatio ne cedat.
ditum renūtiatio.
tuā videlicet q̄ am.
deat privilegio ne
mo semper de quib.
insolidum: et nō b.
hoc. l. alia. f. eleganter.
in eo cui compet.
ne. Secus ubi com.
ut no. glo. ff. de. re. i.
in eo cui privilegiū
tebatur: sicut si cōper.
elius impediri pōt.
tur. c. ar. l. patre. su.
terius iuris. sicut in.
non tollatur oblig.
tionē iuris natural.
ff. de. dona. in. c. m.
tra. c. de. cor. cum. l. i.
et quod no. per. c. r.
rem. habens. Q.
se. ne detradatur i.
nunciatio et cum i.
qui possit seu sequ.
duciammo ad tale.
trahit fieret ex aliq.
de. ex. tribu. et. pos.
modus creditoris q̄
tor amicos: qui an.
dia intrusum eius in
debitum: vel forsā
pinguo sperabant
vel p̄ se solui posse.
dus qui nō curabat
et retentio in certo
suo artificio lucrari
vel in totum vel in p.
sibi p̄iudicare: et qui
non posset se liberari
carcerem: dom. tam.
adimet̄ libertas o.
sistica sacramenta:
facere: ne aliquod s.
incurreret: nec nima.
qui possit: et ideo n.
facta. Alio modo
valeat cum iurame.
nō cedere: nec oblat̄.
cerē favorē: cum d.
predicta nego: quia
entia sequeretur: tū.
sio debet intelligi q̄
delicias vel mema. l.
inditum sequat. ar.
nili tamē modo: et

posse quaeritur. *l. i. q. bonis. l. eo. i. Tertius* fm
 quomdam opinionem: quia non tollitur obligatio
 civilis nec naturalis: sed eius efficacia differt donec
 facere possit. de hoc tamē plenius no. cy. in dicta. l. i.
l. qui. bo. cedere. pos. in. r. q. modo dico q. talis re
 nuntiatio ne cedatur bonis prodest: valet in prei
 ditum renuntiatis in puidum: sed di et tereij effe
 tu: videlicet q. amodo non possit cedi bonis ut gan
 deat privilegio ne consentiat: donec facere possit. im
 mo semper de quibuscumq. querendis et tenebitur
 in solidum: et nō habita adne ne egeat. nec obstat ad
 hoc. *l. alia. §. eleganter. ff. de. marri. quia* illud verum
 in eo cui competit privilegium tale ob. reuocā pō
 ne. Secus ubi competit rōne cōtractus vel alia rōe.
 ut no. glo. ff. de re iudica. l. si cōuenienter. et illud
 in eo cui privilegium tale tempore renuntiationis cōpe
 tebat: secus si cōpetitur erat privilegium: quia tūc fa
 cilis impediri pōt ne cōpetatur: quia multa impediū
 tur. *et. ar. l. p. re. furioso. ff. de. iura. qui sunt sui vel al*
terius iuris. sicut in simili. per arg. iuris civilis. licet
 non tollatur obligatio naturalis: tamen per pbbi
 tionē iuris naturalis bene pōt impediri ne oriatur
 ff. de dona. inter virum et uxo. l. iii. §. sciendum. que
 sit cōcor. cum. l. in iuriam. ff. de condi. indebi. Ad qd
 ēt quod no. per cy. l. de in iura. et l. in i. si curato
 rem habens. **Quantum** vero ad pūmū effectum
 sez ne detrahatur in carceres pōt dici: q. nō valet re
 nuntiatio ēt cum iuramento ubi ex tali intrusione se
 qui possent seu sequi deberent in cōuenientia sez de
 ductissimo ad tales casus nō se extendit: sed ubi in
 trusio fieret ex aliqua humanitate: iuxta. l. nemo. l.
 de erac. tribu. et posset ex ea uerisimiliter sequi com
 modus creditoris: puta quia forsitan habebat debi
 tori amicos: qui anteq. pmitterent euz capti. nel saltē
 diu intrusam euz in carcere morari soluerent pro eo
 debitum: vel forsitan quia fugere volebat: et sibi de p
 pinquo sperabatur obuentū: unde totum debitū
 nel pars solui posset: vel forsitan erat homo uagabun
 dus qui nō curabat operari euz esset aruifex bonas
 et retentus in certo loco bene posset operari: et ex
 suo artificio lucrari: unde satisfaccere possit creditori
 nel in totum nel in pte: tunc credites renuntianōez
 sibi p iudicare: ēt quod ad pūmū effectū. ut sic cedēdo
 non possit se liberare: quo minus posset detru di in
 carcerem: dum tamē ex tali detrusio: adeo sibi non
 adimeret libertas quominus possit et pcepere ecclē
 siastica sacramenta: et saluā anime sue incumbētia
 facere: ne aliquod saluti eterne puidium posset
 incurrere: nec nimia inhumanitas vel crudelitas se
 qui possint: ideo non ob. argumenta in oppositū
 facta. Alio modo possum dicere q. renuntiatō
 ualeat cum iuramento: quia est in eius potestate
 nō cedere: nec obstat cum dicit q. detru datur in car
 cere: facore: cum dicit q. sequuntur inconueniētia
 predicta nego: quia si iudex uideret q. illa inconueni
 entia sequerentur: tūc relaxabit eum: quia talis intru
 sio debet intelligi q. fiat civili modo: et ne aliq. cru
 delitas vel nimia inhumanitas: vel saluti eterne pte
 indium sequat. ar. ff. de serui. l. si culabi cum dicit ei
 nulli tamē modo: et hoc. credo: q. ualeat renuntia

tio etiam simpliciter sine iuramento: quia quilibet po
 test renuntiare fauori pro se introductione dicta. l.
 si quis in cōscribendo. pro quo. l. si. l. qui bo. cedere
 possunt: ubi tacite renuntiat beneficio cessionis: reci
 piendo dilationē quinquennale: ergo etiam in la
 toforius possit renuntiare: **Pro** hoc faciū alie rati
 ones recitare per cy. in dicta. l. si. i. ultima questione:
 nec hoc est contra bonos mores: quia privilegium
 q. per talem renuntiationē perdit: sicut ne consentia
 tur nisi inquantū facere possit non debebat sibi rati
 one per se: nec reuocē: ut erat in dicta. l. alia. §. elegā
 ter. sed alia ratiōne. et ideo renuntiare potest illo pūmū
 legio: iuxta no. in dicta. l. si cōuenienter. ff. de re iud. pte
 fertim cum tempore renuntiationis nondum sibi com
 peteret illud privilegium: sed per cessionē illud compe
 titurū erat: ideo facilius potest impediri ne incipiat
 cōpetere: nec privilegium de nō incarcerationē. pūmū
 tur ad aliquem casus qui esset contra bonos mores
 ut predicti. nec obstat responsio ultima q. si nō obstat
 te renuntiatōe cedat bonis: tenebit cēssio lz pūmū
 incarcerationis: quia esto quod illud esset uerum q. teneret
 cēssio quo ad bonam eoz perderet dominium et
 possessionem: tamen nō teneret quo ad effectus iuris
 pūmū. quoniam nō obstante cessione possit in carce
 rare: tūc tamen et humano modo et in solidum: ēt
 in postea queris: ēt nō deducto ne egeat comeniri:
 quia licet perditio dominij et possessio bonoz sint
 in sua potestate: nō gauderet dictis privilegijs: et
 quo renuntiat nel ēt posset dici q. postq. cessionē
 bonoz renuntiat quo ad perditionē bonoz: sūoz
 nel possessionem eoz: tamen nō teneret cēssio in pū
 ditum creditorum: puta si sint talia bona: que non
 eēt unia creditorum: forsitan possunt uendi. et ex
 eis redigi pecunia. et sic creditos haberet uedere uel
 uenditionem eorum procurare: nimum neq. nel
 laboraret nel non posset ita facilius reperire impio
 renuntiat ipse debitor: qui cessionem certe tunc crede
 rem quod nō ualere cēssio: imo adhuc esto etiā qd
 alias adhuc essent bona sufficientia ad exsoluēdū de
 bitū credere: pūmū iuris remedijs ad exsoluēdū
 debiti nel p. incarcerationē uel alias: nō obstat tali
 cessione ut sic ipsemet eoz distractionē faceret: al
 curaret ut exinde debitum solui posset: propter renū
 ciationem: nam debitor ex tali facto suo non debet
 creditori puidium generare et parare arg. regul.
 iuris alteri per alterum de regimine. libro vi. et nō
 obstat alia ratiō euz dicit q. semp remanere habeat
 excommunicatus: nō potest cedere bonis: quia nego:
 nam dico q. si doceat de inopia et impotentia solue
 dit: alias q. per cessionem pura p. reses ut iuramentis
 nel quia est notorium: uel q. potest decere casu for
 mitio: per quem perdidit bona sua ab excommunicati
 onis sententiā est absoluedus: nam dicta decre. odo
 arduo de solui. non erigir aliud nisi q. cōstet q. non
 possit soluere in totū nel in partem: quod alias bene
 constare potest per cessionem: et licet dectores dicāt
 tibi de remedio cessionis: hoc dicit quia ille est unus
 modus per quē clare et facilius potest constare: sed
 non negāt quin si per alium modū q. per cessionē
 constare possit: quin esset absoluedus: et si bonis

non cederet. p̄sentim si cedere nō potest ebstan. renū
tatione vel iramēto:quare nō obstat ubi tamē ce
dere potest:quia nō obstat renūtiatio: licet etiam si
nō cederet cōsilio alias de impetētia solvendū esset
absolūctus ab excomunicacione: tamen eius ueniret
ad pinguetiam uēturam bene cōueniret: nisi ignū
um facere possit: nec alia privilegij cessacione: itel
ligo illud tenū. c. odoardus. in si. secus tamen si cessio
non bonorum fecisset: per hoc interdū ualens est
cedere bonis: qui uisitate non gaudet: cum renūtiati
onis beneficij cesset.

De exceptionibus.

Rica.

I
Post tres interlocutorias latus super deuolūctōe
causae admittitur exceptio excomunicacionis. h. d.

Causa fuit promissa deuoluta per tres i
terlocutorias: tunc impugnans deuo
lutionem: pretendens nullitatem pronūciationis et pro
cessus hinc haberi dicit: peratōrē qui iperantur com
missionem fuisse tēpore impetratōis excomunicatū.

Queritur an sit audiendus: uidebatur q̄ nō: do
nec dicit interlocutorie obtinisset effectus sui. per
c. or calumpnijs. de re iudica. in elemē. fuit dicitū q̄
audiretur: quia p̄udicialis fuerit exceptio: Sic quia
post finitū processū et post sententiā esset audiendus
et post hoc anteq̄ ulterius procederetur erat melius
eum audiri: minus malū esset q̄ post finem causae
ut lites breuiarētur. et nec tres interlocutorie fecerūt
ualere q̄ nullū erat. ar. l. si expressis. de appē. nec. c. ut
calumpnijs obstat. quia loquitur in sententijs: quarū
potest esse mera et fieri sine causae cognitōe: sed esse
etiam huius interlocutorie nō est talis de sui natura.
Sed est q̄ cognoscat et p̄cedat in causa principalis:
prout. de iure fuerit q̄ fieri non potest sine causae co
gnitione: ideo ibi est diuersa ratio q̄ hic ut clare
patet ex illo textu.

II

Reus et possessor de cuius iure non constat: potest
dare obiectus contra actorem. h. d.

An reus et possessor in causa beneficiāli non
debet de iure suo: uel etiam si nō constat de iur
suo possit dare obiectus contra actorem de cuius iur
e constat: si uincatur per obiectus istos. Quidam
dixerunt q̄ non: quia per hoc non foueretur ius suū
um: licet noceat aduersario. c. argumen. no. p̄. Inno.
de re iudica. c. cum bertoldus. in fine. et quia nō so
lent audiri quoy nō inter. d. electi. c. eū. inter cetera.
Pro quo et facti q̄ p̄. Inno. de accu. c. sup. bis. sup.
uerbo ecludatur et uidetur glo. ordi. imo. text. secu
dum tertium intellectū glo. de concess. p̄den. c. post
electionē. i. gl. si. uel. iō. c. Aliq̄ tū et credo q̄ me
lius tenet: p̄ta q̄ imo possit dare obiectus q̄ suffi
cit reo: q̄ ipse uincat p̄ n̄ ius actōis: etiam si cōstat de
non iure suo: puta per confess. ad alias ar. nō. per. c.
Compolde. h. p̄. c. mandatum. et per. Inno. de pro
cur. c. ex infamatio. ne iuncta. l. si. l. de rei. nen. Item
melius est q̄ ille remaneat in sua possessione: quā

iniusta uel nichola q̄ si alter nichole igredere: nec
propter hoc ille iniustus possessor remaneat i bene
ficio: quia ordinarius ex officio illum poterit remo
uere per. c. ordinari. de officio. ordina. li. vi. Ad cōtra
ria respondetur: quia dicitur Inno. potest intelligi i
actore non possidente: uel potest dici q̄ interest i
possessoris ut remaneat i possessione et eorū dā
do obiectus apparebit de nō iure actōis q̄ sibi suf
ficit ut soluat ut in dicto. c. mōdam. no. p̄. Compol.
Quidam dixerunt q̄ non: quia obstante termino p
remotio exclusus est: pro hac opi. facit: quia adeo ex
cluditur per lapsum termini ob obiectibus: q̄ post
non restituit etiam tē. ar. nō. glo. de procura. c. non
p̄. circa. si. et. f. uisus illius exclusio: trāsit ad
secundam instantiam. Alij uero dicebant contra et
credo q̄ melius: quia i causa appellationis non op
positum opponam tē. ar. l. per. hanc. l. de tempo. ap
pel. Item quia in prima instantia licet non fuerint
obiectus daretur procurator fuerit obfusi. lapsū ter
mini exclusio: nisi appellatio subducat omnes finios
et uim comm. ar. nō. per. Jo. mo. de appē. licet. li.
vi. pro quo nō. p̄. Inno. de testi. c. cum uenissent. et
nō obstat. l. de procura. l. ita. demum. quia illa lex lo
quitur in dilatoria. nos i peremptoria loquimur ubi
aliud est ar. p̄. dicit. c. licet. Sed quid si in prima istā
tia in termino ad ponendum nō dedit obiectus: sed
postea in termino ad declarandum: ita fuerint re
pulsio obiectus et eorū: quia non fuerint dati in termi
no: nunquid postea in termino ad ponendum i secun
da instantia assignato poterit eos repetere: quid. m
dicebant q̄ non: quia fuerit expresse repulsio i prima
instantia: quia illa repulsio fuit quedam interlocuto
ria: que trāsit in rem iudicatā de elec. c. eus. dilecti.
sed alij et credo melius. dicebant contra: quia illa re
pulsio non fuit reprobatō eorū: eorū causae cognitō
ne. ergo tē. ff. de cōpen. l. qd̄ in. diem. §. si. ratione. ff.
de neg. gest. l. si. autem. §. si. de cōtra. l. de. contra. in
ditio. in. l. iij. §. p̄. terea. imo idē si cum causae cognitō
ne: tamen tamen per aliam cām fuerit repulsio: puta ia
plur termino in prima instantia. sicut quando. p̄. p̄. p̄.
ineptitudine ut ele. c. uis. a repulsio de appē. imo idē
l. q̄ poterit eos repetere: c. si. p̄. terea. eandem causam
in prima instantia fuisset repulsio ut predicto. c. licet
de appē. l. vi. dum tamen nō fuisset trina repulsio: ut
in predicta ele. cum a repulsio.

III

Reus exclusus a dāte obiectū p̄pter malam ap
pellationē extrajudicialē: contra actore admittitur
ad p̄bandum unam materiā: que est de iure suo ad
mittitur ad dandum de cōtraria materiā: licet alias
esset obiecta. h. d.

Possessor Canticans et p̄bende: qui ob
tinuerat illa per expectationes
appellat contra quendam alij aplicum: qui iperantur
a papa tanq̄ p̄ reservationē talē: uidelicet. si ille per
que uel cuius obitum uacauerat: obtinebat unam di
gnitatē electiā in una alia ecclesia et in appellatione
nullum expressit obiectū: postea in curia: quia actō
reuerentiā dat articulo: q̄ illa dignitas quā obti

nebat ille per ex
cans: et p̄bende
sic dicit casuā
possessor licet o
lus dederat ob
nec de illa mat
dignitas electi
pliciter benefici
actor admittitur
Queritur nunc
dicant: q̄ sic et a
articuli rei et po
Et alud bene
uera deberet rep
appellatōem q̄
et sup. suis artic
ad pres et remiss
admitti debet ac
preferim articulo
tempo. in integ. r
sen. ex. c. solet sup
et quo actō dā
lanit nō exprime
proprie non esse
fendere idē dar
actoris: nemini
foralis. de re iud
culi rei in se su
materia de qua
los: articulos ac
debet probatō
gari pro reo cum
re. l. de ep̄. et de
tis. de testi. q̄
am possit dare ar
quia in effectus
ad probatōem ei
ut circa de elec. in
obiectibus loquit
directus: ideo str
nis tenetur alle
directus sed potius
defensio: q̄ u
pellatum a me cu
tamen fuerint in
admittantur etiā
dum eos equitas
p̄ decretal. ut cir
ergo non audiū
de excep. rei iud.
sen. eius effectus
obicere contra is
poterit hoc. quia si
qua materia: puta
obstant. mala app
tionis: ad dandū
mala appellatio
deur de mēte ill
loquitur ubi quis
nitionis. quam el

nebat ille per cuius obitum vacauerant dicti cano-
 cam: et probanda de quibus agitur erant electio
 sic dicti canonicos et pbenda erant reservata: reus e
 possessor licet obstat mala appellatio: in qua nul-
 lus dederat obiectum no possit dare obiectum: sic
 nec de ista materia qd illud beneficium quod dicitur
 dignitas electiva non est dignitas electiva: sed sim-
 pliciter beneficium: nisi tamen dare de hoc et coequia
 actor admittatur ad dandum qd sit dignitas electiva.
 Queritur nunquid possit: ergo de consilio omnium in
 dicitur: qd sic et admittit articulos hinc inde: quia licet
 articuli rei et possessoris dantur de illa materia: qd
 illud aliud beneficium no esset dignitas electiva: re-
 vera deberet repelli tanq obiectum obstat mala
 appellatio: qd actor dabit qd erat dignitas electiva:
 et sup suis articulis petebat se admitti ad pbandum:
 ad pres et remissio: ad reus ne clauderet iudicia etiaz
 admitti debet ad pbandum contraria materiam:
 presertim articulu ex simili equitate. L. petende. C. de
 tempo. in integ. resti. pete. ad quod no. per Jmo. de
 sen. ex. c. solet super verbo octo dierum. presertim etiaz
 ex quo actor datur qd est dignitas electiva: reus appel-
 latus no exprimit obiectum: tunc dans de p'torio
 proprie non ceterat dare obiectum: sed potius se de-
 fendere id est dare exceptiones adversus assertionem
 actoris: et nemini sua defensio est deneganda in. c. pa-
 storalis. de re iudi. in cle. Item etiaz quia licet arti-
 culi rei in se sunt obiectiva: tamen quia sunt de eadez
 materia de qua dar actor: licet dar p'torio articu-
 los: articulos actoris est admittendus et concurrere
 debent probatores: quia etiam testes debet interro-
 gari pro reo cum debeant deponere pro utraqz par-
 te. C. de epis. et de. ar. sed index. c. no. in. c. fraternita-
 tis. de testi. qd non est magnu incommodu qd et-
 iam possit dare articulos: et sup eis p'ducere testes:
 quia in effectuz testiu p' ductione p' utraqz parte erit
 ad pbandum eiusdem materie: Item quia decretal
 ut circa de elec. in vj. repellens male appellat ab
 obiectibus: loquitur cum quis vellet dare obiectus
 directe: ideo stricte tamen sit penalus in suis termi-
 nis: tunc tamen vero non vult dare istu obiectum
 directe sed potius indirecte in viam exceptionis: seu
 defensionis: agitur sit admittendus: cum fuisset ap-
 pellatum a me etia maior pars tenet idem. Quidam
 tamen fuerunt in contraria sententia dicente qd non
 admittatur etia in via exceptionis: nec obstat scilicet
 dum eos equitas legis petende: quia exclusio que sit
 p decretal ut circa: dabit nrm rei iudi. ut ibi no. doc.
 ergo non auditur. etiam in via excep. ar. Lan. ead. ff.
 de excep. rei iudi. ne sequitur qd decretalis ut circa
 seu eius effectus non haberet locum ubi quis vellet
 obiecte contra id quod actor daret necesse pbare:
 patet hoc. quia si tunc cum actor daret dare de aliis
 qua materia: pura quia est pars gratis sue reus non
 obstat mala appellatione admittatur in via excep-
 tionis: ad dandum de cotrario: ergo in effectuz libi. tunc
 mala appellatio non obstat: tamen contrariu vi-
 detur de mte illius decretalis: nam illa decretalis
 loquitur ubi quis opponit in formu electiois vel p-
 visionis. quam electus seu provisus semper habet pro

bare ar. no. per Jmo. de dolo et cont. cu olim in
 glo. Sed ad istas rationes potest responderi primo
 ad prima qd licet decretalis ut circa: seu exclusio que
 fit per eaz quo ad quid dabit nrm rei iudi. ubi vir-
 tute male appellationis vellet dare obiectum: no sic
 ubi non vult dare obiectum nec venire in virtute
 appellationis: sed in via defensionis tanq provocata
 reus per actorem: qui dar de cotrario cui favendum
 est: sicut actor per falsas et malas probatores obti-
 neat: quia multum favendum e volenti se defendere:
 presertim quando provocans vult se ulcisci ar. f. cum
 arce. l. i. ff. si quadru. pau. se. dica. et. ff. de operis li-
 ber. l. qui cu maior. f. si libertus. et et quia exclusio
 ex uno capite admittitur ex alio. ff. de success. edic. l. i.
 f. quibus. et dicta elem. cu a repulsi de s. appel. unde
 iste veniens ex alia causa fm hoc no potest nec debet
 repelli excep. rei iudi. ar. Lem. queritur. ff. de excep.
 rei iudi. Item licet ommissio forme. ear. circa: datur
 quo ad aliqua vim rei iudicatis: tamen est res iu-
 dicata: sed pena. et ideo restringenda: qd ante non sit
 res iudicata nec vim rei iudicatis debeat habere: ap-
 parer quia non fuit stans ppter pbaram iustitiam
 partis volentis obiecte de qua constaret per cause
 cognoscere: sed ppter aliu causam in prin. illius con-
 stitutio inferri. ergo et ar. l. q. in diem. f. si roneu
 ff. de edict. cum edico. Item non obstat alia ratio: quia
 potest tacite renunciasse non exprimitendo in appella-
 tione obiectus: et quia non est verum: nam si de obi-
 ectibus per confessionem partis vel alias legitime consta-
 ret non obstat mala appellatio: appellatus irpelle-
 tur ut in cle. constitutio. in fi. de app. cu tamen secus
 esset si appellatus renunciasset obiectibus vel esset co-
 tra cum iudicatus. Item non obstat alia ratio: quia
 potest esse qd appellatus probabit per instrumenta. for-
 ma sic detentio: nec indigebit remissione ad partem
 et ideo tunc appellatio si male appellaverit no auditur
 ad pbandum cotrarius per testes: licet sibi si vellet
 excludere actorem incumbere pbato in eorum: in qui-
 bus esset peccatu in forma ar. no. per Jmo. de accu-
 c. super hijs circa si. magne glo. tunc ergo et no aliter
 ille qui male appellavit admittitur ad pbandum p
 testes cotranu eius qd appellatus pponit: qm appel-
 latus vult pbare p testes.

De sententia et re iudicata. Rota.

I
 Preceptum de solvendo non est ferendum in feri-
 pto. b. d.

An preceptum De solvendo sit ferendum in scriptis: dicitur
 bant qd non est necessarium: quia no est iure cautus: unde
 tur tamen p' rone: quia est eiusdem effectus sicut iur-
 amia et ex eo oritur actio in factu ut ex sententia ut
 no. spe. in u. de exe. sentent. f. qualiter in fi. sed bec ra-
 tio non concludit: quia etia ex terlocutoria que co-
 tinet aliquid dari vel fieri oritur actio in factum ut
 no. Job. an. in. c. cum cessante. de appe. super. i. glo. et
 Jmo. in. c. sacro. super verbo revocare in prin. glo.

edentur: nec
 anbit i bene
 poterit remo-
 vi. Ad cetera
 resti intelligi
 p interst r i
 x coequia da
 rja q sibi suf-
 o. p. Compol.
 ne termino p
 quia adeo ex
 tibus: qd poss-
 nocura. c. non
 omo tr: ist ad
 ant contra et
 onis non op-
 de terpo. ap-
 non fuerunt
 flati. lapsu ter-
 mes fminos
 ppe. l. licet. li.
 n uenissent. et
 qua illa lex lo-
 loquimur ubi
 i in prima ista
 a obiectus: sed
 ita fuerunt re-
 dari in termi-
 nedum i secun-
 det: quid. m
 repulsi i prima
 m interlocutio
 c. eius dilecti.
 ra quia illa re-
 ante cognitio
 f. si roneu. ff.
 de contra. in
 cause cognitio
 quibus: pura la-
 ando ppter
 appel. imo id e-
 randem causaz
 medio. c. licet
 na repulsi ut

ter malam ap-
 ore admissum
 de iure suo ad
 ria: licet alias
 bende: qui ob-
 expectationes
 qui iperravit
 licet. si ille per
 nebat unaz de
 in appellatioe
 ria: quia actor
 nitas qua obti-

luc. de sen. exco. c. si tamen sententia interlocutoria de necessitate non est serena in scriptis sed sufficit in actio scribatur ut in c. quonia. de sen. et re indi.

.II.

De. ne calumpnia non habet locum in casibus quo ante tertiam sententiam super principalis lata fuerit una sententia super nullitate primarum duarumque tamen per tertiam fuit infirmata. b. b.

Quidam obtinuit duas sententias concordantes pro se et tertiam contra se super nullitate duarum primarum quia prime due fuerunt nulle declarate et quartam pro se affirmatoriam primarum duarum infirmatoriam tertiam late super nullitate. Pars vero res pura quia sunt late tres sententiae appellatae quarta confirmatoria primarum duarum procedens et deducens earum nullitatem tempore qua et super qua nullitate obtinuerat pro se tertiam sententiam actor petiit ante quod reus audierat super illa nullitate mandari tres sententias concordantes executioni iuxta. c. ne calumpnia. de re indi. in de. re us dicit quod. c. ne calumpnia non habeat locum in hoc casu: quia ipse de nouo post tres sententias concordantes non proponit nullitatem: imo ante tertiam licet post duas sententias primas proposuerat de nullitate et super ea per se unam sententiam iam reposuit. Quisquis quis eorum benedicat: non fuit determinata sed mota extra consilia.

.III.

De. in calumpnia non obstat tertio volenti dicere eas nullas. b. d.

Utrum Latis tribus sententiis contra capitulum episcopus pretendens eas nullas: quia ipse non nocens fuit ad causam possit impedire coram executione: vel obstat sibi de. in calumpnia de re indi. nam aliqui docent ibi intelligi quod licet ille contra quem late sunt non possit executionem impedire preterea nullitatem tamen tertius bene ipse potest super quo vide. Pars. ibi. c. Senge.

.III.

Sententia absolutoria ab impetitione non excludit actorem ab agendo contra tertium: nec e contra prodest tertio: quia solum transit in rem iudicatam inter easdem personas. b. d.

Utrum Si beneficii petitor probans de iure suo petitor vel metu vel alias sine quacumque ratione: tamen illicita et sine renuntiatione ream in iudicio absolutam ab impetitione suam non appellet possit illo reo mori: et alio in locum eius surrogari seu in iudicio non obstante exceptio agere contra novum surrogatum seu intrusum: et iterum beneficium petere: videtur quod non ex quo contra eum lata fuit sententia nec appellavit. in c. de reus: videtur quia nunc reus est alia persona: que non habet curiam a primo: qui fuit absolutus ab impetitione actoris imo ab eo qui sibi petitor: id non potest sibi exceptio rei iudicate arg. l. cum queritur et. l. an eandem in prin. ff. de excep. rei iud. pro quo in c. de. l. si a re. ff. de iust. ii. ff. et l. si maer. ff. si quis homines eo. si. cum glo. pro hac

parte facit de concess. prebend. c. post elec. ubi pro re petitor seu non admissus iterum potest petere: prodest hoc preterea et eo quod non fuerat pro sententia pro in iudicio beneficium adiudicatum nec actori abiudicatum: nec impositum perpetuum silentium absolutio enim ab impetitione potest fieri ex diversis causis: propter incertitudinem libelli et propter alias causas plures: sic non videtur obstat exceptio agendi de uno contra alium: nisi esset sibi impositum silentium perpetuum in fine in. c. prealle. post electionem sic loquitur. l. cum nicio eius glo. ff. de ac. et oblig. Sic sicut sententia lata contra primam non nocuisse illi superiorem et ex alio iure agentis: nec sibi proficere debet. Quibus res iudicatum non nocet ar. l. si nec obstat quod non ff. de excep. rei iud. l. si quis ad exhibend. et. l. si quis in re et per. l. in. l. neq. si ff. de ed. in: quia illud verum contra eundem remittit contra alium. Item in dubio non potest dici: quod index nullam sententiam absolutivam ex eo quia actor non probavit in tempore suum: quia coartatum supponit. l. quod intentionem suam probaverat et sic non potest se referre nec obicit ad falsam causam: potest ergo presumere quod ex alia causa personalis vel alia qua cessante cesset effectus huius sententiae: ad hoc potest induci. l. de eius cause. ff. de suspens. iuris. et. l. si p. ff. de pen. sic enim elegisset viam ad impugnandum huius sententiae si eam videret falsa esse ar. no. ff. de acquir. her. l. si ad quem. ff. si. quod non esset verisimile. l. si. ff. de testa. multa. nec ob. quod no. Hosti. in summa de sententia. ff. quod sunt eius species et. sed nunquid est hoc simpliciter verum quod sententia lata in causa beneficii transeat in rem iudicatam inter easdem personas: sicut dicitur. Item pro hac parte facit equitas que debet movere superiorum: ne actor iste de cuius iure constat illud petiderat ne reus intrusus indebitum teneat respectu eius superioris non transit sententia in rem iudicatam lata in causa beneficii. ad quod no. per. Inno. de re scrip. c. confirmatus in si. et de re iud. c. cum bertoldus ar. ad hoc. eodem tit. l. laici cum coeoz.

V.

Sententia lata super crimine ad perpetuum carcerem non privatur eodem tempore suo beneficio. b. d.

Accusatus Contra ordinatio suo: seu in eodem tempore inquit per eum de homicidio vel alio crimine capitaliter quo quis non privatur ipso iure beneficio: licet possit privari per sententiam pendente accusatione vel inquisicione: constituit peccatores ad renunciantium beneficium suum in manus papae: postea ipse eodem tempore ad perpetuum carcerem per ordinatum: non tamen per sententiam privatur beneficio suo: lata sententia. peccator ante sententiam per eum constitutus renunciat beneficium ad manus papae: simpliciter nulla facta mentione de dicta accusatione vel inquisitione vel sententia et papa est illa ignorans: recepta resignante illud beneficium constituit alicui tamen quod vacans in curia: et reatum quia suppono quod omnia beneficia vacantia in curia sunt reservata: expectans tamen applicus illud beneficium: inconstitutum lata sententia ante renuntiationem et collandem papae: illud acceptavit tanquam vacans per privationem: dicitur

quod ex quo lata fuit eadem sententia ipso confectio: Quia tamen solucus expectans ad perpetuum carcerem beneficio ar. no. per. c. in. l. glo. ubi de dampnatis et per. l. et per. l. Compositio. c. de elec. Item confectio est infamia. ff. de bit. mia ante ipso iure per. ut probatur. l. de confectio. Item condempnatur condempnatio de accu. c. qualiter et nuntionem in. ff. de pen. dampnatis ar. pene. ff. de bit. qui per. us autem non potest nihil reputatur ut. mo mortuus reputatur ergo sequitur quod per. Item condempnatur beat perpetuo esse a rit ammodo beneficii officium non sic tertiis in si. ff. de eo illud retinere. quia per. de Re. c. si. vi. e. l. quo est astrictus alibi sequitur aliquod beneficium ipso iure per. si in eodem tempore non restat in. cum in. c. gratia de Re. l. vi. in beneficio requiritur referre an per sententiam an imponat fuerit eum privare. quod bo ar. ff. de bit. q. no. in mola. pena autem debet esse abiens a beneficio videtur talis per. pellere a beneficio: igitur minus est privatus beneficio de persona modo fieri et quo de ius: quia index sententiam super crimine an sententiam super eo quia non est iudicandum. l. qui de crimine. ff. dignitas qui fructum talis pene sit privationem: quoniam ipse famam irrogare: puta publicum statim in eo ipso sit privatus be-

q̄ ex quo lata fuit contra eum sententia perpetui carceris: ip̄o consequenter etiam fuit priuatus beneficio: Queritur quis istorum sit potior: uidet̄ q̄ apostolicus expectans: quia ex ip̄o q̄ condempnatus fuit ad perpetuum carcerē de crimine: uidetur priuatus beneficio ar. nō. per. Inno. de excess. prela. c. iter dilectio. in l. glo. ubi dicit̄ uel sententia: de crimine condempnatus: et per. Arebid. viii. d. c. quo in tra glo. et per. Composit. c. sicut. in uerb. si uero confirmatio de elec. Item constat q̄ condempnatus de crimine est infamis. ff. de his qui no. isa. l. abletas. §. hinc. s. mia ante ip̄o iure priuatus quē dignitate sua et quāda ut probatur. l. de decurio. l. infamia l. r. ergo et beneficio. Item condempnatus ad perpetuum carcerē uidetur condempnatus in metallum ut no. Inno. extra de accu. c. qualiter et quādo. d. i. sup. uerbo ad diminutionem in v. s. secundum canones ibi secūda autem pena: dampnatus autē in metallum efficitur seruus pene. ff. de his qui pro nō script. ba. l. in metallū. seruus autem non potest beneficium obtinere cuius pro nōnibilo reputatur ut. l. nec ex prolo. ff. de regu. iur. in mo. moxius reputatur ut. l. seruus. ff. de regu. iur. ergo sequitur q̄ perdit ius quod habet in beneficio. Item condempnatus ad perpetuum carcerem cū habeat perpetuo esse abscis a beneficio suo: non poterit ammodo beneficium de feruente ibi facere officium: non sit p̄o q̄ reuertatur a pena ar. l. in reuocatis in si. ff. de condit. r. demon. ergo nec debet illud retinere. quia propter officium datur beneficium de h. p. c. h. l. vi. et sic uidetur priuatus beneficio: et quo est astrictus alibi ad residendum: sicut ubi quis assequitur aliquod beneficium: q̄ residendum requirit priuatur ip̄o iure primo residendum requirit: quia si incompabilia reputantur ut no. Inno. c. si de elec. non res. et in. c. cum ias dudum. de preb. et Arebid. l. c. gratia de h. p. l. vi. Sed hoc ratiō non urget nisi in beneficio requirere residendum Item nil uidetur referre an per sententiam et uerbo cum priuatus beneficio an imponat facto sibi penā: talem per quā uideatur eum priuare. quia nil refert an fiat facto uel uerbo ar. ff. de his q̄ no. isa. l. i. §. ignominie. §. et ignominiosa. pena autem carceris per quā perpetuo habebit esse abscis a beneficio et eius regimine totali: facta uidetur talis per quā uidetur eum priuare et expellere a beneficio: igitur et. Item constat q̄ talis criminofus est priuatus beneficio: et est prouidendum beneficio de persona: hoc autem non posset ammodo fieri ex quo de crimine semel extitit condempnatus: quia iudex semel functus est officio suo serendo sententiam super crimine. ergo ammodo non posset aliam sententiam super eodem crimine ferre priuationis: quia nō est iudicandum de crimine eodē. l. de accu. l. qui de crimine. ff. in compo. l. i. in si. ergo nec in dignus est qui seruire nō poterit beneficium retinebit: melius uidetur dicendum: q̄ per eodē iudicium ip̄o iure talis pene sit priuatus: Item pro hoc uidetur q̄ quotiescunq̄ imponit alicui pena ex tali causa: que infamia irrogatur: p̄pter furtū uel aliquod crimen publicum: statim in locum eius alius potest eligi: quasi eo ip̄o sit priuatus beneficio: et idem est si pena so-

la sine sententia infligitur ex qua irrogatur infamia: sic no. Inno. in dicto. c. qualiter et quando. d. n. i. g. uerbo diminutione circa fin. v. i. ac uidetur ex quo talis de quo loquitur fuit accusatus uel contra eum fuit inquisitus de crimine: non potuerit renunciare beneficio: nec per eodē iudicium procuratorē ad renunciantē: quia ex quo de crimine priuatus erat: ita uidetur hoc facere in fraude penemarie ex quo facta fuit sententia ar. no. ff. de manu. l. que pene et no. ff. de accu. l. ex inditionis. §. si super uerbo alienarum. et sic intelligitur lex post eodē iudicium capitale crimen. ff. de dona. p. co. que no. per. l. y. l. de bonis p̄scrip. l. i. quis post hoc in prima quēstio. item hoc uidetur facere in fraudem expectantium: ideo eis nō prius dicitur ar. extra de renunc. c. si te p̄bendam. l. v. l. d. tratiū tamen ob: imitatio per sententiam laicam super crimine nō est quis priuatus beneficio: nisi hoc in sententia exprimat ut no. Inno. in dicto. c. qualiter et quādo. in p̄allegata gl. super uerbo diminutione in v. credimus tamen: et pro commissis criminibus priuatus erat ut no. Inno. de cons. p̄ben. c. cū nostris.

De appellationibus. R. ca.

I
Si post conclusionem labantur fatalia: deferunt appellatio. b. d.

Post Quam fuit conclusum i. c. i. s. p̄ prius fatale et secundum appellatōes atq̄ prius ferri sententiam patitur sibi fatalia. Queritur an appellatio sit deferrata: uidetur q̄ non: quia ias q̄ in se est q̄tum ad prosecutōnes appellatōis fecit: ex quo producit causas usq̄ ad conclusionem i. c. l. i. s. ergo non stat per eum sed per iudicem: sic uidetur q̄ nō sit deferrata. alij dicunt contrarium per. l. h. §. illud. l. de tempo. appel. et per. c. sicut appellatōnes de appl. in ele. cum dicit et finire. quia finis imponit per sententiam. ff. de re iudi. l. i. ergo pro sententiā hoc q̄ si iure conseruatur istare debet ut seruetur et uide q̄ scrip. si in dicto. c. sicut. et q̄ nō. Jo. an. in. c. ex. ratiōne. de appellatōne in nouela.

II
An impetra per actorem post decretam citationem nouum tamen executam: sine reuocanda per uiam attemptat. b. d.

Utrum Postq̄ actor impetrante commissi onem seu rescriptum: et fecit p̄fectas i. c. i. cui causa committitur: et impetrat citationem de cetero contra eum que uult conuenire: sed anteq̄ fiat ut exequi citatio nes: seu anteq̄ citatio aliqua p̄ueniat in noticiam partis contra quam impetrant actor in nouauerit aliquid puta illum rem citandum: et ita quem impetrant rescriptum uel citationem: spoliata illud in nouatum sit reuocandum ante omnia tanq̄ hic pendente in nouatum et uidetur quod nō quia adhuc non censetur hic pendere: donec citatio peruenit in noticiam partis: ut in d. m. ar. l. i. c. d. e. c. cum lue. sed molo: pars sui q̄ in n. o. h. e. c. i. c. a. f. pendere in p̄iudicium actionis perueniet. c. n. i. s. i. c.

Handwritten marginal notes in red and black ink, partially legible.

entis licet non in preiudicium rei ignoraret sic
debeat intelligi illa clemencia. Alij contra quia bñ
fictum istud scilicet qd attemptata lite pendente reuo
centur: expeditur officio iudicis et in eo proceditur
iuris ordine nō seruato: ut no. i. dictū est. Istud autē
est exorbitans a regulis communibus. Qd officit in
iudicis circa ea que incidunt ncl emergunt: se exhibe
at ncl cōpetat ante litem contestatam ut nō. doc. in. c.
significante. de appella. et pbatur in. l. ediles. §. in
sciendum. ff. de edill. edic. et facit qd no. et. in. c.
finem. de dolo et cōm. ad si. glo. magne. Item in alio
et exorbitat a regulis cōibus et eo: qd per huiusmōdi
beneficium datur restitutio sine libello et. l. re nō cō
testata cōtra id. de offi. dele. c. cōsultationibus. Istud
ergo beneficium sic exorbitans non est extendendū nec
cōcedendū ante litem contestatam in casibus expressis:
sed nō reperio aliquē casum expressum nisi fm formā
illius et. et iste non est de illis: ergo istam de. que ex
orbitat ut predicti non extendam ut. c. que a iure. de
regul. iur. h. vj.

III

Acta per apostolicum inquirentē post appellatio
nem et ante dationem apostolorum sūt p. nō: atq
tari reuocanda. b. d.

Auditorē De legato a papa inquirentē ptra
quēdam prelatū super mala ad
ministracione sūt appellatus ab eo per prelatū a quo
dam gramine preiudicis: sed index post appellacionē
ante dationem apostolorum non minus interdixit
et administracionem ne lite pendente administraret
ille cosas superiore cognoscere de appellacione perit
illam interdicionem reuocari tanq̄ antēptatū: Et e
ritur an sit reuocanda quidam qd nō: quia nō cōtetur
innouatum ncl attemptatum: eius etiam ante appellati
onē fieri potuisset talis interdicio ut. c. venerabili
de offi. dele. ergo et. ar. l. postq̄. §. i. ff. de iur. in poss. lega.
et ibi no. per illā. l. hoc tenet. Alij vero quasi oia
contra: quia ante dationē apostolorum suspensa fuit et
iurisdictio de appella. h. l. vj. qd quicquid fecit nullū
fuit nec obstat. l. postq̄. §. i. quia ibi in ordinario: et
quia iam responderat appellatiōi et dederat aposto
los refutationis: uel ibi appellatum fuit a diffinitum
et erat index ordinarius: ad cuius officium et post
appellacionē multa pertinet. c. cum teneamus. et. c. ad
dec. et. c. p. post. de appel. uel melius bñ non cōsta
bat an ista interdicio esset faciendā ante appellati
onē: quia non constabat an esset suspectus de mala ad
ministracione uel an inquisito super hoc facta esset
sufficiens: ad illā interdicionē faciendā: et ideo non
potuit fieri post: ibi uero cōstabat cautionē ante ap
pellacionē fuisse p̄standū quare nō obstat.

IIII

Innouata per partes cum tertio ueniunt per ut am
antēptati reuocanda. b. d.

Utum Innouata per tertium una cum par
te ne ueniunt reuocanda per modū ut
reptat. et uidentur qd non: preferunt per iudicē delega
tum uel alius iudicē: qui alio nō eēt habitus? iuris

dationem in illum tertius ut. c. romana. §. in alijs de
appel. nam licet cōter cum parte subiecta iurisdictio
ni talis iudicis inueniet non ppter hoc subiecti eius
iurisdictio: quia cōmunitio illa uel cōmunitio licet sit
sufficiens ut ad eundem iudicē debeat remitti: non ta
mē ipso iure subiecti eius iurisdictio nisi expresse
contra cum sibi causa cōmunitur: facit ad hoc qd nō.
Inno. et. Compostoe. Rpt. c. cum in serration. circa
si. p̄teritum: quia talis iurisdictio delegata nō est exē
denda extra personas inter quas causa cōmissa est
ar. c. p. r. g. de offi. deleg. Item pro hoc: quia persona
tertiū est uisibilis uno diuisa a parte nō innouate
in quā iudicē cōpetit iurisdictio: tunc autem argui
tur licetiam aut per eos innouatū simul est diuisibile
ut possit discerni quid uacuum innouatū est a ter
tior: et quid a parte et tunc diuidatur et solū reuocatur
qd innouatū est a parte: uel ppter hoc inuile
induendum uicetur: aut innouatū per eos est indi
uisibile nec possit innouatū a parte diuisibiliter reuo
cari: quin reuocatur innouatū a tertio et tunc uidet
qd neutrum ualeat reuocari: imo uile per iunle uicetur
in mā idiuuata iuxta nō. per. dy. in regula iuris
uile. et per. l. y. in. l. sanctimus. c. de dona. pro hoc
quia pars tertia impediens reuocationē attemptato
rum uidetur quod trahat ad se parte impediens: mag
is exercitio iurisdictio: pars impediens et inuile: tra
hatur ad se parte bonā et uile ut extra d. offi. dele. c.
super questionū. §. si uero duo. et. c. cum super. Item
pro hoc: quia tertius in quē non cōpetit iurisdictio
pro se parti in quā cōpetentē ppter tertius fiat reuo
cario attemptato: tunc quo ad parte iure in totū ste
tit donec alias iuris ordie reuocetur. facit. ff. de libe.
causa. l. liberis. §. si duo in sine partis factum tertio
nocet ar. l. nō solum. §. l. ff. de libe. causa: quia nō de
bet alteri per alterū et. ut in regula iuris: nō debet al
teri. ff. de regul. iur. nec debet tertius alterius odio p
granari ut extra de regul. iur. c. nō debet aliquis: p
hoc facit. ff. de regul. iur. l. domus suam. Item qd ut
reuocatione istorū attemptato: magis inspicitur qd
nocet. l. factum tertij qd qd p̄dest. ff. ad fil. l. quis in
graui. §. si maxime quia qd fiat reuocatio antēptato
rum ciuilitur et officio iudicis sine ordie iudicario:
sed summarie et de plano hoc est de iur. specialit̄: qd
fiat iuris ordine seruato et dato libello: coram iudice
competenti hoc est de iure cōmunitur i ista reuo
carioe fienda ciuilitur et officio iudicis summarie et
de plano ex privilegio attemptato: plus autē dicitur
factum tertij quod nocet qd factum partis quod pro
dest: quia id quod nocet est de iure cōmunitur: u. facit
fieri reuocationē p uia iuris cōis. id uero qd p̄dest
faceret eam fieri de iure specialit̄: plus attenda
tur qd nocet qd est de iure cōmuni qd qd p̄dest qd
est de iure specialit̄: ut fiat reuocatio ad ius cōmune
ar. de cōst. c. cum cōsuetudine ar. l. eius milit. §. mili
tia missus. ff. de testa. mil. et ad hoc faciunt no. per
doc. in. l. h. ff. quibus ad li. procla. non licet p̄terire:
quia nō multus p̄ iudicari parti cōtra quam antēp
tatum est. quia salua sunt alia remedia iuris cōis cō
tra utrunq; coram iudice cōpetenti: uel impetret ad
eundem iudicē ne causa diuidatur ut. in si. de quibus

rebus ad eundem
facit. ff. de iure
parte filij graui
stant si sunt in
prelata p parte
tur attemptata q
nec possit p po
contra que non
iurisdictio: pro
fione. an domus
delictum unius
sed eligatur alie
lus ut no. Trebi
rumam h. vj. et
uicior in si. p bo
linquēo cum alio
delictum nisi alie
solum cōmunitur
quibus non est
lege loquitur ut
pro hoc bene faci
runt ibi sed quid
dele. §. sequitur n
citaneus. In op
solum h. vi. in for
omnia de tali terri
no nisi antēptat
uel iudice tertius
tertium reuocanda
ar. l. archiepiscopus. §. si
quo. pro hoc qd qd
privilegiū reuocar
lum tertium ut et
ff. de serui. ruf. p̄d
de iure pat. c. l. i. v
nisi talia antēptat
caris: sequeretur qd
de qua cum uel
tiam ne ppter eum
qd non esset conce
di. Item si propter
ram ordinario et i
nomine cōmissione
fieri alia innouatio
lue ordinario i cho
innouatio et sic in
ens: quia sic licet ex
immo bonis iudic
missio. c. de iudic. l.
l. terminatio. ff. de
plus uidetur dicit
potest impedire reu
propter tertij gaud
et ad hoc. ff. ad ma
iure obicuro potius
tatio lucro. ff. de reg
dubio potius sanc
rum: per quā sit rep
num. Item ppter a

rebus ad eundem iudicem ad eam. pro ista parte bene
 facit. ff. de iure codicillor. l. penult. in si. ubi legata p
 parte filij gramati prelati debebant nullatenus pre
 stant si sunt individua. ppter postumum agnam qui
 prestare p parte sua si tenebat. ergo nec hic revocet
 tur attemptata quo ad partem ex quo erit individua
 nec possent p parte revocari quia tangeret tertius
 contra quem non possunt revocari. ppter defectus in
 rēditione: pro hoc et benefactio eodem opt. de illa que
 fion. an domus eodem in totum destrui debeat. ppter
 delictum unius tunc ubi tenet docto. edict. q non
 sed eligatur alie vie per quas puniat delinqueas so
 lus ut no. Archi. de penis. c. felicitis super verbo in
 ruinam li. vi. et l. y. l. de his qui not. infra. l. et si se
 ueris in si. p hoc. quia non est us quo teneat q de
 linqueas cum alio subiciat iurisdictioni illius cui quo
 delinquit: nisi alias per modos iuris eodem somitur
 forum eius: quia certi sunt modi faciendi forum de
 quibus non est iste. ergo et nam erubescimus cu sine
 lege loquimur ut in aut. de trie. et l. s. plideremus.
 pro hoc bene facit q no. Inno. extra de penis. c. dile
 ctus ibi sed quid si aliquis extra spe. in. ii. de indi. de
 dele. s. sequitur videte circa prin. vñ. quid si aliquis
 extraneus. In oppositū est glo. extra de appel. c. no
 solum li. vi. in longa glo. si ubi cum dicitur autem
 omnia de altero intelligas qui cum parte vel ter
 tio nihil anteptat. tē. igitur in in glo. q cum parte
 vel iudice tertius anteptat q illa veniet eum ptra
 tertium revocanda pro hoc etiam fact. ff. de aqua plu.
 ar. l. antequam. s. si. cum. l. sequent. ff. de iur. l. si is cui
 quo. pro hoc q quis innovans eadem quem cepit
 privilegium revocandi anteptatorum: tunc ab adde il
 lum tertium ut etiam eorum cum fiat revocatio facit.
 ff. de serui. rul. prodi. l. si communem et qd no. glo. extra
 de iure pat. c. l. li. vi. l. de appell. precipimus. s. si. ac
 nisi talia anteptata per partem cuius tertio possent revo
 cari: sequerentur qd multis darentur materia maligna
 de qua cum vellet innovare semper invocaret ter
 tium ne ppter eum possit fieri summarie revocatio:
 q non esset concedendum ar. l. in fondo. ff. de rei ven
 di. Item si propter tertium esset opus q ageret co
 ram ordinario et iuris ordine servato vel super hoc
 noniter eomissionem impetrare possit esse. q lites in
 finiti durarent: nam postea lites pendente super hoc
 fieri alia innovatio cu alio tertio. et postea super hoc
 lites ordinario iudice possit eum alio tertio fieri alia
 innovatio et sic in infinitum hoc autem esset inconveni
 ens: quia sic lites ex habus orirentur qd esse no debz
 immo bonus iudex debet lites abbreviare ar. s. pre
 missis. l. de iudic. l. pparadi. l. de fruct. et lit. expē.
 l. terminato. ff. si eor. pe. l. quidam extimantur. Item
 plus videtur dicendum q ppter partem tertius no
 potest impedire revocationem anteptator: q para
 propter tertium gauderet de malignitate sua bene fa
 cit ad hoc. ff. ad macedo. l. sed nihil. s. non solū Item
 ante obsecro potius sanedus est repetitio q adue
 ntio lucro. ff. de regu. iur. l. in re obsecra. igitur hic in
 dubio potius sanere debemus revocationem anteptato
 rum: per quā si repetitio seu rēductio in statū passu
 num. Item ppter aliud interdicitur quis eosequif

qd no psequerentur alias ar. extra de concess. preben.
 c. auctoritate. nisi igitur ppter partem innovante
 is contra quem innovari est consequi possit revocatio
 inveniatur contra tertium q consequi non possit: si
 solus tertius innovasset et contra eum solum ageret:
 quia modicum firmet. Lipsius partem innovantis
 totam massam innovationis consipit: sic quo ad
 tertium ar. l. ubi. ff. de ac. ep. in princ. et l. si finita. s.
 si unita. ff. de damp. infer. et qd ibi no. in gl. prectis:
 quia tertius cum parte innovans dat opera rei illi: et
 sic ppta auctoritate occupado qd servato iuris or
 dine potest debuisse ut. l. extat. edictus. ff. q me. cau.
 igitur teneat de casu attemptandi in pcedenti: si il
 pendet. et potius de illo casu eo mo quo casus ille
 anteptationis puniendum est ar. l. in his in prin. ff. so.
 mar. extra de homi. c. si. li. vi. cum eodem. pro et co
 tra possunt adduci iura allegata per Jo. an. in que
 stioe rep. tra in regula iuris in pari non. de figu.
 iur. l. vi. et p predictis facit. l. ad penitentes. de accus.
 non obstat. c. licet. d. paben. li. vi. quia ista decretalis
 loquitur quando est dubium de iure de iure. ut dicit
 serbi. in c. ordinarij. in glo. super verbo conferat de
 offi. ordi. li. vi.

V

Exhumatio functis si revocet p nra anteptati. d. d.

Cum Partes ligarent de funere quodam ita
 sepulto in una ecclesia. qd vendicabatur
 per unā aliā ecclesiam pars ecclesie vendicatis lites pen
 dente exhumavit summo de ecclesia ptra quā agebat:
 et portavit et sepelivit in sua pars rea petit ea revoca
 ri tanq anteptata ante omnia reduci in primā se
 pulchra dicitur summo. Queritur an hoc sit faciendū
 sui dicitur q no. quia funera seu corpora mortuorū
 non sunt sic tractanda nec transmunda per no. per
 Inno. de sepul. c. liber. et hoc de equitate de rigo
 re iuris sone l. e. p notata ibidē p l. doct. circa prin.

VI

Quando sit prius cognoscendus de deserte appel
 lationis q de nullitate. d. d.

Utrum Prius sit cognoscendus de deser
 tione appellandis q de nullitate seu
 tencie. credo sic dicendum q aut iudex qui cognoscit
 de appellatione no poterat cognoscere de nullitate:
 nisi in virtute appellandis: quia est iudex delegat⁹
 sup cā appellandis illius vel erat metropolitanus:
 ut de so. comp. c. roman. in principio. li. vi. quia si ap
 pellatio est deserta tunc non venoluit ad talem iudicem
 eum cognoscere: super nullitate si non est deserta tunc sic
 quia appellatio nedum venoluit iustitiā vel iustiti
 am causē immo et nullitate sentēne ut no. per Inno.
 de appel. c. dilecto et per argumēta de app. c. ordi. li.
 vi. super verbo partus in si. quartē colūp. et ideo cū
 deserto sit pcedentialis hoc casu ad cognitionem de
 nullitate. ideo prius de ea est inquerendus ar. l. de
 adulterijs. l. qm. l. d. ordi. iudi. l. si. fam. l. bre. l. i. s.
 l. cum eodem. si autem poterat cognoscere de nul
 litate etiam sine appellatione potest: quia exp. se erat
 causa annullatis eomissare etiam casu appellandis

uel quia erat talis ordinari⁹ superior qui adiri pete-
rat necum per niam ordinari⁹ immo etiā per niam
simplicis querelesse delegatus de offi. dele. c. i. e. i. de
ar. nō. per Ly. c. de accus. l. absentē in. iii. opi. credo
q. si causa militaris habet promptā indagine quia
est notoria uel apparet ex actis tunc credo q. primo
debeat cognosci de nullitate et pronunciari ar. pro
hoc quia incipiēda est cognitio ab illis de quibus
facilior est p. batio extra de cler. c. si forte et no. In.
in. c. audit. sup. uerbo cōstituit de p. scrip. Itē quia
illa est p. iudicialis ad desertionē quia si sententia fuit
nulla per consequens appellatio non fuit necessaria
ar. ff. de appel. l. i. expressum immo nec tenet ad si. co-
gnitionis iustitie uel iniustitie prime sententie. et sic p.
consequens nec appellatio potest dici deserta uel nō
deserta nec aliquē effectum concernēs iustitiam uel
iniustitiam causē habere. Si autem cognitio super
nullitate habet alioquin indagine tunc potest simul
cognosci super utraq. et pronunciari sup. ea que pri-
mo potest terminari sed dato q. primo sit p. nunciatus
super desertione appellatio postea apparebit cū
pronunciabitur de nullitate. an illa deserta potuerit
forti effectum uel non.

VII

Secūda⁹ auditor p. nunciatus male appellatū a graua-
mētē remittēs causā ad primū nō pot. reponere. b. d.

Utrum Si appellatur ab interlocutoria et in-
ter cui appellatio illa committitur
qui de ea cognoscit pronunciet bene processus et ma-
le appellatū et causam remittit ad primū iudicem
ab illa secunda pronuntiatione fuerit appellatū pos-
sit renouare grauamen seu pronuntiationes suas et par-
tem reponere in statū per. c. si a iudice. de appel. l. vi.
et c. cum cessante eo. in antiquis et per. l. qd. iustit.
ff. de re iudi. tenentur q. nō. quia functus est officio
statim pronuntiatō super articulo appellationis sibi
commisso: ideo sicut index post diffinitū ex eo
quia functus est officio suo nō potest aliquid reuo-
care nec partem reponere: sic nec ipse ar. l. index. ff.
de re iudi. pro hoc quia per remissōem desit esse in-
dex ut nō. ar. de excep. c. pia super uerbo cōdemnās.
et p. hoc opime. significātib. extra de offi. deleg.
et qd. ibi nō. glo. cum ergo in iudicōne abdicat a se
pronuntiatō super hoc equiperatur iudici pronun-
tiant diffinitū ar. tamē pro hoc in dīto. c. cū appel-
lationibus de appel. in vi. in prin. et qd. nō. Inno. et
arch. in d. c. pia.

VIII

Processus iudicis appellatiōis a grauamine inter-
posita super principali omisso articulo grauamis p. te
cōmunicatō est nullus ipso iure quādo pars a prin-
cipio fuit citata ad totā cām. b. d.

Utrum Processus habens corā iudice ap-
pellatiōis articulo appellatiōis omis-
so a grauamine parte nō nocet: nec potest nec per
cōmunicatō absentē teneat: an ualere pronuntiatō
parte sic absentē aliqui dicūt q. sic ar. cōm. que nō.
Inno. et Ber. de procura. c. audit. ad qd. ff. d. arbit.

Idem p. ferre in prin. s. cetera crediderit dicit Inno.
procedit quādo pars altera alias in causa illa citata
fuerat ad totā cām: ibi uide per eum.

IX

Sufficit q. unus ex pluribus delegatis a quibus ap-
pellatur deserat appellatiōi. b. d.

Utrum Si a grauamine fuit appellatum a
tribus iudicibus delegatis in causa:
per sedem apostolicā et unus eorum deseret appella-
tioni et remittit eam ad sedem apostolicā ac terminū
prefigat: ad p. sequēdam appellatiōem: Huiusmodi nō
uel nil respondeat cū censetur deuoluta ad curiam:
et ibi debeat terminari: uide q. nō. quāsi sit standus
maiori parti. ff. de re iudi. l. duo ex trib. ff. d. arbit. l. si
cui et q. nō. p. Inno. de p. cur. c. in nostra. in opposi-
tum uidetur p. p. reuocatiōē sedis apostolicę ar. de
appel. c. si duobus et ut maior trahat ad feminas ad
hoc quod nō. per glo. et Arch. de iure pat. c. i. in si. l.
vi. et per glo. de concess. p. den. c. si capitulo in si. de
p. den. c. si a sede et uide qd. nō. Jo. an. in c. cum ap-
pellationibus in nouel. in glo. dubitat.

X

Index appellatiōis in causis criminalibus non
potest cognoscere de cō criminali civiliter intentata:
etiam ad penā applicandam fisco. b. d.

An Index appellatiōis de peccatis super cau-
sis criminalibus possit cognoscere de appel-
latione interposita a sententia lata in causa criminali in
qua agebatur civiliter ad penā pecuniariā fisco ap-
plicandam: et non ad penam corporalē: tenentur om-
nes q. non: quia tunc nō. censetur causa criminalis:
sed potius civilis: et quia terminus analogus si per
se sumatur pro sumario significatio et c. ideo intelli-
gitur p. p. de causis criminalibus ubi agitur crimi-
naliter nō. civiliter de simonia. c. per tuas. sic etiam in
simili lex dicit q. in causis criminalibus non potest in-
teruenire p. curator. ff. de publi. l. p. §. ad crimē. et ta-
mē si ageretur civiliter bene posset extra de p. curat.
c. me. pro hoc parte facit. ff. de iudi. l. solē. §. latrū
culator nec obstat. lex eo. l. de agētib. in rebus.
quia ibi erat index in criminibus ut ibi nō. per. hoc.
sed quid si agatur criminaliter sed sententia lata est ci-
uili: puta quia index ex causa cōmunicatōi corporalē
in pecuniariā: adduc dicunt quidam potius inspicere
genus sententię que est civilis et ad finem civilē q. ge-
nus illius criminis ar. l. qd. ad statū. ff. de p. is ut sic ut
index nequeat cognoscere.

XI

Auditor articuli grauaminis p. nunciatus bene appel-
lationis pot. sine noua cōmunicatiōe. procedere in nego-
cio principali. b. d.

Appellatum Est ab uno audito: qui
admisit articulos partis
aduersę: et q. cum instantia requisitus noluit admit-
tere appellatiōem: quos tamē alias expresse nō. repulit:
et articulus solum appellatiōis cōmittitur et non ne-
gocium principale alteri audito: qui secundus au-

ditos pronunciat n
et hoc facto incōm
ad pbandum in c
audito: noluerit ad
admisit: et nullam
laci audito: cui cor
sine expresse cōmissi
tio principali et si p
ne appellatum mod
articulo grauamin
appellati in hoc q.
gocio principali qd
et credo q. bene sup
tiam iuris possit et
negocio principalie
et bene appellati per
bitus. Sed illam op
legatis p. feris imper
in audit in curia ob
de facili impetrari si
causā tenebant cōm
runt admittre artic
sio est directe de ar
quia cum sit appella
articulos grauamin
tiaz debeat renouare
uocatiōne debeat re
super ea facta nō. ali
nisi articulos admitt
fuerat appellatum: c
ta: Item limitatio t
ob audito: quia rep
admisit articulos pa
appellatiōis biniūm
ca parte quia pars a
tis male. p. c. l. m. et
qua repulit articulos
imo tacuit. Querit
tur p. nunciatus audito
parte cum ifirmant
quia qui de uno de
credo tamen cōtrari
et per nō. per Inno.
Ly. c. l. aduersus r

Si pendente lite cu
papa: quod benefici
ram non reuocatur
temporal. hoc dicit.

Utrum Si
te quēsi de super tin
beneficiū uacare pe
cōpue: sup. p. licet pap
ter: et papa confera
talis collatio sit reu
tur q. sic quia facta
qui erat pars in cā:
ij nō. habētis gra

ditos pronuntiauit male pcessus et bene appellati: et hoc factu in eodem admittit articulos appellatis ad pbandum in curia cura quos prius ad huc audiri noluerit admittere. Queritur nouquid illa admissio sit nullam de iure q sic: quia in salum pal lacij auditor cui committitur articulus grauaminis sine expressa commissione potest pcedere in nego tio principali et si pronuntiauit male pcessum et be ne appellatum modo postq ipse pronuntiauit super articulo grauaminis. fuisse male pcessus et bene appellati in hoc q admittit articulos pcessu in ne gatio principali: qd no potuit. et quida tenebant ita: et credo q bene supposito sulo pallanij. quia sone in uiam iuris posset et sine noua commissione pcedere in negotio principali: ex quo pronuntiauit male pcessus et bene appellati per ea que no. per Inno. in c. ut de bina. Sed illam opi. licet pcederet in iudicibus de legatio pferu impetratis ad partes: curia no seruat in audis in curia ubi est presens papa et pot comissio de facti impetrari super negotio principali. Quidam tamen tenebant cōtra q imo et supposito sulo pote rint admittere articulos appellatis: quia illa admis sio est directe de articulo appellandis sibi commissi: quia cum sit appellatum a grauamine no admittit. et articulus grauaminis admittit: sicq; per suam sen tētiaz debeat reuocare grauamen illatum ad cuius re uocationē debeat remediare: appellatio et commissio super ea facta no aliter pot dicit reuocari grauamen: nisi articulos admittat ex quo iussea non admittit de fuerat appellatum: et in iusse admissio fuerat retardata: sicut limitatio terminis ponat q appellatum est ab audito: quia repolit articulos appellatis: et q admittit articulos partis aduerfecit auditori cui causa appellandis bini sibi comittitur pronuntiat solus in ea parte: quia pars admittit articulos partis appellan tis male pcessum et bene appellatum: in ea uero gre qua repolit articulos appellatis uel pronuntiauit imo tacuit. Querit inuquid tacite i illa parte iudea tur pmi auditoris tenentis confirmasse: ex quo i alia parte eam firmavit. Quidam uolebant dicere q sic: quia qui de uno dicit e. ad qui de uno negat e. credo tamen cōtrariuz per. l. q. d. in. §. h. ff. de pec. et per no. per Inno. de re iud. c. cum inter in si. et p. l. c. h. aduersus rem iud. l. in p. in. et fa q. sione.

XII

Si pendente lite cum episcopo episcopus obtinet a papa quod beneficiū super quo litigatur alteri p se ratur non reuocatur bini sibi collatio per uiam at temptari. hoc dicit.

Utrum Si inter appellatus ipertates et pif copum cōtra cum opponit: uertē te que hōde super timlo beneficii: episcopus pntendēs beneficiū uacare per nō pmonē appellati infra tēpus: supplicet pape ut tanq sic uacans cōferat al teri: papa conferat non facta alia mentiōe de lue. talis collatio sit reuocanda tanq atemptata: et uide tur q sic: quia facta ē pcurante et iustante episcopo qui erat pars in cōtra sic uidetur q in p iudicium ter tij nō habētis gratiā et pcurante partis sit reuocā

da ar. no. in. c. non solum. de appell. l. vi. sed contra sicut determinatum.

XIII

Appellatio interposita ad papam si pfecta mouitur papa: deuoluit eam ad successione. b. d.

Utrum Appellans ad dominum papā l. e. vi. co. mouit possit introducere ap pellationem ad dominum Inno. papam. v. successio rem suum: et an talis appellatio deuoluat sic causam ad curiam q tempore successiois pceden debeat ibi tractari: et uidetur q no per. c. h. gratiose. de Rpt. l. i. vi. Inoppoñum uidetur: quia ex quo causa est semel in curia seu in manu pape no debet eire. Tres potis us uidetur appellans concernere sed m apostolicas q curiam pape personam et hanc partes credo ueri orem: nec obstat. c. h. gratiose. quia habet locum i fa turum que per papā uiuentes non fuerit semel asse tate: nec fuerit semel in eius manu et c.

XIII

Iudex deferens appellationi: potest terminū ad pro sequendum pferre: potest terminū ad pro sequendum pferre: potest terminū ad pro sequendum pferre. hoc dicit:

Utrum Iudex qui appellationi demittit ter minum pferit ad prosequendum po sit postea ex intervallo forstas circa finem illius ter mini illum terminum prorogare: uidetur q no quia ex quo semel sumus est officio sicut pferimus pre appellate interest terminum non prorogatur: tamen fuit terminatum contra q imo ueruz: tamen casus in quo pponatur questio erat talis: ubi no erat pars appellata: quia iudex pcessit ex officio suo.

XV

Si pars appellans corā eo petat recipi testes affu ros aut ualidarios: non uidetur ppetra temi tiare appellationi. b. d.

Utrum Postq iudex ordinarius demittit appellationi: si pars petat corā eo re cipi testes affuatos uel ualidarios: ad pbario nem eorum que ualidam et approbant appellationē suaz uideatur remittare appellationi: sicut dicit q non e q iudex possit eos recipere ppter periculum: allegabatur de appell. c. u. teneatur et q no. p glo. in c. si a iudice. de appell. l. vi. e. qd no. per Inno. in. c. pastoralis. de offi. delega. circa prin. iii. col. imp. et pterim si iudex non exaudiat partem: nec uoluit testes recipere non preiudicat parti quo ad remissio nem facere. cum uenissent. de eo qui mitt. in poss. cum ibi nota. super uerbo eorum co.

XVI

Delatio iudicis a quo: cum ptesione termini de uoluit causam ad ro. cu. b. d.

Utrum Cum appellatur ad papam a distini tina: delatio iudicis cum termini p fixatione faciat eam esse tractanduz in curia: partes teneantur mittere pcuratorē ad eam tractandam: q specul. uariet in. §. qualiter uer. pmo de appella. cum pallacium seruat q non sufficeret mittere pcurato

rem ad impetrandu; et q; causa e in curia.

XVII

Non sufficit q; appellans p;fetur in termino ante portas palatii; vel cancellar; vel iter in arripit. d. d.

Numquid Anteq; infra terminu; p;futu p; inde ad p;sequendu; appellat; sufficit appellanti p;ocitari in curia: quomodo e; parit; infra tempus: licet specula; videatur tenere q; sufficit et iter arripere infra tempus in titu; de appel. §. i. Committet tamen tenetur q; immo debet iudic; imperare: vel saltem diligentiam suaz facere ar. nota per Compo. de electio. c. statimmo i si. secunde colip. Sed prima opinio videtur verior per id quod ibi dem sequitur in princ. et sic collim. pro quo videt; tex. de re iudic. c. cu; e; ubi. cu; dicit iter si arripit. et as.

Sed numquid cu; causa in curia est tractanda. sufficit p;fetur in porta palacij vel coras audire: e; tradicatur; tenetur q; non imo debet fieri in cancellaria ubi dantur iudicia: qui dantur in curia loca quod no. Joba. mo. in decretal. cupientes: quod cre do verus de appellacionib; que in curia imponu; m; sed de his que veniunt extra curia: quia tunc veri similiter tales poterunt ignorare sicut possit tollera ri dicta diligentia.

XVIII

Et iudex a quo defert appellacioni interposita a gra namine parte cõsentiente appellata censetur causa ad curia devoluta hoc dicit.

A gra namine Vel interlocutoria ap pellatum est una voce non inscrip; iudex in negoti; devulit et remittit: pars appellata cõsentit et approbat. Quertur nu; quid talis appellatio devolvat cam ad curiam rema na; dicitur sicut q; sic in virtute appellacionis: sed in virtute remissionis et e; ppter cõsensu; partis: bene facit ad hoc quod dicit in virtute remissionis non appellatio q; no. Archidia. c. cum appellacionib; si vultis super verbo trasfusa ibi hoc est no. dignum de appella. l. i. §. i. Sed quid si iudex no; devoluit nec remittit: si sola pars cõsentit dicit idem ppter cõsensu; suu; quod verum si erat appellatu; ad papam: tunc au dientia per cõsensu; possum; libere adire: sicut si me tropolitanu; vel aliu; cuius audirez possunt per cõ sensum adire iuxta. c. romana. de foro compe. l. vj.

Sed quid si nec iudex devulit nec pars appellata approbat: sed alia est e; que de natura sua per ap pellatione; devolunt ad curia: ut cu; beneficiatus an talis appellatio sine scriptu; cum no; tenet devolunt: tunc q; sic appellato p;sequere: quia in p;ndituz ap pellationis reputab; legitima: nec ipse appellans suaz p;rias appellacione; poterit impugnare ar. nota per C. post. in. c. statimmo. in tercia colip. in verbi. si aut sol; appellat; alio si appellat; p;sequit no. de appella. c. ordi. circa si. ubi q; sic appellato; Sed quid si tali ap pellationi sine scrip; interposita iudex a quo fuit ap pellationi non datus apostolis ab ro penitus p;fetur: tunc in causam valeat p;fetur: videtur q; si ex a quo appellatio no; tenuit: tunc fuit ipso iure nullas

et sic non videtur dandi apostolice talis appellatio videtur p;fetur impedimentum processui: ex quo de iure non formatur effectum ut regula iuris non pre stat impedimentum de reg. iur. i. vj. nec ob. nota. in. e. ut super. cu; ibi no. per glo. i. si. e. Archidia. quia ego intelligo illam glo. et ibi not. ubi appellatio non est ipso iure nulla: quia non peccabat in forma: sed erat formalis: alias tamen frivola peccans in materia. ppter falsitate; vel iniustitiam causam: quia talis appel latio cum sit cõtra ius partis vel iudicio bene tenet in se: suspendit iurisdictione; donec veniat apostoli. scilicet credere si esset ipso iure nulla: hoc videtur ibi innere. tex. circa princ. cum dicit iuxta cõstitutio nis tenentiam ubi loquitur de cõstitut. eodem titu. c. l. qd; incipit cordi. ubi cum tex. dicit per apo stolos per appellatorem loquitur de appellat; forma liter: in scriptis: vel in iudicio q; ubi appellasset iusti prius: cum appellatio esset nulla: esset etiam frustrato rium peccare apostolorum: cum danti nullatenus p;dessem appellat; ergo t. ar. quia frustra expecta tur q; expectatu; non p;dessem. Aliquido. ff. ad vel le. ad pmissa beneficia. l. si quis legatariu; in princip. ff. de falsis: hoc etiam possit idem dicit de appella tione interposita: pro his voce una q; no; repellat ab obicibus et cetera.

XIX

Appellatio interposita ad metropolitanu; si partib; p;sentibus in curia cõmittatur tacito de metropo litano cõmissio est surrepticia. d. d.

Ab Officiali an iudicem appellatum est a gra mine ad archidiaconu; archidiaconu; solum et no; ad papam: ante aut; qua; appellans suam appellacione; introduceret coras: co; appellatus cam appellacione; et negoti; principalis obmittit committi in curia ro mana eisdem audicioni: non facit mentione; q; par tes in curia essent p;sentibus: cum tertia partes essent in curia fecit citari appellatorem: ad dicendu; contra. cõmissionem: nisi q; causa tractetur in curia: etiam dimisso appellationis articulo. appella tus vero excipit q; causa non debet esse in curia: quia non erat appellatu; ad papam: sed ad solem; metro polititanum: nec p;sentia partium facit causam esse i curia: ex quo prius coram ordinario pendebat: q; si hoc fuisset expressum pape scilicet q; causa pende ret coram ordinario: q; ad solem; metropolititanu; fuisset appellatum: causam in curia non e; n; misisset et pro hac parte etiam q; ista cõmissio esset surrep ticia: multi et maio; pars fuerunt. Tamen ego et qui dam de dominis tenebamus contra et credo q; me lita: quia p;sentia partium semper facit causam esse in curia: coram alio non pendere: quia rema cõmu nis patria est. l. roma. ff. ad municipales. hic aut; cau sa non potest dici p;dere coram aliquo ordinario: sicut in p;judicium appellatis: quia non coras pri mo officiali a quo appellatur: quia appellatio quan tum in se erat d'cesserat ab eor; non potest conque ri si non redat coram eor; quo ab eo appellaverat et ei remittendu; putavit ar. l. generaliter. §. i. l. de iurisdictione. nec etiam pendebat coram secundo scilicet

cora metropolitano q; mundu; introduxit et cõdit ad insti tutione; principalis causa erat iusticia: q; partes in bene supposito filio possit et sine nova e; principali. ex quo fuit reur si appellatio esset committi in curia iurisdictione; eius in a quo ad quem redi latio nulla p;notun; procedi i principali articulo. et cuius sp; ra pmo vel salte; p; appellat; ut p;cedi nis in curia roman; quo ad papam non e; q; causa debeat r

Sufficit appellanti ad p;sequendum. d.

Si Ceteris ter minis curia ad p;sequendum appellati infra tempus de appella. §. munc. pars: et allega. de re statimmo: ratio qui sequendum dicitur ultima dicitur: si a p;sequendum: sed et co; cõspicuum: et nisi sequatur talis p;sentiam domini pape: palacij: ut moris postolice consuetudine: sed apostolice appellat; terminus p; dū assignat: sicut si gentia in p;sequen; ar versus cancellari; vel eius locum tene; hoc protestetur et p; et recipiat super hoc infra terminum p;fetur sibi non nocet eo qui mitti. posse vi. p. prima conclusio appella. q. c. allega. ligentia facienda ne le

Numquid infra p;sequendum appella ri in curia quom; et specul. videatur ripere infra tempus q; immo debet iudicem suam facere a statimmo i si. secunde

coram metropolitano ad que appellavit: quia supponit
 quod mundum introduerat coram eo: igitur ex quo papa pue
 nit et edicit ad instantiam appellati causas negotij prin
 cipalis causa erat in curia ex quo veritas subsistebat
 scilicet quod partes in curia erant presentes, et credo quod
 bene supposito sibi palatii: quia forte in nam in is
 posset et sine nova commissione procedere in negotio
 principali: ex quo fuit appellatum: sed cum crede
 retur si appellatus venisset ibidem causam obtinuis
 set committi in curia: quia tunc appellato declinare
 iurisdictione eius iniret ad iudicem primum
 a quo ad quem redire debebat in euentu quo appel
 latio nulla pronuntiaretur: et quo iurisdictione non potest
 procedi in principali negotio appellacionis commissio
 articulo, et cuius respectu causa potest dici pedere co
 ra primo vel saltem pedet sub dubio: quia pedet ex causa
 appellacionis ut predictum est: cuius quidem appellatio
 nis in curia romana merito non possunt manere: ex
 quo ad papam non emittitur appellatus: non potest di
 ci quod causa debeat remanere in curia per presentiam primum.

XX

Sufficit appellanti iter arripere infra terminum datur
 ad proseguendum. h.d.

Si certus terminus presigatur per iudicem extra
 curiam ad proseguendum appellacionem: sufficit ap
 pellanti infra tempus iter arripere ut not. specul. l. i.
 de appella. §. nonne dicitur versum. quid scilicet
 pars allega. de re iudi. c. cum causam. de electio. c.
 flammis: ratio quia cum terminus assignatur ad p
 sequendum dicitur: sufficit inchoare vel incipere
 ultima die: sed si assignatur terminus nedum ad
 proseguendum sed etiam ad presentandam se apostoli
 co respectu: tunc enim non sufficit iteris arripere:
 nisi loquatur talis presentatio si potuit habere prese
 ntiam domini papae: alioquin fiat presentatio in vultis
 palatii: est moris et quando debeat se presentare a
 apostolico. conspectum vide Jo. an. in c. quibus super
 verbo sedi apostolice l. vi. de procedum quando ap
 pella: et terminus per hominem extra curiam ad psequen
 dum assignat: sed si in curia: quia ibi requiritur maior est
 gentia in proseguendo ut nedum vadat vel iter arripit
 at versus cancellariam sed etiam ad ipsam cancellariam
 vel eius locum tenentes accedat si poterit alioquin de
 hoc protestetur et presentet commissionem signandam
 et recipiat super hoc publicum instrumentum: que si
 infra terminum presentatum signata vel presentata non
 fuerit sibi non nocet: quia quod per me non stat et de
 eo qui mitti possit. c. si de regul. iur. c. quod per me. l. vi.
 p. prima conclusione facit opime. c. memim. de
 appella. q. c. allega. Archidia. i. simili materia de di
 ligentia facienda ne sede vacante. c. si per verbo me. r. l. vi.

Quoniam infra terminum presentatum per iudicem ad
 proseguendum appellacionem: sufficit appellanti prese
 ntari in curia quomodo comparatur infra tempus: si
 est specul. videantur tenere quod sufficere etiam iter ar
 rippere infra tempus in it. de appella. tamen tenetur
 quod immo debet iudicem impetrare: vel si rem diliget
 nam suam facere ar. nota. per Compositel. de elec. c.
 flammis i. si. secunde colump. sed prima opinio videtur

iter verior: per id quod ibi sequitur in prin. iii. colup. p
 quo videtur tex. de re iudi. c. cum causa ibi dum dicit
 iter non arripuerat. Sed nunquid cum causa est
 in curia tractanda: sufficit presentari in porta palatii
 vel coram iudice: contradicatur: tamen quod non im
 mo debet fieri in cancellaria: ubi dantur iudices: qui
 datur in curia et facit quod no. Jo. mo. i. de re. cupieco.

XXI

Per appellaciones partes delacione subdelegati:
 abdicant iurisdictione a delegato: et transfunditur tota
 ad papam. hoc dicit.

An Subdelegato vel subdelegato deputato p
 executionem vel iudicem delegatum a papa: qui
 commiserat vires suas donec ad se duceret: reuocari
 datur appellatum est ad papam: licet frivole et pars ap
 pellata approbavit appellacionem ad sine devolucio
 causam ad romanam curiam: et terminum ad psequen
 dum presentet etiam ipse subdelegatus vel subdelega
 tus a quo appellabatur: detulit appellacionem ad in
 ad instantiam appellati: ipse executor vel delega
 tus principalis ad se reuocans causam et vice: ut
 terminus presentet in causa: forsitan ulterius processum
 vel aggrauationes processum faciendo vel in causa p
 cedendo: Queritur an talis processus valeat vide
 tur quod sic: quia subdelegatus suus deservendo appel
 lacionem: presentem frivole nec pars appellata eam ap
 probavit: non potuerunt ab eo ignorare vel iurisdictione
 abdicare vel auferre iurisdictionem causam ad cu
 riam devolueret: quia quod nostrum est et in regula
 iuris. Constat autem quod iurisdictione ad hoc est sua: pro
 pter clausulam donec ad se duceret. appositam in subdele
 gatione. ut in c. delegatus. §. i. de offi. delega. l. vi.
 et propter hoc ad eum fuit appellandum non ad papam
 ut eodem tit. §. si iuncta extra co. ii. c. super quibus
 nem. §. p. nota. igitur et c. Et ad hanc partem quidam
 ex presentibus tenent: tamen contra credo
 et maior pars eum credebat quod immo per approbatio
 nem partes delacione subdelegati abdicarentur
 iurisdictione a delegato: et tota transfundatur ad pa
 pam. quia subdelegatus detulit antequam delegatus
 reuocasset ad se: nec ergo quequid fecit valuit ex
 quo omnimoda iurisdictione erat penes eum donec et c.
 Item quia partes de consensu suo et iurisdictione delega
 to poterant adire curiam romanam: ibi litigare
 cum sit communis patria. Romana. sed ad municipa
 licet enim omisso iurisdictione ordinario: partes non
 possunt adire metropolitano: nec coram eo voluta
 re litigare: cum ne eius iurisdictione possent protega
 re ut c. romana. de foro. compe. l. vi. tamen papam
 adire possunt: etiam immo quocumque ordinario vel
 inferiori: pro tanto ad ordinario appellari
 potest ad papam emisso medio ut c. si licet filii prior.
 de appella. nec obstat quod appellatio fuit frivola: quia
 licet virtute appellacionis eam non devoluerat: tamen
 virtute delacionis et remissionis bene devoluit ar.
 not. per Archidia. in c. cum appellacione de frivolis.
 de appella. l. vi. et presentem propter eodem us partes
 appellat. c. cordi. eodem tit. nec obstat etiam quod
 dicitur: quod ad delegatum fuit appellandum: sic videtur

appellatio fuisse nulla: que fuit interposita ad papam: quia immo tenuit iuxta ea que nota per Archidiaconum dicto. c. si delegatus. in si. et per Innocentium. c. ubi Bartholdus. de re iudic. in glo. ordi. et licet parte appellata exceptante et petere eam esse alias remanendam ad delegatum in dicto loco habeatur: tamen in nostra questione non potest reprobari appellatio nemel probatam ar. l. pomponius. ff. de nego. gest. ad hoc. C. de part. l. si quis in conscribendo. nec obstat. l. si conuenit. ff. de iur. iudic. quia ibi conscribitur in eum qui alias non habebat iurisdictionem in eum: ideo te integra potest discedere: ut in papam qui alias habet in eum sicut et in omnes iurisdictionem igitur et sic concors. glo. ubi illam cum dicitur. l. si quis in conscribendo et ita non ob.

XXII

Si index grauaminis non respondeat petenti apostolos: tenetur de iure appellari. hoc dicit.

A grauamine Appellatur ad aliquo auditore et petenti apostolos: nullo apostolos dicitur debite requisitus appellari: presequitur appellacionem finaliter locumbit: quia auditor alius imperator super articulo grauaminis: pronuntiat bene: peccatum per primam auditorem: male appellatum ab eo et causas sibi remittit. Queritur utrum primo possit in eum procedere sine nona commissione. Quidam dicunt quod non: quia ex quo non dederat apostolos tota iurisdictione ab eo erat ipso iure reuocata: in eum quod processus totus que per appellacionem et ante inhibitionem faceret esset nullus: ut ar. sig. et. c. ab eo. ff. illud de appella. l. vj. et i. clem. quamuis. ff. si eodem titu. Alij uero dicunt contra: in iudicet quod non respondendo appellandi uel non dando apostolos non plus abdicatur ab eo iurisdictione: quam si expresse decessisset: quia non plus potest iurisdictionem quam expresse. Constat autem quod si expresse appellacionem decessisset: ea postea pronuntia mala uel friuola: cum sibi remitteret ipse uirtute prime commissionis absque nona commissione posset cognoscere: nota in. c. cum appellandibus friuolitergo et tunc nec obli. iura inciderant allegata: quia benefactor quod iteris donec sit cognitus de appellacione et ea sic remissa bene est aduocata seu potius suspensa eius iurisdictionis: postea si est pronuntia mala: eam remittit nec iura allegata dicunt eorum et. Si auditor pronuntiat super de secunde appellacionis tamen: si appellatur et iterum dicitur de diligentia appellantis potest reponere: tamen quo ad hoc censetur iterlocutione remanere iudice re uera: quod potest semper reuocare de appella. c. cum cessante et. c. si a iudice. l. vj.

XXIII

Si appellans uina uoce non facit diligentiam infra terminum prescriptum: non admittitur ad presequendam secundam appellacionem postea in scriptis interpositam. b. d.

Appellatum Est a diffinitus uina non tunc appellacioni et persistit appellanti terminum decem dierum ad presequendam appellacionem: tamen idem qui

primus appellauerat uina uoce infra decem dies: iterum appellatur ab eadem sententia in scriptis et peti apostolos: index ante secunde appellacionis non respondit nec apostolos dedit: uel si dedit non tamen terminum prescriptum ad presequendam appellacionem: appellans ille non fuit preueniens appellacionem nisi a decem dies prius ad presequendam appellacionem: prima sibi prescripta: nec diligenter fecit uili tamen presequi secundam appellacionem: quam infra decem dies interposuit in scriptis. Queritur an possit tibi et quibusdam alijs uidebat quod sic: quia infra decem dies potuit appellare: et unaqueque appellatio tenet iuxta non per Innocentium de appella. c. dilecto. in si. et id licet prima sit deferta per non preuenitionem infra terminum prescriptum: secunda tamen non cuius sit prescriptum tempus ad presequendum per hoc optime facit. ff. de uerbo. obliga. l. qui bis. cum ibi nota. ubi bis idem stipulando licet promissum in effectu amplius quam semel non teneatur: quia semel promissum soluendo liberatur et ultra: tamen datur obligatio: et potest esse effectus si forsitan prima stipulatio sit sublata prescriptione uel pacto: agi poterit et secunda ut ibi nota. igitur et hic: idem dicitur ut utraque appellatio teneatur: altera tamen prescripte sublata uel defente possit altera remanere: licet prius prescriptio non possit in effectu nisi ex altera consequi renouationem sententie que appellatio sublata remanet: In appellacione est quedam species defensionis: et quilibet pluribus defensionibus uti potest. Quidam uero et maior pars tenebant contra: primo quia index non debuit aritari per multiplicationem meorum appellacionum ad minus plures respondendum: sed hoc ideo non obstat: quia licet a respondendo excusaretur index: si secunde appellacioni noluit respondere: non tamen propter hoc mea secunda appellatio redditur inutilis: Item et alia ratione: quia ex quo prime appellacioni censetur factus sit iudex: petens officio suo: et in totum desit esse index iuxta. c. cum appellandibus friuolis de ap. et sic etiam si uellet secunde appellacioni respondere non posset prescribere terminum appellanti nec ulterius dare apostolos: et tunc semel dedit apostolos deferendo: et sic posset appellans eludere primam prescriptionem: et minifaciam per iudicem quando respondebat primam appellacionem: que erat talis et rite ut supponit interposita: quod uidetur inconueniens: sed salua eorum gratia dico quod istud non est uerum: immo credo quod iudex secunde appellacioni possit respondere et super ea dare apostolos reuerentiales: et prescribere terminum eidem ad presequendum: licet esset iudex officio suo quo ad cognoscendum cause ulterius: sed non tamen quo ad respondendum et terminum prescriptum: sicut patet: quia etiam per sententiam diffinitam iudex factus est officio suo: et tamen nihilominus postea potest prescribere terminum ut. c. cum sit remana. de appella. in no. etiam licet deditur prime appellacioni: potest prescribere terminum: non obstante quod deferendo causas reuocari: sic etiam et secunde: quia hoc potestas prescribere terminum potius sibi conseruatur a iure ad restringendum et restringendum malitias et dilaciones appellantium: Item etiam hoc dicebant per notam per Innocentium in. c. sollicitudine. in si. de appella. ubi

renunciando...
deserendo uide...
pellauerat nec...
obstat: quia illud...
ni unicequam se...
renuntiet: primo...
non ob hoc ren...
sibi contra gra...
prime approbare...
de et de illa cofi...
et ad hoc allega...
dicebatur per do...
quamuis. de app...
sententie: cui inde...
lo ad terminu die...
tenet apostolos i...
infra decem dies...
quod non: quia non...
gnato uideatur re...
uis. ff. et sic app...
sit in rem iudica...
in supra. prime...
dine. fontis: ratio...
mino assignato i...
infradi appellans...
suis est corpore in...
pellacione non po...
electio. l. vj.

Et ceteris...

Si canonicus re...
commorat cu al...
fructus. hoc dicitur

Utrum

administratio eccl...
mana possit petere...
cardinalium gross...
cotidianas de co...
cuiuslibet canonico...
Quidam tenebant...
cui potest acquirere...
habere. pprii et...
nibi operaretur...
eius pbendarius...
cipere. Alij autem...
potest habere possi...
ar. no. per Inno...
extra de uoto. c. si...
laribus sic duplici...
dendo cum card...
piendisset hoc et...
non obstat quod...
administratio...
canonicus mona...
primam parte mai...
ecclesie que habe...
tionibus grossos...

renunciando quis appellacioni: etiam tacite: puta cum
 deferendo videtur approbare gravamina quo ap-
 pellaverat nec potest ulterius appellare: sed illud non
 obstat: quia illud verum quando renunciat appellatio-
 ni unice: quam solum interposuerat: tunc licet
 renunciet prime appellacioni: tacite eam deferendo:
 non ob hoc renunciat secunde que sola sufficiebat
 sibi contra gravamen: nec tunc videtur renunciando
 prime approbare gravamen: quia poterat in vis scilicet
 de et de illa considerari: quia sola sufficiebat. Item
 et ad hoc allegatur: decisio unius: quod si quis mori ut
 dicebatur per dominum Johannem caldrini circa. e.
 quamvis de appella. in. elem. de appellante die late
 sententia: in. d. p. hinc terminum ad dandum aposto-
 los ad ternam die. prime sequentes non veniente nec pe-
 tente apostolos illa die p. r. r. an postea a sententia
 infra decenduz adducit: casus: possit appellare: tenet
 q. non: quia non petendo apostolos in termino assi-
 gnato videtur renunciasse appellandi ut dicto. e. quia
 vis. s. l. et sic approbasse sententiam: sic sententia tra-
 fit in rem iudicatam. Sed dicitur qd hoc verum: si solus
 ut supra prime solus ad nota. p. Imo. in. e. solliciti-
 dine. formos: ratio est: quia non p. r. r. in pio ter-
 mino assignato i prima appellacione: cadit a causa hu-
 iusmodi appellans ut in. c. cum sit de appel. Et sic que
 sunt est eoispo in appellacione: quod per secundam ap-
 pellationem non poterit auferri ab eo: ut in. c. ab eo. de
 electio. li. vi.

De clericis non residentibus. R. ca.

I
 Si canonicus regularis habens p. bendam distinctam
 commorat cum aliquo cardinali: potest petere grossos
 fructus: hoc dicitur.

Utrum Si canonicus regularis habens lo-
 cum canonicale et est beneficium cum
 administratio: de cetero: ut eius cardinali in curia ro-
 mana possit petere iuribus privilegiorum domonorum
 cardinalium grossos fructus: qui ultra distribucioes
 cotidianas de consuetudine vel statuto ecclesie dant
 cuilibet canonico: licet non resideat in monasterio.
 Quidam tenebant q. sic: quia administracione habet:
 cui potest acquirere illos fructus: et cui respectu potest
 habere p. r. r. et quia privilegia: alias eius respectu
 nihil operaretur: quod habet q. beneficiarii possunt fru-
 ctus p. bendarum vel beneficiorum suorum in absentia p-
 cipere. Alij autem dicebant contra q. regulares non p-
 p. r. r. habere possunt p. bendas: nec p. r. r. distictas
 ar. no. per Imo. de p. bend. c. dilectus. circa finem et
 extra de voto. c. h. in p. r. r. et quia privilegium in regu-
 laribus sic duplici specialitate operatur: scilicet de resi-
 dendo cum cardinali: et de fructibus in absentia p-
 cipendi: et hoc esset absurdum ar. li. c. de p. r. r. et
 non obstat q. potest habere p. r. r. quia verum est: donec
 administracione in quantum eam habet: non in quantum
 canonicus monasterij: ut quales petit fructus licet
 primam partem: maior pars tenentur a iura consuetudine
 ecclesie: que habet distinctionem p. bendarum seu por-
 tionum grossorum fructuum: quas vel quos cum petat

petere solebat in absentia.

II

Si episcopus dispensat cum aliquo ad septimum:
 currit illud tempus post tempus pcedens dispensa-
 tionem pape: hoc dicitur.

Papa Conuulit ecclesiam parrochialem mi-
 nori. r. v. annorum habenti solum ut
 gunt annos. et secum dispensant sup. etate et q. non te-
 nerentur p. r. r. donec esset viginti quinque annorum:
 Tandem factus maior: postquam attingit triginta
 quinque annorum: sic incepit metum ad suscipiendum
 ordines sacros obtinuit dispensacione causa studij:
 ab episcopo suo ad septimum in. r. c. u. et co. Que
 ritur an in illo septennio computetur tempus pcedens
 triginta quinque annorum: annuatur q. non: quia illud te-
 pus computat a tempore dispensacionis facte p. ordinariu:
 non a tempore sibi commisi regiminis ecclesie iuxta no-
 tata i. d. c. u. et co. sup. verbo septimum et. d. dec. li. vi

De prebendis. R. ca.

I

Reverentio non expirat p. c. m. d. facta p. papa. b. d.

Utrum Per commendam factam per pa-
 pam de beneficio reservato expirat
 reservatio: sicut per provisionem: videtur q. non: quia
 commendata non datur in beneficio: nec commendata
 rursus facit fructus suos: nec est prelatas in beneficio:
 sed simplex: pcurator habens causam legitimam ad
 ministracionem: nec habet ius p. r. r. sed temporale. p-
 r. r. et extra facit q. no. i. e. nemo. cum ibi notatur de elec.
 li. vi. et hoc pars obtinet de consilio maiora partis.

Sed quid si commenda fiat ad certum tempus: puta
 donec affectus fuerit possessione episcopi: cum de ip-
 so fiebat provisione: videtur q. per talem commenda ex-
 p. r. r. reservatio: quasi videatur dispositio per p. r. r. r.
 p. r. r. d. ubi euenit condicio: que potest non ex-
 stiterit: et ar. l. sufficit. ff. de codic. in d. b. Item
 postq. est commenda non censetur vacare beneficium:
 ut no. in dicto. c. nemo. et quia commendare est unus
 modus disponendi de beneficio: ergo ex quo pape pla-
 cuit per istum modum disponere: videtur alio mo-
 do disponendi renunciasse: presertim quia reservatio
 nesunt odiosa et restringende: et ut fiat reductio ad
 ius ordinariam et commune.

II

Gratia facta canonico prebendato valet: si fecit men-
 tionem de prebenda: licet non de canonicatu. b. d.

Utrum Si canonicus prebendatus impe-
 trans gratiam de aliquo beneficio
 facta mentione de prebenda: quam obtinebat: non ta-
 men facta mentione de canonicatu: censetur surrep-
 ticia gratia: tenentur q. non: sed q. contra si fecit
 mentionem de canonicatu: sed non de prebenda.

III

Beneficium existens in claustris: tenetur esse i eccle-
 sia ubi beneficiatus tenetur facere officium. b. d.

Utrum Beneficium conferatur in ecclesia est
 est in claustris vel in cōtinendis edi-
 ficis ecclesie facit p. e. p. r. l. i. ff. de v. bo. sig. de cōse-
 tra. eccle. vel alia. c. l. i. vj. de sen. ex. c. si ciuitas. et vide-
 tur attendendū an teneatur facere officij in eccle-
 sia ut pote celebrare in bonis in eccl. essent tunc in
 ecclesia conferatur. ar. l. cum quidam. ff. de fun. instruc.
 Ad hoc faciunt multi desinatō patrifamilias: seu sū-
 dariois vel cōmunis reputatio ubi conferatur desina-
 tum: aut quod beneficij in ecclesia sit et ibi quotidie
 distribuendos recipiat et seruiat nō ad hoc faciū-
 iura. ff. de eccl. iij. l. seruus urbanus. c. d. p. r. l. i. ff. de
 p. diu. ff. de suppellect. lega. l. quōdammodū. ff. de fundo
 instru. l. quēsiu. §. assensu. et. §. si quis eodē instru. m-
 to. ff. ad municipa. l. eius qui. §. si que leges. p. bant
 q. nō amenda locū: quia est extra ecclesiam: sed alia
 qualitas desinatōis more et seruiat: licet in aliquo
 et seruiat in capella seu ecclesia que est in claustris: et
 dicebant q. ab antiquo et pluribus obtinuit in palatio:
 q. si talis beneficij nō habet alios puentis: q. p-
 illos quos percipit in ecclesia p. p. r. seruiat: quod
 ibi facit q. conferatur in ecclesia: licet et habeat in clau-
 stro celebrare: et in aliquo seruiat: sed si haberet
 dotem et redditis pro illo beneficio aliunde: cura
 ecclesiam desinatō illi beneficij: quia tunc est cura:
 et sic utrobiz videt attendendū ubi est dignitas offi-
 cij: et ubi frequēter et hanc de decimis. c. ut aplice.
 ff. ad municipa. l. eius qui. §. si. et. l. si quis instruet.
 et pro hoc de sepul. c. cum quis. l. vj. et quod ibi nō.
 Jo. an. in nouella.

IIII

Non valet collatio facta per interuallum in dignitate
 reuerata. hoc dicit.

Utrum Intrusus in decanatu reuerato si
 cōferat beneficia p. uenit ad collatō-
 nem decani: qui est ibi p. tempore: valet collatio q-
 diu est in possessione et est habitus et reputatus p-
 decano: cum forsitan ibi reuerato decanatus esset
 ignota: videtur q. sic p. nō. per. Inno. an. c. n. b. l. de
 elec. h. et ibi facit cōtra in h. p. r. n. c. o. l. amp. Tamen
 domini tenent cōtra p. p. r. reuerationē que afficit
 omnia et ligat ignorantes p. p. r. decretum: et quia
 talis intrusus nō habet possessionē de anatis refer-
 uatū: alie talem que habeat iuris administratū: sic p-
 consequens nō debet facere aliquos fructus et rōne
 possessionis sue. arg. nō. in. c. n. o. s. p. de appcl. Credo
 cōtrariū si erat bonafidei decano.

V

Attenditur quasi possessio iuris cōferendi: licet ad
 aliū reuera ius cōferendi pertinet. b. d.

Quidā impetrant ad collationē episcopi. Alter
 ad collationē eiusdē prioris: Quēdam ecclesia ua-
 rat cuius collatōnis possessionem habet episcopus: et
 est in possessione conferendi eam alter nō mult p-
 bare q. impo. p. p. r. collatōnis illius reuera per-
 tinet ad collationē prioris: Queritur nūquid sit ad-
 mittendus: et videtur q. nō: quia p. bant cum nō
 reuerat ut videtur: quia in talibus plus attenditur

possessoriam si ille qui est in possessione cōferendi
 nel presentandi conferat nel presentet valet eius col-
 latio nel p. r. tatio. ar. c. cōsultationibus. de iure par.
 et de elec. c. querelam. et de causa possessio. c. cū olim.
 et p. r. tatur illi cui ille ad quē de iure pertinet: nō tam
 est in possessione cōtulisset. nel quē p. r. tatio: ergo
 et impetrans ad collationē eius: et si p. r. tatio impe-
 tranti ad collationē alterius: quia eius executor te-
 net vicem illius collatōis: et est perinde ac si ab eo
 fuisset facta collatio: Itē quia ultimus status tenen-
 dus est. ar. l. si pater. c. ne de statu defunc. Itē ipse
 prior: qui nō p. r. tatur ius suū: et quousqz eo p. r.
 quone ad quē principalis p. r. tatur cōtrario:
 seruandus erit iste status: et p. r. tatio pro iure ep-
 possidentis et impetrans ad collationē eius obtinere
 debent: quādiu ipse erit in possessione cōferendi.
 Et pro ista p. r. tatio fuit maior pars. Sed in oppositum
 videtur facere: quia papa sic scribēdo de beneficio p-
 tinēte ad collationē ep- p. r. tatur intelligere et
 concernere ueritatē iuris et p. r. tatur q. possessio
 ne: quia p. r. tatur potentior est possessio: ergo et is
 qui impetrat ad collationē eius cuius est p. r. tatur
 collatō si erit prior eo qui ad collationē eius qui
 solum possidet impetrat ar. eius de cā pose. cū dile-
 ctus. Itē q. ueritas p. bant debet cedere opinioni.
 ut dicit. c. cum bertholdus. extra de re iudi. Itē q.
 ueritas p. r. tatur est analogus ad p. r. tatur et posses-
 sionē. Itē pro ista possit induci. l. i. §. l. ff. de reli. et
 simpli. l. i. Itē nō videtur posse negari: quando uer-
 bus pertinet ad collationē p. r. tatur dicitur de p. r. tatur
 tate licet lausime sumptus: uicant de possessione. ut
 l. uerbum illud pertinere. ff. de v. sig. ergo simpliciter
 sumptus sumatur p. r. tatur nel p. r. tatur significato.

Ad hanc. q. allegari possunt iura allegata per
 Jo. an. in nouella. de regu. iuris. c. mora. l. vj. in. l. q.
 et decisio illius. q. facit p. r. tatur p. r. tatur p. r. tatur p. r. tatur
 obtinuit et fuit lata sententia. et pro hoc. quia aliud ē
 cum dicitur collatio p. r. tatur ep- aliud cum dicitur ius
 et p. r. tatur collationis. ut p. bant iura p. dicitur.

VI

Uerbum ut asseritur non inducit surreptionē. b. d.

Papa Cōfert iuris ecclesie: nel beneficium:
 cuius fructus redditis et p. r. tatur sum-
 m. xx. mar. ut asseritur nō excedit. Querit nūquid
 si excedunt debeant impetrati nel an sit gratia sur-
 reptitia. Quidā dicit q. sibi debeant: ex quo cōstat
 de corpore ecclesie: est gratia surreptitia. quia illa
 uerba ut asseritur cū sit impersonalia: nō debent in-
 teligi de impetrante. q. ipse asserit. ar. c. de censu.
 p. r. l. si quādo. nam tunc debuisset dici ut asserio: et
 ideo cum nō appareat fuisse asserit: per eum: neqz
 fugatum illud salutaris: nisi falsa demonstratio non
 uicabit gratia: nec habebit necesse impetrans p. bant
 beneficij esse infra illam sententiā: Alij uero dicunt
 cōtra q. inno. si excedat sibi nō debeat. et gratia de
 beat surreptitia reputari. nax. uerisimile ē q. ipse hoc
 pape asseruerit: non ē erit uerisimile papā hoc posuit
 se in gratia seu literis. nisi impetrans in supplicatōne
 hoc posuit. Itē surreptio alterius in tacendo ueri-

uati ita reddi-
 pro quo bene-
 datur in. c. si
 p. r. tatur. l. vj. quā-
 exprimēdo falsū
 p. bant q. sit in-
 gratie sue. et de-
 bare asseritōne
 esse infra illam
 sic ar. ff. de prob-
 cunt hoc casu
 summa: et hoc c-
 non debet p. bant
 no. et uide pro h-
 linc cor. l. i. vj.
 batio asserenti a-
 no. ff. qui san. l. i.
 et et asserenti q-
 ydonum. ar. no.
 in. c. r. l. i. ff. m-
 tēpore. super uer-
 an. in. q. super reg-
 et hoc credo uer-
 factis sub ista fo-
 gratie. ergo r. c. a-
 te in forma paup-
 gratie. c. ubi ibi gr-
 cōpetenti: sed po-
 cū dicitur. nos t-
 tur de beneficio
 cedunt: et ideo c-
 regula: debet qui
 cepit reputari c-
 qui se p. r. tatur et
 non cadere sub c-
 et incumbit p. bant
 p. l. ar. ad hoc. ff.

Quem com. d. c. d.
 nario collato: et

Utrum
 nel collato ad
 nis in ecclesia: sic
 ut in cle. c. quē in-
 tie paroni nel co-
 ueritancy in si. de
 et in. c. licet. de l. i.
 scire potuit: quod
 ff. quis ordo in
 c. licet. Domini
 itat debeat prop-
 in dicit. c. licet
 habeat nam bio-
 niam: habet et
 tuerit: et debeat
 incipiat eius tem-
 parte astai. de co-
 perunt et uisita-

itaque ita reddit gratiam interpositam sicut si ipse idem pro quo beneficium impetratur, veritate taceatur p bant in. c. si motu p pno. in. v. secus. et in. c. f. l. de pben. li. vi. quanto magis debet nocere factum alteri? exprimendo falsitatem. Dicitur et qd ipetrans teneatur pbare qd sit infra summam dec quantitas sit po gratie sue. crederem tamen qd hoc eum sufficeret pro bare assertionem edemmes. Sed nūquid pntetur esse infra illam summā nisi pbant excessus. videt qd sic ar. ff. de proba. l. cum de lege falsid. cum ibi no. d. cont hoc casu edra quia ex quo ipse asseruit esse infra summam: et hoc est pars gratie sue ideo suaz assertio non debet pbare. ar. ff. de pba. l. qui dicit. cum ibi no. et vide pro hoc qd no. Jo. an. in. c. exceptione de litis con. l. i. vi. in nouella. Sic in simili incumbit p batio asserenti aliquē esse vel nō esse soluendo. in ma no. ff. qui fundat. co. l. i. vero. ff. qui pro rei qualitate: et et asserenti quē esse vel non esse maiores vel non ydonem. ar. no. ff. de mino. l. de erate. et no. l. de in iure. r. h. l. si minoris. et per archidi. de Rpl. c. si co tēpore. super verbo nō idoneus. et facit qd no. Jo. an. in. q. super regula in famibus. de regu. iura. li. vi. et hoc credo verū in terminis p dicitis. et in gratis factis sub ista forma speciali quia tūc summa est po gratie. ergo rē. ar. ff. de edendo. l. i. f. edūde. secus for te in forma pauperis: quia ibi summa nō ē pprie po gratie. cuius ibi gratia sit generalis de omni beneficio cōpetenti: sed postea ponit i sine gratie exceptio ibi cū dicitur. nostre aut inuentionis existit qd sibi pvidea tur de beneficio cuius fructus et. talē summā nō ex cedunt: ideo cum omne beneficium cōtinetur sub regula: debet qualecunq; beneficium quod ipetrās ac ceptat reputari competentē psumi nisi aduersarius qui se pūitōnt eiusdem pauperis opponit. pbet illd non cadere sub expectatione et excedere summā: sic ei incumbit p batio: non pauperis: qui habet regulā p se. ar. ad hoc. ff. de pba. l. ab ea parte.

VII

Clemen. cum ei que. in. si non habet locum in ordi nario collato: tenet p fono. h. d.

Utrum Hacante beneficio incipiat currere tempus patrono ad pēnendum: vel collatori ad cōferendum a tēpore note vacatio nis in ecclesia: sicut impetranti currit ad acceptandū: ut in de. ei. que. in. h. de conec. pben. vel a tēpore sciē tie patroni vel collatoris. quid videt per. e. quia vi veritate in si. de conec. pben. et no. in. c. ii. de pben. et in. c. licet. de supplen. negli. p. l. a. vel a tēpore quo scire potuit: quod videtur per. l. i. circa principium. ff. quis ordo in bon. pō. l. uenit. et nota. in dicio. c. licet. Domini tenent qd a tempore quo scire potuit debuit propter verbum neglexerunt possum in dicit. c. licet. ideo epus qui scire debet cum habeat inam diocef uisitare. vel archiepus suam pro uinciam: habet etiaz uisitare a tempore quo scire po tuerunt: et debuerunt ignorauerūt: ab illo tempore incipiat eius tempus currere: ut not. Anno in. c. ex parte asser. de conec. pben. secus in tali ad quē nō pertinere uisitare: qui alias non tenebatur deuocari

one inquirere: et ele. ponit casum speciales de impe trandis. ut ibi no. Sed pone quidam renūcia uit beneficio in manibus non habentis postlatum Queritur an incipiat statim currere tēpns patrono vel collatori: si hoc scierit vel scire potuerit: seu de boeritatem anteq; illa renūciatio per illum ad quē pertinet fuerit admilla vel ratificata. vel tunc demū cum is ad quē pertinet: eam admiserit vel ratam ha buerit: potē dici qd si ad collatorem vel patronū ad missio vel ratificatio renūciationis nō permittat men potest instare ad superiorem ad quem pertinet: et eam admittat vel ratificet: uel renūciationem redire fa ciat: ideo si hoc nō facta sit in culpa: sic si a tēpo re quo renūciat scire sibi currat tempus. ar. no. per Anno. l. c. admonet. de renūc. et de conec. pbe. c. quia.

VIII

Ha prelatum et capitulum ecclesie collegiate pertinet de iure collatio prebendarum in dicta ecclesia. h. d.

Queritur utrum ad prepositū uel decanum et capi tulum in ecclesia collegiata de iure cōmuni pertine at collatio canonicatum et prebendarum: an ad episcopo sum. uidetur qd non pertinet ad episcopo sed ad p latum illius collegiatae ecclesie de cōsilio sui capituli quia ad prelatū pertinet collatio: sed episcopus non est prelatum igitur tē. ar. in. c. a collatione. cū no. per archi. de appel. per no. per Anno. de excep. c. venerabi lis. in fin. et ibi per bñ. de iur. et pa. c. postulasti. circa si non. prime glo. ibi fatemur tē. a contrario sensu. pro hoc quia in collegiatis ecclesiis electio prelati perti net ad collegiatū: no. in. c. i. de elec. ergo singulor. ca nonico: seu canonicatum et prebendarum ad prelatū: probatur ista cōsequētia per ea que no. bost. de elec. c. cū ecclesia uulurana. ff. mō. d. uimus. h. p. uerbo po stulant. ibi. si non habet patronum. tē. l. credo qd p lar? et canonici iherosol. ecclesie habeat eligere cano nicos: et conferre prebendas. illius ecclesie: non epi scopus. arg. ad hoc. imo est tex. in. c. et transmissa. l. si. de renūc. et in. c. et nisi uatione. de simoni.

IX

In cōstitutione exhereditabilis nō cōprehendūt benefi cia de iure patronat? laico: quo ad reservationem.

Supposit Quada cōstitutiōe dñi Cle mensis sexti. qd si ipse conu lisset aliquod beneficium reservatum: collatio nō for titer effectus: uel ille cui cōdūisset anteq; esset pos sessione pacifice affectus moreretur remaneret sub prima reservatione: et supposito qd dñs Innocen. vi. noluit nisi in beneficijs collatis per cūmet p dicit a cōstitutiōe clemētis imo uoluit qd si ipse Anno. cō ferret beneficium reservatum: dum tamen collatio alias te neret cōsumere reservationē: si is cui cōferret ante possessionē habitā moreretur: formatur talis questio: Dñs clemens cōdūit cui dā tūo unū beneficium a se psonaliter reservatum: tūc dē moris? et ipse dñs cle mens post ipsum clemētem moritur tūo ante tamē possessionē affectus: dñs Anno. successor suus illud cōdūit cui dā alteri: et h. esset reservatum: si nō foret alterius questus: tamē post mortē clemētis et ante

collatione dñi. Inno. ordinarius in partibus illud
 cōtulit cuidam alicui: Queritur an ualuerit collatio
 ordinarij uel dñi Inno. uidetur q̄ n̄ ualuerit colla
 tio ordinarij: quia illud beneficium remansit sub pri
 ma reservatione dñi clemētis: p̄pter p̄missas suas cō
 stitucionem ex quo semel habuit papa illud bene
 ficium in manib⁹ suis: et fuit affectum per reservatō
 nem: dato et q̄ reservatō fuerit p̄sonalis: semper rema
 net in manibus papæ: successores: donec d̄ illo fue
 rit dispositū ar. eo. que dicitur iura no. per act. in. c.
 si gratio. de R. p̄. no. censetur amez dispositū fuit
 lex quo dispositō nō fuit facta effectū. ar. l. h. p̄ pre
 s. act. in. ff. de in rem. uer. so. r. c. h. elec. de elec. h. vi.
 Et cum dñs Clemēs in iura sua nō disposuisset cer
 tum est per ea que scripsi iura. c. h. gratio. q̄ benefi
 cium remansit reservatū. nō obstat q̄ p̄sonalis fuit
 set reservatio: ergo et nunc p̄pter cōstitutionē suam:
 per quā uoluit eo moriente ante adeptā possessionē
 remanere sub prima reservatione: p̄terit aut̄ dicta cō
 stitutio debet habere locū hoc casu: dato q̄ ille cui
 cōtulit. Clemēs post eius obitū decesserit: et dato
 q̄ illa cōstitutio in beneficijs a se collatis et refer
 uatis: successores suos Inno. nō uat: quia origo ist⁹
 negotij tota fuit de tēpore clemētis: igitur inspecta
 origine hui⁹ cōstitutionis declaratio mentis domini
 clemētis erit locus factū iura que dicitur inspicit ori
 gine. Tamen dñs cōtra tenet: q̄ Inno. nō remane
 ret reservatio: ergo dñs Inno. uoluit acceptare p̄
 dictā cōstitutionē clemētis: et ea uel Inno. ex quo
 collatio dñi Clemētis fuit canonica. et ille cui sa
 cra fuit supposita post eum: scilicet per domini Clemen
 tis obitū dicta cōstitutio fuit uirib⁹ euacuata: p̄
 ter non admissioem illius a successore: debuisset fuit
 se constampna reservatio per illam collationē solā
 etiam non habuit possessionē. ar. est ubi abent. de
 p̄ben. l. vi. et impeditur reuocare uel remanere in
 prima reservatione: aut tunc reuocatioem uel non ad
 missione successore: de dicta cōstitutione clemētis
 uirum cuius debebat fieri illa reuocatioem uel remā
 sio: etiam si cum retroractione: quia sublata constitu
 tione clemētis et sic fundamento retrorabere: sub
 monetur ut impeditur retroractio seu eius effectus
 ar. l. qui balneum. f. si. cum conec. ff. q. po. i. pig. ba.

X

Queritur an impetrans ad collationē cuiusdam
 abatis: qui habet aliqua beneficia que solus potest
 conferre libere: et quedam que habet conferre cum
 consensu ep̄i: cop̄i possit obtinere uirtute gratie: et
 beneficij: q̄ habet conferre etiam cum consensu ep̄i
 uidetur q̄ non ex quo gratia potest sibi esse: etiam
 in alijs ut sic cum restringamus ne alteri possit esse
 p̄iudicialis quā abati: quē papa solum aggravare
 uoluit: Tamen tenentur omnino q̄ Inno. habet bene
 ficium etiam conferre de consensu ep̄i: quia etiam illi
 us tenet collatō est abatis. ne sede uacat. c. l. vi.
 pro quo quod no. Jo. an. in nouella de p̄ben. c. iij.
 in illis. super uerbo tamū. ibi. Itē mutatio terminis

XI

Promissio ad sacros ad simulum certe pensionis
 sibi per laicum assignare nō tenetur de illa facere me

nem in suis impetracionibus. b. d.

Utrum In titulum ad certam pensionē an
 uiam ad uitam suam sup certis bo
 nis cuiusdam laici: et ad illum titulum ad sacros ordi
 nes promoueri impetrās a papa beneficium uel grati
 am ad beneficium in forma cōmuni pauperū: et casū
 de illa pensione facere mentionem. per. c. postulasti. c.
 c. si proponit. de R. p̄. dñi tenent q̄ nō: quia ta
 lis pensio nō est beneficium ecclesiasticū: nec simulas
 perpetuus et spiritalis: quia eo moriente extrahit:
 et tunc solum tenetur facere mentionē cū obtinet be
 neficium ecclesiasticū et spirituale: preferunt: tale qd
 post obtinē eius esset alicui cōferendum: sic intelli
 gunt illa iura et ita obtinuit pluries: cōtra tamē istā
 opinionem uidetur esse archid. in rosario. l. q. i. c. po
 stulasti. de R. p̄. in nouella super glo. in r. c. p̄bi no.
 p̄ant q̄ opinio talis est ueris.

XII

Impetrans beneficium possessum per A. per eius
 promotionem uel alio quo uis modo uacans non
 potest illud obtinere si uacat ex p̄sona alicuius. b. d.

Papa Mandauit offerri cuiusdam unum bene
 ficium cum uacaret per manus cōse
 crationis petri: et alias preter q̄ per mones ipsius
 Petri: et uera autē cū petrus nullam inā haberet in
 beneficio non potest uacare per manus cōsecratio
 nis Petri: uel alias per factum Petri: nec p̄ mo
 dum aliquem contingere in personam ipsius petri:
 immo uacaret dñdum per monem: Johannis in
 eius persona etiam fuerat eo uiuente reservatum.
 Queritur nūquid ueniat sub gratia predicta uirtu
 te illius clausule uel alias quouis modo uera uacat
 nō contingens in personā dicti Johannis: maior
 pars tenet q̄ non ueniat in uiam iuris uacatio ali
 qua p̄iungēs extra p̄sonā dicti Petri: quia papa in
 tendebat solū cōcedere ius q̄ dicit Petri: habebat
 in hui⁹. Itē q̄ p̄sona extrinseca i dictis uerbis uel al
 quouis modo adiectis ad p̄sonā petri nō est subaudiēda
 ar. l. ita stipulat. f. grifogon. ff. de uerbo. obli. Itē
 illa uerba uel alias quouis modo. debent restringi
 ad personam Petri: contingere in personā ipsi⁹
 qd̄ denotat exceptio sequens: limitata ad eius perso
 nam: scilicet preter q̄ personā ipsius que quidem ex
 ceptio ut sit de regula limitat regulā: et sibi dat restri
 ctum intellectū. ar. l. nam qd̄ h̄quid. f. si. ff. de penu
 lega. ff. de le. i. l. quodcum. in si. cum sibi notatis. Itē
 quia papa intendit cōcedere seu facere gratiam de
 beneficio uacatur: cum dicit uacabit uel cū uacare
 contingerit: igitur nō uidetur q̄ debeat uenire itaq̄ na
 cano: licet hęc ratio tolli posset per no. in cle. cum ei
 que. super uerbo notitia. de conce. p̄ben. Quidam
 tamē tenent cōtra et in uia iuris: quia ex quo bene
 ficium erat in manibus papæ: et debebat per eum cō
 ferri: falsa demonstratio uacantis non impediēbat
 gratiā. ar. l. alia. ff. de condi. et demon. Sed hui⁹ ra
 tioni respondet: q̄ falsa demonstratio ipedit gratiā
 que est circa uacationem impetrantis: tanq̄ ambi
 giosā est restringenda ad uacationē: dumtaxat narra

tant in gratia. Itē
 illa uerba uel
 ad p̄bendam seu
 sonā petri: sic in
 benda uel illud be
 tem extra personā
 quouis. L. i. ff. de
 concedendis: qui
 per Inno. de do
 beralissimus. ar. i.
 p̄teritum ne benefi
 cedant alias fuisse
 per quōdam dec
 clarauit q̄ si refer
 quod obtinet iuris
 trimonij: uel alio
 sic et reservatū: r
 de sacros: si de in
 suis: sed uacaret a
 large fiat interpret
 circa domū uacat
 cle. h. de beneficio

Impetrans certum
 qualitate facere n
 equipotentia et q

Utrum si
 fuerit mentionē
 sit electio: licet
 quā ex quo papa
 ut conferre illud
 p̄cū: maior pars
 quod de sui manu
 tenet archidiacon
 in in. c. ad hęc de
 tionē: uidetur no. d
 Et de hoc no. Jo.
 l. vi. circa prin. sup
 cum papa. p̄uidet
 facere mentionē.
 gestum ē pape qu
 in quo sunt. vij. m
 uacaret papa illū
 nitur qd̄ erat bene
 faceret impetrans
 hoc gratia uirtu
 nō est qd̄ esset
 pollens: quia eo
 monachi cū prio
 rio qd̄ sunt ibi col
 quia sunt regula
 omnis ecclesia re
 tixet dos fuit cō
 quod sit collegi
 bis. licet secus sit
 ribus iura no. p
 et p̄cōloquēs
 est digēdus de t

ram in gratia. Item hoc tenent alia ratione quia
illa verba vel alias quous modo referuntur s. c. c. s.
ad pbendam seu beneficiu de quo sit grana no ad p
sona pertinet sic includunt omnem modum p que pre
benda vel illud beneficiu vacare poterat: edungé
tem extra personam petri. Item qd dicitur in verbo vel alio
quousimò latissime sunt interpretanda in iudiciu
concedentis: qui no psumitur fuisse auarus: s. no.
per Inno. de donat. c. pastoralis circa prin. ino li
beralissimus. ar. in aut. de non alie. s. et si minus. et
pserim ne beneficia dnt vacent. et pro hac parte oi
cebant alias fuisse obtentu in palatio. et pserim. p
pter quãdam declaratione domini clemens: qui b
clarauit qd si referuati et cõserati maderet beneficiu:
quod obtinetur cum vacabit per cõtractu ma
trimoniũ vel alias quousimò qd per moue ipsius qd
sic et referuati nō. Unde no obtinuerat de iure s.
de facto: et si de iure no possit vacare per psonas ip
sias sed vacauerat alias per psonas aliterius: Item qd
large fiat interpretatio in iudiciu concedentis: etiam
circa domu vacandi vel potestate conferendi: sicut
de beneficio de prebendis.

XIII

Impetrans certus beneficiu vacans tenet de eius
qualitate facere mentione maxie ubi no narratur
equipollentia ex gbus resultant aliqae q̄tate. b. d.

Utrum Cum quis impetrat certus beneficiu
vacans tenentur de eius qualitate
facere mentione pura de cura et imminenti vel qd
sit electio: licet multi temerom in palatio qd no
quia ex quo papa cõserit certis beneficiu vacans: unde
iur conferre illud qualecuq; sit et meliori modo quo
poteri maior pars tenuit cõtractu sit tale beneficiu
quod de sui natura et de iure cõi dẽt illas qualita
teatur archidiaconans qui de iure cõi habet cura
in in. c. ad hoc de o. s. ar. d. i. qd sit necesse facere me
tionẽ uident no. doc. in clemen. s. dignitate de p. b. c.
Et de hoc no. Jo. an. in nouella in. c. et cui de p. b. c.
li. vi. circa prin. super uerbo mandati: ubi tenet qd et
cum papa puidet esse opus de talibus qualitatibus
facere mentione. Promissa igit op. sup. posita. Cu
gestam e pape quod quidã priorans monacho: ut
in quo sunt. vij. monachi cum prior. simul uiuente
uacaret papa illu confert uel mandat cõseri: oppo
nunt qd erat beneficiu electiu: et qd de electe no
faceret impetrans mentione. Querunt nunquid ex
hoc gratia uisã fuit dicitur quod no. quia hec dicitur
no esse qd esse beneficiu electiu: sicut exp̄ssit equi
pollentia: quia eo ipso qd exp̄ssit qd erant ibi s. r. t.
monachi cõ prior. simul uiuente: eo ipso est p̄sump
tio qd similibi collegialiter seu cõuenialiter: dubio
quia sunt regulariter simul uiuente. et in dubio
omnis eccl. sia regularis et cathedralis ubi sunt mul
tix dos fuit cõstuma pro multis in dubio p̄sumit
quod sit collegiata in no. d. d. s. de inreparo. c. no
bia. licet secus sit in alijs eccl. sijs secularibus: ut in
tribus inra no. per Inno. de inreparo. c. postulat. s.
et per cõsequẽs si est ibi collegiu: prior qui est caput
est eligẽdus de iure cõi qd collegiu uel eccl. ius. u. c.

p̄lo de elec. s. ipe meo rota tenuit edera. Quod in pe
trans dignitate eccl. ius collegiate electiu: licet faceret
mentionẽ de collegio: sed no facit mentione qd sit
electiu no sufficit p. c. l. de p. b. c. et est ratio quia
ideo uoluit papa qd fieri deberet mencio quod esset
electiu: ut ueritas sibi esset nota de his que in facto
cõsultant: cum alias facta ignorare possit in in. c. l.
de consil. li. vi. considerauit ergo qd sibi notificare
iur ueritas facti: sed non sic est exprimẽdo eccl. ius
collegiatu esse: quia potest in facto esse qd dignitas
eccl. ius collegiate p̄ner ad collatione aliterius: no
pbat hoc esse qd ab hoc edungit abesse: quando
ergo dispositio iure cõmuni anã necessitatem uerit
tatem facit infallibiliter: ut bigia imperator digni
tas exprimẽdo qd potest excõmunicare: qd tenet
an. d. r. p̄ssit onem: et conferre eccl. ius sacrame
ta et huiusmodi: certe quia in his et dispositione in
ris cõmunis inferur de necessitate et ualiditate: qd
talibus dignitas sit curatue bene sufficeret et uerit
dignitas curatue: illa uerba uidet qd esset curata
si exp̄ssit: quia per p̄dicta satis exp̄ssit de cura: et i
fallibiliter Sed exprimẽdo cõuenim uel collegiu
non est sic: quia cõ hoc stare p̄t in facto qd no petri
nebat electio ad cõuenim: p hoc facit quia materia
illaz imperatoriu est odiosa et restringibilis.

XIII

Nota p̄uiso facta de beneficio referuato secun
do expectantia qua narrat qd si sibi no obstat re
feruatio uigore acceptationis: habebat bonum ius
et irrepetu. b. d.

Primo Et secundo i data acceptandus unũ
beneficiu referuati aliam eadẽ
sub eoz gra secundus in data obtinet gram: per qd
papa narrans in literis ei alias si non obstat re
feruatio fuisse canonice p̄sumit: et nũc tanq̄ de refer
uato sibi puidet uel mandat puidet si non fuerit al
teri ius questiu. Querunt an hoc gra sit irrepetu
aliqui dixerunt quod non: et eo quia papa non con
siderauit illã canonicã p̄uisionẽ: cui referuatio ob
standus: et scire no potuisse fore canonicã: an maior
pars tenuit qd imo: quia papa fuit motus uel est ue
rũsimile qd potius fuerit motus ex eo: quia existima
bat eum alias canonice p̄uisionẽ obtinisse: qd in
no obtinuerat: et si referuatio no obstat: p̄pter
primũ cuius decretum ligauit.

XV

Adhuc primarias peccos no presertunt aposto
licis imperantibus. b. d.

Utrum Illi quos impetrat nominat: seu su
per quibus dirigit primarias pre
ces pro aliquibus ut recipiantur in canonicos: et eis
prouideantur de prebenda proxime uacatura: presertu
tur apostolicis postea imperantibus in prebenda po
stea uacatura: tenent qd non p̄pter clausulas no
obstant. que apponuntur in literis apostolicis: ubi di
citur no obstant. si aliquis applica aut alia quouis au
toritate in canonicos forsitan sint recepti: et ut re
cipiantur insistant: presertunt: quia imperator ut dici

ur habet ius illaz primariar precum auctoritate a
postolica ut nō. spe. in. de. preben. f. restat circa si.
in vi. Jte nō. qd iperatoz i quarta partez sui cōfess
auctoritate apostolica recipit: ideo hinc recepi^o etiā
p pdecessores sumos pōtētes papa suos vult pferri

XVI

Apostolici imperatores preferunt nominat p ar
chiepm. in ius specialis privilegii. b. d.

Utrum Si sit cōcessus alicui archiepiscopo
et ipse ecclesie sue pro quolibz
anno vel quilibz archiepiscopus qui p ipse pferatur
ibi semz in vita possit cōferre tria vel quatuor bene
ficia in qualibet ecclesiarz sue punitiōem obsta.
iperatozibus apostolicis: qd illi aplicis pferant:
nominat per illū pferant apostolicis: sicut dicitur
quod nō ppter clausulas non obsta. et quia papa
qui hoc cōcessit non potuit successores manū seu
potestātē claudere et limitare.

XVII

Imperatio facta de beneficio creato: ante tamē cō
firmationē epi nō valet. b. d.

Quidam Patronus fundavit quodā be
neficiū ppetuū in quadā capella
cuiusdā ecclesie: dando dotē seu ppetuos redditus
annuos et ordinādo quod ibi deberet esse unus p
petuus sacerdos: qui haberet p eius anima celebra
re et in choris in ecclesia deservire: amēq̄ autē episco
pus seu superior ad quē p̄tinebat p̄tiso dicit benefi
cij fundatiōem et instructiōem approbare: illud esse
beneficiū ecclesiasticū ppetuū decerneret: seu ipm in
beneficiū ecclesiasticū institueret. ego imperavi ad
collationem eiusdē episcopi: tandem post grām meā
ep̄us p̄missi beneficii fundatiōem approbavit: il
lud beneficiū ecclesiasticū instituit iuxta ordinē fū
datiōis: et ego illud tūc acceptavi tanq̄ cadēs sub
gratia mea: opponit mihi qd nō cadit sub grā mea tā
q̄ creatū p̄ dicitur: l. 1. ap. meaz. r. p. c. l. 1. as. de h. p.
in cle. ego dico quod imo cadit: quia ante gratiaz
meā per fundatiōem erat fundatū et dotatū: licet nō
dum esset per episcopus approbatū seu cōfirmatū:
et sic ante gratiam meā cōfessatur creatū. Queri
tur quid iuris videat qd cadat sub gratia mea: quia
ex quo ante fuit inceptū videt p̄fectum. ff. de auro et
ar. lega. l. et si nō fuit. f. quid ergo cum concord. ibi al
lega. pro hoc pot induci totum illud Brocardicū:
qd inspicitur origo et initium de quo. de elec. c. dudus.
ff. de vbo. obli. l. si filius. pro hoc pot induci illud
Brocardicū: inspicit cā originalis de donatio. c. qui
id qd cum concordari. pro hoc quia sicut cinctus ut
dicitur qui de p̄tino miles cingendū ē in. ff. de testa.
mili. l. penul. sic et deinde beneficiū ante gratiā meā
factū seu creatū videatur: ex quo de p̄tino appo
bandū et cōfirmatū erat. et ad hoc factum et con
cordata in. d. l. penul. per glo. allega. Pro hoc quia
post natus videtur cū cōceptus est. ar. l. qui in utero
ff. de statu ho. pro hoc bene facit. ff. unde cognat. l. l.
ff. de statu ho. pro hoc bene facit. ff. unde cognat. l. l.
ff. si quis p̄tinoz. insi. de here. ab in. c. l. f. cū aut.
et cōcor. alle. in glo. in dicit. l. qui in utero. p. hoc et

facit quia ante gratiā meā beneficiū p̄fundatōem fū
datum erat. Et sic orta erat cū seu ratio future appo
batiōis: igitur talis omnis multū attenditur: sicut di
citur in simili de incendio oro. ff. ad. Lacquili. l. si quis
fumo. f. si. ff. quod in aur. clam. l. si alius. f. et et alia
v. servus. ibi quod si nullo rē. p. hoc etiaz facit. ff. de
pigno. l. si rem. f. si. cum ibi nō. per glo. et doc. Jte
et beneficiū erat spe quasi indubitata ad cōfirmatū:
ex quo rōnabiliter erat fundatū: igitur perinde sit ac
si nunc esset cōfirmatū: quia qd est in spe quasi indu
bitata cōfessatur in actu: id mulier cōfessatur dñā do
uel rei. quia est in spe dñā. ar. ff. qui sancta. cogun. l.
sciendū. f. si fundus. f. in reo. f. in reb. ff. de inu
riis al. l. in reb. c. de iure dotū et ad hoc vide oēs
concor. quas ad hanc miā alle. ff. de testa. mili. l. j. f.
deportari. in secundo folio. p̄fessurū quia deus in cu
ius bonorē beneficiū fundatū erat. iam illud accep
tasse et cōfirmasse videbatur: nunc incōtinēti cum p
fundatōem fuit fundatū et dotatū: ex quo rōnabiliter fuit
factū cū de^o qui oia novit in q̄ntū sunt bōa illa accep
tet cū eni de actu et dñp̄tatio agat: ipse tenēdo p̄ten
tū videtur qui etiā si vellet posset impedire factū: ad
hoc qd nō. per l. y. c. de sacro. sanc. eccle. id qd pau.
in si. iudicat nō. per Jmo. d. electione. c. in genē. et
per glo. in regula iuris qui tacet. ergo cum nō resta
ret nisi nudum ministeriū ep̄i declarans illud debe
re esse beneficiū: p̄t rationabiliter fundatū erat: et
per consequens deo acceptū: videt qd ante grām sa
tis possit dici creatū saluz approbatōem dñā: quia
si factum episcopi postea confirmantū nō. nō. faciat:
sed qd adeo factum erat declarat. ar. ff. si serv. vendi.
l. si cū. f. sed si querat. ff. de acqui. rez. do. l. adeo. f.
cum quis. in oppositum videtur: qd imo non cadat
sub grā cum post grāz meam creatū seu formatū fue
rit beneficiū: quia nō pot dici essentialiter beneficiū
ecclesiasticū: qd nec esset etiā in speciale amēq̄ per
ep̄m fuerit cōfirmatū et approbatū: seu positū in
stium seu creatio iuris spiritualis et eoz tractatio.
ar. ff. de rerum divi. l. sacra. in prin. et melius insi. de
rez. divi. f. sacra. in autē. in nullo fabricet. or. do. f.
colla. v. in au. ff. de sacro. episc. f. si quis oratorū do
mū extra de iudi. c. decernimus. c. c. quanto. extra de
religio. domi. c. ad hoc de conse. distine. l. c. nemo. per
ipm eni episcopū vel superiorē eius ad quē pertinet
in materia per fundatōem p̄tius destinata introducū
et creatur forma beneficii: per quā res ille que pri
us erant prophanæ et iur. prophanæ efficiūt iuris spi
ritualis: et spirituales seu informate iure spirituali: q̄
quā formā sic introducūz distinguunt specificē a ce
teris rebz non beneficiis: sicut prophanis: sicut re
cte in embriōne postq̄ est organizatum in utere ma
tris introducitur et creatur a deo anima rationalis:
que est eius forma rationalis: per quā specificē distin
guuntur a ceteris animāibus: et id sicut ante intro
ductionē et creatiōem anime rationalis que est for
ma hominis: Embriō etiā organizatus non est ho
mo: si sicut habetur. xxxij. q. ii. c. qd ueruz. c. moyses.
et probatur. ff. de licet. l. muliere. ff. de penit. l. si ali
quid. f. qui obijunctio. c. l. cicero in si. et extra de

domicidū. c. d.
etiam in p̄p̄tōe
beneficio per
uis p̄ episcopū
forma beneficia
est que dat esse
ad exbi. pro hoc
cisse dicitur: au
tione consistit ei
genta. f. quodam
bet reputari factū
men cassius. ff. de
l. quinquas. f. cui
de verbo signi. l.
se. non eni aliqui
ad agēdam. c. c.
parte in speciali
tris. c. abolendū
cit. quia qui cōfē
venire in au. ff. de
c. de confir. au.

Gratia ad digni
tem curam. do.

Utrum Beneficiū
nico ecclesie tra
et caput in illa ec
ecclesia cathedra
tū et habet iuris
montis eglise so
beneficiū: et nō
perratio canon
cunqz offitū et p
ecclesia tractatū
nico tractatū. et
fuit facta memio
animo: ymaio: p
quia ex quo est de
et iustare saluz p
quod ex hoc con
monte laudano
laro circa prin. f.
gratia ar. de p̄tē
ecclesie et sic nō o
in ecclesia: sed po
de cōcessiōe p̄tō

Expessio dicitur
nō reddit gratiā

Quidam
asserit esse digni
ppolentia in ecc
o ficiū. Queri
dicitur qd sic quia
secp̄m. de h. p.
si esset talis que

dominio. et si aliquis. et. sicut ex litteris ibi videtur: etiam in proposito potest dici quod materia disposita per beneficium per fundatorem non autem est beneficium quod nomen episcopum vel eius superioris sit ibi introducta forma beneficii: et per cuius beneficium. quia forma est que dicitur esse rei. et. Juliano. s. sed et si quis. ff. ad edictum. pro hoc facit quia non aliter aliquid quis se esse dicitur nisi forma propriam que ex confirmatione consistit et dederit. ff. de falsis. l. si is qui quadri ginta. s. quedam. pro hoc etiam quia inceptum non debet reparari factum facit. ff. de lega. in lib. 2. s. qd. etiam in casibus. ff. de auro et argenteo. lega. l. vestimentum et l. quibus. s. cui aurum. s. l. servus. et. s. si facit. et. ff. de verbo. signi. l. quinta. s. opus. et. l. edificia. s. pfectis. non enim aliquid videtur factum cum aliquid restat ad agendum. Cadit illa. L. cum silaniam in si. pro illa parte in speciali bene facit quod non. per. Inno. de sepulchris. et. abolende circa prin. pro hoc etiam bene facit. quia qui confirmat dicit. ff. de verbo. signi. l. lege ob venire in aut. de decem. et. s. inerti. pro hoc quod non. C. de confir. ino. l. neq. circa prin. et.

XVIII

Gratia ad dignitatem non extenditur ad dignitatem curatam. hoc dicitur.

Verum In depositaria ecclesie collegiate modo edificatae edificatae conferri actum canonico ecclesie traiectioni et non alij et dignitas maior: et caput in illa ecclesia collegiata montis edificatae ecclesia cathedrali traiectioni. non est dignitas: sed officium et habet iurisdicere et corrigere canonicos ecclesie montis edificatae solum per subtrahentes fructum seu prebendam: et non aliam veniat sub gratia cuiusdam impetrantis canonici traiectioni. qui impetravit ad quod cuiusque officium et personam vacans et vacaturum in illa ecclesia traiectioni. vel alia officium conferri actum canonico traiectioni. et si inibi dignitas reputetur: non tamen fuit facta mentio in gratia et si eadem cura immineat animo: et maiori pars imo quasi omnia tenuerit quod non: quia ex quo est dignitas curata: quia habet corrigere et iurisdicere per subtrahentes fructum: bene facit quod ex hoc censetur habere curam quod non. C. de monte landino de suppl. negli. prefato. et qui regu lare: circa prin. super verbo plati. et id non venit sub gratia ar. de preben. et cum nullis. s. l. et quia caput ecclesie et sic non censetur sibi provideri de dignitate in ecclesia: sed potius de ecclesia iuxta no. per archid. de concessione preben. c. de clauda glo. no. verbus.

XVIII

Expresio dignitatis: que reuera regitur esse officium non reddit gratiam surreptivam. h. d.

Quidam Obtrinit gratias de quadam propositura in quadam ecclesia: quibus ipse asseruit esse dignitatem: postea apparet quod reuera illa propositura in ecclesia illa non est dignitas: sed simplex officium. Queritur an eius gratia sit surreptiva et videtur quod sic: quia suggestit falsum igitur et ar. c. susceptum. de h. p. l. vi. Nam expresio falsitatis eius si esset talis que non novisset concedentem ad concedendum

dominica litteras gratiosas ut dicitur. c. susceptum. nec in litteris beneficiabilibus locum habet decretalis super litteris de h. p. l. que loquitur in litteris ad hunc non gratiosas ut no. glo. de preben. c. si motu proprio super verbo tenetur in si. p. l. r. m. quia et si distinctio illa decretalis super litteris locum habeat in litteris gratiosis ad beneficia: potest dici quod hic est expressa falsitas et omnia veritas: que recte movit principem ad concedendum: et si veritas fuisset expressa et forte motus fuisset ad non concedendum: quia aliquibus personis providendum est de dignitate quibus non esset providendum de simplici officio vel administrande ar. decretalis de multa de preben. in fine. licet eius qui dignus est maius abbas dignus et minoribus: cum maiora illa et minora sunt eiusdem qualitatis: non tamen ubi sunt de veritate qualitatis ut dignitas et officium. Nam aliqui solennes viri et eminentis scientie vel magne nobilitatis et generositatis sunt boni pro una dignitate. que forsitan habet magnas prerogativas vel forsitan iurisdictione: qui tamen non essent boni pro uno officio vel administrande ubi opus est forsitan bono negotia tractanda et temporalia sic de similibus: pro hoc et quod gratia sit surreptiva facit: quia licet expressit qualitatem maiorem: non tamen propter hoc sub eius gratia venire debet qualitas minor ar. c. cui de non sacerdotali. s. l. et. s. si. de preben. l. vi. pro hoc et quia presumitur dolose expresse falsum in dubio: licet cum quis in dubio non presumitur dolosus nec dolus nisi probetur ut. l. quocumque. s. qui dolo. ff. de preben. in istis impetrantibus expresse vel omisso tacite vel exprime de qualitatis vel circumstantie presumitur in dubio sicut dolose. ar. no. per. Inno. in c. dilectus. de h. p. l. super verbo iudibus carere circa prin. ubi cum dicit prebit esse dolose et igitur non valeant. ar. dicit. c. super. et per premissas rationes: quidam hoc tenentur. Alii tamen cum quibusdam ego etiam tenebamur. Insuper quo impetrabatur certis corporibus beneficii. vacanti et prebit de corpore beneficii impetrant et persona ipse et trans supponebatur idonea ad utrumlibet ad officium et dignitatem: falsa demonstratio non debet vitare gratiam: dec enim qualitas dignitatis videtur fuisse adiecta gratia demonstrandis: igitur eius falsitas gratiam non nocet. ar. l. falsa. ff. de condi. et demon. p. hoc etiam: quia ex quo supponitur impetrans idoneus ad utrumlibet etiam sibi princeps concessisset officium: quod est minus cui concessit dignitatem quod est maius: seu concedere debuisset: quia que reputavit dignum maiori reputasset utique minori: et ideo ex quo gratia demonstrandis expresse qualitatem maiorem: que potius retrahere poterat papam a concedendo non noceret similiter ex quo constat de corpore beneficii: et sic sit minoris qualitatis qua expresse princeps etiam sibi concessisset. ar. dicit. c. super litteris. Nec videtur fecisse dolose ex quo expresse qualitatem potius principem retraherent et per ista satis patet. c. super litteris non habere locum in beneficiabilibus litteris gratiosis: ubi expresio falsitatis etiam que princeps non movit iuriam recepitur ut dicitur. c. susceptum. quia dicitur illud nec ubi exprimit falsitas gratia taxacionis vel limitationis gratie rei vel modi ipsius: quia tunc non

ueniū alle res nel ali^o mod^o nō expresso ē sⁱ prin
ceps illā rem nel sub illo alio modo seu scōdum cū
gratiā concessisset et sic loquitur dicitur. c. susceptū et
.c. cui de nō sacerdotaliter idē ē credere. de literis
iustitie ubi dicitur falsitas gratia raxationis. nel
limitationis: quia ē tunc nō cōiunctur illud si fuit
set expressum ē fuisse cōcessus. ar. no. per. Inno. in
dicto. c. super literis in gl. super verbo in cōi forma
ultra modum ibi et no. quod generaliter: scōs autē
ubi exprimit falsum gratia demonstratio: quia tūc
credo quod distinctio illius. c. locum habeat in lit
teris gratiosis et beneficiabilibus ut distingatur an
expressio illius falsitas mouere potuit seu debuerit
principem nel nōcēntū per simplicitatē nel ignorā
tiam sit facta expressio. an dolose ut si nō fuisse mor^o
principis seu moueri nō debuisset ad nō cōcedendū:
ppter expressione falsitatis factū. pot^o per simplici
tatez nel ignorantiā: sicut hic in terminis nostre que
stionis nihilominus ualeat gratia nec falsa demon
stratio cā uicerialitas uero sic facta ē pro pmissa di
stinctione. an cā raxatione nel demonstratio pcor.
inriū. ff. de uino et oleo. lega. l. cum certis. et. lex
eo et. ff. de lega. primo. l. qd testamento. et. l. si seruus
.f. uere cum concor. nec obstat quod psumitur exp^o
sio falsitatis facta dolose. ar. no. in dicto. c. dilectus.
de Rptio. per Inno. quia nō est uerū quia expressio
hic qualitate principis pot^o retrahendū uero
exprimebat qualitate potius inducēte et omninē
seu tacebat potius retrahendū ita nō ob. indubio
enim dolus nō psumit ut dicta. l. quoties. f. qui do
lo. ff. de p^oba.

XX

Beneficiū semel affectum semp durat affectū. b. d.

Papa Reservat omnia beneficia officialiū
et familiarium suorum. Quidā sunt. Capel
lanus cōmestralis uel alias familiaris uel officia
lis suos. Et postea dimissa capellania uel officio nel
familiaritate decessit postq^o deijt esse official^{is} nel fa
miliaris. Querit nunquid beneficia que obtinebat
cum erat familiaris nel officialis sint reservata. et ui
detur quod nō: quod rēpote monis deijt esse offi
cialis nel familiaris quia effectus illius reservatio
dirigebatur in rēpote monis talis officialitatis nel
familiaritatis. c. ar. l. quod sponē. c. in cōcordan. c.
de dona. ante nup. p. hac parte facit. ff. de pigno. l. cū
tabernam in prin. ubi respondit sm. ea ē. et. ff. de lega
tis. ij. l. i. legatō. f. si uxori. et. ff. de uentre i. postmir.
l. i. f. remissio. et. ff. de legatis. iij. l. legatis seruis. f.
si ex officio. Itē ppter hoc quia si cōcedant alicui
p^o cōferendi beneficia familiarium suorum uel unus de
familiaris suis deijt esse familiaris postea mouetur nō
poterit conferre beneficia illius ut no. Jo. an. de uer
bo. signi. c. h. l. ij. in nouella. in oppositum facit qd
in oq^o anendi debet rēpote reservatio. ar. l. h. ff. de
auro et argēto. lega. p. hoc bene facit quia si sit mo
nasterium exemptū ex eo quia erat monialū ad hoc
durat licet efficiatur monachorum nel canoⁿ comm
secularium nel regularium ut de capel. mona. c. dilect^o
f. ad hoc iuncta subscriptione de qua in prin. p. hoc

quia ex quo sunt semel familiaris beneficia que tunc
obtinēbat iam fuerunt reservata et in manibus pape
legitur ex quo semel fuerunt non desinant nec ueniāt
ad manus inferioris donec disponerit. ar. no. in c. di
lectus de excep. p^o per Inno. p^o hoc beneficiū q^o
nōr archi. de Rptio. c. stamus super uerbo cōmunitatē
pro hoc etiam uidetur. text. i. ratione. ff. de rebus di.
li. cognatio. et. ff. de uocati. l. i.

XXI

Vicaria ecclesie unice abbatisse cum curatio est ad
num^o reuocabilis.

Quedam Vicaria abbatissa cuiusdam mo
nasterii est unice ecclesia preter
dena qd ad numerum suum uicariis instituta in il
la ecclesia ad eius presentationē per quēdam archi
aconū: ad quem pertinet institutio de consuetudine
est reuocabilis ad uerū ill^o abbatiss^o ideo dat ar
ticulos in ista materia: quā uicariū qui im
petrant uicariā seu q^o quēdam ibi ad et^o p^osentatōes
istius: Querit an sit bōda ista mō dicebat qd si p. c.
dilect^o de capel. mo. l. ij. nec obstat qd ibi loquit^o cū
sit institutio p. episcopus. quia idē in alio ad quē p^o
neat anton^o iudicis institutio: que per p^osentandū p^or
archidiacono cōpetere. ar. no. per doc. in c. cum san
de offi. archi. Item etiam materia ista ex eo uidetur
reprobata: quia si talis uicariū esset reuocabilis ad
numerum cura non esset penes eū quia tunc nō
esset inuicibilis. ar. no. de officio uicarij. c. ad hoc de
p^osentandis. c. est h^o p^ode. et sic oportet quod cura esset
penes abbatissam nel cōuentū qd uidet in cōueniē.
Et quid si dicte abbatiss^o esset ecclesia illa subiec
ta plano iure: et per quēdam archidiaconum uice
sibi instituerit uicariū episcopale: nunquid poterit facit
qd sic qd nō. p. Inno. de p^osent. c. i. lateranen. et p. gl^o
in c. cum et plantare. f. in ecclesia. de privilegijs. nā
talia ut cure commissio licet non bene p^o cadere in
mulierib^o: quo ad exercitiū actuale tamen ius p^or
cōpetere monasterio ut exercitiū faciat p. uix capace
ill^o p^osentant^o etiā dicit in lili de exercitiū iurisdictionis
spiritualis in h^ois que concernūt potestatis et iur^o
cuius ius ad abbatē seu monasteriū cōpetere p^or:
et exercitiū fiet per uirū omni potestate capace. a. de
mat^o. et obe. c. dilecta. cum nō ibidē p. l. d^osti.

XXII

Ualeat collatio facta per papā d^o beneficio reservato:
non facta moniō de reservatio de cum et: dūmodo
non sit alteri ius questum. b. d.

Utrum Si papa cōferat nel mādāt cōferri
beneficiū reservatū nō facit mētiōe
in literis de reservatio: postea illa clausula si nō
fuerit alteri ius questum ualeat collatio: Quidā qd
nō: nā rosa tenet quod licet large fiat interpretatio:
in p^osentandis cōcedentis: nec pape auaritia. seu cupi
ditas ualeat imputari: aliquid remere uidet. ar.
c. de bonis uacati. l. h. q^o facit no. per Inno. de do
na. c. pastoralis. et facit ad hoc rōnes quas tetigi in
dicta decretali l. de p^osent. l. ij.

Collatio facta in
ordinariū: et
illius qui impetrat

Cum Ad o
imper

potestate accepta
quem. f. sequitur.
beneficio cadente
infra mēse commu
beneficiū reservatū
impetranti: tamen i
nec infra mēsem
an ordinarius ideo
stolice: cui papa
daz dicitur quod
episcopi infra mēse
ligati expectant
in eorū fauorez m
ut eorū altero accep
paret nullare nū
ne expectatis cō
fra mēse: nō accep
non cōceduntur li
ar. no. per Jo. mo.
intelligunt. f. secus
ben. Illi uero ten
tior apostolica: q
sunt ligati per totū
acceptare potuerūt
ceptauerūt. ppter
apponuntur in lit
iudicantes uenerat
lis in eorū etiam a
ponere: quoquo m
nel salum est in per
ut uel non tiam si
post mēse: sciat
p^osentant. Cum igit
quam illa pendulū
declaretur: inter im
collatio que totū a
circo etia: si postea
nō possent nō uali
ad initio sint nulla
niente eam impedi
la iuris nō firmam
tēl fingi remissio: q
ri posse reservatio
nocare ius ipforū
dum questū perfect
e. l. p^osent. in prin. c.
gno. habeat. p^o b
nel. in c. quobus. de
medium glo. ubi ad
nois efficacie et uir
latio pape: q^o sola
erantiam: que sola
d^ostanti nullat^o ein

XXIII

Collatio facta infra menses datus expectantibus p ordinariis: licet expectant. no acceptet no p iudicatur illis: qui iperant idē beneficiū a papa. b. d.

Cum Ad collationem cuiusdam episcopi esset impetrantes apostolici et spectantes eius potestate acceptandi infra menses iuxta de. cum. ci. quem. s. sequitur. de concess. preben. vacan. quodam beneficio cadente sub gratia impetrantis: episcopus infra mensem contulit eundem: paulo post papa illud beneficium referuauit: et tanquam referuauit contulit impetranti: et illud beneficium nunquam acceptauit nec infra mensem nec post. Queritur quis sit potior an ordinarius id est ille cui episcopus contulit an apostolicus cui papa iurante referuauit: p. l. i. Quidam dicunt quod ordinarius est potior: quia manus episcopi infra mensem: et demum erant et censuras ligare: si expectantes infra mensem acceptassent: quia in eorum fauorem menses sunt appositus: tunc enim eius ut eorum altero acceptantibus retro collatio ordinaria apparet: et nullatenus apostolice cui papa iure acceptatio ne expectantis committitur: est potior. Sed qui iperantes infra menses no acceptant: idcirco retro manent ordinarij non censentur ligare: si ualebit collatio eius. ar. no. per Jo. mo. in. c. statum. de preben. li. vi. et sic intelligunt. s. secus. in. clem. et quem. de concess. reben. Alii uero tenent hunc scilicet quod uno sit potior apostolicus: quia manus ordinarij secundum eos sunt ligatæ per totum mensem: infra quem et petentes acceptare poterunt: et si infra mensem postea no acceptauerint: propter formam inhibitionis et decreti: que apponuntur in literis eorum: ubi dicitur: districte inhibentes uenerabili fratri nostro episcopo et. Ne illis interim etiam ante acceptandem huiusmodi dist. ponere: quoquo modo presument ac decernant. et. nel salum est in pendulo per totum mensem an ualeat: uel non tenent si tenent opinio procedens donec post mensem sciantur an expectans infra mensem acceptauerit. Cum igitur hoc sit nulla sine in pendulo iure quam illa pendulitas seu dependentia aut in pendulo declaratur: in referuatio pape suspenderit: et collatio que totum absorbet: etiam ius expectantium idcirco etiam si postea non acceptent cum etiam si uellent no possent no ualidabitur collatio ordinarij: que si ab initio sine ulla tractu temporis: presertim suspentione eam impediende ualidari no possent in regula iuria no firmantur uel si sint in pendulo retro ad potest fingi tenuisse: quia istam retroractione impedit fieri posse referuatio pape: et eius collatio que potest renouare ius ipsorum impetrantium et ordinarij: cuius dum questum perficere. ar. de h. p. l. c. quis. c. h. p. re. et. l. potior. in. prin. et l. qui balneus. s. h. ff. qui po. in. pi. gno. habean. pro hoc bene fact quod no. Jo. an. in. no. uel. in. c. duobus. de h. p. et super uerbo eligere ultra medium glo. ubi ad ratione imparitatis no enim in notio efficacie et uirtutis debet esse referuatio et collatio pape: quia sola acceptatio impetrantium seu expectantium: que sola retroraceret ceteri collatione ordinarij nullatenus eius ualorem impedit seu ualorem

efficiuntur et pape referuatio et collatio etiam impediunt: pro ista parte uidetur casus in. c. quodam. extra de preben. li. vi. nec obstat no. per Jo. mo. in. dist. c. statum. quia eius opinio no approbatur p. dist. c. etiam. q. d. de p. b. li. vi. et et ibi no. Jo. an. in. nouella.

De concessioe pben.

Rica.

I Si pmo et secundo acceptantibus infra menses et secundo post menses pmo prius sit exclusus per reuocationem pape sequentem hoc secundo no habet ius: et que sit notabilis negligentia pendet ex arbitrio iudicis: et secundo de cuius non iure collatione potest spoliatus petere se restituat contra spoliatum. b. d.

Primus Et secundo in data acceptauerit infra menses una ecclesia post menses bene per alium uel duos menses secundus fecit sibi puideri: primus no immo antequam primus sibi faceret puideri suspensum reuocatoia pape: Queritur an secundus habeat ius: et uidetur quod sic: quia acceptatio primi red. sicut inuis et inefficax propter reuocationem ergo si uidet quod secundo prelati possit impedire: quia no prelati impedire: quod de iure no sonatur effectum. Contrarium fuit determinatum per. c. quodam. de pben. li. vi. Acceptatio enim primi cum ab initio tenuerit: sicut ut decretum positum in literis primi omnia facta pro secundo irritantur: hoc uerum: nisi tunc cum secundus fecit sibi puideri: pro posse sibi notabilis negligentia impatari: quia tunc propter eas primus sit exclusus ut in. c. ubi. qui in. h. de h. p. et in. c. si clericus. de pben. li. vi. secundus possit sibi facere puideri. Sed quando debet reputari notabilis negligentia primi est in arbitrio iudicis: antequam circumstantijs attendendis: eas no sit repositus a iure: ita tunc uidetur tamē communiter quod executores sed et ordinarij us possit menses primus ut sibi faciat puideri: ad hoc sibi prefigere repositus competens: infra quod hoc fecerit: alius ex tunc ipsi poterit puidere ar. in simili extra de restitu. spolia. c. freques. s. soler. et ff. de heredi. insti. l. si quis instituat in. prin. c. i. c. cor. Sed pone reuocato themate predicto Secundo qui fuerat in possessione inducens: post puidem sibi factas fuit spoliatus per primus: secundus agit contra eum possessore. et petitorio simul: Queritur an constet de non iure suo: sicut etiam de non iure primi: an secundus sit restituendus: uidet quod non: ex quo constet de non iure suo. ar. no. in. c. edictum. de sil. prebi. per Ymo. et per Jo. in. nouella. Et quia cum sit par eorum causa: ex quo uenerit habet ius: uidet quod sit potior condicio possidentis: Jure quia cum simul possessore et petitorio actus est: licet in punitandis sit possessio punitanda in executione in debet proprie tas ualere licet enim feratur sententia sup possessio necus: punitandis no sit suarimo quo ad proprietate ob soluendus sit reus ad impetitione actione: ergo talis sententia lata in proprietate ualebit in executione ut impediatur punitandis possessioni mandari executione: ar. c. cum dilectus. de causa pos. et pprie. In oppositum uidetur quod licet in petitorio debet absolueret

Handwritten marginal notes in a cursive script, likely a commentary or gloss, running vertically down the right edge of the page.

que tunc... bus pape... nec uenit... in. c. di... facit q... comitat... rebus du... no est ad... usdas mo... ha preten... dus in il... archidi... uenit duc... leo dat ar... qui in... osuandey... qd si p. e... loquit cu... quod e pri... mdine pot... cum fuit... o uidetur... abilis ad... ia tunc no... ad hoc de... cura effect... uenit. o... illa subice... omi mult... orerit: sicut... si. et p. glo... illegis. na... cadere in... ius pot... capae... rificatio... cla nisi... ptere pot... pparc. a. de... olli.

retruario: d. d. modo... dar coferti... era metice... uola si no... Quidam qd... erperatio:... ia. seu cupi... e uidet. ar... inno. de do... ad iungi in

primū ab impetrante secundū tamē in possessione sui
inuentio debeat cum eodem iure et secundū resti-
tueret ex quo cōstat de spoliando quia nullū possessio-
riū petitiō ppter nullam petitiōē de iusticiā adiectā
nō debet iudicari. R. g. n. n. l. e. et p. l. r. in d. i. spo-
liando quia si nō fuisset spoliatus et primū ageret
cōtra eum fuisset ab eius impetitione absolueret qz
melius ē possessionē esse penes eum qui prius possedit
qui sine iusto suo cecidit a possessione pro quo de
rest. spolia. c. in literis. c. l. spe cōtingit eum ibi no. p.
I. n. n. d. l. s. u. i. d. e. r. m. i. n. a. r. u. s. h. m. o. t. u. m.

II

Sub gratia cōcessa ad p̄sentationē abbatem iſtū
beneficia p̄sentia ad p̄sentationē abbatis cum con-
sensu alterius. b. d.

Facta Est per dominū papā gratia alicui de
beneficio spectare ad p̄sentationē talis
abbatis. Querit nūquid ueniat benef. iſtū spectans
ad eius p̄sentationē de cōsensu alterius. c. est dicen-
dum quod sic ar. ne se. uacant. c. unico. l. v. unde quod
scripsit. Jo. an. in. c. cum in illis et p̄ben. l. v. in no-
uella super uerbo tantus. v. l. i. e. m. o. r. a. t. i. o. n. e. t. e. m. i. s. e.

III

Acceptatio impetrantis non cōmittit uicissitudines
habentium alterius uicibus p̄sentare uel conferre
beneficia. hoc dicit.

Supposita Quasdam cōposuē legitimas
per quas quodā abbatissa dicit
cōferre uel p̄sentare quōdam ecclesiam uel ad eam
in primis duabus uacationibus in terra quidā de-
canus et postea ad subsequēti. duas prius abbatissa:
et in sequēti tertia decanus et sic deinceps in p̄sentū.
Abbatissa que erit ibi pro tēpore conferret dicit
in duabus uacationibus seu p̄sentationibus solum de-
canus postea in sequēti uacatione hoc actio quod na-
cantes in quibus ipetrantes apostolici obtinerent
dictam ecclesiam auctoritate apostolica: idē abbatissa
se et decano in p̄dictis uicissitudinibus cōferendi ne
quaquā in numero cōpulerentur dicitur uicissitudi-
nibus cōferendi uicibus cessantibus ipetrantibus apo-
stolici: p̄inde ac si mille alie uacationes contigerent:
Contigit qd post dictā cōpositionē in primis dua-
bus uacationibus in quibus abbatissa debuit confer-
re uel p̄sentare ipetrantes apostolici obtinerunt di-
ctam ecclesiam sic abbatissa nō potuit cōferre tunc
tertio uacatiō. dicta ecclesia uenit duo apostolici im-
petrantes: quoz unus impetravit ad collationē seu p̄sen-
tationē abbatissa: alter uero impetravit ad collationē
seu p̄sentationē illius decani p̄dicitur quilibet infra
tempus debuit acceptat ecclesiam p̄dicitur sibi facit
p̄sideri. Queritur quis eoz debet esse potior. Qui-
dam tenent qd ille qui impetravit ad collationē de-
cani: quia secundum ordinē uicissitudinis ista uiceter-
tia debet spectare collatio seu p̄sentatio ad decanū:
et in p̄cedentibus duabus ad abbatissam: si nō si p̄ce-
dunt apostolici ipetrantes dicit eum fuisset actus in
cōpositione quod apostolici ipetrantes nō debent
cōsummere uices: hoc fuit actum mere in fauore dī

etiam abbatissa et decanum cessarent ipetrantes
apostolici non autē in fauore ipetrantiū. igitur uide-
t quod apostolici ipetrantes debeant seruare ordinē
uicissitudinis: inter se ut sic ipetrantes ad collationē
abbatissa debeant solum in primis duabus uacatiō-
ibus obtinere: quibus eis cessantibus abbatissa con-
ferret uel p̄sentaret in terra scilicet qua cōferret
uel p̄sentaret: decanus debet habere ipetrantes ad
collationē decanū: p̄sentationē alias uideat sequi
in d. uacantibus: qd postea esse quod ipetrantes ad colla-
tionē abbatissa semp obtinerent dictam ecclesiam:
et ipetrantes ad collationem decani nunquam
posset iam obtinere et sic suis gratis frustratur
qd iniquum uidetur: Alii uero et maior pars tenet
tamē qd immo ipetrantes ad collationem seu p̄-
sentationē abbatissa sint potiores: quia nō est debuit
qd secundum tenorē compositionis ista uice abbatissa
se et decano uel p̄sentatio: si cessarent aposto-
lici ipetrantes: Ex quo secundum compositionē due
primis uacationes nō cōsiderant uicissitudinē ab-
batissa: ergo ipetrans ad eius collationē seu p̄sen-
tationem debet ecclesiam obtinere: Nec obstat qd
dicitur est qd dicta clausula est apposta mere in fa-
uorem abbatissa et decani: quia licet hoc factū fuerit
tamē per eā apparet ad quē primere debet collatio
seu p̄sentatio: ergo cum ad abbatissam hoc uice pri-
uaret ex quo primis due uacationes ppter ipetrantes
nō cōsumperant eius uicissitudines: ipetrans ad ei-
collationē seu p̄sentationē obtinebit nec pot dicit qd
ipetrantes tenentur sequi ordinē dicitur uicissitudi-
num: quia iherosolites nō potuerunt arare papā nec ei-
ipetrantes ad illū uicissitudinis ordinē. Nec obstat
p̄sentans in d. uacantibus qd sequeret: quia nō est in d. uac-
nō aliquid si ipetrantes ad collationē uel p̄sentati-
onem abbatissa semp obtineant quādiu ad eā pertine-
re debeat collatio uel p̄sentatio: idē quousqz ipsa
cessantibus ipetrantibus apostolici his contulerit.
Nam tūc et ipetrantes ad collationē uel p̄sentatio-
nem decani semp obtineant: quādiu ad decanū spe-
ctare debeat collatio uel p̄sentatio: que ad decanū
spectare debeat donec post abbatissam ipse solus se-
mel cōtulerit istā opinionē maior pars dominorum
secuta fuit: pro qua uidetur facere qd no. Jo. an. in
nouella. de p̄ben. c. cum in illis super uerbo uel p̄sen-
tatione et in. c. de beneficiis in cle. de p̄ben. pro hoc et
facit quia uerba compositionis sunt repetita iuris
seu potestatis cōferendi: ergo nō obstat. uacantibus
occupatis per ipetrantes abbatissa est repetita pote-
stas conferendi. ar. l. si in annos in prim. ff. qui. mo. uisul-
fructus amitt. igitur ipetrantes ad eius collationē
obtinebūt ex quo ipsa uirtute repetitionis habet po-
testatē conferendi. c. l.

IIII

Ualem acceptatio et p̄missio facte ante expeditio-
nem litterarum gratie. b. d.

Signata Supplicatione per papā de gra-
tia ad collationē ep̄i et uel de ca-
nonicam sub expectatione p̄ben. antequam confice-
rent littere uacante uno beneficio uel una p̄bēda

eadēdem sub gra-
dam decanum
ri postea etiam a
post non cura pa-
bendam si non fo-
primis expectati-
sua: in his linc-
canum: qui sibi p-
ere sub dā signa-
cedit acceptationem
ceptatio et p̄missio
sic anteq̄ ille ex-
sciret se datum ex-
tere p̄sentate: in-
per eas expectant
quā secūdas co-
questūm habere
stantias quod ual-
daram litterarū p̄-
potius accessio
tio delegati. c. si
sibi est antedema-
in p̄ben. v. l. lib-
dari erant et cetera
quia papa seu eius
elegerit dūram a-
trans iam elegit
eam tanq̄ per ex-
sibi et destinatio
par: quia postea
tam signate gratia
uel bullatiōis. h-
babuisse postea
quiritur ignoran-
tiosas. nec obstat
si a tempore p̄ben-
super eo. quia iam
e sciret uel credit
quo pars cum de-
cum ponit in line-
postea per realē
opinionem uideret
cio delegati. c. si

Ualem acceptatio et p̄missio facte ante expeditio-
nem litterarum gratie. b. d.

Ordinar
et certis casibus et
illis resignatiōem
periret: ea recep-
aliter: Queritur
et receptio resigna-
latio in uirtute eius
magis tenentur o-
p̄ben. cum ibi n-
in. c. ex parte el. i. r.
cessione aperitur
li pape p̄mittitur

eadem sub gratia respectans acceptant per quendam decanum tanquam executori suo sibi fecit ponde-
 rari postea enim ante consecrationem litterarum dictarum vel
 post non cito papa commisit illud beneficium seu pre-
 bendam si non foret iure alteri ius quesitum. Tandem
 primus expectans fecit confici litteras super gratia
 suae: in his litteris obviavit executori eundem de
 canum qui sibi pviderat que littere fuerunt conse-
 crate sub dactylate gratiae sic dactylate bene pre-
 cedat acceptationem et provisionem. Queritur an dicit ac-
 ceptatio et provisionem ante consecrationem litterarum
 sic aneque ille executori reuera esset datus executori
 foret se datum executori cum non datus sibi essent lit-
 tere presentate: immo nec consecrate valuerunt quod
 per eas expectanti fuerit ius quesitum. Et per conse-
 crates secundus cui papa commisit non foret alteri ius
 quesitum non datus in palatio per tres in-
 stantias quod valuerunt acceptatio et provisionem quo
 daturam litterarum periret quia datus executoris est
 potius accessoria ad gratiam et eius gratia ar. de offi-
 cio delegati. si super gratia. ergo potius gratia ius
 facti attendenda. Ite facit ad hoc nota. p. archid.
 in pbenio vi. lib. i. Ite non obstat quod reuera iudices
 daturam executori. Quia immo sicut destinatio:
 quis papa seu eius cancellaria dabit executori quos
 elegerit daturam alioquin ydonei signatur ex quo in pe-
 trantiam elegit illum decanum ut ydonei: ex quo p-
 eum tanquam executori sibi petijt. puidens idcirco ius
 sibi ex destinatione pape reuera datus uidebatur quod
 patet: quia postea eum dando ponit in executione da-
 tam signatur gratia non datur expedendis seu selectio
 vel bullationis. Ite reuertit sic nunc appareret ratio ipsi
 habuisse potestatem et iurisdictionem cum iudicio ac-
 quiratur ignorantia. ar. l. et c. si de iudicialibus si in
 riositas. nec ob. si dicitur quod non habet executionem nisi
 si a tempore presentationis litterarum. ar. de appella. c.
 super eo. quia iam sibi presentatur per parte verbo.
 et sicut credit per eius assercionem se executori esse
 quo pars eum elegit et sicut est. Illaria electi per
 eum ponit in litteris: omnia ista nera detegantur.
 postea per rationem oblationem litterarum. Contra istam
 opinionem videtur quod faciat quod non archid. de offi-
 cio delegati. c. si is cui est de pcurator. c. is qui.

V.

Ualet commissio per ordinarij alicuius recipiat signa-
 tionem certi beneficii: illud consecrat cuiusdam alteri. b. d.

Ordinarijs Commisit alicui quod cum ei
 eius vellet suum beneficium
 ex certis causis cum monitionibus resignare reciperet
 illud resignationem causis iuris et rationabilibus re-
 periret: ea recepta consecrat illud beneficium cuiusdam
 alteri: Queritur an talis commissio de iure valeat:
 et receptio resignantis si alias fuerit legitima: et col-
 latio in iuribus eiusdem commissiois legitime quidam
 magis tenent quod no. per. c. c. si sunt. d. de cetero.
 pbenio. cum ibi. no. per. doc. et per. ea queno. Anno.
 in. c. ex parte. c. de officio delegati. quia per tale con-
 cessionem aperitur via ad beneficia vacantia: quod so-
 li pape pmittitur. ut ibi. no. et alias fieret contra eod-

siu generale. de conce. pben. c. si et hoc representat
 c. c. si. pben. in. c. deliberationi. de officio lega-
 ti. vi. ubi dicit pbenitur legato. ergo nihilominus
 episcopo et ordinario: qui est minor legatus: bene
 opinionem ibi tenet. Archid. et idem tenet in. c. suscep-
 tum. in prin. de Rptis. li. vi. et pro hac parte: quidam
 in dicitur eius coactum sententias. Sed contra sunt de
 terminati in c. David. macti. et in quibusdam alijs
 causis: in quibus est fuit obitum per tres instantias
 et sententias contrarij scilicet: quod valuerit commis-
 sio facta per ordinarij et collatio et receptio resigna-
 tionis: iuribus illius secutus: hoc ppter potestates
 ordinarij: que est lra ad omnia non pbenita de iure
 communi: nec per tale commissionem fit contra consilium ge-
 nerale: quia consilium generale pbenit aperiri vias ad
 vacantias. Generaliter nam iniquum: per quod venit
 et modus vacandi p mouetur: cui generaliter pmit-
 titur prius beneficium vacantium: vel mandatur eorum
 resub qua pmissio vel gratia veniet et si vacaret
 per moueret ideo non valet quia sic posset captari
 mors aliena sic loquitur. c. si. de conce. pben. et. c. ed-
 sumus. c. c. et parte. et ideo nullus tali modo pot-
 agere nisi ad vacantias generaliter nisi papa: in ca-
 su nostro non committitur generaliter prius consecrandi
 quousque vacat beneficium: sed dum vacet si vacet be-
 neficium per resignationem faciendam: sub quo non cessat
 ratio consilij generalis: quia captande mortis non
 obstat. c. de iherat. on. f. pbenitur: quia specialis
 pbenitio est in legato: cuius potestas restringenda
 fuit in quo finalis ratio fuit ne nimis absorbeat prius
 ordinarij: si quis fieret si legati possent tales commissio-
 nes et de beneficijs vacantibus per resignationem facere:
 iurisdictionem ordinarij: qua querit: questio est po-
 tius amplianda. nec obstat quod ille text. reddit rationem
 ne aperiantur via ad vacantias contra consilium genera-
 le: quia in ea ratione reddenda etiam tenent pbenitorum di-
 crimina. li. i. ar. audiunt recitari per quendam aduo-
 catum: qui hoc audierat a quodam de copulatores bene-
 nam reuera ut pbenitio est inne demum fieret contra co-
 silium generale cum generaliter via aperiret: et talis
 quod esset periculum captande mortis alienae: quod non
 est in casu illius. f. nec in casu pbenito: ubi pmissum re-
 stringitur ad vacationem per sola resignationem continge-
 re debent: quare no. ob. c. d.

VII

Per mandatum pape de confirmando collationem or-
 dinarij non excluditur eius actus: cum potestate ac-
 ceptandi hoc dicit.

Infra Mensam expectant et ante spem ac-
 ceptationem: ordinarij de facto commisit
 cuiusdam beneficium vacantem eadem in gratia et spe
 erant. et ad illum cui ordinarij commisit supplicati
 ones: papa mandavit certis iudicibus: quod illa colla-
 tionem ordinariam auctoritate spe sollicita confirmari:
 si a die dactylate litterarum bursandi non esset alteri ius
 quesitum: tandem ante confirmationem per eodem
 iudices factis expectans acceptavit infra mensam
 et sibi obviavit prouideri: postea uero dicit iudi-
 ces collationem ordinariam pfirmaverunt: Queritur an is

lis confirmatio teneat in diebus expectans cui
ante confirmatione extraxat provisione: si manda
tum tamen de confirmando a papa emanatum sit po
tior. et sibi ante confirmatione fuerit ius quod iur
videt quod confirmatio teneat quod puto facta ex
spectans postquam papa apposuit manu mandando co
firmari eo latrone ordinarij non teneat: quia per ta
lem manus appositione totum negotium ad se videtur
adocasse: sic exco. expens. manus et cuius
cumque inferioris manus fuerit ligat. ar. c. ut nostrum
de appella. et de officio legati. licet in oppositu vi
deatur: quod non ligent manus cuiuscumque potesta
tem habentis ceterum quominus puto. per et in
facta teneat et valeat p. decre. quia cunctis. §. ex parte
vbi. non. sic. et. v. simpliciter. de conce. sp. ben. li. vi. nisi
papa expressit se beneficii sui dispositioi reservasset. vel
decre. in tali mandato subintulisset alias exp
se noluit: sed si in iustis iudicibus quibus ma
dabatur reservando beneficii sui dispositioi inter
dicendo ut ibidem eius ibi no. per archidia. in ver. sim
pliciter. super verbo exp. in. et super verbo i. i. i. i.
et in eodem. et. h. sol. et factu de pben. c. di. et.
si intellectus quia ceteros. et. c. inter. cetera. in co.
ti. et sic responderi potest ad rationes in oppositu: quia pa
pa non aliter videtur ad se advocare negotium. nec ma
nus opponere: nisi exprimat quod nullus alius possit
disponere pura reservando vel determinando. p. pmissa:
nisi velles tenendo primam pre. dicitur: quod ino manda
do simpliciter. puideri vel alias disponi de certo b
suo vacari videtur manu apponere: et si alias non
revertat vel determinat. ruderit possit ad iura. p. i. e.
in oppositu: legat. q. oia loquuntur ubi papa men
dat. puideri de beneficio vacante: ubi non est verisi
militate per sola mandata inordinati vel manus
inferioris ligare nec aliquid beneficii affectu: et si
de beneficio certo vacante hoc mandet: pura tali il
lud notando vel primo vacante: si non bene videt
rationes et rationes quare non sit in vacatione. quod
in vacatione: et tunc casus vacationis: quia eadem e
t quare secunda pre. de iure credo non iocet. sic p
nullo expectant. et ratio: et confirmatio non valetur:
et quo prius expectant fuerat ius quod iur. Ar. diu
ni quod in cancellaria p. sola manus appositione po
teat quod signat supplicat. hinc puideri: sic manda
t. puideri: vel alias disponi de vacante. vel et vacan
to: certo adeo vult esse affectu: b. i. i. et clausulas
manus inferioris: quod temp. daret reservatione cum
decreto de oie. dante signat. hinc p. pap. d. tunc
per illas clausulas reservatione. et decreti negotium et
planu et claru: et tunc cum gratia sit de incerto va
cante: imputa quod duxerit acceptandus dat decretu
incertu: et super incerto quod denu. ligat cum dedu
cus fuerit ad certitudinem per acceptatione iuxta de
cre. dudum de pben. li. vi. §. ediderant: nisi appo
neret certu: et temp. pura melem: quia tunc infra rep.
et ante acceptatione ligaret manus alio: tunc melem
apposio aliquid operaret ut in cle. cum ei quem de
conce. pben.

VIII.

Acceptatio facta ante purificatione gratie naly: si in

fra. mens. postea purificetur. h. d.

An Acceptatio pauperis facta de beneficio ma
ca. si de iure sibi debeat ante purificationem:
postea facta infra mens. valeat: absque eo quod in p
non dicitur acceptat: videt quod valeat: quia non est nisi
declaratio voluntatis: et id cum ea non mutatur: et p
sistat in eodem sibi sufficit: dum tamen infra mens. pu
rificet conditio: pro hoc bene facta decre. quia cunctis
§. p. ad si. et. c. ne captande de conce. p. li. vi. ubi
hodie alia forma e. p. p. adiectione melem: antequam
nacet quis in forma illa potest acceptare primu vaca
turum: et ea in vel ulterio: et tunc ante vacatione
poterat dici gratia eius: et dicitur: si eo tunc vaca
ret beneficiu. ar. l. beres. mens. li. vi. §. de condi. et
demon. et sicut ibi ante vacatione: et dicitur: facta accep
tatio valet in euenus: et dicitur: ergo sic et hic p. hoc
§. de optio. lega. li. i. c. optio. vel dano libertatis sa
cia pendente. optio: eius cui legata erat: et dicitur: in
optio valet in euenus: quo illa non optet: nec est op.
quod reuocatur dano libertatis: p. eundem modu. facit. l. le
garatus. §. h. §. de lega. li. i. c. ceteros. ius. Tres conditio
que apponitur in literis pauperu potius dirigitur
ad provisionem: eius affectum: quare ad acceptatio
nem. Item pro hoc bene facta. §. de secundum. tabi. l.
li. §. si sub condicione ubi pretio possit bono: et se
cundum tabulas factas ante vacatione: valet in euen
tum pro hoc bene facta. §. de testam. mili. in frau
dem. §. testam. §. de lega. li. i. §. si filius. ubi si tu
raverit voluntas. §. de officio. p. con. et lega. l. obfer
uare. §. h. §. sed si ante. et. §. de noua. l. quoniam. §. i. et.
§. de solutione. sub condicione. in oppositu vide
tur quod immo non valet ante purificatione gratia: nisi
postea reuocatur verbo vel signo. vel factis: et quo
postea apparet de et? animo. ar. ad hoc. §. de optio.
legata. l. optio. et §. de lega. li. i. §. iulianus. et. §. quod
lega. li. §. quod ait. p. con. nisi voluntate. et. §. ad tri. b. l. §.
ita. sed si autem. ubi cum dicit si ratam habeat a con
trario kni: pro hoc. §. de secundum. tabi. l. qui libr.
§. testam. §. vbi. plane. et. §. de testam. mili. l. tri
bunus. §. pro hoc parte videtur. et. §. de acquire. de
red. las. qui beres. et. l. i. §. potest. et. l. i. §. quis curantia
in pri. et. l. beres. consuetudo. et. §. rem ratam habe. l.
bonorum. et pro hoc etiam benefacti: quia acceptatio
facta est per verbum presentis temporis si de iure sibi de
beat: et constat quod ante purificatione sibi de iure
non debeat: cum ante vacatione conditio non sit
debitum sed spes indebitu. ar. l. cedere. dicit. §. de v
bo. signi. nisi. de verbo. oblige. §. ex condicionali.
Item non debent esse maiora effectus: et acceptatio
quod puto quod parat. immo. puto debet esse fortioris
efficacie: cum per eam tribuatur ius in re: et per acce
ptationem non sed ad rem ut. in. c. si tibi. de pben. et
ibi per. Archidia. et eodem titu. et quod. et de conce.
pben. c. si. li. vi. Constat autem quod puto facta ante
purificatione gratie non valet: quia esset facta co
tra ordinem iure: et mentem papae: qui studiose pri
mo ponit de purificatione conditio: et demum de p
nitione igitur et. Ar. eorum que habent de p. p. c.
cum dilecta. Juncti. ubi non per. Compositi. qui ibi

no. quod quando p
tunc osdo linc

Idem clausula
ferur primo qui
obtinuerat sibi pa

Vnus In

na. expectatione prebe
tuo Inno. no. cur
pus debuit eam
dicit: Tandem un
Inno. ab urbano
forma canonica
de habebatur in
dem prebendam in
pauit. Queritur q
tenebat quod secundu
sulam ante: et tunc o
te gratiam secundu
as allegabit terti
per clausula antequ
pedius primus qu
as vult obflame
primus habebat in
habebatur alia hab
benda primo vacan
non habebant bon
et sic afficiebat preb
qua. in si. eo. si. qua
stati secundi gratia p
dicit ubi primu. Tre
sulam illas appositio
aliqua applica vel al
electa sunt recepti et
endis de canonicis
specialibus: et de ben
dicte sedis vel legat
etiam si per eas ad i
tum vel alias: quod
acceptatione: et per il
se antequam: secundu
nus acceptat. Et
an. i. nouella cura de
men ego et duo ali
tio: ex quo acceptan
cu clausula antequam
qui acceptat: ant
verisimile papa ius
ta sicut appropriatur
nisi expressam de bo
c. si. de conce. pben
tollitur ius ad rem
as non tollitur. pr
ben. c. cum. In mag
spe gratie secundi p
ta pben. tunc dicit
nec ad ea ius ad re
gratia Urbani facta

nō. qđ quando papa mandar aliquid studiose quod tunc ordo littere seruandus est.

VIII

¶ Habens clausulam anteferi de posteriori datur preferitur primo qui licet acceptauerit prius non tamen obtinuerat sibi prouideri. b. d.

Unus Innocentius seu qui obtinuit gratiam ab Innocentio de canonicatu: sub expectatione prebende in una ecclesia uiuo. uel mortuo Inno. nō curam quādam prebendam infra te pus debuit eam acceptauerit: sed sibi non fecit prouideri: Tandem unus qui impetrauerat post obitum Inno. ab urbano papa successore suo in consimili forma canonicatū in ecclesia sub expectatione prebende habebat: tamen in gratia sua clausula anteferi eandem prebendam infra mensem a data gratie sue acceptauerit. Queritur quis eorum sit potior: tunc pars tenetur qđ secundus Urbanus qui habebat clausulam anteferi: si oblati expectationi prius facta ante gratiam secundi: ex quo sibi nō fuerat prouisus: alio allegabit textū in. c. quodā. de preben. l. vi. ubi p. per clausula anteferi positam in litteris scilicet i. p. pedius primus quia prius sibi facta non tenet alio as ualuit oblati decreto huiusmodi: Et tamen primus habebat ius ad prebendam anteq. secundus habebat alias haberet gratia quia sibi debebatur prebenda primo uacante: nā ibi primus nec secundus non habebant beneficium acceptandū: qđ appareat sic afficiebat prebenda acceptata iuxta decre. si post quā. in. f. l. eo. si. quā quidē prebende affectione nō oblati secūdi gratia propter clausulas anteferi impeditur ibi primū. Item etia; hoc dicebat p. per clausulam illas appositā in litteris secundi non oblati si aliqua aplice uel alia quous auctoritate in eadem ecclesia sint recepti: tunc si super positionibus sibi factis endis de canonicatibus et prebendis i. dicta ecclesia specialiter de beneficiis ecclesiasticis etiā generaliter dicte sedis uel legatorū eius litteras impetrauerit: etiam si per eas ad individuā reservationē et decre tum uel alias quolibet si processum: ergo etiā si ad acceptationē et per illas clausulas papa uidet uoluit se anteferi: secundum etiam si primus Innocentius acceptasset. Et p. opi. predicā est expresse Jo. an. i. nouella cura de sp. c. cum. sup. glo. Jo. i. si. Ta men ego et duo alii sustinebamur: qđ primus esset potior: ex quo acceptauerat: tamen secundo fieret gratia eū clausula anteferi: si extendēda contra primos qui acceptassent ante gratiam suam: Quia non est uersimile papā ius eorū ita ad rem sibi appropriatā sicut appropriatū p. acceptationē uoluisse tollere nisi expressam de hoc fecerit mentionē. Et pro hoc. c. si. de concess. preben. l. vi. ubi per reuocatoriū: adeo tollitur ius ad rem quā de hoc ibi sicbat mēto alio as non tollitur. pro hoc. c. ex. p. de off. dele. de p. ben. c. cum. J. magaloni. nec obstat. c. quodā. cum ibi tpe gratie secundi prebenda nondū uacabat: et sic certa prebenda tunc determinata nō erat affecta pro pio nec ad eū ius ad res acquisitas: hic in cū nostro ius gratia Urbani factā secūdo cū clausula anteferiā

uacabat prebenda p. primū acceptata: et ideo spālitur et determinate affecta: et ad eū primo fuerat ius que sicut nō obstante p. dicta clausula: uel alias quolibet sit. p. cessum: quia intelligitur per excessum nō per p. res seu ipetrātes certā prebendam uacantē. acceptantē. Et ideo illa clausula debet sonare ius suas in de nefinis nunc uacatur: uel si nunc uacabāt mundus tamē fuerat acceptata: nec per acceptationē alteri quodāmodo appropriata.

IX

¶ Apostolicus receptus ad possessionē sub cōditione si sibi debeatur et nō alias censetur pure receptus. b. d.

Quidā expectans aplice acceptauit prebendam: et fecit sibi prouideri et in possessionē inducit: prius indocens: ad rem receptam sicut sub cōditione: si de iure sibi deberet et si iure cuiuslibet alterius: et si alias. Postea quidā ordinarius etiā eodē modo receptus fuit: et in possessionē inducitur: prius reputans se spoliatū: agit possessione petens se restituere et suspendit petitionē. Secundus ordinarius qui possidet dat de iure suo et nō de iure primi: dicit p. apli cum sibi qđ nō potest nec eius articuli essent admittēdi oblati suspensione petitionis: quia illi articuli eōdem nunt petitionē. Ordinarius respondet qđ imo potest: et qđ eius articuli sunt admittēdi: ex quo ipse apostolicus nō habuit possessionē pure sed sub cōditione si de iure sibi deberet et saluo iur. alterius: et ideo tunc illa cōditione non possidet: ideo eius articuli cōcernēti petitionē per quos detegit: non ius que suum et per consequens ipse non habuisse possessionē: nec deficienti cōditione: sub qua eam adeptus fuit cum sint exclusi possessionis per eū intrati sunt admittēdi: Sed nūquid benedicat ordinarius: uidet dicendū qđ sic quia possessio traditio et acceptatio possunt acquiri et fieri sub cōditione ut. ff. de acqui. post. qui absent. infra de res. spo. c. olim. quia deficiente tibi acquiri et nisi acm conditionali ut ibi pro hoc bene facit no. per tobā. and. i. nouella in. c. ii. de elec. lib. vj. super rex. in magna glo. que est sup. uerbo electo. et est penultima. Sed potius uident dicendū contra: quia dicta cōditio inheret acui: et erat de substantia et natura iure: ideo nō uidetur: qđ suspēdit acquisitionē possessionis ar. l. cōditio: o que ex trinf. c. ff. de cōdi. et demō. c. ff. de lon. et prescrip. l. i. cum concordantijs. licet in euentū resoluatur.

X

¶ Expectans ad collationē capituli et singulorū canonicorū. et diuini nō potest acceptare beneficium prius ad presentationē unius ex canonicis: tunc beneficium quod extra ecclesiam obtinet. b. d.

In die. Maiorē sunt quedam ecclesie in quibus sunt duo beneficia perpetua ecclesiastica: quorū unū uocatur rectoria et habet curam parochiales illā obtinens: Alterū uocatur quartus uel quartaria et obtinēs illum quartus nō habet curam sed certam partē prouentuum: et habet presentatē rectoriam ad rectoriā eiusdem ecclesie epō influen: dāntia qđ ille quartus seu illa quartaria seu illud

beneficiū sic inueniatur in illis ecclesijs nō cōferri
conferri nisi canonico actu p̄bendato in ecclesia ma
iōritate. hoc supposito. Faciamus rectoria in una de il
lis ecclesijs quidā canonic⁹ maiorē qui erat quar
tarius in eadē ecclesia p̄sentant quēdam ad rectoriā
illius ecclesie p̄sentat potest rōne quartū sui seu quar
tarie. Quidā uero impetrat ap̄licus qui expectabat
ad collationē p̄sentandē seu quōuis aliā disposuēdē
decani et capituli singulorūq; canonicorū cōiter uel
diuisim ecclesie maiorē. acceptauit illā rectoriā p̄e
tendens eam cadere sub gratia suarūq; p̄ncipaliter ad
p̄sentationē illius canonici. Excipitur eōra euz per
p̄sentatū aut canonici quod ad eum nō p̄tinet p̄n
cipaliter rōne canonice. uel p̄bende ecclesie maiorē n̄.
h̄ rōne quartū uel quartarie p̄dicte quā obtinet in ec
clesia p̄dicte de cuius rectoria agitur et ideo nō ca
dit sub gratia sua ar. e. mandatu. in si. cum dicit rōne
huiusmodi p̄bendatū cum ibi notatis. de p̄ben. l. vi.
Ipse replicat qd̄ imo cadit sub gratia suarūq; ex quo
quartus ille uel quartaria rōne cuius ad eum p̄ncipaliter
p̄sentatio nō cōferri fieri nisi canonice et t̄pe ideo
quia canonicus obtinet illā quartū seu quartariā
quē seu quā alias obtinere nō potest. ideo p̄sentatio
rectorie ad eum rōne quartū satis censet ad eum ut
canonicū p̄tinet. Et est quia ex quo ad euz qui est ca
nonicus maiorē. p̄ncipaliter p̄sentatio rectorie satis ca
dit sub eius gratia. qui impetrat et ad collationē. sin
gulari canonico. Quērit quid iuris quidam tene
bant qd̄ p̄sentatio eōra impetraret qd̄ nō cadat sub
gratia eius ex quo nō p̄tinet rōne canonice. h̄ rōne
illius quartū seu quartarie. Nec refert ut uel tanq̄
canonicus. licet sit canonicus h̄ ut et tanq̄ quarta
rius ar. iuris de tanq̄. ff. de h̄is quibus ut indig.
l. maior. ff. de adop. l. si pater. ff. qui duos. c. qd̄ cōcor.
¶ Pro hoc quia iura canonice. et eius p̄bendi sunt
separatim et diuisi. censenda a iuris quartū seu quar
tarie. licet in p̄sonā unius sub unius regimine cō
currant et unius. quia ubi duo iura cōcurrunt in p̄
sonā unius p̄nde est ac si in p̄sonā cō. utret. diuer
sarūq; ut. dicitur. l. maior. cum cōcor. ¶ Pro hoc sepa
ratione iuris bene facit equitas et eius rō. ff. de separa.
per totū. et qd̄ no. per. Jmo. de p̄ncipaliter. pastoralis. de
religio. d. c. ii. ¶ Pro hoc et inducitur. l. i. ff. de cō
fessionibus. ff. de lega. p̄stan. et. l. mulieri. in si. ff. de cōdi.
et demon. ¶ Pro hoc quia talis quartus seu quarta
ria nō potest dici de iuribus canonicis seu p̄bende
cum nō conferat certis canonicis uel p̄bendū obri
nem. h̄ interdum uni canonico interdum alteri. nec
ad collationē canonicatus et p̄ben. sequit. nec statio
qd̄ obtinet uel obtinē. debeat talē quartū uel quar
tariā alteri q̄ canonico cōferri nō debeat de cōbe
rudine. ¶ Igitur ad illū canonicū rōne suoz eandē
causa et p̄ben. quartus uel quartaria nō p̄tinet. licet
illū seu illā nō esset canonicus obtinere non p̄t.
igitur nec p̄sentatio rectorie p̄ncipaliter ad eum rōne
quartū seu quartarie. rōne canonice et p̄ben. cen
setur p̄tinet. immo utriusq; per se et separatim cō
ferri et fontem naturā alterius. nec unū cedere alte
ri ex quo principaliter cōtingitur et unū sub unū
regimine ar. extra ne se. aa. c. cum ibi nō. et. ff. de side

in. l. generaliter. ff. si uerū. p̄ illa parte et allegabat
quia iste quartus et additamentū patris igitur et ar.
Litem si fundi. ff. de uicinis. v. si in insula. ff. de usu.
fruc. pro illa parte multum facit qd̄ no. Jo. an. in d. cō
c. mandatu. in nouel. super si. glo. ubi. uidet. expedi
tus si teneamus opin. suā. que habet ibi nō dignitatē
quia si impetrado ad collationē et capituli cōmuni
ter uel diuisim nō uenit beneficiū p̄ncipaliter ad unū ca
nonicū rōne dignitatis. quā habet in ecclesia quā et
nō potest habere nisi canonic⁹ ut ibi sic nec ibi ueniret
p̄ncipaliter rōne quartū seu quartarie. licet illū uel illā
nō possit nisi canonicus obtinere. p̄ illa parte. r̄is
potest induci. ff. de. v. signi. l. modestinus. c. i. cōcor. ubi
allegat. ¶ Pro hoc et potest induci. ff. qd̄ ut aut clam
l. si alius. ff. non erimus. Et hanc p̄e credo ueniret
et ad rōnes et iura cōtra. pro hac p̄e potest iduci et. ff.
deposi. l. i. ff. de p̄sentatō. et. ff. qd̄ cuiusq; uniuersitatis
nomine. l. i. cōm. in prin. Et potest induci. l. si. in si.
eo. et. ff. iudica. solui. l. i. ff. sed si cum tutor. v. sed et
q. uidet. et. ff. ad trebellianū l. de bitos. in. ff. si. in. si. pro
illa parte et inducitur. ff. de solui. l. i. ff. duo. et. ff. de
sare donū. l. p̄sentatō. ff. si pater non quali p̄. et. ff. de
opulibet. l. cum paronius. ff. i. v. itaq; ff. de bo. libe.
l. si filius. in prin. ¶ Pro hoc parte et allegabat. ff. de
fundo instruc. ff. si et. ff. ad trebel. l. facta. ff. si beres. ff.
de enic. l. si p̄gnas et. l. nocte. et. l. scapham. et. ff. de
erecta. in. l. maior. peti. ff. si. in si. ff. de bis qui in idig.
l. si tuis. ¶ Pro hoc qd̄ ip̄sica ē originalis cā rōne
cuius p̄tinet sibi p̄sentatio quartie facit. ff. de do
na. l. qui idq; cū tenor. ¶ Potest ad hoc iduci. ff. de
leg. ii. l. unū ex famul. ff. de falcidia. ¶ Pro et contra
etiam possunt iudici no. per. Jo. an. in nouel. de p̄
ben. c. cum in illis. super v. in insula. et super v. tan
tum. Quidam tamē tenebant contrariū. quia quar
tus uel quartaria debet cedere iuribus canonicis
et p̄ben. tanq̄ nobilitatibus quare eorum gratia et
honor. rō mandū eos assignentur seu conferantur ar.
l. et si non sint. ff. p̄tenciamus. ff. de auto et ar. lega.
pro hoc etiam quia eadē est ratio principaliter ad
ditamentū ar. litem si fundi. ff. si. ff. de usufruc. p̄ hoc
etiam inducitur. l. i. ff. de acqui. re. domi. ¶ Pro h̄
etiam inducitur magis in specialibus. ff. de pecul. l. si
seruus meus ordinarius. in. prin. Item quia papa su
it intentionis gravande singulos canonicos de omni
beneficio ad eum collationē p̄tinet igitur et. Et
de isto quia nihil refert qd̄ ad eum p̄tinet colla
tio et dū tamen p̄tinet ar. in simili. ff. de v. oblig.
l. cū seru. p̄ hoc extra de indi. c. euz deputati. ¶ Pro
hoc quia ex quo quartus ille seu quartaria p̄tinet
ad canonicū ergo et p̄sentatio p̄tinet ad quartū
seu quartariam censetur ad canonicū p̄tinet. quia
quicquid est rei mee meuz est ar. dicit. l. si seruus me
us. ff. de pecul. pro hoc quia beres heredis testato
ris est beres. ff. de heredi. instrum. l. finali. pro hoc quia
non refert immediate uel mediate ad euz p̄tinet.
potest iduci. ff. de testamento. l. testamento. ff. si. p̄ b̄
et. in. ff. de precario. l. q̄tis. in. si. de adop. ff. illd. Et
qd̄ no. archid. de p̄ben. c. cum singula super. v. expē
dent. l. vi. Et Jo. an. in nouella de eta. et qualia. et
et. super glo. qualiter. pro hoc quia p̄tinet canonicus

etiam habet qua
set canonicus
la. bonorum. l. de

Decretum qd̄ n
tiam cōtrari. l. de

Papa. 3°

francie. qd̄ potest ne
elektis regni sui n
illis per cū nomi
canonicatus. ff. de
natura. rō. quas
erent acceptand
et qd̄ gratia eis
tie sacre regis. p̄
et p̄ben. dicitur. ff.
et clausula. conse
quibus papa statu
eadem dicit. conse
tie et nauarre uid
elektis dicit regni
ne. ¶ Iohanne uro
confinē. gratia
fons in eodem re
dem data. ¶ Post
lis pa. ampliat. g
nis per euz nomi
eiusdem regis. qu
inclinat. p̄sentatō. et
vestre. licet. ecce
mus et. mandand
des. foz. et. cū ei
qd̄ hoc secunda gr
uinitas dicitur
quas potest rex in. ad
papa de. Anno q
oēs et singuli per
suis usq; ad p̄sentatō
l. si. concessio. me
nominatio. et. ipos
nomicatū collato
p. eos ac. p̄curato
formā literarū su
uarre et reginas a
p̄ncipaliter et nomina
nomicatibus et p̄
clarandis uel con
quē. q̄. quibus. si
p̄sentatō. ne. quā. p̄
papa. pontificatus
tentio. et. in. et
rum. potest. uigore
sub eadem data. reg
concessit. nisi n
uiderit. decernēdo
hactenus. nō. p̄n
supposito. cōtingit
tarū. de. et. p̄sentatō

em habet quartam: quia alias non haberetur effectus et
lex canonica et ubi unum propter alterum et ar. ff. de col
la. bonorum. l. dedit dicitur.

X

Decretum quod redactum est ad non eam non inficit gra
tiam ceterarum. hoc dicitur.

Papa. Anno. vij. fecit gratiam primo anno po
nificatus sui. scilicet. calendas februarii regi
francie: quod potest nominare. scilicet. personas idoneas in. ec
clesiis regni sui mandando certis executionibus ap
illis per eum nominandis statim conferret in illis ecclesiis
canonicatus: et statim referretur prebenda: nactio et
natura: quas illi per se vel alios infra mensem du
cerent acceptandas: de quibus sibi postea. p. uideret
et quod gratia eius. p. deservit si a. d. h. b. u. i. n. d. i. g. a
tie facte regi: p. m. e. t. papa. c. i. s. c. a. n. o. n. i. c. a. t. u. s. c. o. n. s. u. l. i. s. s. y.
et p. b. e. n. i. b. u. i. n. d. i. r. e. s. e. r. v. a. t. u. r. e. t. c. u. m. a. l. i. j. s. n. o. o. b. s. t. a. n. t.
et clausulis consuetis apponit in gratia impetrata
quibus papa statim confert. canonicatus. Item sub
eadem data confirmat gratiam fecit die regine fra
cie et navarre videlicet de. xx. personis per eam in. xx. ec
clesiis regni nominandos: Item eodem regi
ne Johanne uxori regis de alijs. xx. personis. Item
confirmat gratiam fecit regi navarre de alijs. xx. per
sonis in eodem regno francie nominandos et sub ea
dem data. Postea eodem anno primo. Rall. Apri
lis. pa. amplavit gratiam regi francie de alijs. xl. perso
nis per eum nominandis sub hijs verbis. Nos. sicut
eiusdem regis quantum cum deo. postquam precibus
inclinari precepsit. xl. personis. xl. addeimus fraternitati
vestre scilicet executionibus per apostolica scripta manda
mus et mandando in primis literis de. xl. et sub ea
dem forma cum eisdem clausulis et non obstanti excepto
quod hec secunda gratia de. xl. fuit restricta ad duas. p.
vintias duntaxat scilicet senonci et Remenses infra
quas potest rex in. xl. ecclesiis nominare. Postea idem
papa de. Anno quarto pontificatus sui concessit quod
omnes et singuli per ipsum francie reges in eisdem eccle
sijs usque ad preteritum numerum in primis literis. scilicet
et sibi concessis numerum viginti ipsarum literarum alijs
nominatis: et ipsorum nominandis in assertione ca
nonicatus collatorum eis ac prebendarum acceptarum:
per eos ac procuratores suos in eisdem ecclesijs iuxta
formam literarum suarum: alijs quibuscumque per regem na
varre et reginas aut aliquem ipsorum in eisdem ecclesijs:
prius et nominatis dominum non esset eis in eisdem ca
nonicatus et prebenda tempore date literarum de
claracionis vel concessiois huiusmodi iure specialiter ipsi
questum: quibuscumque eisdem personis apostolicis et alijs
primarijs nequaquam obstanti preferretur. Postremo idem
papa pontificatus sui Anno. vij. declaravit quod sic in
tenentis extitit et exarbat quod in nulla ipsarum ecclesia
rum posset vigore duntaxat literarum: scilicet primarum
sub eadem data regi francie et regine et regi navarre
conferantur: nisi tunc persone duntaxat aliquarum. p.
videris: occurrerit irritum et inane super hijs et ceteris
hactenus non preingerit ipsorum acceptari. Idem
suppositis contingit in facto quod virtute primarum lite
rarum de. xl. personis rex francie nominavit quedam na

tho Guerin in ecclesia parisiensi. anno. lxxx. xxy. se
buarj cui premissa examinatio fuit per executionem de
putatum gratia regis. postquam de canonicatus re
servata prebenda vacante: quia duceret accipiendum.
Et per capitulum in canonicum et in fratre stalli i. e. boso
et loco i. capitulo sibi assignatis: et ille Narbensis
postea nacti quadam prebenda per obitum cuiusdam vio
nisi referretur: tamen acceptavit eam ignovis referretur
nes. et de ea sibi obtinuit. p. uideri et in pacifica posses
sione inducitur tamen cum cognovit eam referretur
Rex supplicavit pape pro eo narrando de premissa re
servatioe per eum virtute gratie de eo facte: et de pen
sione canonicatus receptioni acceptationis: et p. uide
re in possessione inducere prebendam predictam subsecutus:
quod de illa prebenda sibi p. uideret: papa vero regis co
templatione ac premissorum et meritorum suorum in iura
narrata referretur: et quo modo ea obtinuit et eius
decreto acceptatio illius prebende: et premissorum subsecu
ta virtute non subsistat et quod nullus ea vice p. uide
re ipsi de illa prebenda poterat disponere: cum sibi illam
prebendam tanquam referretur non conferendo alias sibi de no
uo canonicatum. Regina vero francie virtute sue gra
tie antea de anno. lxxx. xxy. Julij in eadem ecclesia pari
sien. nominavit quedam egidium de trillano: cui etiam
erat. postquam de canonicatum per executionem et referretur
ta pro eo vacante prebendam et acceptationem p. capitulo.
Sed quia tempore quo rex nominavit Narbecum p.
dicum dicitur Egidius non erat in aliqua prebenda suo
quodam tempore mathens nominatus per regem erat di
cto egidio prebendam propter gratiam predictam nomina
tio vel nominandis per regem ceteris preferend.
Item et idem rex francie de anno predicto. lxxx. et. xliiij.
februarii. nominavit virtute sue gratie ampliat
tione scilicet de. xl. personis. In eadem ecclesia pari
sien. quedam Rainaldum in Raigaco: cui etiam per
executionem fuit postquam de canonicatum: ad illud. tunc
primum et referretur pro eo vacante prebendam. Tandem
de anno. lxxvij. nactum prebendam p. monachum cuiusdam.
Et de cura vel infra mensem. xij. dicitur Egidius nomi
natus per reginam: quam eiusdem regina duo virtute
sue gratie de. xl. personis nominatis per regem eaz ac
ceptationis: et de ea sibi provideri obtinuit: et ad eam
simul sunt recepti per capitulum cum protestationibus
consuetis: Quorum quis eorum sic potior: fuit coram
me discutatur in tertia instantia quia pro Rainal
do fuerat lata una sententia in partibus: hec in cu
ria. fuit revocata et lata alia pro egidio: et causa ver
tebatur eorum me in tertia instantia dicebatur per par
tem rainaldi quod ipse erat potior. Quia licet egidius et
gratia regine virtute cuius fuit nominatus precedere
ret eam in data: qui fuit nominatus per regem virtute
gratie secunde concessit regi de. xl. sub posteriori date:
tamen nominatio Egidij facta per reginam nec. post o
de canonicatum sibi facta nec inde subsecuta valebant:
nec valere poterant: quia rex nominaverat Narbecum
virtute prime gratie concurrentis cum gratia re
gine in data: quia tunc nondum erat in questionem
Egidio nominato per reginam in prebendam. Narbecum
sibi preferri debuit propter gratiam factam regi quod no
minatus per eum preferretur: quia declaratoria. se
b

quos per quos papa declaravit quod non possit p[ro]cedi a
deri nisi uni habuit decretum decretis irritis et ap
paret quod quicquid factum fuerit per regiam relexe
curatoris gratie sue de egidio: sicut in iuribus et
inane: quoniam ad canonicatum et p[re]bendam in ecclesia
parisiensi. In qua rex nominavit matheum. Nominatio
tunc cum regis facta de matheo et p[re]bende canonice
sibi facta: eius receptio fuerit ab initio valde: et
poterit habere effectum quod ad ascensionem p[re]bende
beneficium et habuerit sicut et infra dicitur. Igitur sta
tim decretum predictum appositum super declaratoria p[re]bende
dicende non p[ro]videndo nisi unum: sicut fuit effectus
et n[on] fuit h[ab]itatio nominatio et p[re]bende facta de egidio:
et sibi in ecclesia. Parisiensi. ubi rex nominavit non
valuerunt oblati decreto: et si postea defuerit posse
habere effectum quo ad p[re]bendam: quia matheus
aliunde eam assequeret et non virtute nominationis re
gine: vel puta quia renunciaisset nominationi et gratie
sue: sicut enim ad revocandum seu tollendum: vel im
pediendum nominationem regine: et inde secuta quod no
minatio mathei ab initio fuit valida: et p[re]bende de ca
nonice sibi facta: eius receptio poterit solum
effectus quo ad p[re]bendam: si postea deducere ad ca
sus quo non possit ista. q[ui]mo. testa. iur. s. postiore. ff.
de iur. iur. et iur. iur. l. i. et iij. s. ex his v[er]bis. v. s.
et si oblati. ff. de her. iur. l. i. pater filio ad id. ff. de testa
mento militari. l. codicillis. s. h. Et p[ro] hac parte quod
decretum appositum super p[re]bende declaratoria conu
nit cum gratia: per quam nominatus per regem p[re]bende
fieri debuit: habeat n[on] impediatur nominationem
regine: liget manus executoris eius: ex quo rex no
minavit: eius nominatio fuit p[ro]missum de canonicis
tunc p[ro]missio ab initio fuit valida: effectum solum
tunc ponit quo ad p[re]bendam: si postea deducatur
ad casum: in quo non possit videri casus. in. c. quodam
de p[re]bende. l. v. Et quo ad nominationem regine: eius non
minatio fuit p[ro]missum de canonicis: ille habuit p[re]bende
latio p[ro]rogata: p[ro]pter gratiam de nominationis per
regem p[re]bendam: mandatur quod nominatus per regi
nam que e[st] curabat in gratia cum regine: caret
iurisdictione p[ro]pter declaratoria de non p[ro]videndo nisi
uni et eius decretum. ar. c. duobus. extra. de elec. l. vj.
in si. ubi dicitur quo decreto alius omnino caret impe
trande. que clausula secundum gl[os]am refertur ad p[re]bende
et secundum dicitur illius. c. duobus. ante quia decla
ratoria p[re]dicta habet verba nisi generalia. imo uni
versalia seu universaliter: equi p[ro]sentia: videlicet quod
in nulla ecclesiarum ipsarum et nisi uni p[ro]p[ri]e dicitur:
aliquatenus valeat. p[ro]videtur que equi p[ro]sentia: nul
latenus igitur videtur negare: nisi p[ro]p[ri]e f[un]ctio
imo ex p[ro]missione canonicorum omnia negent: quia
qui omne vel nihil dicit nihil et plus negat nego
tio et. ar. ff. de reb. iud. l. si is qui dicitur. s. cum et
Aboc genus. ff. de conditio. et dem[on]str. maxie quia
in narrande facta in illa declaratoria papa narra
do de gratia p[re]dictis regibus et reginis concessis:
dicit et narraerat principaliter de p[re]bende canonice
cam: quomodo mandaverat executoribus quod nomina
tio per eos in singulis ecclesiis de canonicis: ut p[ro]v
ideret et p[re]bende vacanti vel vacaturas: quas ibi tunc

runt acceptandas referant: de quibus eis postea
p[ro]videtur et c. Et postea concludit quomodo sue intencio
nisi fuit: Et et quod nisi uni in nulla ecclesiarum possit
aliquatenus p[ro]videri: sicut bene apparet quod papa
hoc intellexit: et de p[ro]visione canonicatus de qua p[re]bende
eis si narraerat et executoribus mandaverat: p[ro]p[ri]e
tunc p[ro]pter rationes p[ro]pter quod dicitur h[ab]itatio intencio
nisi fuisse: sicut ne ecclesie gravaretur. Constat
enim quod per sola p[ro]visione canonicatus que ab initio
est unius ecclesie seu collatoris p[re]bende. e[st] gravatus. Ecce
sua enim videtur gravata quia tali canonico habet cor
tidiana distributionibus respondere. Juxta no. per
Juno. et Compositum. in. c. cum. ff. de p[re]bendis. de
constitu. Ena collator e[st] gravatus: quia necesse est si
ibi responderi et p[ro]videri de p[re]bende. et clam. et. c.
dilectus meus. eo. et. c. si clericus. l. vj. Et p[ro] tanto
si receptus e[st] aliquis in canonicis sub expectande p[re]bende
nisi valeat licere impetrare per aliquem alium sine
clausula non oblati. quod p[ro] alio scriptum: quia p[ro]p[ri]e
p[ro]ximam receptionem ad solam canonicam: licet ad hoc
non habuerit p[re]bendam ecclesie reputatur gravata seu
collator: hoc solo inspecto quod e[st] sibi obligata ad p[ro]v
idendum: de p[re]bende vacaturam: de qua se offerret
facultas: licet multa possint contingere inter: p[ro]pter
que illa obligatio non solum effectus ad minus
sola receptio que e[st] possibilis solum effectum e[st] impe
ditiva secundum litterarum ut no. ff. de recep. et
mandat. et recipit. Jo. an. in dicit. c. duobus. in fi.
p[ri]me glo. igitur et hoc sola nominatio regis facta ma
theo et p[re]bende de canonicatu et eius receptio inde se
cuturante p[re]dicta declaratoria eius decretum impe
diant et nominationem regine et inde secuta ex quo no
minatio per regem gaudet p[ro]rogata p[re]bende. Juxta
et constat quod nominatio regis facta de Matheo et
eius p[re]bende et receptio ad canonicatum: sicut solum esse
effectus quo ad p[re]bendam: quia ut p[ri]mo in ibidem que
sionis matheus p[re]bende Dionysii acceptavit: de
ea sibi obtinuit p[ro]videtur in eius p[re]bende possessio
nem indicat quod illa fuisse reservata: papa cum
narrande p[re]bende ablati nona p[ro]visione de Canoni
cam quasi intencio p[ro]p[ri]e p[ro]videtur virtute nominationis
regis sibi facte de canonicatu: et contemplatorem in
tento p[ro]visionis de illa p[re]bende sibi p[ro]videtur: quasi po
tius nolens exequi et p[ro]ficere nominationem regine
receptionem seu p[ro]visionem de Canonicatu in virtute il
lius nominationis subsequenti: quam novam gratiam facere.
Igitur illa p[ro]visio p[re]bende potius debet attribui
nominationi regie et p[ro]videtur virtute eius gratie de
canonicatu: facte: quam nove gratie. Unde ex quo co
templatorem p[ro]p[ri]e gratie regie et inde secuta: si papa
p[ro]videtur de illa p[re]bende referatur: quasi gratia p[re]bende
et executione illius ar. ff. de nona. l. cum enim.
extra de recep. et c. solum facit iura communia de
lega. l. sed si plures. s. in arrogato cum concordant
ff. de dote p[re]legat. l. cum quis. v. si no. et si quis. ff. de
p[re]bende. l. qui p[ro]p[ri]e de p[re]bende. et in ceteris. ff. de
actio. emp. l. si quis servum. Item quia inspectum po
tius originalis causa et in iur. arg. ff. de dona. l. qui
id. cum concordat. Juxta quia p[ro]visio facta matheo per pa
pam de p[re]bende reservata intencio p[ro]visionis: videtur

potius referant
executores r
in locum al
l. si cu. s. qui
bitor. cum con
et loquelaz non
est. arg. ff. de sen
cu accepissent.
cit. ff. de acquir
in canonicam
oblati fundat
viter canonicam
nominatio
trahitur ad fun
ti. s. cum in fun
canonicam tar
tur ac edere
e non edera ar
bendis. Canon
sicut mater ad
ozitur p[re]bende
p[re]bende. s. l. cu
belius de M
parit enim can
nem. ff. de p[re]b
probatum est
minatio: et inde
effectum: et q
in eadem eccle
gratie sue neq
se stabit gratia
cunde gratie d
e p[ro]visio ex rec
potuit bene in
p[ro] hac parte f
tamen Egidi
ria contraria s
gratia regine t
nontem recept
minatio. Unde
de edocurren
ria de p[re]bende
declaratoria q
Sed ad vidend
oblati. Unde
Unde declar
bet intelligi de
se. Quia si int
canonicam di
papa fecit de n
pater: quia per
non intendebat
sua excludere
ne p[re]bende t
clausule amfe
tes in no. Jox
in fine eorum
non p[ro]vidend
tur de p[ro]visio
excluderentur

potius referuntur in locum possessionis sibi facte per
 executiones regionis sicut et quia quod surrogatur
 in locum alterius eius natura sonatur. *Si quis cau.*
l. h. et. s. qui in iurari. et. ff. de lega. no. cano. l. i. s. h. d.
bitor. cum concor. Et videtur esse ppter consequentiam
et sequelas nominatione regine igitur ei attribuedu
est. arg. ff. de sen. l. ii. et per no. per ber. de c. situatio. c.
cu accessissent. Et quasi videt d. appendinis illius sa
ci. ff. de acquiren. heredi. l. si quis heres instituitur: et
in canonicam virtute nominationis regie per matrem
obvino fundamto qd pr. q. papa no comit sibi no
viter canonicam: sed sibi canonico facto virtute
nominationis regie et comitit prebandam igitur
trahitur ad fundamentu suum ar. insti. de reum di
ni. s. cum in suo. et. s. ex adverso. cum concor. Et illi
canonicam tanq. principalis ista. p. sio prebeni vide
tur ac. et. et. quia prebenda est accessio canonicat
et non e contra arg. dicit. c. relati. et. c. h. clericus. de pre
bendis. Canonicatus enim se habet ad prebendam
sicut mater ad filiam: et canoniam enim sicut et matre
omni prebenda sicut filia. in no. d. d. in summa de
preben. s. i. et. iuribus ibi allegat. hoc idem no. Quil
delmus de d. d. h. laud. eo. r. c. h. iura. in clemen.
parit enim canoniam prebendam sicut obligatio actio
nem. ff. de procur. licet. s. ca. obligatio. Si igitur ut
probatum est ex premissis gratia regis seu eius no
minatio: inde secuta in eius virtute coentur sicut
effectum: etiam quo ad prebendam videtur qd ulterius
in eadem ecclesia virtute nominationis Regine nec
gratie sue nequeat. Egidio de prebenda p. videret:
sic sicut gratia raimaldi seu nominatio in virtute se
cunde gratie de. xl. regi. facte ampliatue de eo. facte:
et p. sio ex receptione inde secutorum virtute cuius
potuit bene in eadem parisi ecclesia nominari. Et
pro hac parte sicut lata sententia parisi. Pro parte
tamen Egidij nominati per regina sicut lata die i. ca
ria contraria sententia quia prius erat in data. ex quo
gratia regine virtute cuius sicut nominatus et ad ca
noniam recipere quare debet esse ponio nisi no
minatio. Mathei per reges facta virtute prime gra
tie coentur in data cum gratia regine: et alia gra
tia de preferendis nominatio per regem: et premissa
declaratoria qd non pvideant nisi uni sibi obstant.
Sed ad videndum de declarandi qd premissa sibi no
obstant. Advertendum est qd declaratoria per quas
papa declarat qd no possit pvideri nisi uni: de
bet intelligi de provisione canonicatus: qd declaro
sic. Quia si intelligeretur qd non possit pvideri de
canonicatu dicitur contrariare illi concessioni qua
papa fecit de nominato per regem: preferendis: quod
patet: quia per illam concessione prelationis papa
no intendebat nominationes alioru in eadem eccle
sia excludere: sed potius presuare licet in assecutio
ne prebende voluerit regis presertim: cum
clausula amoveri habet p. sio. clausula: c. c. et. r. e.
et. in no. Joban. an. in nonella. in dicto. c. duobus
in fine eorum que no. super. et. Et si ista declaratio de
non pvidendo nisi uni: et eius decretis intelligere
nt de p. sio. de canonicatu: non totus gratie alioru in
excluderent: et sic esset papa ceterarum sibi: quia si

ad initio sicut intendis qd no possit in eadem eccle
 sia pvideri: et de Canonicatu nisi uni: p. sio fecisse
 sicut declaratoria: sic intelligatur: postea dicendo
 quod nominati per regem pferantur: per que verba
 videtur pferari gratie alioru ut p. sio alias si no pos
 seu dici pferari solum admitti papa esset sibi ceterari:
 quia illa concessio de regis pferendis nominatio per
 alios: debet intelligi de eadem ecclesia quia frustra hoc
 concederetur quo ad nominatos per alios in alijs
 ecclesijs: et sic nominationes alioru et factas in eadem
 ecclesia: papa p. sio. per primam clausulam p. sio. ar.
 p. sio. sio. De igitur ista concessio p. sio. regio
 ruz: que et ex sui natura seu virtute e p. sio. gratia
 tie et nominationu alioru: et in eadem ecclesia in totu
 p. sio. ruz: igitur p. sio. declaratoria de no. p. sio.
 do nisi uni et eius decreto coentur: casus restrin
 gamus in dubio declaratoria illa de no. p. sio.
 nisi uni ad sola provisione prebende: no ad. p. sio.
 canonicatu: imo quo ad. p. sio. canonicatu sal
 uemus premissa concessione prelationis regio: que
 sicut coentur et p. sio. gratie et nominationis
 alioru. Et dicamus qd nominationes omnium tam re
 gum qua regnarum et provisione canonicatu in eadem
 ecclesia: obtinebitur uno retro oia de eis facta ce
 lebuntur irrita: qd ppter declaratoria de no. p. sio.
 do nisi uni: et eius decretis qd tunc cum nominatus
 per regem assequitur prebenda: incipit sicuti iures
 suas: et irrita et hactenus occupata: sed si nomina
 tus per regem delinat posse coequi prebenda: virtute
 sue nominationis: puta quia aliunde eam assequat
 vel ante assecutione mortis: vel gratie renunciet
 vel alias: efficitur inhabilitate qd nominatio facta
 per alios seu eorum alteru tenet. et p. sio. de canoni
 cam et receptio inde secuta: bene poterit aliter deno
 minatus per eos assequi prebendam postea vacantem
 nulli alteri nominatio per regem debet: Et in hoc est
 effectus illius p. sio. gratie seu nominationis
 alioru: inducit sub virtute gratie prelationis facte. Re
 gis: que e alioru p. sio. ut p. sio. Et quod
 coentur sic in intelligenda dicta declaratoria: qd
 loquar de provisione prebendarum no facienda nisi uni
 et no de provisione canonicatu: p. sio. quia p. sio.
 intellectus nos coentur tam cu premissis con
 ces. prelationis: que alios sibi in totu esset ceteraria qd
 facere debemus: sicut et in iuribus que sunt potius
 coentur: quia quod unu in totu aliud tollat. vel
 corrigat. C. de ino. h. dot. l. et extra de electio. c. et. ruz
 expediat. Ad hoc et quibus bono intellectu decla
 ratorie possumus saluare gratias seu nominationes
 alioru: et damus eis effectum que eis dare possumus:
 sine quocumq. iudicio regionis: quia in casu quo illi
 habere no poterunt dicimus illos: seu eorum alteru
 posse habere: et no alios qd in dubio facere debent.
 et no interpretari in totu: peccat sine comodo re
 gionu ar. l. quoniam. ff. de reb. dubijs. Itz per hoc
 saluatur qd ecclesie no granatur: quia effectualiter
 no pvidetur nisi uni nec collationes p. sio. endari gra
 nantur: quia tenore no potest virtute dicitur gratia
 tum pvideri nisi uni: igitur iste intellectus si pot
 amplecti: etiam qua alijs: per que includerem. c. et. a

In nomine domini Amen. Et sic proceditur ad declarandum de prebendis et nominationibus aliorum in eadem ecclesia.

ricatē in mente pape: et inducitur correctionis
sen annullatione gratie p̄feruatiue alio: et in nullo
plus fauorem regis nec ecclesijs nec collatio nō
grauans fauor quorū p̄missa: etiam cōcessa et de
clarata: Item et p̄batur alia ratio: quia uerba de
claratione de nō p̄uidendo nisi unī in dubio intelli
genda sunt cum effectu: scilicet de p̄uisione effectua
li per quā quis assequitur p̄bendā arg. ff. qd̄ quisq̄
iuris. l. i. §. hęc uerba. extra de eo qui mit. in posses.
l. cum concord. Et per hoc satis patet r̄sponso ad
oppositas ratiōes. q̄ cū Martē^o tunc nominatio
regie nō fuerit affectus p̄bendam: sed uirtute no
te p̄uisionis et gratie sibi facte per papam: et q̄ de
r̄seruata et sic postq̄ aliunde affectus est eandē
sūt eam ammodo posse habere in eadem ecclesia uir
tute nominatōis: oī reges sequitur qd̄ nominatio Regi
dij facta per Reginam: inde secuta possunt s̄m̄iri
effectum: qd̄ eius uirtute Regidius possit assequi p̄
bēi istam: postea uacante nulli alteri nominato per
regem uirtute primarū litterarū debitor. Nec obstat
qd̄ in oppositum dicitur qd̄ ex quo nominatio re
gis facta de matheo: et p̄uisione de canonicam sibi fa
cta tenet: decretum declaratiōis incipit habere ut
res et ligant manus regine: quia non est uerū quod
declaratiōis nō impediatur dimitatur nisi p̄uisione
faciendam de p̄bendā: ideo eius decretū nō liga
bat donec uacaret p̄bendā: que nominato per re
gem esset debita: qua ipse uellet statim: sicut
per regem nominans aliunde fuit affectus p̄ben
dam: et desit eam posse habere ex nominatiōe re
gis: nominatio regine incipit habere uires: Nō ob
stat. §. posteriorē nec concordā: quia ibi per lectu
dum testamētum ab initio et mente testātis tolleba
tur primū: quia ambo ualere de iure noui poterūt: ideo
ex quo semel ruptum est non potest uires resu
mere: licet secundū desinat habere uires ar. ff. de solu.
l. qui res. §. arcam. Adic uero utraq̄ nominatio re
gis et regine simul ualere poterant: et mente pape na
lere debebant: quā mente inuit gratia seu cōcessio
p̄latiōis facta regis: que imponit primatiōē gra
tice nominatiōis regalium ut p̄dixi: licet aliter dū
tatur quo ad affectiōē p̄bēi possit s̄m̄iri esse
cum: ideo statim cum altera s̄m̄i habuit effectus:
affectiōis p̄bēis altera tollitur: et irritabitur om
nino: tunc benedico: qd̄ non resumere amplius ui
res: Ex quo semel irritata erit: licet altera que ha
buit effectum. desinet habere effectum: semel habi
tum: et conclusit iura illa. non ob. c. q̄oda. quia
ibi secundus qui habebat clausulā antefertit: decre
tum in eius fauorem appositū bene poterat acce
ptare et facere sibi p̄uidere: et quo prius acceptauit:
et fecit sibi p̄uiderit: idem eius decretū tunc impe
dit: et ligant manus primi. Adic uero tēpore quo
regina nominauit decretū declaratiōis: non ligant
manus eius: nec extoruit: nominatio suo p̄uiden
tiam de canonicam: quia solum erat appositum illō
decretum contra p̄uisionem faciendā de p̄bendā:
ut p̄dixi et non contra p̄uisionē faciendā de ca
nonicam: Tempore autē quo uacauit p̄bendā no
minato per regem: quia alius ibi p̄ferendus erat

nō poterat acceptare p̄bendā illā: quia illa habebat
aliū scilicet r̄seruata per papā sibi collatay: idē
nō posset eam acceptare: decretū ei nō p̄uiderat: et
ideo nō ligat manus nominati per reginā: quia tūc
demū decretū debebat s̄m̄iri effectum cōtra nomi
nam per reginā: cum nactū p̄bendā nominatus
per regē poterat admitti ad p̄bendā: et per eius ad
missionē ecclesia grauari alias non ut p̄dixi. Nō
ob. c. duobus. ubi altero admisso et ad canonicam:
uel litteras p̄feruatiue uel per. c. electo. aliter p̄currēs
oīo caret iperantia. Quia illō uerū admittis non
habebat clausulā antefertit: per quā si eā haberet p̄e
seruaretur gratia alteri: ut postea admitti posset:
Adic uero regij habebant clausulā antefertit: ideo
cum p̄seruaretur gratia alteri: p̄pter solam admi
sionē ad canonicam nominati per regem: nō tolleba
tur effectus donec uideretur An regina uirtute sue
nominatiōis assequeret p̄bendā: Non obstat gene
ralitas uerborū declaratiōis: quia restringenda est
p̄pter implicitā mētē pape in alia gratia p̄claratiōe:
que alias tacite p̄seruabat et p̄pter rōnes supradic
tas: Non obstat qd̄ per receptionē ad canonicam
nominati per regem ecclesia fuit grauata: quia illud
grauamen anteq̄ uacaret p̄bendā de qua agitur
fuit sublatus: quia cum habuit p̄bendā r̄seruata:
illā habuit aliū canonicam: scilicet illum qui erat an
teius p̄bēi et status de numero in ecclesia: qui
erat p̄uenus et desit habere illū canonicam: que
uirtute nominatiōis regine habuerat supra numerū
ut no. per Guilelm. de Homeland. de p̄bend. c.
si iuxta. in clemen. quia ille canonicus: qui prius ha
bebat supra numerū: extinguit ut no. ber. in. c. di
lectus. ideo p̄bēi. Sic per solā receptionē in canoni
cū ecclesia nō potuit dici grauata: nisi p̄pter spem
assequendi p̄bendā: que spes sublata est cum aliunde
eam assequit nec sola receptio in canonicū super nu
merū facta: et cā necessaria: puta de mandato pape
grauat ecclesia: nec sibi p̄uidendū ē etiam de distri
bendōibus consilantiis ut no. Joban. an. in nouel. in
d. c. cum inferior. c. c.

De rebus ecclie nō alienandis.

Rica.

I

In unione nō requiritur tractatus. hoc dicit.

Utrū in unione requiratur tractatus: sicut in aliena
tione cum alienatio censetur ut in c. nra. de his que
sunt a ma. par. c. ubi uidet. et in c. dudum. de reb.
ec. non ali. lib. vj. uel an sufficiat solus consensus ca
pituli per. c. si una. de re. ec. non alie. in clemen. Ant
quiores audientes palatii dicebant opinionē fuisse:
et sic pluries seruatus fuisse: qd̄ licet requiratur aliqua
lis tractatus: non tamen talis et tantus qualis et quā
tus in alienatione: et hoc si fiat unio ecclesie eiusdem
dioc. secus si extra dioc. quia cum infra eandē dioce.
nō censetur p̄prie talis nec tanta alienatio: et quia
in habentibus symbolū eccl. ff. de lega. l. cetera. §.
si duobus. ubi uidetur. Cui licere habita metrorbo
li. l. vi. Nec obstat. c. dndū. quia ibi non tota eccle
sia uniebatur: sed pars et ita sicut actio que est odio

facit. c. maior
unionē p̄uen
cū: quia p̄
debet imo sicut
antiquas: si cō
seretur unio

Unio facta

Utrum

an p̄pter fallē
landa. Quidā
bos cop. l. in
§. maneat. l. c.
cura. ubi ab
uerba. ff. de sic
uentum. ff. de co
cura. ubi ab
electi. c. cum d
confirmatio: lic
etiam magis fa
no. In. in. c. est
mo et plus et d
cum dicit reuo
ipso intercepto
ista p̄tentiā fa
c. hoc consulti
defectus forme
sic reddit ipso
stat autem qd̄ p
nos. in. ff. de bis
prio et intercepto
c. si dignitatem
minor qui imper
del imperatio
nario suo docet
pe. l. i. in prin. ij.
era et falsa caus
effi. c. quia circa
pro hoc quia un
p̄ nō intercepto
ria. Nō hoc q
ut. l. cum tale. §. si
parte qd̄ unio fa
tra de bis que si
bis. cum ibi no. q
ne posset rex. ind
cit. Irrita enī et
clericorum non re
men pro ista p̄tē
ne uera causa est
de p̄bē. c. ex p̄o
bident fieri unio
ecclesie igitur nō
contra iuris pro
substantialibus. c.
li. §. i. et. c. de leg
ios para tenent

facit. c. maioribus. de prebendis. Tres dicebantur quod unione prebendens non habet necesse probare veritatem curam; quia pro ea presumatur pro ordinario sed bene debet imo sufficit allegare et preferri super unione antiqua; si curam falsitas incerta. probetur bene instrumetetur unio. Predicta non placet nulli.

II

Unio facta ex falsis causis est nulla ipso iure. b. d.

Utrum Unio facta ex certis causis sit nulla ipso iure: si causa non erant veraciter an propter falsitatem curam veniat rescindenda seu annullanda. Quidam tenent quod sit nulla ipso iure. ar. ff. de rebus eorum. l. in primis. in fin. et. l. magis puro. ff. si co. et. ff. maneat. C. de peditis minoribus. l. et si pcedat. ff. de iure et cura. d. ab his. l. ius: perit. ff. ne ius fiat. c. l. l. hoc verba. ff. de fideicommissa liber. l. cum vero. ff. sub ventum. ff. de carbo. edicto. l. ii. ff. pubert. ff. de iure et cura. d. ab his. l. ius: perit. ff. ne ius fiat. c. l. l. hoc electi. c. cum dilecti. super verbo confirmanti. l. v. Tre confirmatio: licet quod ibi non preferitur. si illius glo. etiam magis faciat contra. Et pro hoc etiam facit quod non. In. in. c. exstirpande. super verbo primatus ibi in mo et plus et de pben. licet possit induci in contra. cum dicit reuocatur collatio: ergo inuit quod tenent ipso iure pro hoc quod ibi non. in si. rotas. gl. sue. Pro ista parte etiam facit opt. arch. extra de re. eccle. no. alie. c. hoc consilium super v. forma. ubi tenet quod nullus defectus forme sed etiam defectus cause sine iusti sic reddit ipso iure alienationem reiecclesie nullam. C. d. stat autem quod per unionem sit alienatio in i. c. ma nos. in si. de bis que si. a prela. Pro hoc quia obre pro et surreptio vitiat ipso iure gratia de prebendis. c. si dignitatem. in cle. et de primis. c. dudum. pro hoc quia minor qui impetrat veniam etatis non aliter sibi pdest impetratio nisi cause sint vere: eas contra ordinario suo vocat et veras. c. de bis qui venia. c. in pe. l. ij. in primis. Rn. Pro hoc quia dispensatio facta ex falsa causa non valet ut no. glo. de consang. et affi. c. quia circa. in si. de elect. c. dudum. c. l. ij. ff. in super. pro hoc quia auctoritas pperam interposita habet p non interposita. ff. de aucto. i. nulla est discretia. Pro hoc quia casualis falsitas vitiat legatum. ut. l. cum tale. ff. fallam. ff. de condi. et dem. Pro hac parte quod unio facta ex falsa causa non valet: facit extra de bis que si. a prela. sine consensu capi. c. tua no bis. cum ibi no. per. Dost. et Jo. an. post. euz. licet bene possit tex. induci pro alia parte quia in si. cum dicit. Trita enim erit absque conuenientia et subscriptioni clericorum: non repetit et si meliora non prospiciat. Tamen pro ista parte quod non tenent: facit quia in unione vera causa est de substantia in. co. si. c. ma nobis et de preb. c. exposuisti. et hoc patet quia alias iura prohibent fieri unionem: quantum quod alienationem rei ecclesie igitur nisi fiat ex vera erit nulla: tanquam facta contra iuris prohibitionem et tanquam deficiens in suis substantialibus. arg. C. de sacro san. ec. l. subemus nulli. ff. l. et. C. de legi. l. no. dubium. in si. Alij tamen et maiori parte tenentur contra. et dicebant esse opinionem an

si quis seruata et obtenta et approbata per auditores in palatio: quod falsitas causa non redderet unionem ipso iure nullam: sed annullandam quia falsitas causa non impedit ipso iure translationem: dicitur: quocumque contra tenentur per. co. si. de condi. indebiti. et de conditioni sine causa. Quod patet quia ex falsa causa transferuntur dominium quia competit iudicio ad repetendum ut ibi. nec impedit ipso iure legatum. ff. de condi. et dem. l. falsa demonstratio. et melius in. l. e. i. tale. ff. fallas. Item fin. opinio. commune falsitas causa vel defectus in fine dumtaxat seruata sit forma: non reddit alienationem rei ecclesie nullam ipso iure ut no. xii. q. ii. c. sine et ceptis. et. xii. q. ii. c. in summa. Et ita sentit videtur Inno. extra de condi. c. que in ecclesia super verbo lectio. in si. Sic cum non reddet nullam iniam diffinitam nam ipso iure nisi alias per volu. et. l. si pctor. ff. marcellus. cum ibi no. ff. de iuditijs. Sic etiam surreptio non redderet rescriptum nullum ipso iure sed ope. et eptidis in no. glo. de Rp. c. ad audientiam. Inno. co. si. c. dilectus filius. in si. Pro ista parte et alleg. ff. de manu iudic. l. i. in si. ff. de manu. testa. l. cum ex falsa. In si. et qui. causa ma. post. vel non. ff. sand. ff. de re iudi. l. dinnus. in si. c. si ex falsis instrumentis per totum. Pro ista parte et facit quia falsa causa non impedit religionem: extra de conuerso. c. diuis. c. ex parte. nec mandatum obligantis impedit obligationem co. si. c. nemens nec falsitas causa impedit doct. constitutionem. ff. de iure donu. l. que admodum. ff. si. Et pro hoc in speciali alleg. l. cum bi. ff. si pctor. cu. ibi no. in fine magne glo. que e. pta. ff. de transac. Nec ob iura contra quia loquuntur de alienatione vel dispo. que sit cum decreto superioris: quod quidem decretum sicut et que concussio interlocutoria obrepro: vel surreptio seu falsitas cause potest impedire ne valeat. In unione autem non requiritur decretum superioris sicut nec in alienatione reiecclesie no. glo. de re. ec. no. alie. dudum. sup. v. aratama. in si. ff. vj. nel. die et melius quod et decre tum vel interlocutoria lata ex falsa causa tenet ipso iure: si potest renouari per appellationem vel restrictionem in iure. ex causa pro premissa ultima opi. facit quod no. Inno. de renou. c. in plenaria. sup. verbo pctor. ista. et quod no. ff. de exca. iuto. l. qui testamento. et glo. ff. de acqui. heredi. l. is ad que. ff. si. nec ob. iura supra pro alleg. quia loquuntur in speciali casibus in alienatione minorum ubi et est aliud speciale: quod sententia lata ex falsa causa est ipso iure nulla. C. si ex fals. alleg. p. v. totum. no. ob alie. l. quia in omnibus alijs ueritas causa erat de essentia actus: quoniam ad sine in quibus quilibet loquuntur si bene in spiritum materie in quibus loquuntur. Et ideo falsitas vitiat ipso iure ad. ff. pubert. et l. i. c. egressu soluitur per. Cy. quando pro no. non est necesse. l. i. in. ii. oppo. ad. c. si dignitate. die. spetia le ibi ratione ambigose impetratio.

II

Creatio dignitatis facta sine dotibus statim unum parochialis ecclesia ualeat non oblati quod in capitulum ecclesie redundet reuocatio potestatis solum de pnis illi debite. hoc dicit.

Vertical marginal note in red ink on the right edge of the page.

Episcopus ^{creatio unius dignitate de}
 consentu capituli in sua eccle
 sia cathedrali: et regulari seu monachali et nulla alia
 dote illi dignitati constituta: una eademque prochie
 lem ecclesia hoc actus: cum unio sit p^{er} hanc
 buisset pacificam possessione illius ecclesie: q^{ui} est
 monachus qui insinuat: seu pariter: pro te
 pose in eadem dignitate: nihil percipere deberet a ca
 pitulo: de his que prius ratione sue positionis mona
 chalis solebat percipere. Quorum duo primo an
 creatio dignitatis valeret. Secundo an valeat talis
 unio per qua capitulum in effectu consequit utilitates
 relevacioni a portione monachali: quasi consequer
 et indirecte videatur unio facta capitulo: saltem in ef
 fectu. de primo sicut dicitur per aliquos q^{od} creatio di
 gnitatis non tenetur: quia sine dote: p^{er} quibus vide
 tur facere quia p^{ri}us creatur beneficium sine eccle
 sia est d^o constituta in anem. ut nullus fabri. ora.
 do. f. h. v. deinde non aliter. et in autem. de sancto. episc.
 f. si quis orator. Et per consequens secundum eos si
 non valuit originaliter dignitatis creatio: non valuit
 sibi de ecclesia postea facta unio. Alij vero dixerunt
 q^{od} creatio valuit nec censetur fuisse facta sine dote:
 quia incontinens ecclesia fuit sibi unita ut esset sibi p^{er}
 originali dote. Et non est inc^onveniens q^{od} talis di
 gnitas habeat illam ecclesiam pro totali dote sua: et
 supposita illa. Secunda opt. sicut dicitur de secundo
 questio q^{od} unio valuit quia non fuit facta principaliter
 nec totaliter nec directe capitulo: licet consequer
 capitu lum sit cu^m secum: aliqua utilitate sic respondebat
 ad. c. una. de re. c. non alii. in clem. ubi p^{ro}hibet. sic
 ri capitulo per ep^{iscopu}m de consensu capituli unio: quia
 verum est directe et principaliter: id est de capitulo
 videantur auctorari in re sua q^{od} esse non debet: sicut
 in simili: licet unio non possit principaliter auctori
 tatem facere in re sua: tamen per quadam consequen
 tiam h^{ab}et p^{er} se. ff. de auct. mo. l. in prin. Et super hoc
 brocar. an q^{od} non debet fieri directe possit fieri in
 directe: vel per consequens: vide que sibi not. per gl.
 In hac ratione etiam super hoc potest induci concor
 dantia. f. legatarius. Insti. de testa. qui ita concor
 cum. l. omnibus. c. de testi. Alij vero dicebat con
 tra. per. d. c. si una. sed prima opt. quod in unio valeat
 plus mihi placuit.

III

Unio facta dignitati ad utilitate capituli: non cen
 setur facta capitulo. b. d.

Prepositure ^{Remanenti que est digni}
 tas ecclesie: habet qua
 si omnia bona capli et providere toti caplo: etiam
 singulis canonicis in vicibus et alijs necessarijs:
 et habet administrationem eius: et totum sibi retinet
 p^{ro}positus q^{od} superest oneribus etiam inc^ombentibus.
 supportant: et p^{ro}positura etiam habet bonam admi
 nistrationem eor^{um} facta est unio cuiusdam ecclesie ex
 certis rationabilibus causis: possit melius provide
 re capitulo: et onera inc^ombentia supportare per ep^{iscopu}m
 Remanenti de consensu capli. Quorum an vale
 at unio p^{ro} et contra facit. c. si una. de re. c. non alii.

In de. videtur dicendum q^{od} valeat ex quo principaliter
 sit dignitas non ipsi caplo: licet ex hoc et consequenti
 capitulo utilitate consequat: p^{er} hoc bene sa. de iustof
 qui aucto: iur. pupillo in aduenda hereditate: licet ex
 qua de consequentia redundet utilitate unio: cui for
 sitan a dita hereditate debeatur legatum. c. de admi.
 tuto. l. eius que de. p^{ro} hoc et. ff. de auct. mo. l. et. l. q^{od}
 dicitur. in prin. It^{em} per eundem modum p^{er} induci.
 Ad hoc insti. de test. f. legatarius. sic et hic capitulum
 h^{ab}et unio: ponit aucto: tamen etiam censetur hoc
 unio esse res p^{ro}pria capli: ex quo sit p^{ro}positura et
 nomine p^{ro}positura: nomine p^{ro}prio capli: b^o sa. ff.
 q^{ui} appellat. l. i. f. iam. p^{ro}pria. cui dicitur nomine suo et
 q^{od} est p^{ro}positura vel p^{ro}positi non est capli: sa. ff. de re
 rum divi. l. antimus. f. an. in hereditate. et. ff. de in ius vo
 can. l. si h^{ab}et lege. f. qui manumittit. p^{ro}terim. cui ca
 que capitulum exinde percipit: non possit p^{er} se percipere:
 de manu p^{ro}positi arg. ad hoc. ff. de usufructu. l. defuncta
 f. sempronius. et. ff. de usufructu. legato. l. fundi. rebaria
 ni. Ad hoc quia in eadem p^{er} mediu^m p^{ro}missum agitur
 in extraneis. p^{ro}hibetur. sa. ff. de accepti. l. p^{ro} in iuridicis
 f. et si fideiusso: ubi acceptilario facta fideiussio: p^{er}
 mediu^m: obligande fideiussio que est verbalis agitur
 in obligatione rei principalis non verbaliter: in qua alia
 agere non possit: agitur in ista unio: aucto: itas capli
 p^{er} mediu^m p^{ro}positura agere possit: p^{ro}desse i utilitate
 consequentes capli: non enim queritur cui comodum
 querat unio: sed cui bono: habemus est beneficia. ff. de
 lega. p^{ro}testa. l. i. f. l. et. ff. de iure fidei. l. edicto. f. ad
 eos. ff. de ungi. et pupi. l. qui liberis. f. hoc verba. et
 l. de contra. tabu. ff. noⁿ putavit. f. i adoptione. in fi. f.
 p^{ro} hoc q^{od} potius attendere debeamus p^{ro}positura
 cui principaliter sit unio possit idem. l. i. ff. de his qui
 ut indig. et. ff. de edil. edic. l. eum. f. si. p^{ro} hoc q^{od}
 hoc est aucto: itas capli possit mediant p^{ro}positura
 seu per aliu^m q^{od} non possit per se. ff. que res pig. oblig.
 p^{ro}testa. l. aristo. f. si. cum eor^{um}. p^{ro} hoc quia ista ecclesia
 unita: nec eius bona erit sub cura capli: sed redigitur
 sub cura seu administratione p^{ro}positi q^{od} multu^m atten
 detur est. ar. ff. deleg. iii. l. paronius. f. sempronius.
 p^{ro} hoc quia h^{ab}et h^{ab}et aliqua que videntur vicare
 unio: quia ex ea redundet seu resultat utilitas ca
 pitulo: melius p^{ro}videbit: q^{od} non p^{er} iure p^{ro}pria au
 ctore: itare. Ex quo ut sunt aliqua principaliora: que
 h^{ab}et et valdare. quia sit pot^{er} principaliter ipsi digni
 tati p^{ro}positura: potius attendamus id q^{od} p^{ro}desse q^{od} id
 q^{od} nocet. ff. de iure fidei. l. noⁿ intelligit. f. si quis palat
 ut sic unio magis tenet qua^m pereat. ar. l. quotiens. ff.
 de re. dub. Ad enim attendenda est illa consequens ni
 litas capli. Quia si hoc nunq^{am} ep^{iscopu}s de coⁿstitu
 capli: possit facere: unio: alicui p^{ro}betur ecclesie
 cathedralis: quia cu^m o^{mn}ib^{us} p^{ro}vide sine capli: et ca
 unio: capli: consequer^{et} utilitate: saltem vacat p^{ro}
 ben. quo tpe bona eius super remanet apud capli:
 ut no. Inno. de testa. c. relatu. in fin. q^{od} si fallum est:
 quia imo p^{er} ut no. Jo. an. in. d. c. si una. sup. v. digni
 tate. et up. v. capli. p^{ro} illa parte et possit induci
 l. p^{ro}fectina. f. si quis certu. ff. de iure dotium. In op
 positum videtur q^{od} potius attendatur utilitas capli
 si resultans ex unione: sic capitulum noⁿ poterat

procurare unio
 possit melius
 tendit is cui est
 unio: sit dispo
 quia. et. f. sed si
 l. f. et Insti. p^{er}
 re. p^{ro} hoc ad

Episcopus p^{er}
 super alienacione

Utrum

vel unio faciat
 tur q^{od} tractatu^m cu
 tate seu expedien
 nis et sibi referat
 ms relatio est pe
 se et rationabilem
 coⁿstitutam et de
 alio tractam in su
 nel unio tenetur.
 facere non possit
 alienacione vel u
 duat: in quibus
 et ideo noⁿ possit
 ciendum. ff. de di
 noium. cum eor^{um}
 c. de ponde. aut
 opinatores. l. r. ij.
 strabendo: in fi.
 p^{ro}cur. c. si. lib. vj.
 ista parte allegat
 opt. videtur place
 tionibus. Allegat
 q^{od}. f. ubi dicitur
 tractata hoc non
 ministrato. l. ita ad
 etat^{ur} sibi debet ra
 fuit bonam: tam se
 nis tollantur eor^{um}
 nem per se expedie
 ga. c. super questio
 p^{ro} debetate. p^{ro}
 eorum. l. magis p^{ro}
 et p^{ro} hoc etiam. q^{od}
 ri nel mixti imper
 sedem ubi noⁿ. et de
 p^{ro}visione ad. f. ubi
 do. c. confirmatio

De locato et

Lex quotiens de
 locatione. b. d.

Utrum

tem duobus unio

invenire unione que sicbat ad eius militate: ne ei
possit melius ppositio. pvidere facit quia potius se
tendit is cui effectuale comodū acquiri et ad cuius
utilitate sit dispositio ar. de lega. p. san. l. iij. §. ut si
quis. et. §. sed si pponas. p. hoc. ff. de succed. d. l. i.
§. i. et Justit per quas per nobis acqui. §. sed si be
rea. p. hoc ad trebellianū. l. cogi. §. si qui solidus.

III

Episcopus pōt alteri cōminere ut faciat tractatus
super alienatione rei ecclesiastice cum caplo. hoc dicit.

Utrum Episcopus tractatum faciendo cum capi
tulo super alienatione rei ecclesiastice
vel unione faciendapossit acere per aliu cui cōmte
rat qd tractatu cum capitulo sup necessitate vel utili
tate seu expedientia: et causa alienationis vel unio
nis et sibi referat: an si postea episcopus cui talis tracta
tus relatus est per que capitulu reparabat istas ef
fe et rationabile: tali alienationi vel unioni suaz au
tositatem et decretum interponat: eas faciat sine
alio tractatu in sui presentia habitio: talis alienatio
vel unio teneat. Quidam dicebant qd tractatu episcopus
facere non possit per aliu: sed per se et per consequens
alienatione vel unione nō teneat: quia talia sunt ar
duare in quibus videtur a iure electa industria episcopi.
et ideo nō possit fieri per alium. arg. l. si. §. item adi
ciendum. ff. de dicit. et tēpo. p. scrip. l. de pōsio in
nomm. cum cōcordan. ibi allega. ¶ Pro hoc argu.
l. de pōde. au. l. ij. l. de exacio. ar. dicitur. l. missi
opinatio. l. et. ij. Ratione. ¶ Mandatu. l. mandatu di
strabendo. in fi. ff. de rei vendit. l. in fundo. extra de
procu. c. si lib. vj. et. ff. de soluti. l. i. et. artifice. ¶ Pro
ista parte allegatur tex. ff. de transac. cum bi. Et hoc
opini. videtur placere Archiepiscopi. xvij. q. iij. c. in vendi
tionibus. Allega. ff. de officio p. consules. l. ne que
q. §. ubi decretum. Alij. et maior pars dicebat con
tra: quia hoc non t. peris prohibitu igit. et. ff. de ad
ministratio. l. tra. au. §. gessisse Item quia ex quo tra
ctat sibi debet referri ipse discernat: an deliberatio
sua bona: et eam sequere: et nō aliter: per hoc sa
tis tollunt et traria: quia alienatione ipsa et unio
nem per se expedit ar. ad hoc in ratione de offi. de le
ga. c. super questionum. §. in ierionis in f. et. co. n. c. si
pro debelitate. pro hoc allegabatur tex. ff. de rebu
eorum. l. magis poto. §. ne in iulo ibi date natorum
et. pro hoc etiā. quia de iure canonico etiā rante me
ri vel mixti imperij sūt delegabile. de offi. ordi. c. q
sedem ubi nō. et de rapionibus. c. in archiepis. p. re
pensione ad. §. ubi decretus. vide Anno. de religio.
do. c. consuetudo super verbo ordinationem in fi.

De locato et conducto. Rica.

I

Lex quociens de rei venditione habet locum in
locatione. h. d.

Utrum Lex quociens. l. de rei vendit. ba
beat locum in locatione. ut si locant
rem duobus vni primo et alteri secundo: cui rem lo

catam seu eius detentionem primo tradidit: secundo
cui primo tradidi sit potior et non possit expelli pro
prie prioris nec ad eius instantiam: videtur qd sit
potior secundus per illam legem que licet loquat in
venditione tamen videtur qd idem servari debeat i
locatione: quia locatio et conductio proxima est em
pionem et venditioni ceteraq; iuris regulis consistit.
ff. locati. l. ij. pro hoc bene facit ratio diversitatis quā
affigant do. inter locationem et venditione: quare
in matrimonio potius est primū nō consumatū car
nali copula: qd secundum consumatū: tamen in cō
sumatū potior est secundum cōsumatā traditū ut
extra de sponsa. c. si inter et de spons. d. no. i. c. licet. et. c.
si ratio diversitatis in dicto. c. si reddatur per Justit.
et Jo. an. in nonel. que facit pro ista pte: quia ibi vide.
In oppositu facit. quia in locatōe per traditū nullū
sua reale in re cōstituitur. l. locati. l. emptor. ¶ Ideo
tra. lino nil videt detrahere pte obligatiōi psonali
cōpetenti pro cōductōi: s; cōpetit utriq; cōductōi
actio psonalis et in actōibus psonalib; nā qui prior
ē tempore potior est iure nec atreduntur prioritas nec
posterioritas ut. l. privilegia cū sua materia ff. d. p. au. l.
eredi. imo videt qd primus sit potior per. l. in operis
loca. sed ibi neutri facta fuerat traditio. p. dicit qd
secundus cui facta fuit traditio: si teneat rem locatā
per usū exceptiōis sit potior et per usū retentiōis et
exceptiōis possit se defendere: quia primo cōductōi
contra eum agenti se defendet: qd sibi nō tenetur rem
restituere: quia in re nullum ius reale habet: nec res
aliquo iure reali sibi affecta est: nec ipse secundus ali
qua psonali obligatiōe seu actione sibi tenetur: quia
ta. quia secum nō cōtraxit vel qualitate in eum delin
quit nec quasi: sed si secundus nō teneret imo. cecidit
set a detentiōe: det ageret forsā cōtra primū: ad que
rei detentiō puenit: vel cōtra tertiu detentiōis tunc
nō esset potior. quia traditio primo sibi facta nullo
iure reali rem sibi afficit ut dicta. l. emptor. et. nec eos
habet aliqua actione psonali obligatos eus quibus
non cōtraxit nec quasi et. si possessio reventet ad
locatōe: tunc ambo ageret cōtra eus: ibi dico qd se
cundus nō esset potior licet emel res fuisset tradita
ex quo per hoc nō fuit reali iure affecta: sed tunc cre
derē primū pferendū in rei assecutione ut dicta. l. in
operis. ff. loca. et dominū locatorem secundo teneri
ad interesse.

De rerum permutatiōe. Rica.

I

Beneficiū unicitū unicuique alteri: non pōt per eum
permutari. hoc dicit.

Nunquid Ille cuius beneficiū est alteri
beneficiū unicitū uno post cel
sum vel decelsum illius cōstituitur effectum: possit illō
beneficiū sic unicitū cum aliquo alio permutare: teneat
cōtra qd nō ar. pro hoc. quia per frequentes permuta
tiōes unio possit reddi inutilis: vel salis nimio defer
ri cōtra utilitatem et necessitate ecclesie cuius cōtem
platione fuit facta unio: quod p̄cauendum est ar. ff.
de usufructu. l. si usufructus. et.

Handwritten marginal notes in red and black ink, partially obscured by the binding.

Permutatio facta de ecclesia minor: quā obtinebat nepos episcopi permutans cum ecclesia pinguior: nō censetur facta in fraudem. hoc dicit.

Cum Quaedā pinguis ecclesia que nō cadebat in gratiā expectan. ppter excessum taxe uacaret in paribus: et unusquisq; expectans speraret: et crederet q; epus ordinarius contulisset eā: cuius nepoti suo qui unam ecclesiam minorem tunc temporis obtinebat: Quodq; per affectionem maioris uacatam: quam ille nepos obtinebat: acceptauit illam minorem: que bene cadere potest sub gratia expectantis: de ea fecit sibi psonideri licet de facto: tunc reuera tunc dicta maior ecclesia non fuisset collata dicto nepoti: minorem obtinens: sicq; dicta minor minime uacaret: diciturq; expectans egit contra dictum nepotem in curia romana: pti i dicta minor ecclesiam tanq; ex causis premillis sibi debitam: tandem lite pendente epus contulit maiorem seu pinguiorem ecclesiam: cuiusdam aliter nullius beneficium obtinuit: ille alter permutauit illam maiorem: cum ne pote episcopi: qui minorem obtinebat: eū cadē minorem pfecta q; pmutatōe et translatōe pmutantibus in ecclesijs pmutatis: dicitur expectans acceptauit minorem: iteratoq; sibi obtinuit psonideri: pcedens eam nouiter uacasse per renunciandem: nec sibi obistere pmutatōem: quia sicut in patenti fraudulenta ex eius pcedenti: oia predicta conficta pcedit in eius fraudulenti: quia facta lite pendente: et peti eaz in uirtute secunde acceptandis et psonidias: Queritur an sibi debeat sicut dicitur q; nō: quia aliquid non potest dici sibi factus in fraudem eius: principalisq; in psonidem pmutantē: nō eim potest dici q; nepos episcopi contulit fraudem dimittendo maiorem p maiorem: sed sibi de meliori psonidias: et si eam nō dimisisset nō esset uacatura illa minor: necessario cum in potestate ipsius nō esset posse assequi maiorem: imo in parte episcopi erat sibi cōferre: qui epus uolebat sibi cōferre: ne de sua posset alteri psonideri: quod quidē nō posset ppter expectantē: ideo si alteri nullū beneficium minus cōtulit nullū iniuriā factum: cum nullū illa maior debere: imo usus ē debito iure suo: alie autē cui maior fuit collata dimittēdo maiorem pro minor nullū fraudantē: cum maior nullū alij deberetur: nec minor esset alias uacatura: nec psonidias expectan. debenda. et ita q; ad psonidiam adueniens fuerit: talis modus: per que minor pō uacauerit: taliter q; posset per ipetratōem acceptari: nō per hoc censetur fraudē aliquā cōmissā: sicut ar. ff. de elec. l. cum pōt. §. actio. et ff. de damp. in fec. l. p. culus cū. concord. nec ob. l. pendens. quia cōstat q; tempore quo expectans mouit licentiam: nullū ius habuit in illa ecclesia: minor: cum tunc illa nō uacasset: nec psonidias tunc erat acceptabilis: et ita q; inde hic mouit licentiam: ideo sua indebita litis motio: non potest sibi pdesse: nec illum nepotē episcopi potuit impedire: quominus uel possit iure suo: eamq; cum meliori pmutare: nā litis motio iniusta si fiat: malitiose non inducit uirtū litigiosā ar. ff. de litigios. l. i. §. i. pro quo et facta: quia constat de iniustitia mouētis licet et de nō

litre: sicut tō reuē apparet litis pendente: minime de hoc fuisse mota: et sic nec habere locū uirtū litigiosā.

Permutatōibus pfectis: nō possunt pmutantes p pua auctoritate redire ad priora beneficia: et contra facientes de facto nō incurrunt penā. c. de multa. de pben. nec. c. cum qui. r. c. b. d.

Utrum Permutantes sua beneficia expedita pmutatōe per papam: uel alium superiorē in cuius manibus renunciauerūt: et eā pmutatōis iuricē collatā alterutris beneficijs: possint p pua auctoritate renunciando: dicere pmutatōem in suis pmutatis beneficijs remanere: pua ante pmutatōem pmutatōem licet quidā teneat q; sic: quia pmutatio est facta in eorum fauore: cui fauori poterant renunciare: tamē oēs tenuerūt contra: quia pmutatōe expedita: tenet habet ius in pmutato beneficio: sicut in nouis sibi. et cā pmutatōis collato. Item ipsa pmutatio et eius expeditio: tota pcedebat ex potestate superioris: ut si uideret ecclesiam et psonis eaz expeditis: faceret: ut extra de rerum pmut. c. quēlibet in si. igitur licet cōpō licentia nequeat resolui ar. l. ubi tam naturale. ff. de regu. iur. nec est solus fauor pmutatōis: imo et ecclesia tunc ideo incurrere debet auctoritas superioris: igitur nō obstat ratio i oppositū. a. allegata: Sed pone sicut erat i facto: dicit pmutatō post expeditā pmutatōem sine superioris licentia: remanent de iure: consensu in suis pmutatis beneficijs: sicut ea tenebāt ante pmutatōem: quidā ipetrant unum illorum beneficiorum: tanq; uacans ex eo: quia beneficia erant incōparabilia: puta erāt due dignitates: curate: puta decanatus et ppositura: Queritur nunquid ualeat impetratio: uidetur q; sic: quia ex quo decanus pmutauerat: tunc ppositura expedita: pmutatōem: cepit habere ius in ppositura: et eius assequi potuit optime possessio: non si uoluit: ex quo igitur sine superioris licentia: tenet decanatum in quo desiderat habere ius: ppter pmutatōem: tenetur se intrudere: sciens et in ius: sicut sic uidetur q; per illas iniustas interuentionē seu retentionē decanatus ipso iure uacauerit: ppositura: quā uirtute pmutatōis obtinebat: sicut de iure ex quo in ea ius habuit ar. c. cum qui. de pben. l. vj. nam perinde erat ac si eam de facto pacifice possideret: ex quo per eum stabat quominus pacifice eaz possideret ar. c. cōmissa. §. i. de elec. et nō in c. de multa. de pben. et eodem modo etiam potest deduci q; uacat decanatus in quo uirtute pmutatōis olij ppositus habuit: in quo post pmutatōem: sciens se intrudē: iniuste in ppositura: et indebitē si ne superioris licentia retinēdo: sic uidet duo beneficia incōparabilia: tenet tamen domini contra: tenet eum preferim: quia in illis cessat ratio ambitionis et cupiditatis: cum reuera neuter de facto tenet nisi unicum beneficium: nec habeat animū nec intentiōem: duo beneficia obtinēdo: sed unum tantum licet errent in iure: ex quo sine licentia superioris remanent in beneficijs: ex causa pmutatōis: dimissis igitur cesset pena decretalis de multa. c. cum qui. ubi eius intentio ferebatur ad duos: ubi assequēdo secundum

intendebat etiam debebat hic uero: ubi dicitur per

Non ualeat permutatio si obtulerat dicitur

Papa R. c. te apsa obtinens: etiam expectantiū obtinuit se dimissis: huiusmodi ipetratōe gratie foret aliud: rim autē anteq; in nescium pacifice nesciū qd obtinere an possit illud per papa iure de p psecutione. Queritur hoc nō facta mentur per renunciandem: cabit et poterit aliter gratie pcedere beneficijs: quia nō dimissus: quod mutante nō potest illud cōferre: quia uentio iniuriat: et ideo cum ille nesciū poterit gratia per eū factū: equo quia si potest gaudere: nō uoluit de illo: quod nere: Itē et potest inueniēdo: pape: coluit q; prius obtinuit: mutationē de illo: aliud obtinuit: ex quo nec sine dispōdo uirtute gratie sic illius papa obtinuit. Alij tamen ex eā pmutatōe: dimittit: et tenet uirtute referentiā: loco alterius uicē dona. inter uicē: si quis causa dicitur in effectus: quia licentia: quo uirtute beneficijs assequēdo: pcedere collatiōem: pape facit de eod. illius: sic retrahit: eius fuisse referentiā: paret ipso nō potest ar. aut. res. qm subcondi. ff. sola uoluntas ad

mit obligare maxime quia non habet causam ab eo
nec confetur heres civis factum no. per. Immo. in. c.
quia. u. de iudi. r. ideo no miru si successos ad ea tunc
non teneat: ergo ad ea ecclesia non tenet ebliga
ta n. d. c. i. de solu. in cuius successos locuz camera
per specialem reservatione pape succedit in istis spo
liis ab ecclesia pueniuntibus: eius occu
sione per ipsum adquisita: quia in alijs bonis patri
mortalibus vel aliunde acquisitis bñ succedere ali^o be
res suo: qui ad oia alia eius debita teneantur. C. de
epi. et cle. a. i. licentia vel et posset fieri distinctio in
ter habent administrationem tunc non teneat suc
cessos vel camera ec. de fructibus perceptis in vita pre
decessoris nisi ad debita cõversa in utilitate ecclesie
et ad que solum tenet ecclesia n. d. c. i. de solu. et non
habentes administrationem tunc teneat ad oia qua
tenus sufficienter fructuaret puenius quos ante mor
te fecerat suos. quia talis beneficium no bñs admi
nistratioe oes illos fructus et puenius perceptos in
vita ad ea facit suos: ep. de illis potest testari nisi teste
tur de illis ab intestato succedit ecclesia: de testa. c. re
lamz. pur no. glo. in dicto. c. p. senti. de offi. ordina.
super verbo referuari libro. vj. et per Hostien. in. c.
si quis sane. de peculio clericorum. De alio du
bio an creditores teneantur pbare debita conuer
sa in utilitate ecclesie dicitur no. per glo. et archid. x.
q. ii. §. hoc ins. ponendum. et p. Hosti. et doc. extra
de deposito. c. gravia. super verbo utilitate bñ fidei
fidei. c. quod quibusdam de testament. c. euz in officio.
per Immo. et Hosti. in summa de fideiuss. §. x. quis
vi. sed contra et sequen.

De testamentis.

Rica.

Executori testatoris, dotus pro monasterio edifican
do: pde petere restitutione aduersus negligentiaz p
sequede appellatiois p testatorie interposita. hoc dicit.

Quidam Testator reliquit omnia bda sua
pro monasterio edificando dno
executor: demum in uno litigio quod dicebat in
quo appellauerat testator: eo mortuo ppter negligē
tiam testatoris fuit dectra dicta appellatio interpo
sita per testatorem. Nunc queritur nunquid iste execu
tor possit aduersus lesionē petere restitutionem p
uilegiato: quo ecclesia restituat. Quidā dixerunt
quod no: quia pro monasterio vel ecclesia quod vel
que nō dicitur est no pde peti restitutio. ar. de ecclesijs
edifi. c. ad audiendum. Alij vero cõtra: quia ista bona
erant destinata pro edificando monasterio: ergo iaz
p summi monasterij utilitate possit pferi gaudet
privilegio monasterij ar. ff. de lega. iij. litem. l. §. l. et
l. ligni cū multis concord. ad hoc quod destinatum
fuerit naturā eius ad quod destinatur: pro hoc quia
erat cepit: c. ar. l. i. §. repisse. ff. de pollicita. et meli.
ff. de auro et argen. lega. l. et si nō fuit. §. quid ergo si
cepit cū concord. pro hoc et allega. quia si ista bo
nia tam cepit consecratur monasterio edificandum: et
per edificationē pro tēpore parientis. ergo gaudeat
privilegio monasterij ar. quia paruit cõceptus in

his: que cõcernūt eius p̄servationē ut p̄ducatur in
esse gaudet privilegio iam nationis et ar. ff. de penis
l. p̄negatis. et ff. de statu domi. l. qui in interdet que
habentur. ff. de extraordi. cri. l. dñna. pro hoc quia
ppter sp̄s videt inesse ar. iurii de spe. Jñc pro hoc
facit. c. religioso. de iura exco. l. vj.

De decimis.

Rica.

Quando privilegium religioni concessum de nō sol
vendis decimis de terris: quas per se vel alium ex
colunt extendat ad colonos et comz partes. b. d.

Papa Concessit privilegium quidā religioni
vel ordini de nō solvendis decimis: b
terris quas per se vel alium faciunt excoli. Queritur
nūquid privilegium extendatur ad colonos: sic co
loni per quos terras illas faciunt excoli nō teneant
ur ad decimas: de pre. peno. cos roman. c. excedere
sic dicendum. An privilegium est reale cõcernēs ter
ras et cõcessum terris: ut puta de terris mille decime
prestari debeant: tunc credo quod extendatur ad
colonos: quia privilegium reale et rei concessus sequi
tur rem penes quēcumqz vadat. Si autē sit p̄sonale
cõcessum p̄sonis pro rebus: excedere qd nō excedere
tur tunc ad colonos: quia privilegium p̄sonale nō egre
diatur p̄sonā eius vel eorū: cui vel quibus concessit.
ar. ad hanc distinctionē. ff. de pactis. l. tibi. x. §. pa
trum. cum concord. et facit ad hoc extra de decimis. c.
licet. et ita determinat gl. extra de decimis. c. religio
si. super verbo excolendos in clem. i.

De iure patronatus.

Rica.

Secundus presentatus per patronum exclusio primo
presentato: qui his iuri suo renuntiauit: si per ep̄scō
pam fuerit institutus exclusio tertio presentato et expe
ctatio est p̄ferendus. hoc dicit.

Patronus Clericus primo p̄sente A.
ep̄scō. Ep̄scopus anteq̄
vellet cum administrare et instituire promissit edictum:
ut si quis vellet se oponere certa die cõpareret: quo
termino edicti p̄dendi. dicitur A. presentatus in ma
nibus ipsius patroni solius renūciavit presentationi
sue: iuri sibi per eam quēsit: quo facto dicitur pa
tronus quidam canonicus cessit. sed concessit pro illa
vice ius p̄sente: iuri suo nomine quē vellet presentia
re: qui canonicus presentavit eidem ep̄scō B. cū
dem anteq̄ ep̄scopus dicitur B. secundo institu
ret A. primus presentatus in manibus ep̄scopi: tunc
renuntiauit iuri suo: cui primo renūciat: erat in mani
bus patroni: tunc ep̄scopus B. secundo p̄sente
admisit et instituit: postea vero ep̄scopus pretendit
secundam presentationem non tenuit: per consē
quens institutionem subsecutā et eo: quia patronus
anteq̄ primus in manibus ep̄scopi renuntiauit:
nō poterat secundum scilicet B. presentare: quia erat
patronus clericus cui non permittitur variare p
consequens nec dicitur canonicus cui potestates p

sentandi con
e sic et hoc p
denolmo et co
licet. A patron
fuerat in
tute antoniar
patroni neglig
strem veniens
te auctoritate a
p̄benditum il
nobis imper
diti per exco
Queritur quis
necesse sit p̄sente
manu sequen
primo presentat
ni clerici renun
tin postquā p
superiori scilicet
per Jo. an. in
tibi factis et per
tionē. §. circa h
pomeri cedere
statem presentat
etiam qd sicet q
tuo. d. concessit p
etiam de electo.
fuit facta in m
presentatum et
p̄fessionem p̄
dam scilicet B.
vel alius eius n
debite in mani
p̄sente sit admi
nō quia facta fuit
A. et sic fuit null
trono clericone
de iure portante
fuit quo fieri po
nuntiam iuri suo
le iuris nō firma
quod sit admittit
vel alius eius no
tis videtur eā de
luntate: ita qu
ar. ff. de officio. p
tribus ibi alleg
credere et si ip̄e
renocet aliā facta
et ip̄e presentat
satis patrono u
eadem voluntate
p̄sente ar. d.
ar. de supplent. ne
et sic multo fou
riant ep̄scopus
nō cõtradiere qu
tronus nēdicitur
ranbatio pat
suggerit. et no.

ferendi concesserat eundē B. poterat presentare
 et sic et hoc potestatem conferēdi ad se pertinere iur
 devoluto ex eorū qui post renūciationem primi sci
 licet. A patrono nec alio eius nomine nullum p
 sentaverat infra tempus debita beneficiū illud cō
 tulit antequam ordinariet tanquā iure ad eū per
 patroni negligentia devoluto cuidam. Tandem
 antequam veniens in noticiam eiusdem. D. respectan
 te auctoritate apostolica ad collationē dicit episcopi
 pbeneficiū illud infra tempus debitum ipse D. apo
 stolicus impetrans acceptavit sibi obtinuit p
 deti per executionem suam per d. clem. si de beneficiis.
 Emerit quis dicitur. A. B. C. D. in dicto be
 neficio sit positus et pro eisdem expresse idemate for
 mantur sequentia dubia. Primo an dicitur A.
 primo presentatus poterit i mandatis solius patro
 ni clerici renūciare eius renūciatio valent p
 tū postquā presentatio iam erat delata et exhibita
 superiori scilicet episcopo: et huius dicitur qd sic per nō
 per Jo. an. in c. si electio de electione. li. vi. cū remiss
 ibi factis et per archidia. de officio legati. c. delibera
 tionē. §. si circa st. Secundo an dicitur patronus
 poterit cedere seu concedere illa vice ius sui pote
 statem presentandi illi canonico: seu aliter: sicut dicitur
 etiam qd licet quo beneficiū vacabat. ar. c. consuetu
 tis. d. concessi. p. ben. cū ibi nō. per Anno. et noc. p
 eum de dec. l. Tercio an dato qd renūciatio nō
 fuit facta in manibus patroni per ipsū. A. primo
 presentatum vel facta non fuit de iure si pendēti
 pōtione pūtionis sue prime: patronus secun
 dum scilicet B. presentatū seu canonicus p. dicitur
 vel alius eius nominis: primo presentato iuri suo
 debite in manibus episcopi renūciatio: scilicet
 pūtio sit admittenda per episcopum: videtur qd
 nō quia facta fuit pendēti: prima presentatione ipsi
 A. et sic fuit nulla ipso iure: quia non licet tali pa
 trono clericis: nec alij eius nomine venient variari
 de iure potestatis: cū aut et sic licet devoluit ad ea
 sum quo fieri potest: scilicet quia primo presentatus re
 nūciat iuri suo: nō ppter hoc invalidatur ar. regu
 le iuris nō firmat tractu tempus cē. Credo tamē
 quod sit admittenda si patronus petat eam admitti
 vel alius eius nominis: quia petendo eam admitti
 tis videtur eā de novo facere: quo hāc pūtiat vo
 luntate: ita quasi et nunc summat vires nō retro
 ar. de officio p. consulis et lega. l. observare. §. si. cū
 iuribus ibi allegat. et licet. de p. cura. li. vi. et idem
 credere ē si ipse nō petat eam admitti: omnimō nō
 renūciat aliis: faciendo: sed in eadē voluntate pūtiat
 et ipse presentatus secundus petat eam admitti: quia
 huius presentatus videtur eam noviter facere: ex quo in
 eadem voluntate pūtiat pūtiat eam p. sequi illam
 presentationē ar. dicit. §. si. eum iuribus ibi allegat. et
 ar. de supplen. negligenti. p. dicit. c. hueras. cū ibi noc. §.
 et sic multo fortius credo: quod si postq. primus renū
 ciavit episcopus illum secundū instituit presentatus
 nō contradicit quod institutio volente: idē h. iure pa
 tronus nescit: si postea ratum habuit: Quia suff. cēt
 rambatio patroni ar. de iure patrono. c. cura. et. c.
 suggestus. et nō expresse per. D. dicit in summa te i

repatrona. §. si quis incipit in quibus differant vñ.
 quid si ecclesia vacat. pro pmissis et facit quis quā
 do patitur: quod potest impedire. cōsentite videt. ar. l.
 spe. §. cui aut. §. de re iudi. iuxta no. §. de pigno. l. si de
 iustis. §. pater. et per. D. in regula iuris qui tacet
 et in regula is qui tacet: forsan posset dici quod etiā
 abiq. novo cōsensu patroni. Ista secunda presentatio
 sumat vires: nec patronus possit cōtra venire: quia
 ab initio in sui pūtiatū remittit. §. de ierit. r. l. si.
 p. dicit. l. p. fundus. et. §. c. dicit p. dicit. l. i. et. l. si. nec p
 mittendū est sibi venire contra factū suum ar. l. post
 monē. §. de adop. non enim ab initio simpliciter erat
 nullam in favore primi an p. dicitur per secundā
 presentationē nō debuit: nec potuit. ergo cessante fa
 vore primi cessabit invaliditas secunde presentatio:
 et sumat vires efficaces ar. dicitur iurium. l. per su
 dam et. l. si. non enim inter est alicuius eam esse nullam:
 non episcopi. quia et licet esset nullam: ppter hoc ad eū
 p. dicitur et dispositio beneficii ut. §. dicitur: nec primi qui
 iam renūciavit: nec patroni qui hoc nō possit ale
 legare cum impudētia suā allegaret et veniret cō
 tra factū suum: quia ut primi si saltem in eius pte
 iudicium renūciavit: ex quo nullus potest p. dicitur
 inter est: huius nullitas seu invaliditas videtur qd
 nullus sit audiendus volens eam impedire: quo mi
 nus admittat quia nō solent audiri quoniam nō inter est
 de elec. c. cum inter. Quarto dato qd dicitur patronus
 clericus pendente presentatione primi secūdu p. dicitur
 Quero an ppter hoc ad superiorē. scilicet p. dicitur devoluta
 dispositio: ipso primo renūciante eo ipso de benefi
 cio possit disponē quasi patronus: sic variando reddi
 derit se indignū ar. no. in simili per Anno. de elec. c. cō
 siderantes in. i. glo. in p. m. et sic dico qd nisi ut in pte
 cedenti quēstio dicit in si. secūda pūtiatio possit dici
 resumere vires: et alias forsan nō possit ppter impe
 dimētū eius: sed secūda presentatio secūda pūtiatio sōni
 ti effectus: ex quo primus renūciavit et secūda pūti
 tio nulla est: hoc tenet vel alias nō potest soniti esse
 etiam ius presentandi: debet redire ad eundē patronū:
 et nō devoluitur potestas disponēdi ad superiorē ut
 d. c. si. de elec. li. vi. quia et habet locum in patrono
 et presentantis ut ibi no. Jo. an. novel. in si. glo. in ius
 ibi elec. et. Sic ex pmissis concludo responsiones
 p. dicitur quoniam quis dicitur. a. b. c. d. si potest qd
 dico qd. B. secūdas presentatus per patronū et dicitur
 A. qui bis iuri suo renūciavit nullū ius habet. C.
 vero cum episcopus post admissionē et institutionē fecit
 de. B. secūdo presentato et infra tempus debitu cō
 tulit et nullum ius habet: cō presentatio secūda ipsius
 B. facta postq. primus renūciavit in manibus pa
 troni fuerit bona et canonica et admittenda: p. dicitur
 et fuit per episcopum admittat bene: et c. quia si nō
 fuit tūc bona simpliciter post renūciationē pa
 tri cessant eā impedimētū: et patrono cōmūte vo
 luntate: quasi de novo fuit facta: tum et. quia episcopus
 eam admittit: et quia patronus nō potest tūc fuisse
 negligens nec ad episcopū: et p. dicitur quod etiam d. a. apo
 stolicus nullum ius habet.

Handwritten marginal notes in red ink, partially illegible.

docent in
 ff. de penit
 terroret que
 hoc quia
 nō pro hoc

Rica.
 de nō sol
 el alium ex
 ney. b. d.

religioni
 decimis: d
 Quiritur
 sent sic co
 i nō tenean
 et recedere
 de rēnes ter
 ille decime
 endantur ad
 ecclis sequi
 si sit psonale
 nō exēdere
 ale nō egre
 a concedit.
 t. l. x. §. pa
 decimis. c.
 ia. c. religio

Rica.
 elso primo
 si per episco
 ro et expe

pūtiatū A.
 pus anteq
 hēdētum:
 pareret: quo
 tans in ma
 presentationi
 dicitur pa
 sit pro illa
 let p. dicitur
 opo B. tū
 do influit
 p. dicitur
 erat i mani
 do pūtiatū
 p. dicitur
 et percontē
 a patronus
 enūciasset:
 requia erat
 variare: p
 potestates p

Institutio facta per epum de presentato a patrono laico: et communicatio ualere? i patrono clerico. b. d.

Patronus Excoicatus presentat aliquos epus: epus presentat admissu et instituit. Quertur niquid ualeat institutio: p consequens si alius impetrant a papa illud beneficiu si non fuerit alteri ius questum no debeat obinere. Quidam dicebant q presentatio fuit nulla ipso iure p consequens institutio epi ad eam secuta: quo referat ad originem uiciosam. Aliqui distinguebant inter patronu clericu et laicu dicentes: q presentatio patroni clerici est nulla ipso iure: p consequens institutio epi ad eam secuta: quia presentatio patroni clerici habet uim elec. ut in c. cum auctoritate de iure patro. et ideo confirmatio facta institutio epi secuta ad electiones nulla erit: tunc enim totalis dispositio non dependebat de iure a potestate episcopi: sed a potestate patroni cuius presentatio non ualebat: ideo actus eius factus pariter a persona inhabili. Patrono non ponit pro alia parte ualere: facta decretalis cum sup de iure patro. secus: si effectus factus a patrono laico: quia tunc secundu aliquos ualeat presentatio: cum sit de iure sui patroni: et eius ratio ne sibi quodammodo competat eius administratio in extra iudicialibus sibi excommunicato: non esset in terditis: sicut nec contrabere uel alia que facta sunt exercere ar. no. per. qm. de do. et conu. c. ueritatibus et per. Ar. in. c. pla. de excep. li. vi. uel secundu alios licet est annexum in spiritualibus presentatio sit nulla: et facta a patrono laico: ita dicebat fuisse decretum namq pluris in palatio: tamen quia ipse nihil uel parum iuris habet circa dispositio beneficij: nisi de quadam gratia iura no. per. d. d. in. c. qm. de iure patronatus: totalis dispositio potius tenetur dependere a potestate episcopi: et p consequens institutio episcopi tanq sola plene ius in beneficio tribuens potius erat attendenda: Alij autem simpliciter in ueroq; patrono dicebant idem tenebant simpliciter institutio nem episcopi tenenda: obstat quod patronus fuit excoicatus presentans et si esset patronus clericus: quia ex quo patronus consensit episcopo: nec se opponit eius institutio totalis dispositio: per qua ius in beneficio quaeritur tenet ab episcopo dependere: et ad eum pertinet: cum sit si exposito patrono consentit: ad hoc sufficeret ar. de iure patro. c. circa. et c. suggestum et no. d. d. in. c. in uia. f. si. circa. si. de. iure patro. ar. ad hoc de offi. lega. c. dilectus. et id cum patronus absolutus no. contradicit: sicut et nec contradicere potuit ne uariaret: quia factum in eius prouisione presentatio tenentia: sit melior conditio eius excoicatus q si no. esset excoicatus: uidetur q institutio epi teneat. Itē licet ad patronu et epum similibet iure diuerso dicat et consensu dispositio beneficij pertinet: tamen uidetur q patrono excoicato totaliter ad epum deuoluat ne beneficia diuini uacent: et quia ipse debet omnes defectus subditoru supplere: bene facit in simili extra. ne sed. u. c. li. vi. et p. s. in. et in ipse sibi expresse consentit: nec contradicit licet solus si

si contradiceret epus uellet alius instituire recusat do presentati sui: p. tunc excoicatio sui presentantis possit sustinere: q patrono excoicato non curret tempus ar. c. quia diuersitate de conec. p. ben. et licet ista opi. mihi et quibusdam alijs placere: an plures et maiores fuerunt in opi. eorum: ad hanc q presentati patrono clerico excoicato institutio episcopi ad eam secuta no. ualere.

Tempus presentandi currit patrono a tempo: note uocationis. hoc dicit.

Quo tempore currat patrono tempus presentandi: quadrimestre uel trimestre uideatur q a tempo uocationis ar. de iure patro. c. qz. te. imo uideatur q a tempo note ut ar. c. lita. de suppl. negli. p. la. et c. quia diuersitate in. si. de conec. p. ben. et d. c. cum te. intelligitur a tpe uocationis. In nouis.

De sponsalibus.

Rica.

An uacent statim beneficia cohabitanti matrimonio cum uiuore. xj. annorum. hoc dicit.

Strum Si beneficiarius cohabitabat matrimonio cum uiuore. xj. annorum: uacet beneficium incoincant: tempore cohabitantis matrimonij: uel dum post carnis copulam uide. Jo. in nouel. de cler. conu. c. i. in antiquis: plenus per eundem in coicatio. c. cum Johannes eo. ti.

Qui filij sint legitimi.

Rica

Contra dispensationem super defectu natalitatis ad admittitur articulus: q mater fuit filia spiritualis patris dispensati. hoc dicit.

Papa Mandante dispensari eum quodam: qui esset de prebitero genti: et solus ut possit promoueri ad omnes ordines: obtinere beneficium ecclesiasticum cum cura si esset idoneus: et non ea parte incoincant: imitator. ille autem cui papa concessit: pretendens se inquisisse dispensationem eius: postea ille cum quo sic dispensatus fuit impetravit in forma communi ad collationem et tandem uacante primo beneficio eadem sub gratia acceptavit infra tempus debitum: petijt sibi de illo prouideri: sequens uero in data qui idem beneficium acceptauit: et sibi se prouideri et in possessionem induci: opponit se et dat obiectu de illegitimitate p primu impugnat promissam dispensatione: primo quia eius mater solua equa per prebiteru fuit genti: et erat parochiana illius prebiteri: et cui idem prebiter ministrabat ecclesiastica sacramenta: preteritum sacramentum penitentie et eucaristie et de hac qualitate no. sicbar merito in literis: quod uidebatur debere fieri: quia secudu hoc erat filia spiritualis et sic considerat: nonay specie delicti. Incessus spiritualis ut uidetur ar. r. r. q. i. c. omnes et c. equi. Item obicit q tempore obtinere dispensationis ille erat publicus cohabitanti: et ma

nissus e q m
nazquam an
teneret sic
ibi apposat non
erat paterne in
isti articulis ali
matéria et adm
spontant: tenu
stancia pñitari
si fuisse expresse
nem aponere in
casualitates e
speciem edubian
ta. per d. d. de
ter reulit andis
repulis articulis
ta cum fuerat di
hoc cum illis de
florantino card
taria no. co. sic
ppter administr
trahitur. p. p. e
qua tenetur in
mentis bapulin
summa de cogni
cundis obiectu
mandato dispen
coincant: imita
cohabitanti: qual
quiere instructio
sca que reddat
tam forma que
in. c. licet. de filijs
ro. f. si sub cond
no. de p. d. imp. c.
aneba. in. c. iudic
no. d. d. de tra
fuisse ab eodē d
bi pmissa fuisse
tema confirmati
articulos uolunt
articulos admitt

De donatio

Non presumitur aut alij donat

Petrus

uelles ac articu
sa dedit et radi
cta Anna uro:
nio diuersas pec
nam diligentiaco
suo tradidit qu
nos sine plus su
plura localia t
parces et alios
plures tam po

nisi illis et q̄ crederet liberos et quadam cōcubī
 namque ante obitū dispensationē tunc et post
 temerare sic dispensationis mandati seu cōditiones
 ibi appositae non fuerūt purgatae veraciter: quia tūc
 erat paterne in cōditiōe imitator. Quasiur utrum
 illi articuli: si alias sint in bona forma sine de bona
 materia et admitti et probari debeant ob stare et
 dispensationi: tunc dicit q̄ non p̄mū cūm nō ob
 stat: quia p̄taria non consistit illam qualitatē etiā
 si fuisse expressa per illum qui imperat dispensatio
 nem aponere in iuribus nec exprimere tales extrinse
 cas qualitates et inen aggrauantes: p̄taria novam
 speciem cōcubitus patrem non inducens alleg. no
 ta. per d. d. de filiis p̄t. si. et. et de ista qual
 ter recit. audito. can. c. l. s. Jo. bone. b. r. l. qui
 repulsi articulis p̄videtur s̄māit p̄o p̄mo i. va
 ra cum fuerat dispensatum: scilicet se informati sup
 hoc cum illis de penitentiaria: et p̄taria cum d̄o
 florentino cardinali. tunc s̄mo penitentiario: q̄s pen
 itentiaria nō cōsistit exprimere illā qualitatē: tunc q̄
 p̄pter administrandē dicitur sacramentū nō cō
 trahitur p̄prie cognatio sp̄ialis talis: sicut cum illa
 quā tenet in baptismo: vel cui ministrasset sacra
 mentū baptisū ut in d. c. no. facit q̄ no. d. d. in
 summa de cognatiōe sp̄iali. s. et an aliquis in si. de
 cōditiōe obiectis et nō ob. quia illa verba posita in
 mandato dispensatiōis: si sit idoneus et nō paterne in
 cōditiōe imitator potius sonāt in quōdam modū
 cōmuni: qualiter debet et sup quibus debeat in
 quōdā instructiōe q̄ in cōditiōe: p̄taria extrin
 socā que reddat mandati cōditionales: dant sibi cer
 tam formā que et sine expressiōe hac intelligit ut
 in c. licet. de filiis p̄t. ergo. et. sicut. de. m. l. s. in
 ro. s. h. s. sub cōditiōe et. s. de lega. l. i. et q̄ no. in
 no. de p̄t. s. p̄. c. v. d. in p̄m. i. glo. et glo. De
 aneba. in c. iudicia. de offi. dele. in c. d. facit et quod
 no. in no. de trans. l. c. licet glo. sicut cum appellati
 fuisse ab eodē domino Jo. et causa appellandi m̄
 di omnia fuisse de omniū d̄nōm cōsilio: et sua sen
 tentiā cōfirmari. p̄o. in quā pars que dedit illos
 articulos voluit corā me cōclūsi. nec petijt illos
 articulos admitti: id sui in securo.

De donatiōibus inter virū et uxore. R. i. c. a.
 Non presumitur maritus donasse localia uxori: si
 aut aliq̄ donat recurri debz ad cōsecutas. hoc dicit.

Petrus Existens in matrimonio cū Anna
 uxore suae: dedit plures et diversas
 nobiles ac arnica fecit: et eides plura localia et diver
 sa dedit et tradidit dicens: teneas illud: dicitur est q̄ d̄
 eta Anna uxori: p̄dicta existens in dicto matrimo
 nio diversas pecunias acquisit: dicitur in d̄o p̄
 nam diligentiā: de quibz aliquādo dicitur De viro
 suo tradidit q̄s p̄o fodrarijs manellorū. s. r. floze
 nos huc plus sine minus semel vel plures: nec non
 plura localia sacras argenti et coelestia per com
 p̄tes et alios amicos dicit sui mariti. ac p̄mos
 plures tam p̄o manellis q̄ alio robis ad bene

placitū sibi datus: ex notitia eius viri acquisitū:
 deinde dicit De veniente ad mortem suam con
 didit testamētum in quo liberos eozū cōmunes be
 nedos instituit: cōstituit dicitur. Uxorē suā in
 tricem gubernatricem et administratricem tam libe
 rozū q̄ bonozū: tamen cum beneficio instituit.
 P̄tate queritur an dicta Uxor p̄tata teneat po
 nere in inventario faciēdo arnica et localia sua sicut
 p̄tate: nec non cū dicitur De maritis suis nul
 la: mentionē de hoc fecerit in testamēto: sicut ea
 sibi legavit vel quid iuris quo ad nobiles et arnica
 per virū facta vel imp̄tate: dicitur q̄ si erūt
 talia ad que sibi faciēdū maritus secundum statum
 mulieris et cōmūnem cōsuetudinē tenebatur: et mu
 lier idēgebat q̄ nō videatur sibi donasse: quia necesse
 sitas exhibendi et sibi talia administrandi incumbant
 marito: et ideo infra salem marito ut tamen tōne p̄e
 sentis ubi intelligatur potius sibi tradidisse ut p̄ba
 tur. s. de do. inter. vir. et ux. in. l. sed si vir lanam cum
 sibi no. in p̄m. et. l. monis huc causa in si. eo. et. et facit
 s. sol. in mari. l. in d̄o. s. i. et in hac s̄ia ē sibi d̄ d̄ d̄.
 et. s. et hoc cōter tenetur in. d. l. si vir lanā. Quo
 ad acquisita per suū industriū et diligentiā: videtur vi
 tendū: q̄ si ex operis suis fuerint acquisita: q̄ debe
 ant p̄tinere ad maritū: seu virū: et eius heredes: post
 eum: quia uxori tenetur operari viro ut in. l. licet. s. de
 opr. lib. et no. l. de cond. inferi. l. si uxori in si. i. glo.
 et facit ad hoc dicta. l. sed si vir in p̄m. et. p̄o hoc q̄
 no. in no. de testa. c. cum in offi. circa sine p̄tate co
 lūmp. facit et ad hoc quod dicitur de uxore eius: sub
 tangit p̄nolopos: quicquid acquirit uxori: et opa
 suo viro acquirit. Si vero alia aliter acquisiverit
 p̄tate mōstrare unde et a quo vel quomōdāne illa ad
 eam debent p̄tinere: et nō ad maritū: et si et pecu
 nia mariti que sibi s̄p̄tate mercando vel tenēdo in
 cambijs ar. s. de do. inter. vir. et ux. l. ex anno. s. i. q̄
 mulier erat libera: nisi quo ad debuit carnitē: quo
 ad operādo: ut. d. l. si uxori cum vi. Quo ad nasa et
 localia et res et alia omamēta: ad q̄ sibi ministrando
 maritū: necessario nō tenebat p̄ maritū sibi tradidit
 p̄tate q̄ anio donadi sibi tradiderit h̄ donatō nō va
 luerit: t̄t̄t̄ facta inf viri et uxoris: q̄ maritus cū
 expresse nō renocavit: dicitur q̄ esset morte viri cō
 firmat: q̄ deberet ad eam p̄tinere: non ad heredes
 mariti ut. l. cum hic s̄tama. s. i. s. de do. inter. vir.
 et ux. sed in cās p̄missa. q̄ facti. s. in tradit: nō ere
 derem q̄ per illa verba que maritus dicebat uxori:
 teneas illud: videtur donare: sed potius cū custodi
 re et usis p̄m̄sui sibi cōmēdare. quia idēobio quis
 non presumitur donare nec suū iactare ar. s. de pro
 ba. l. cum de indebito et. l. s. i. s. de dona. p̄tate.
 t̄t̄ nec sic p̄sumēdo m̄tuo amor se spoliem: et
 quia donatio inter virū et uxore est p̄hibita de iur
 et indubio non est p̄sumēdum fecisse contra iuris
 dispositionē: et p̄hibitionem: Quo ad alia donata
 uxori per curancas p̄tationes viri credere: distin
 guēdū illi mōderet p̄cipalē donare viro et vel
 len: q̄ sibi acquiritur licet traderent uxori: tūc
 credo q̄ talia p̄tinere debeant ad virū: et eius be
 nedos: et nō ad uxorem: quia q̄ vir per ministerium

Illud quod dicitur de uxore eius: sub tangit p̄nolopos: quicquid acquirit uxori: et opera suo viro acquirit. Si vero alia aliter acquisiverit p̄tate mōstrare unde et a quo vel quomōdāne illa ad eam debent p̄tinere: et nō ad maritū: et si et pecunia mariti que sibi s̄p̄tate mercando vel tenēdo in cambijs ar. s. de do. inter. vir. et ux. l. ex anno. s. i. q̄ mulier erat libera: nisi quo ad debuit carnitē: quo ad operādo: ut. d. l. si uxori cum vi. Quo ad nasa et localia et res et alia omamēta: ad q̄ sibi ministrando maritū: necessario nō tenebat p̄ maritū sibi tradidit p̄tate q̄ anio donadi sibi tradiderit h̄ donatō nō valuerit: t̄t̄ facta inf viri et uxoris: q̄ maritus cū expresse nō renocavit: dicitur q̄ esset morte viri cōfirmat: q̄ deberet ad eam p̄tinere: non ad heredes mariti ut. l. cum hic s̄tama. s. i. s. de do. inter. vir. et ux. sed in cās p̄missa. q̄ facti. s. in tradit: nō ere derem q̄ per illa verba que maritus dicebat uxori: teneas illud: videtur donare: sed potius cū custodi re et usis p̄m̄sui sibi cōmēdare. quia idēobio quis non presumitur donare nec suū iactare ar. s. de pro ba. l. cum de indebito et. l. s. i. s. de dona. p̄tate. t̄t̄ nec sic p̄sumēdo m̄tuo amor se spoliem: et quia donatio inter virū et uxore est p̄hibita de iur et indubio non est p̄sumēdum fecisse contra iuris dispositionē: et p̄hibitionem: Quo ad alia donata uxori per curancas p̄tationes viri credere: distin guēdū illi mōderet p̄cipalē donare viro et vel len: q̄ sibi acquiritur licet traderent uxori: tūc credo q̄ talia p̄tinere debeant ad virū: et eius be nedos: et nō ad uxorem: quia q̄ vir per ministerium

e recen
 p̄tate
 non curre
 p̄tate. et
 p̄tate pla
 sicut q̄ p̄e
 o ep̄scopi
 do: e note
 us p̄tate
 p̄tate a tēpore
 aut q̄ a tē
 p̄tate. et. c.
 l. c. cam te.
 R. i. c. a.
 arrimonū
 t matrimo
 ḡ vacat be
 monijuel
 s̄ novel. de
 r eundē in
 R. i. c. a.
 sion ad
 ualis p̄tate
 quodam:
 q̄ de solū
 et obtinere
 idoneus: et
 e aut cui pa
 ensant euz
 p̄tate in
 vacatē p̄tate
 m̄tū infra tē
 sequens ne
 t̄t̄ sibi se
 p̄ponit se e
 impognat
 mater so
 parrochia
 ministrare
 amētum pe
 nō sic bar mē
 r̄t̄ quia s̄t̄
 erat novaz
 r̄t̄ ar. xxx.
 doze obitē
 mari: et ma

uxoris sibi acquirat: si etiam cum rana habet tales do-
nationem ar. ff. de neg. gest. si ego cum uir cum crede-
batur uxori incederet sibi donare: quia tunc licet illo
tempore donationis inter uir et ux. non ualere in morte ui-
ri firmaretur. ff. de do. inter uir. et ux. l. iii. §. si et. l. se.
fincia. Cum hic status §. Leo. si. q. in dubio non
presumeret. L. iij. uxori uoluisse donare ar. co. si que
diti. an. pcederet. per. l. c. de indebito si aut illi qui
donabant contemplatione uirum tenderet principaliter do-
nare uxori: uolebant res donatas ei quere non
uxori licet eius contemplatione hoc faceret tunc crede-
re q. talia donata querebantur uxori non uxori: quia
ipsa est persona libera que sibi quere potest nec sibi
quod ea queruntur uxori: quia non sunt que sua ex
operis ut no. per. l. c. de fut. l. si in uir. q. ubi ne-
ro uoluit hoc ar. nec talia tenetur ponere in inuen-
tario. In dubio credere recurrendum ad eorum
et ad genus rerum donatarum potius congruent ut
ro q. uxori uel eorum: tunc fm hoc presumat an
uoluerint donatores acquiri uxori uel uxori: p. hoc
bene facit qd no. Jo. an. in no. l. d. appell. ca. colla-
tione. l. v. in si. super uerbo ad eundem: si ex his ali-
quid presumi non potest credere in dubio donatores no
huisse queri maritorum eius contemplatione dona-
bant ar. ff. de uir. et pup. l. sed si plures. §. ad substi-
tos cum ubi no. ff. sola. mar. l. si uero negotii. §. ite-
quicquid cum conco. De donat. aut uxoris contem-
platione uxoris non uiri non est dubium: quia sine du-
bio ad ea debeant pertinere ar. in iur. predictorum. In
dubio aut uxori pbare non possit: unde et qd et a quo
acquirunt oia presumuntur esse de bonis uiri ut. l. c.
l. de do. inter uir. et ux. et. l. §. si. ff. de leg. l. c. et ideo con-
tius esset uxori oia ponere in inventario prestando
tunc de iure suo et ppter hoc no intendit consisti illas
res ad maritum uel eius heredes pertinere: pertinere
debet. et prestando q. res quas de iure ad se appe-
bit pertinere: tanq. suas p. p. ualeat obtinere: ne aliter
sine prestande simpliciter ponendo eas in inventario
uideatur consisti eas ad uirum uel ei heredes pertinere
se uel pertinere debere ut. l. c. arbitrii. in. l. si. q. consue-
ri no uidebitur cum pmissa prestande: que sibi co-
firmabit in futurum ar. ff. qui. mo. p. g. uel p. o. sol. l.
si debito. §. l. c. ff. de reb. l. ar. si quis. §. sed interdum
et ar. no. de materia. prestandis per doc. in. c. u. in.
ferrari. de consuet. per Jo. mo. et Jo. an. in nouel.
in regula iuris in generali.

De accusationibus:

Rica

I

Primatus ecclesie: que est romanensis: primatus
prioratus qui est pars. hoc dicit.

Quidam pretendens in quadam ecclesia fuisse factum
prioratum et uicarium p. p. que haberet cura aliarum
cum eae cognoscere fuit prius? illa ecclesia per ep. o:
et ordinatus amodo esse regenda: per unum rectorem
et dicta ordinandis factis de prioratu et uicariatu
tenuisse. ipse dicebat q. cum ipse esset prior et no eae
primatus prioratus sed ecclesia prioratus non tenebat.
Querebat an bene diceret. tunc omnes q. non:

quia primatus ab ecclesia que est totum p. p. e. e. e. e.
scilicet primatus prioratus: qui est pars in ecclesia: que
libet et sui p. e. et si illa ordinatio de prioratu et uica-
ria facta no fuisse cassata uel declarata nulla: ergo
multo fortius ex quo declarata e. q. fuerat nulla sen-
non tenuisse et.

De hereticis.

Rica.

I

Si conatus de heresi negat se fuisse hereticum: et fa-
teatur se credere qd ecclesia credit: tunc qd hereticus
condempnatus. hoc dicit.

Accusatus

De heresi negat ea de quibus
deseruit dixisse et credidisse:
et asserit se credidisse et credere eorum: et credere
qd ecclesia credit: per testes idoneos conuincitur: et p-
batur cum hereticalia multa dixisset asseruisse et
publice predicasset: et asseruisse se credere: et illa creden-
danti no obstante testium deponere sibi publicata contra
quos nil excipit: nec alias defensionis excusatorias al-
legat: semper in remanet in eadem negat: quia prius
d. qd illa nunq. dicit nec asseruit nec credit: imo to-
tum eorum credit: et credit: et saneta in eccle-
sia. Querit utrum talis sit conuictus: sed negans sit con-
dempnatus ut hereticus: et relinquendus brachio se-
culari eo prius degradatus: si clericus: uixta. c. ad abo-
lendam. §. l. de heresi. et uidet q. non quia hereticus
non uidet ex quo credit: qd ecclesia credit: qd est ca-
tholicus: et dato q. per testes p. batur cum fuisse here-
ticum: tunc hodie no est ex quo no asserit nec credit ali-
quod hereticum. ergo cum hodie no sit hereticus no
potest ut hereticus condempnari: no est modus. p. n. i.
ciandi in iure aliquem fuisse hereticum de p. n. i. sicut
no. ar. de. de. de. de. c. omni. super uerbo i. carcere. l. vi.
nec potest dici qd hoc qd negat se fuisse hereticum sit
hereticus uel hereticus: quia ex quo no credit aliqua he-
reticalia nec asserit: licet negat credidisse: et asseruit
se fuisse et potius mendantem q. hereticus uel hereticus:
cum no sit contra aliquem articulum fidei: no enim negat:
ideo se fuisse hereticum quia negat ea que pretenduntur
dixisse fore heretica sed ex eo. quia negat se dixisse
illa et credidisse: ideo bene patet. q. quia propter
illud medium: ideo illa negatio no concludit con-
tra cum heresim de p. n. i. Item iste nunc no est here-
ticus de p. n. i. q. p. batur per testes fuisse: et est
relapsus: quia non fuerat alias lapsus ecclesie recedens
estiam. ergo non uidetur q. possit ut hereticus co-
dempnari: quia solus hereticus uel relapsus p. d. p. n. i.
ut. d. c. ad abolendam. §. l. Item iste uidetur redire ad
gremium ecclesie: ex quo hodie dicit se talia no crede-
re: sed prius p. batur credit ecclesie: et uelle esse catho-
licum: qd plus est se dicit nunq. talia credidisse: et
semper fuisse catholicum: ergo uidet ad misericordiam
recipiendus. h. n. consistet se dixisse et credidisse talia
hereticalia: sed de cetero credere se no uelle et crede-
re cum ecclesia. non esset relaxandus brachio secula-
ri: nec condempnandus ut hereticus: licet fateatur se
fuisse hereticum: sed esset ad misericordiam recipiendus:
et imponenda sibi p. n. i. salutaria: sicut p. p. n. i. carce-

et non. d. e. ad
formam iste e
se hereticus
riam uidetur
ad hoc q. pos
edificatur ut
buldam. e. p
testibus conu
quominus do
da misericord
gnoscit pecca
tur de. d. d. d.
est brida mis
faciat ad arbi
§. l. si aut ne
peccati comit
nec penitere e
peccati de per
multis. c. l. q.
ut remittatur
edictio: de pe
de pen. et ten
quiritur et ter
apud ab. cum
gneretur agn
fessus publici
pro hoc ter. b
ruiq. in si. ubi
edificatur pe
scipulis: quia p
quod meruit: q
et de pen. d. d.
iurisdictione. q
fieri peccati
iuramento stud
c. nemo p. b.
nitentes et. p. o.
ta. l. Item sine l
nec enim ubi
da est crimin
nascitur e. o. d.
Item hereticus
no potest ergo
gnoscit se ex
tra de sen. ex
et d. d. d. c. g.
d. c. uitas. §.
sufficit sibi b
terite heretic
no sufficit m
recedere nisi
de. p. d. l. c.
ad misericord
§. l. et in ab
ranis specifi
illu error e
iste p. p. n. i.
potest dici illu
famatus est
abirratione

riu ut d. e. ad abolenda. §. l. r. e. p. §. si ergo multo
 totius iste erit recipiens: qui nunq̄ se facit sus
 se hereticus sed se fuisse uelle catholicu: In e tra
 rium uidetur: quia sufficit q̄ quis testibus ecclie
 ad hoc q̄ possit quis de heresi edēpnari: si nō
 edēpnatur ut probatur cura de v. sig. c. super qui
 bulam. e. p. b. m. §. q. l. e. nos in q̄. §. Itē autē est
 testibus conuictus ergo nō p̄dēt sibi sua negatio
 quominus edēpnatur: non enī p̄tē dicit q̄ sibi in
 da misericordia nec concedēda ueniam: qm̄ nō reco
 gnoscit peccatū suū imo semp̄ illud negat: sicut dicit
 tur de aban de peni. di. l. c. l. r. p. §. Itē hereticus nō
 est hōda misericordia nec concedēda ueniam: sicut
 facit ad arbitriū superioris sui ut d. e. ad abolenda.
 §. l. r. e. p. §. Itē autē non sanxit q̄ p̄tē quia non edēpnatur
 peccatū edmissus de quo per testes conuincitur: sic
 nec penitere conuincitur: quia pars p̄tē est confessio
 peccati de peni. di. l. c. l. r. p. §. Alij edēpnat. c. p. c. e. cum
 multis. c. seq. Itē p̄tē manifestis criminibus: per hoc
 ut remittatur manifesta offerēda cōfessio: et omis
 cōfessio: de peni. di. l. c. p. c. e. ad q̄ que nō. l. d. o. s. t.
 de peni. et remi. §. qualis debet esse confessio v. re
 quiritur et ternū. p̄tē hoc ēt benefacti rex. r. l. c. c. c. c.
 apud sibi cum dicit cum a sacerdotibus italie redar
 guetur agnouit delictum: culpāq̄ cum lacrimis p
 fessus publicā p̄tē in cōspectu totius ecclie exigit
 p̄tē hoc ter. bene p̄tē ad p̄pōsitum. r. l. c. i. j. c. p. l. e.
 r. u. q. s. in sibi ueniat itaq̄ foras mouens idē culpā
 edēpnatur peccator: ueniamē uero foras solum: ut
 sepulchra p̄tē ecclie debet eipēnā amonere
 quā meruit: qm̄ nō erubuit confiteri q̄ fecit: ad q̄
 ēt de peni. di. l. c. q̄ penitēt in s. p̄tē hoc ēt extra de
 iur. iur. c. q̄to. in s. cum dicit sibi tū būlū con
 fiteri peccatū: satisfactio nōbī inuenerā p̄tē illicito
 iuramto studens adimplere: p̄tē hoc ēt extra de iur. i.
 c. nemo p̄tē: cum dicit uel minus dignus pe
 nitētes et p̄tē hoc ualde bene facti. r. l. c. i. j. c. h. m. l. i.
 t. a. l. Itē sine būlitate aliter uenā sperare non licet:
 nec enim ubi est taciturnitas cōfessionis uenā sperā
 da est criminis: quia taciturnitas peccati ex supbia
 nascitur: cō. d. p. b. m. de peni. di. l. c. l. r. p. §. Itē
 hereticus cui sit exēdicatus indiget absolūōe:
 nō p̄tē ergo edēpnatur absolui nec debet nisi reco
 gnoscit se exēdicatū: et humiliter petat se absolui: ex
 tra de sen. exco. c. cum desideres cum no. per Jumo.
 et l. d. o. s. t. ergo et. facit de peni. di. l. c. l. r. p. §. Itē
 d. e. u. i. a. s. §. edēpnat. h. i. a. t. e. s. q̄ s. m. Rogulac non
 sufficit sibi bodie p̄tē se catholicū: nisi de lapsu p
 terite heresi in quā p̄tē incidisse satisfaciatur: quia
 nō sufficit mors in meli^o cōmutare et a p̄tē malis
 recedere nisi ēt de hōis que facta sunt satisfaciatur et.
 de pe. di. l. c. sufficit. Itē is hereticus qui recipitur
 ad misericordiā habet abjurare ut d. e. ad abolendū
 §. l. r. e. p. in abjurandē h. p̄tē se errasset in quo er
 rante specifice publice p̄tē se errasse iurare se nunq̄ ad
 illū errorē reuertatur: ut. l. q. v. i. e. q̄ uenit. c. v. j. g. i. t. u. r.
 iste p̄tē nō agnoscat nec edēpnatur errorē: ergo nō
 p̄tē dicit illū p̄tē abjurare: licet is qui solum in
 famatus est: h. non cōuictus necesse nō habet abjurare
 abjurandē heresi quā facere iuraturare se nunq̄

reuertatur: ergo nō facit nec cōuictus incidisse
 illū de conse. di. l. c. ego berengari^o m̄ ecclia^o
 qui receptus ad misericordiā abjurat heresi abin
 rante h. publice recognoscere se errasse: in quo re
 larare se nunq̄ reuertatur ut in d. e. quoniam cord. uē
 nō cōuictus sed sola sūp̄tē notabilis de heresi nō
 aliter ab ecclia recipi: nec absolui: nisi p̄tē
 innocentiā cōgrua purgandē monstrauerit ut d. e. ad
 abolenda. §. qui uero et. c. exēdicatus. §. l. r. e. p. in uir.
 gazaros. l. de heretic. ergo multominus cōuict^o p
 tē se recipiendus erit uel absoluiendus: p̄tē solaz
 sūa negationē qui alias suaz innocentiā non demon
 strauit: nec monstrare p̄tē ex quo cōuictus est per
 testes idoneos contra quos nihil dicit nec alias se
 defendit: Itē tādū quis reputatur incorrectus do
 nec reatum suū recognoscens emendet: extra de fo.
 cōpe. c. nullus. in s. cum igitur iste reatum suū non re
 cognoscit: ergo negat. ergo nō p̄tē reputari corre
 ctus: autē correctionē ex quo manifestum fuit
 crimē: oponeit esse manifestū: quia manifesta uel
 manifesta correctionē indigent extra de peni. et remi.
 c. l. r. e. p. o. p. o. n. e. q̄ cōfessio sit manifesta seu recogni
 tio criminis q̄ nō est in negatione: et nō obliat
 edēpnari q̄ hereticus nō est: ergo bodie credit q̄
 ecclia credit: quia esto q̄ hoc edēpnatur: q̄ bodie
 nō sit hereticus si uere credit: q̄ ecclia credit: autē
 non constat ecclie q̄rum ad iudiciū humanū et ec
 cleste militantis: que iudicat sū p̄tē et iudicare
 h. p̄tē p̄tē q̄ fuit aliqui hereticus: si cōpōse quo
 talia asseruit et se credere dicit et doctrinā: quia
 talis quis p̄tē qualia uerba p̄tē et animū
 tenet fuisse qualiter uerba sonā: nisi p̄tē ex ten
 tiam stans uel alias contrariū appareret ar. l. de
 in iur. l. h. non conuict. cum conuicti allega. omne
 enim malefactorum uel dicunt: male p̄tē facti
 cum uel dicunt extra de p̄tē. c. l. r. e. p. in s. h. e.
 mo enim extimādus est dixisse q̄ non mente cogita
 uerit: nec quis arbitrādus est dixisse q̄ non sciret.
 §. de supel. lega. l. habeo. cum nō inuenio uerba: sed
 uerba intentioni debeant destrui extra de v. sig.
 c. in h. i. u. o. c. e. s. i. j. m. o. t. e. p. u. r. a. i. p. l. u. s. c. a. r. u.
 que sunt in anima passionū: talia enim que nō p̄tē bono
 a nimo fieri non p̄tē interpretari nisi male facta: et nō
 bī extra de reg. iur. c. l. ex quo ergo constat ecclie q̄
 fuerit hereticus: oponeit q̄ condēpnat et punit cum
 p̄tē crimine heresi edmissio ar. quia de quo cogno
 uit iudex de eo iudicare tenetur. §. de iudicijs. l. de q̄
 re: et licet secundū regulas iuris cōmūnis ex quo se
 mel cōuictus crimē deberet puniri iudiciali: et edē
 pnari: etiam si peniteret: quia p̄tē penitentiā suaz
 quo ad loy humanū et iudiciale necesse esse nō desit
 ut. l. de peni. l. qm̄ ea memet. §. de edi. edic. l. quid
 sit fugiū^o i p̄tē. n. i. quia ecclia benigna est: nec cla
 dit gremium redēnti: benigne uolens agere in bac
 p̄tē ordinari: q̄ si talis cōtinuo post deprehensionē
 erroris ad fidei catholice unitatē hōte recurreret:
 errorē suū ad arbitrium ep̄i regionis publice cōfē
 serit abjurare et satisfactionē congruā exhiberet: re
 cipiamur ad misericordiam: et ip̄tē sibi p̄tē saluta
 ri saluetur sibi uita nec p̄tē occidi per brachi
 l. 2

in quibus
 et que
 et uita
 nulla: ergo
 nulla seu
 Rica.
 amur sa
 bereticus
 ra de quib^o
 credidisse:
 et credere
 mueret p
 simas fecit
 illa creden
 taria edēpn
 satorias al
 qua prius
 edū imo to
 a m̄e ecclie
 gās sit con
 brachio se
 ra. e. ad abo
 a bereticus
 et q̄ est ca
 fuisse bere
 et credit ali
 bereticus nō
 bodas p̄tē
 dēpnatur sicut
 arcere h. v. j.
 bereticus sit
 it aliqua de
 uel asseruit
 bereticū:
 eim negat:
 p̄tē dicitur
 at se dixisse
 ma propter
 eludit con
 nō est here
 m̄tence est
 ecclie reco
 bereticus edē
 dēpnatur
 redire ad
 nō crede
 e esse catho
 credidisse: et
 hereticū: et
 edidisse talia
 hēe et edē
 edio secula
 facit se
 recipiēdo:
 cui carce

In quibus
 et que
 et uita
 nulla: ergo
 nulla seu
 Rica.
 amur sa
 bereticus
 ra de quib^o
 credidisse:
 et credere
 mueret p
 simas fecit
 illa creden
 taria edēpn
 satorias al
 qua prius
 edū imo to
 a m̄e ecclie
 gās sit con
 brachio se
 ra. e. ad abo
 a bereticus
 et q̄ est ca
 fuisse bere
 et credit ali
 bereticus nō
 bodas p̄tē
 dēpnatur sicut
 arcere h. v. j.
 bereticus sit
 it aliqua de
 uel asseruit
 bereticū:
 eim negat:
 p̄tē dicitur
 at se dixisse
 ma propter
 eludit con
 nō est here
 m̄tence est
 ecclie reco
 bereticus edē
 dēpnatur
 redire ad
 nō crede
 e esse catho
 credidisse: et
 hereticū: et
 edidisse talia
 hēe et edē
 edio secula
 facit se
 recipiēdo:
 cui carce

nm seculari quia ecclesia debet desistere suos pene
 tes facit qd no. Jo. an. cura de offi. l. c. sig. ult. glo.
 et ideo tunc detur in pmo carcere ubi penitentia
 sget cura de bere. c. pe. in fi. cu. igitur ille qui sic pma
 net in negatione suasio qd bodie credat catholice
 de preterita incredulitate et de preterito heretico et
 roat de quo convincitur sufficienter illud confitendo: et
 culpa recognoscendo no peneat non pot dici qd de
 bit recurrat ad catholice fidei unitate: et quo no fa
 cit qd fides catholica pcepta. quia non recognoscit
 nec confiteatur ppiam culpa qua comisit: put catho
 lica ecclesia pcepta nec etiā pot dici qd sufficienter pro
 prium errorem abiret: et quo illi non recognoscit
 nec etiam pot dici de eo sufficienter satisfecit: et quo
 illum post errorem non cofitetur quia confessio est una
 et prima pars satisfactionis post contritione: unde dicitur
 per pphetā aindie in post peccata tua ut iustificeris
 et secundum Ambros. homo pot quisq iustificari a
 peccato nisi uerit peccatum ante confessio de peni.
 dist. f. alij contra cum multis alijs anctoritatibus
 ad hoc ibi seq. et si dicas qd ille anctoritates intelligā
 tur de confessione mentali cordis ut uidetur sentire
 Gratianus d. peni. dist. f. quicūq. quia dico qd ex
 quo de illa mentali confessione et cordiali non pstat
 iudicial: et quo publice negat se errasse: pstat de
 errore pterito p restra idone cogitur necessario ce
 clesia habet eū iudicial: punire tanq ipse tenet: nec
 debite satisfaciens ex quo iudicial: e publice non re
 cognoscit ppiā culpam: et confiteatur ut pbatur
 in. d. c. vlt. de pe. dist. c. pserum in. f. tenetur cum
 x. sen. q. ad h. dist. et pro hoc bene fecit qd no. Dy. ex
 tra de re. iudi. c. peccati uenia. et si dicatur qd no tene
 tur confiteri culpas vel crimē: qd no recordatur se
 dixisse commississe nel fecisse ex quo de illo nel illa non
 habet cōfessionē. quia ecclesia militas nel iudex igno
 rat mentes sua et memorā suā et ueritatē occultas. l.
 an reuera comiserit et an sit obliuiscet an de hoc ha
 beat cōfessionē: quia de hoc scit solus deus: sed baby
 ludicare secundum pbata ex quo de facto recitat: et
 quo fin eōm cursum nature no pēt nec d. esse. vlti
 militer obliuiscit: et ita hereticalia. asseruisse:
 et se cred. re dixisse et docuisse: et ex quo et ibi
 redueitur ad memorā et pbatur: uidet non reco
 gnoscere nec confessionē necesse habet ipse repurare
 ipse tenet debite no satisfaciens de preterita culpa:
 esto qd bodie se asserat credere qd ecclesia credet et
 maxime quia saltem bodie non credit ecclesie que pēt
 per peccatum sua peccata recognoscere et cofiteri: et
 ibi cofitenti alicuius peccata nostra. Jaco. l. et p. 3.
 anctoritatibus infimē deducens per Gratianus in
 tractatu de pñaxi per magistrū sententiarū in codē
 trac. no obstat qd no. Archi. in pñaxi. et ut comissa.
 sup. uerbo in car. cetera quia ibi loquit de recognoscere
 te et cofitente ppiū errorem: debite recordat: et ita
 que fin cum no ē serēda sua pro crimine pterito cō
 dēpnatione nec pñaxiari d. ut crimē heretico com
 missiuel dico et melius quo ad hoc qd non uideo
 inconueniētiā de pterito pteram in crimine heretico
 commissiuel in heretico iusti pro in ibidē no. Jo.
 an. in nouel. pro quo est ut ubi scit sua ē pterito in

calupniatus est. ad turpilia. l. f. calupniator: et p
 ut bodie cōfiteri pñaxiari oēs inquisitio: maxime
 quia pñe subiūgi uerba de pñe sic dicitur: quia. put
 pbatur ē crimen heretico commissiuel in crimine heretico
 his incidit: qd recognoscere et cofiteri proprium
 reatum humiliter recusat: ideo cum non uidea
 mus re debite penitente relaxamus brachio seculari:
 si ob. qd dicatur qd negare se fuisse hereticū non est
 hereticū cum negatur ex medio illoquia non dixit
 qd cōcedo: si in tal negatio est eū quare ecclesia ut
 constat per testes de cōtrario qd imo dixit qd negat
 se dixisse per penderet pñaxiari expresse iudi
 care cum de culpa illa non penitente nec satisfaciens
 tenet ex quo culpa illa de qua constat ecclesia: et
 comisit non recognoscit nec cofitetur: nec ob. qd non
 est relapsus quia fatetur: quo ad hoc qd relaxetur
 brachio seculari sufficit qd si lapsus ipse tenet: no
 debite rediens ad gremium ecclesie nec debite satisfaciens
 eius ut. d. c. ad abolendā. f. i. non ob. qd si confiteatur
 tur et rediret esset recipiendus: ergo multo fortius si ne
 get et dixisse nel credidisse: quia nego consequentiū:
 quia cum cofitetur tunc ecclesie cōstat de satisfaciens
 nec de satisfaciens pñe eo modo quo sibi pñe pñare ex
 quo publice cofitendo culpa se habet: qd tenet eū ne
 gat ut. d. c. inuenimus. et ita non debet eū recipere
 ad misericordiam: et hoc sentit iudex. l. d. d. h. i. d.
 ti. de heret. in summa. f. qualis dependet uerbi. l.
 nero negat et hoc modo intelligo qd no. Sen. in de.
 si. de heret. in fi. non ob. i. q. vij. c. didici ubi dispensat
 cum illo qui uerebatur hereticū cofiteri et causat: sed
 die qd ibi bñ confitebatur hereticū qd non tenet
 publice cofiteri in hoc secum dispensatur ut ibi no.

De privilegijs. Ricca.

Per huiusmodi vba quicquid libertatis integra cum suis
 privilegijs permancat inducitur exemptio. b. d.

Papa Concessit cuidam monacho monachorum
 rum: qd ipse et eorum loca quicquid libera:
 et integra cum suis privilegijs permancat. Queritur
 an ex illis uerbis inducatur exemptio alleg. pro pre
 eorum qd sic. c. h. papa. f. et est idem de priuile. l. v. et per
 no. per Inno. de priuile. recepimus. et per tex. co
 dem. l. c. cum olim.

De sua excommunicatione. Ricca.

Excommunicatus per epum uisitate ex eo: qd ipse in
 ad uisitatione non admittit: prehendens se exemptum an
 te satisfactionem non debet absolui. b. d.

Utrum Epus excommunicatus aliquis de se
 re communi subditus: quia non pnt
 et se uisitare nel non solum peccatione ratione uis
 rationis debet: sed ille prehendens se exemptum a uisita
 tione nel pñatione peccationis appellat: sic pñen
 dens excommunicatione iniusta pendente lite appellatio
 nis perat simpliciter se absolui per. c. cum couingat.
 te. o. l. de. l. absoluedus cōtradice epus qui sup.

eo pro
 re com
 quas deb
 sane sim
 nel negan
 fundat e
 de cōfite
 pbatur
 ppter qd
 no. Inno.

Canonice
 suadent. b.

Utrum

si excommu
 natus in tali
 sione ecclesia
 xvij. q. iij. c.
 in fi. pe. glo.
 ibi no. pro q
 sessionem et
 ca ut no. In
 dicunt qd no
 u: l. idem p
 gul. c. h. f. illa
 etola. igitur n
 plū f. i. de
 tū et uide q
 maio. et obe.
 et hanc opi.
 dary. et hinc
 gult. dicens
 mapura sup
 pñatur pñe
 sed qd excom
 prijs scus ar.
 ff. de i. iur. et ex
 ides. l. de sone
 inuinitatē q.

Excommunicationis
 non pmissa ē

Utrum

iure: Quidā q
 in siliceo secus
 nec de sen. ex. l.
 et. ij. q. l. c. in fun
 tia delegari ber
 din. c. romana f
 exco. c. romana
 bennus et. l. de

Excommunicatus po
 tē obnuent

eo pro quo est excoicatus fundat inuentione sua de lu
 re comuni: Maior pars eorum tenuit qd non quia
 quas debet reparari excoicatus pro manifesta offen
 sa nec simplex assertio suar qua psumit se exem pium:
 nec negatio qua negat se teneri redditu qm inuentione
 fundati de iure eod dicitur de quo plen per Imo.
 de celsibus. c. uenensibil. nisi alias pro parte excoicatus
 pbaretur aliquid saltem semiplene de inuentione suar
 ppter qd redderetur inuenio episcopi dubia ut ibi
 no. Imo. circa fi.

II

Canonicis seculares no gaudem priuilegio. c. si quis
 suadente. hoc. dicit.

Utrum Canonicis seculares gaudem priuile
 gio seu immunitate ut eas uerberans
 se excoicatus Quidam dicunt qd se quia qd in rema
 ni in tali statu etiam si non sint religiosi sunt in per
 sone ecclesiastice uel deo deuote coguntur gaudent ar.
 xvij. q. iij. c. quisqz. et qd no. de sen. et. c. religioso li. vj
 in fi. pe. glo. pro quo bene facit. xij. q. i. c. duo sunt cui
 ibi no. pro quo. quia etia beremitarum nulla facit p
 sessionem: et habet propriu consel. persona ecclesiasti
 ca ut no. Imoc. in. c. cum monasteriu. de dec. Alij
 dicunt qd non. quia etia stans non est approbatus
 ut. i. c. idempnitibus. in. fi. de dec. li. vj. et de statu re
 gul. c. h. f. illas in c. lamo reprobat. xvij. q. i. c. per ni
 ciosu. sicut non merentur priuilegio immunitatis. Lau
 pliu. f. i. de h. c. de mio. et. ff. de colle. illi. quali p. to
 tu et uide qd de hac materia no. Jo. an. in nouel. de
 maio. et obe. c. dilecta ubi glo. no. de istis canonicis
 et hanc opi. confirmat ut dicitur c. cellaria. que non
 datur ciuilitas pta tales immunitates. Alij uelut
 gunt dicentes qd tpe quo ponit habitum seu canoica
 matura sop pellunt: in dimis seruunt deorum re
 paretur pnone ecclesiastice: et gaudent priuilegio.
 sed qm exierit extra seruicium desunt in domib. p
 priuilegio ar. litem apud labeo. f. si quis uirginem.
 ff. de i. iur. et extra de sen. et. c. i. iudex laicus. li. vj. ad
 ides. ff. de aque. dicitur. l. omnes. in. c. i. sp. ff. de iur.
 inuitat. et qd no. Jo. an. de cleric. p. iugat. c. ob dicitur

III

Excoicacionis sententia lata per legatum. monitione
 non pmissa e ipso iure nulla. hoc dicit.

Utrum Excoicacio delegata canonica mo
 nitione non pmissa sit nulla ipso
 iure: Quidam qd sic p. no. per. Archi. de offi. dele. c. l.
 in si. licet secus in ordinario ut no. in. c. romana. f. h
 nec de sen. et. li. vj. et in. c. sacro. i. pun. eo. si. i. antiquis
 et. ij. q. i. c. in summa. pro hoc scilicet qd tenet senten
 tia delegati bene facit qd not. Archi. de offi. or
 din. c. romana super uerbo non an episcopus et de senen.
 exco. c. romana. f. in uniuersitate super uerbo probi
 bimus et. C. de legi. l. non dubitatisd. p. rariu. credo.

III

Excoicatus potest acceptare beneficium in uiam gra
 ue obtemperante excoicacione. hoc dicit.

Sciendum Est qd aliqui dicunt qd excoi
 catus potest acceptare benefici
 um ecclesiasticu cadens sub forma gratie: sibi lactene
 poze quo erat excoicatus equiparatus cum deponi
 tato iura glo. Jo. an. in. c. decernimus. de sen. et. ubi
 dantur remission. ad scripta aliorum doctorum similes
 equiparantia faciunt. deponatus autem licet amit
 tat ea que iuris ciuilibus sunt: tamen amittit ea que
 iuris naturalis sunt ut. l. ex facto. f. si quis rogatus
 . ff. ad trebel. na. ut ibi dicitur sponatus bene potest el
 gere seu acceptare et uoluntate sua exprimere in exe
 cutione alterius pcedentis legitime dispositionis: quia
 hoc consistit in solo facto: hoc de iure naturali co
 petitur clare not. Accur. in dicto. f. si quis rogat.
 Modo ad propositu reducendo: dicunt qd acce
 ptare est uia expressio: que i solo facto consistit: qua
 re hoc permissu uidetur excoicato argu. predicto
 . Item ad quod etia inducitur nota per Imoc. in. c.
 ueritatis. de dolo et contra. et ibi satis inueniri possunt
 argumenta pro et contra. dicunt etia qd ille est actus
 iure extraiudicialis: ideo non ita. pbibemus excoi
 cato: sicut si esset actus iudicialis ut in. c. solet. in. fi. de
 senen. exco. li. vj. nec obstat secundum eos si dicatur:
 qd excoicatus non est capax beneficij ecclesiastici si si
 bi consecratur per. c. postulasti. de cleri. excom. in. i. i. i.
 et ideo uidet qd non possit facere aliquod pambulū
 p quod pueniatur ad illud ut. Loazio. ff. de sponsa.
 quia dicit illud uerū in pbibitōe ppetua: secus in
 tpali ut. l. si quis officiu. ff. de ritu nup. et facit ad hanc
 solutione quod no. Dy. in regula: cum quid pbibe
 tur de regu. iur. li. vj. et sic dicitur de excoicacione: que
 ppetue no potest nec debet dici ppetua: sed temporalis
 cu excoicatus absoluetur sit: cessante contumacia ad
 hoc de cōstitut. c. ex litteris cum ibi nota. hoc tamen
 aliquibus no placet.

Explant Conclusiones huc decises tam noue q
 ueteres de consilia Venerabilu uiroru domino
 sacri palatii aplice curie auditoru: De reposita quo
 reuerendissimus pater dominus Bernardus de bis
 gneto: sancte romane ecclesie cardinalis: uisqz ma
 gne scientie et clari intellectus: erat eiusdem palatii
 curam auditor: Per eundem dominu Bernardu
 de bisgneto recollate: Et per Iohannes de molen
 dino de benignitate sedis apostolice pdicti: rectorie
 parrochialis ecclesie i lemmecl rignis dioecel scripte.
 Anno dni. M. ccc. lxxvij. pontificatus dñi Gre
 gorijs pape. xi. anno eius septimo. Impresse Pape
 per Cristophoru de canibus et Stephanu de geos
 gis artis ipsatione consotios solertissimos cura et
 impetu nobilissimi Sabarini de subertis eius pa
 piensis de hincolaprio caledas Julias. l. 4. 2. 6. Do
 minane III. et excellentissimo dno Joh regalez
 maria Stomianecomite Insulianu. Dece lxxo se
 licissimo. Ad optimi maximi etiamqz dei nec non
 eius maris uirginis itemerate laudem et gloriam.

Laus Deo.